VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 88. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. NOV. 2.

Csütörtöktől szombatig

Név	Terv	28-án Tény	+	%	29-én Tény	+	%	30-án Tény	+	%	Havi %
Anna-akna	440	514	74	116.8	509	69	115.6	470	30	106.8	105.7
III-as akna	640	736	96	115.1	707	67	110.4	838	197	130.8	105.6
Mája	305	307	2	100.7	319	14	104.7	331	26	108.6	105.4
Béta-akna	870	983	113	112.9	1003	133	115.3	1110	240	127.6	105.2
Szászvár	290	297	7	102.4	292	2	100.8	270	—20	93.2	94.6
Kossuth-a.	1410	1524	114	108.1	1459	49	103.6	1737	327	123.2	94.1
N.-mányok	275	292	17	106.3	284	9	103.4	284	9	103.4	93.9
Összesen:	4230	4653	423	110.0	4573	343	108.1	5039	809	119.1	100.1

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

Történelmi dátum:

1956 november 3

Egy évvel ezelőtt, 1956. november 3-án megalakult a forradalmi munkás-paraszt kormány. Ez a nap történelmi dátum. Történelmi, mert addigra fölülkerekedett a haladó, a szocializmust építő erő, s porba hullt az ellenforradalmárok „tiszavirágéletű" hatalmaskodása.

Egy évvel ezelőtt, 1956. őszén ellenforradalom tört ki hazánkban, s a külföldi tőkések által támogatott belső bitangok, maguk mellé sorakoztatva a huligánokat, a börtöntöltelékeket, a volt horthysta csendőrpribékeket, katonatiszteket, prostituáltakat, porba akarták dönteni hazánkat, sárba tiporták a munkásosztály élcsapatának, a pártnak, a munkások vérétől vörösre festett zászlaját, s ledöntötték a világ proletárforradalmának óriási szobrát. Megtiportak minden hagyományt és emléket. Törtek, zúztak, raboltak és gyilkoltak. A munkásosztály, a párt legkiválóbb harcosait gyilkolták halálra.

Ennek a gyilkosság-sorozatnak, országpusztításnak vetett véget a forradalmi munkás-paraszt kormány megalakulása, kataklomrajutása. Amikor a munkás-paraszt kormány megalakult, még dörögtek a fegyverek, s az ellenforradalmárok még pusztítottak. Mi volt akkor a feladat: leverni, lefegyverezni a fegyveres bandákat, helyreállítani az ország rendjét, s megindítani a békés, nyugodt országépítő, alkotó munkát. Tisztázni a zűrzavart az emberi fejekben! Mert ez volt akkor a legfontosabb, készen zavart volt az emberek feje a sok demagóg eszmétől. Sztrájkolt akkor jóformán az egész ország.

Meg kellett találni a kiutat a káoszból, az egész országra kiterjedt zűrzavarból. Rendezni kellett a sorokat, s meg kellett indítani a termelést.

Ez volt a fő feladat, s ekkor már megvolt hozzá a mag is. Élt már és újjászervezdő félben volt a Magyar Szocialista Munkáspárt. Maroknyi kommunista csoportok fogtak hozzá országszerte a párt szervezéséhez, s közben folyt a felvilágosító, tömegeket megnyerő munka. Erre is nagy szükség volt, mert akkor még vadul burjánzott a konkoly, az úgynevezett ideiglenes munkástanácsokban, főhelyen az ellenforradalmárok által bedelegált büntetett előéletűek, volt nyilasok, horthysta katonatisztek vitték a prímet. Csak pénzt akartak, de termelni nem.

A párt és a kormány munkája nyomán lassan megindult az élet. A munkások újra birtokba vették az utcát, s onnan előzték a szakállasokat, a huligánokat. Aztán: itt Baranyában, Pécsett maroknyi kommunista tartott gyűlést, majd felvonulást. Mutatva ezzel a munkásosztály, a párt erejét. Ezután a felvonulás után szerte az egész országban megindultak a kommunisták gyűlései, egymásután alakultak az üzemi, területi pártszervezetek. Majd megszervezódött itt Baranyában is, Komlón is az első tömeggyűlés, egyre jobban tisztultak a fejek, egyre világosabbá vált, hogy 1956. októberében és az azt követő napokban Magyarországon ellenforradalom volt.

Megszületett a párt első határozata is 1956. decemberében, mely tisztázta a politikai nézeteket és lerántotta az ellenforradalmárokról, Nagy Imréékről és működésükről a leplet. Utat szabott a további munkákhoz. Harc indult a politikai konszolidációért. A napi munkát végezve, a nagy vesztességek után — a Szovjetunió és a népi demokráciák segítségével — rendezte kormányunk a munkások, alkalmazottak bérét, s közben visszavert minden ellenséges megmozdulást. Elbukott a MUK, majd a JUK is. A politikai konszolidáció után megkezdődött a gazdasági konszolidáció. Segített a szovjet, a kínai, a román, a cseh, a lengyel, a bulgár, az albán, a jugoszláv testvéri nép, segített a Német Demokratikus Köztársaság népe, s megkezdődött a termelés. Elsőnek a bányászok álltak talpra. Termelték és küldték a szenet a vasútnak, a gyáraknak, az iskoláknak, a kórházaknak, a családi otthonoknak. A talpraállt bányászok közül elsőnek talán éppen a komlói bányászok álltak, példát mutatva munkájukkal az egész ország bányászainak.

Közben szervezódött a magyar munkásmilícia. A fegyver a munkásosztály kezébe, a munkásosztály legbátrabb tagjai kezébe került, hogy megvédjék vele a munkáshatalmat, a nép államát!

Eljött május 1. is, a munkásosztály nagy nemzetközi ünnepe. Hatalmas tömegdemonstráció mutatta meg a párt és a munkásosztály, a vele szövetséges parasztság erejét, az ellenforradalom ellen, bátor, harcos kiállását a párt és a munkás-paraszt kormány mellett, a békés, alkotó munka mellett!

Mindehhez a nagy munkához járult a gazdasági konszolidáció egyre nagyobb győzelme, a bányászok, munkások egyre magasabb termelése, a sok-sok ezer tonna szén terven felül, a sok-sok megtakarított millió forint. Egyedül csak a komlói bányászok 41.363 tonna szenet adtak terven felül 1957. október 1-ig. Egy esztendő után, a súlyos veszteségek ellenére is több, mint 7 és félmillió forintot gyűjtöttek a komlói bányászok a nyereségrészesedésre is.

A munkások, a bányászok, az alkalmazottak jól keresnek. S ma többet termelnek, mint tegnap. S a munkások, a bányászok, az alkalmazottak egyre növekvő munkája, tevékenysége igazolja, hogy helyeslik a párt és a forradalmi munkás-paraszt kormány intézkedéseit! A munkások tettei bizonyítják, hogy a forradalmi munkás-paraszt kormány egy éves jubileumán jó vizsgabizonyítványt tesz tanúbizonyságot.

Egy éve, hogy újból talpra állt az ország, hogy megkezdte munkáját a forradalmi munkás-paraszt kormány, s azóta békés, alkotó élet, nagyszerű munka folyik hazánkban. Újból sokat fejlődött a nép állama. Komló még nagyobb lett, s újabb ezer lakás boldog tulajdonosa lesz ezer komlói bányász. Nagyobb ma a bányászok, munkások, alkalmazottak vásárló ereje, mint valaha is volt. Nagyobb ma az árualap, mint az ellenforradalom előtt volt. S ezt a baráti államok segítsége, a magyar munkásosztály alkotó készsége, a forradalmi munkás-paraszt kormány egy évi kemény, de nagyszerű munkája tette lehetővé.

Nagyobb ma már a dolgozó emberek, köztük a komlói bányászok igénye is. S ezt az igényt, mely egyre növekszik, csak a jobb munka, a több széntermelés, a dolgozók igéretének valóraváltása tudja biztosítani.

Az egy évvel ezelőtt alakult forradalmi munkás-paraszt kormány valóra váltotta ígéreteit. Nagyot alkotott, sokat tett. De, hogy még többet tudjon tenni, ahhoz segítségre van szüksége, a munkások segítségére, a bányászok segítségére. Váltsák valóra bányászaink is ígéreteket, termeljenek több, jobb és olcsóbb szenet! Ez legyen köszönet a komlói bányászoknak is, most a forradalmi munkás-paraszt kormány megalakulásának egy esztendős jubileumán.

A Szénbányászati Tröszt túlteljesítette októberi tervét!

Az év legnehezebb hónapja

Októbert az év legnehezebb hónapjának nevezhetjük szénbányászati trösztünk életében. Ebben a hónapban kellett a legnagyobb erőfeszítést tenni ahhoz, hogy az előirányzott szénmennyiség felszínre kerüljön.

Olyan tényezők akadályozták a munka menetét, mint a járványszerű megbetegedés, mely — hosszabb időn keresztül — naponta több száz dolgozót tett munkaképtelenné. Nehezítette a terv teljesítését és nagy akadályokat gördített a tervszerű munkamenet elé. Mindehhez még hozzájárult az is, hogy októberben megnövekedett a bumlizók száma.

A nagy létszámhiány következtében a feltárási és a fenntartási munkálatok megszűntek, illetve a minimumra csökkentek. Minden erőt a szénfalra kellett telepíteni. Ezt az intézkedést szükségesnek mondhatjuk ilyen rendkívüli esetben, de ezzel a ténnyel feltétlen számolniok kell műszaki vezetőinknek és olyan intézkedéseket kell hozniok, hogy ennek az elkövetkező időben ne legyen káros következménye.

A létszámhiány legszembetűnőbb követelménye a terv nem teljesítése volt. Trösztünk az első dekád végén 2,331, a második dekád végén pedig már 3,128 tonna szénnel volt adós! A havi terv esedékes részét 19-ig 95,6 százalékra teljesítették bányászaink.

Ez a nap volt a fordulópont. Ettől a naptól kezdve egyre jobb eredmények születtek és fokozatos javulás mutatkozott meg, mely végül abban csúcsosodott, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt túlteljesítette az októberi tervét is!

Bányaüzemeink teljesítése — Mája kivételével — csak a hónap harmadik dekádjában érte el a kívánt szintet. Ekkor egymást múlták felül a jobbnál-jobb eredményekkel.

Ennek következtében csak az utolsó napon elért eredménnyel dől el, hogy melyik bányaüzem érte el a legjobb eredményt a trösztön belül.

Október 30-ig elért eredmények figyelembevételével, Anna-akna bányászai állnak az első helyen. Itt a napi terv teljesítése nagyon rapszódikus volt. A hónap elején kiváló, majd a gyenge eredmények után, a harmadik dekádban fokozatosan törtek előre. A legkimagaslóbb eredményt 26-án érték el, amikor a napi tervüket 131,1 százalékra teljesítették. Ugyanezek érvényesek a második helyet elfoglaló III-as aknára is. III-as akna bányászai 113 vagonnal adtak több szenet, mint a tervezett mennyiség. A legegyenletesebb teljesítményt ismét a mázai bányászok mutattak. Egyedül ők teljesítették rendszeresen napi tervüket és a hónap végéig ők vezettek a tervteljesítésben. Dícséret illeti a mázaiakat, mert hosszú idő óta kiváló eredményeket érnek el.

Béta-akna dolgozóinak is sikerült „hajrával" tervüket teljesíteni. A 119 vagon terven felül adott szén méltón kifejezi az ő eredményeiket is.

A többi üzemünk nem érte el a 100 százalékot. De mégis megállapítható, hogy mindent elkövettek a siker érdekében. Említésre méltó az az erőfeszítés, melyet a Kossuth-bánya dolgozói tettek, a tröszt tervének teljesítéséért. Nagyban járultak ehhez az október 30-i 123,2 százalékos eredményükkel. Mindezeket egybevetve trösztünk 30-án elérte, sőt túlszárnyalta a 100 százalékot. A gázszén tervteljesítésénél már szinte hagyományná vált, hogy több mint 1000 tonnával múlja felül tervét a komlói tröszt. Októberben (30-ig) 892 vagonnal több gázszén hagyta el Komlót az előirányzott mennyiségen felül.

A nagymányoki brikettgyár havi tervét 30-ig 104,8 százalékra teljesítette, s ezzel 325 tonnával több brikettet gyártott, mint a tervezett mennyiség volt. Reméljük, novemberben még jobb eredményekről adhatunk tájékoztatást.

Pécs és Komló közötti párosverseny győztese
a III. negyedévben is Komló lett

Október 23-án délután a Pécsi Szénbányászati Tröszt igazgatóságán a pécsi és a komlói trösztök képviselői értékelték a tröszt között folyó párosverseny III. negyedévi eredményét. Mint ismeretes, a verseny megindításánál a két tröszt bányászai vállalásokat tettek. A komlói bányászok vállalták, hogy a harmadik negyedévi tervüket 101,3 százalékra teljesítik, s ezzel 3 900 tonna szenet adnak terven felül.

A vállalásukat 103,1 százalékra teljesítették, s így 9,618 tonna szenet adtak terven felül.

Versenyvállalásuk második pontjában arra tettek ígéretet, hogy a gázszén termelési tervüket 4 000 tonnával túlteljesítik. Az elért eredményük 120,4 százalék, s így

4 000 tonna helyett 19 833 tonna kokszolható szenet termeltek terven felül.

Az önköltséggel kapcsolatban vállalták, hogy egy tonna szenet 368 forintért termelnek. Ehelyett 346 forintba került egy tonna szén kitermelése, és az önköltséget 6 százalékkal csökkentették. Ezzel 3 millió 465 ezer forintot takarítottak meg.

A pécsi bányászok a III. negyedévi tervvállalásukban 101,5 százalékot ígértek, és 4 500 tonna terven felüli szenet. Ezt 102,7 százalékra teljesítették, tehát ők is jól dolgoztak. A gázszén tervüknél 105 százalék helyett 107 százalékos eredményt értek el. Az 5 százalékos önköltségcsökkentési tervüket szintén teljesítették.

A fenti eredmények alapján az értékelésnél

a komlói bányászok 105 pontot, a pécsiek pedig 85 pontot szereztek.

Igy a verseny legjobbjának járó vándorzászlót a III. negyedévben ismét a komlói bányászok nyerték.

FORRADALMI HÉT

Bányászaink méltó módon kívánják megünnepelni a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulóját. Ennek érdekében határozták el, hogy november 1-től 7-ig — „Forradalmi hét" keretében, kiváló eredmények elérésével készülnek a nagy napra.

Kossuth-bányán valamennyi dolgozó részvételével megbeszéléseket tartottak, ahol a dolgozók felajánlásokat tettek. A szenes főkörlet megbeszélésein Szilágyi elvtárs, a körlet főmérnöke méltatta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom történelmi jelentőségét, majd ismertette Kossuth-bánya novemberi tervét. Novemberben a szenes főkörlet három körletének napi terve 2 200 csille szén. A körletek közti csilleterv: I-es körlet 720, II-es körlet 600 és a III-as körletnek 880 csille. Szilágyi elvtárs rövid beszámolója után sokan mondották el a véleményeiket, és tettek javaslatot. A jelenlevők közül sokan — egyszerű vájárok, csapatvezetők, körletvezetők — munkatársaik nevében felajánlásokat tettek. Fölker János, az I-es csapat vezetője 3,5 csille felajánlásával teljesítmény helyett 5 csillét, Czahecz Márton 4,4 helyett 5 csillét ígért. Czukor József aknász harmadonként 30 csillével többre tett vállalást, mint az előirányzott mennyiség. Freifel Ferenc pedig a 105-ös csapat vezetője elvállalta, hogy novemberi tervét 104 százalékra teljesítve, 600 csillével többet ad.

A körletvezetők közül Schwarcz József 720 csille helyett 750-et, Gerber György 880 helyett 910-et vállalt.

Kossuth-bánya dolgozóinak összesített felajánlása: 20 vagon terven felüli szén, a „Forradalmi Hét" tiszteletére.

A többi bányaüzemeink dolgozói is tettek felajánlásokat. III-as akna dolgozói 200, Anna-akna dolgozói 100 és a Béta-aknaiak ugyancsak 100 tonna terven felül adott szénre tettek felajánlást.

November 7 ünnepi programja

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójára városunkban a megemlékezések már hetek óta tartanak. A pártszervezetekben ünnepi taggyűléseket, a nagyobb üzemekben pártnapokat tartottak, illetve tartanak. A nőmozgalom megrendezte a szovjet és magyar édesanyák találkozóját. A KISZ élménybeszámolókat, ünnepi megemlékezéseket tartott. A szakszervezet rendezésében a szovjet irodalomról, zenéről hangzanak el előadások.

Október 31-én a Véletlen találkozás a film bemutatójával megkezdődött és ezekben a napokban tart a szovjet ünnepi filmhét.

A forradalmi évforduló központi ünnepségére városunkban november 6-án a Május 1 Művelődési Otthon mozihelyiségében kerül sor.

Az ünnepség este 7 órakor kezdődik. Az ünnepi beszédet Kelemen László elvtárs, az MSZMP Komló Városi Végrehajtó Bizottságának titkára mondja.

Az ünnepi beszédet követő műsorban fellép a közelmultban újjáalakult énekkar, a kenderföldi úttörő ének- és zenekar. A városi zeneiskola zongora-, hegedű- és énekszólistái. A Pécsi Nemzeti Színház a forradalom legszebb napjairól ad elő egy részletet. A színesnek ígérkező műsort a bányászzenekar műsora egészíti ki.

*

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóján, november 7-én délután 5 órakor kerül sor a vájáriskola KISZ-szervezetének zászlóavatására, a városi ifjúsági szervezetek küldötteinek jelenlétében.

A zászlóavatás után ünnepélyes fogadalomtétel, majd kulturális műsor lesz.

A tűzesetek
megelőzése érdekében

Az I. fokú Tűzrendészeti Hatóság a téli fűtéssel kapcsolatban előforduló tűzesetek megelőzése érdekében határozatot hozott. A határozat szempontjainak megtartására felhívja Komló lakosságának és az üzemek dolgozóinak figyelmét.

1. A kályha közelében 50 cm-es körzetben könnyen gyúló anyagot tárolni nem szabad.

2. Nyílt tüzelésű kályháknál, a tűz begyújtásához benzint, petróleumot, illetve tűzveszélyes folyadékot használni tilos.

3. Parazsat, hamut csak teljesen hűtött állapotban szabad a tárolóhelyre vinni.

4. A padláson a kémény közelében 1 méteres körzetben éghető anyagot nem szabad tárolni.

5. A padlástérben éghető anyagot (rongyot, papírt) csak szorosan csomagolva (bálázva) szabad tárolni, úgy, hogy középen és mind a két oldalán 1—1 méter közlekedési utat kell biztosítani. A tárolt anyag magassága 160 cm-nél nagyobb nem lehet.

6. Fűtés csak szabályosan épített kéményben eszközölhető.

Az Állami Tűzoltóság 1957 november 1. után megkezdi a lakóházak tűzrendészeti ellenőrzését. Amennyiben a megelőző tűzrendészetnél szabálytalanságot észlel, a szabálysértési eljárást megindítja.

Németh Marika

Ez a név volt az, amely mindenkit odavonzott október 29-én este a Május 1 Kultúrotthon mozitermében. A népszerű, közismert színésznő megjelenése (valljuk be) nemcsak érdeklődést, szórakozásvágyat, hanem kíváncsiságot is ébresztett az emberekben. Milyen lesz?... Kedves, barátságos?... Szép? S hányszor lép majd fel?... kérdezgették egymástól suttogó hangon, az ismerősök, s bizony feleletet senki sem tudott adni.

A függöny felgördült, a konferanszié megjelent s a zenekar eljátszotta az első számot. Puskás Sándor, a Fővárosi Operettszínház szólistája, Lehár műveiből énekelt, majd a zenekar Kálmán egyvelege után, Gaál Éva, a Magyar Operaház szólótáncosa mutatkozott be. Tánca, melyben az elhagyott cigánylányt alakította, megnyerő és művészi volt.

Az est fénypontja, az Operettszínház primadonnája, Németh Marika ezután következett. Bemutatkozását, énekszámait a közönség lelkes tapssal fogadta. Kedvessége, közvetlensége, azonnal hatott az emberekre. Ha a nézőközönség soraiban valakinek csalódást okozott — úgy ez csak kellemes lehetett. A 10 percig tartó szünet, s a zenekar újabb játéka után Solymosi Imre, a Filharmónia szólistája mutatkozott be. A közönség tetszését csakhamar ő is megnyerte.

A művészek valamennyien értékes előadást nyújtottak.

Az MSZMP tézisei

a Nagy Októberi Szocialista Forradalom

40. évfordulójára

Negyven esztendő eredményei a Szovjetunióban

IV. folytatás

Másrészt azonban éppen az A-szektor jóval gyorsabb fejlődése teremtette meg a feltételeit a bővített újratermelésnek, annak, hogy megszüntessék a mezőgazdaságnak és a fogyasztási cikkeket gyártó iparágaknak az elmaradását, s megvalósítsák azokat a feladatokat, amelyek a XX. kongresszus óta a Szovjetunióban napirenden vannak:

Lenin megállapította, hogy egy új társadalmi-gazdasági rend fölényét a régi, letünttel szemben az dönti el: ki tudja-e fejleszteni az új rend a munka nagyobb termelékenységét. A Szovjetunió négy évizedes fejlődése már bebizonyította a szocialista termelési rend fölényét a kapitalizmussal szemben: az ipari munka termelékenysége 1956-ban az 1913-asnak körülbelül kilencszeresére emelkedett. E nagyarányú emelkedésnek, valamint a termelőerők hatalmas fejlődésének következtében a Szovjetunió nemzeti jövedelme is gyorsan növekszik: az 1913-as 100-ról 1956-ban 1922-re szökött fel. Vele együtt nőtt és nő állandóan a munkások és alkalmazottak reálbére, valamint a dolgozó parasztok jövedelme. Az ipari munkások reálbére 1940-től 1956-ig 82 százalékkal, a dolgozó parasztok természetbeni és pénzjövedelme pedig 1950-től 1956-ig 68 százalékkal emelkedett. 1913-ban minden 100 lakosra 38 pár bőrcipő jutott, 1956-ban már 145 pár. 1956-ban 7,5-ször annyi tejterméket gyártott a szovjet élelmiszeripar, mint 1913-ban. 1956-ban a szovjet kiskereskedelem csaknem háromszor annyi gyapjú- és nyolcszor annyi selyemszövetet, több mint háromszor annyi húst és baromfit, s több mint huszonnyolcszor annyi húskonzervet hozott forgalomba, mint 1940-ben.

A Szovjetunió népei csak a szocialista forradalom győzelme után tudtak elvégezni sok olyan feladatot, amelyet Európa és Amerika nagy tőkés országai évszázados kapitalista fejlődésük során végeztek el. Igaz, hogy a Szovjetunió az ipari termelés abszolut magassága és az egy főre eső termelés mennyisége tekintetében még nem érte utól az Amerikai Egyesült Államokat, de az ipari termelés legfontosabb ágaiban (az acél-, vas-, széntermelésben stb.) ma már a második helyen áll a világon. Mint atomhatalom legalábbis egyenrangú az Egyesült Államokkal és az interkontinentális irányítható rakétalövedékek területén túlhaladta az Egyesült Államokat. A termelés növekedésének üteme tekintetében pedig nincs olyan tőkés ország, amelyet a Szovjetunióval össze lehetne hasonlítani. A szovjet ipar termelésének növekedési üteme 1950 és 1955 között átlagban évenként háromszor olyan magas volt, mint az Egyesült Államoké.

Hosszabb időszakot vizsgálva még szembetűnőbb a különbség a két ország fejlődésének üteme között: 1929-től 1956-ig a Szovjetunió ipari termelése több mint 19-szeresére, az Egyesült Államoké pedig csak 2,4 szeresére nőtt.

Ez a gyorsütemű fejlődés nem rögtön 1917-ben kezdődött, hanem csak évekkel a polgárháború és a külföldi katonai beavatkozás befejezte után. Az iparosításra tehát alig több, mint háromévtizednyi idő jutott. Ebből is le kell számítani azt a csaknem öt esztendőt, amely alatt a szovjet nép hazája megvédésével, a Hitler-fasizmus hadseregének az országból való kiverésével és szétzúzásával volt elfoglalva, s azt a három évet is, amelyet a háború okozta károk helyrehozásával kellett töltenie.

(Folytatjuk.)

Felhívás

Az MSZMP Komló városi Bizottsága, a Tanács Végrehajtó Bizottsága, a Magyar-Szovjet Baráti Társaság, a Hazafias Népfront, a szakszervezetek, a KISZ és a Nőtanács Városi Bizottsága az alábbi felhívást intézi a város lakosságához, az üzemek, hivatalok dolgozóihoz:

Közeledik a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója. Az évforduló alkalmából november 7-ére, a világtörténelmi esemény méltó külsőségeiben is jelentkezett megünneplése céljából, kérjük a város lakosságát, az üzletek, üzemek és hivatalok dolgozóit, vezetőit, hogy az épületeket az ünnep jelentőségének megfelelő dekorációval, lobogókkal, virágokkal díszítsék fel.

Műszak után

Ugyancsak eljár az idő, mire Baráth József — Kossuth-bánya IV-es üzemének egyik mozdonyvezetője — leveti a „sichtes" ruhát, lemossa a szénport, s átöltözik utcai ruhájába. Akkorra pedig, mire családjához hazakerül, legtöbb esetben már az est sötétje is ellepi a házak tetejét.

Még szerencse, hogy Baráth Józsefné nem zsörtölődik férje távolmaradásán. De hiszen felesleges is lenne bosszankodása, hiszen jól tudja, hol késik embere. Nem egy esetben történt meg ezidáig, hogy Baráth József ezekkel a szavakkal búcsúzott feleségétől: „Ma később jövök haza, mert pártvezetőségi ülés lesz." — Vagy: „Ma a propaganda-anyagot osztom szét az elvtársak között. Ne várj pontos időre." — Aztán olyan is előfordult, amikor nem mások, hanem saját maga dolgozta ki napi programját. Egyedül osztotta be munka utáni idejét, s minden úgy történt, ahogy azt előre tervezte.

Egy ilyen eset történt most nemrégiben Baráth Józseffel. Október 28-án, a szeminárium ideje alatt jutott eszébe a gondolat, amikor észrevette, hogy az oktatásra jelentkező elvtársak közül — bizony öt hiányzik. „Holnaptól kezdve időt szakítok arra, hogy megvárjam őket a fürdőben" — határozta el és másnap meg is kezdte légújabb munkáját.

A „sicht" végén, az első népessel kiszállt, hogy beszéljen az oktatásról távolmaradó elvtársakkal. Igyekezete nem volt hiábavaló. Mind az öttel hosszabb eszmecserét folytatott. A beszélgetés eredményeként egyben megállapodtak: az Időszerű kérdések előadásairól való hiányzást — mind az öten bepótolják.

Persze nem mindig az emberek a hanyagok. Baráth József ezt is jól tudja. Mint a párt régi, harcos kommunistája, aktív propagandistája, minden oldalról vizsgálja a kérdést. A szemináriummal kapcsolatos beszélgetésekkor is megértett néhány kifogást. „Beteg voltam — mondták néhányan, — csak azért hiányoztam." Jól van, jól. Érthető. Betegség ellen nem lehet tenni. De a másik? A harmadik? Milyen kifogást hoz fel. Mert hiszen azt mindannyian jól tudják, hogy az oktatás nem kötelező. Valamennyien önként vállalták. Ha ha már egyszer aláírták, hogy képezik magukat, akkor tegyenek is eleget fogadott szavuknak.

Az a két-három bányász is, aki „elfelejtette", hogy szeminárium lesz, kifogással élt, helyesélt Baráth Józsefnek. Igazat adott minden szavának és meg is ígérte: nem hiányzik többet, saját hibájából.

A műszak letelt. Az óra mutatója már erősen jelezte, hogy jó pár óra el is múlott azóta. De... Baráth József mindezt nem vette észre. Csak mikor már minden elvtárssal beszélt, s mindenkiben felébresztette a kötelesség érzetét, akkor tekintett az óra mutatójára. És csodálatosképpen nem bosszankodott az eltelt idő felett...

Tíz nap,

amely megrengette a világot

Közel 4 évtized után magyar nyelven hazánkban is eljutott az olvasókhoz, a kitűnő amerikai riporter izgalmas és érdekes könyve, a Nagy Októberi Szocialista Forradalomról. John Reed, az éleslátású szemtanú hitelességével és a jótollú újságíró megelevenítő erejével számol be e világtörténelmi napokról. Vérbeli riporter, aki mindenhol ott van, ahol valami történik, — mindenkivel beszél, és mindent őszintén, szépítés és ferdítés nélkül megír.

John Reed 1917 szeptemberében érkezett Petrográdba. Meglátogatta az északi fronton harcoló csapatokat, részt vett a különböző pártok gyűlésein, beszélt a pártok vezetőivel. November 6-án jelen volt a szovjet kongresszuson, szemtanúja volt a Téli Palota elfoglalásának. Az eseményekről készített jegyzeteit Amerikába érkezésekor elkobozták tőle, de a „Liberator" című folyóiratban mégis beszámolt az Oroszországban látottakról. Amikor visszakapta jegyzeteit, megírta az emberiség legizgalmasabb tíz napjának hiteles történetét.

Könyve angolul, 1919-ben került az olvasókhoz. Orosz nyelvre Klubszkaja fordította.

Reed műve az emberiség első nagy és győzelmes szocialista forradalmának állít maradandó emléket.

Belül gyűrött — kívül „Huj"

Ki ne gyönyörködött volna már az idősebb emberek közül egy-egy értelemtől csillogószemű, szépen, ízlésesen öltöztetett gyermek, vagy fiatal láttán. Sokszor nem is ismerjük a gyermeket, vagy szüleit, de a gyermek láttán különös jó belső érzés vesz erőt rajtunk. Sajnos, ez az érzés rendszerint csak rövid ideig tart, a gyermek, vagy ifjú megszólalásáig. Aztán rendszerint csalódás következik. Ugy érezzük, hogy becsaptak bennünket. Becsaptak, mint amikor az ízléses, szemre gyönyörködtető csomagolást lefejtjük s rájövünk, hogy a benne lévő áru koránt sem olyan tetszetős.

Talán egy-két példa jobban megmutatja csalódásunk okát. A szemre igen szép és ízlésesen (sőt drágán) öltöztetett gyermek szemtelenül szól, majd felesel anyjával, mint ahogy ezt többen láttuk, hallottuk a városi nőaktíva után. Ilyen csalódást keltett az a gyermek is, aki vasárnap este nem volt hajlandó leülni az autóbuszon az anyja által megjelölt helyre. Nem, hanem inkább „megbeszélte" a „Miskával" (30 év körüli gépkocsivezető), hogy előre ül a vezetőülés mellé. S mindkét szülő szemmellátható lag imádott és agyonkényeztetett gyermekük eme szavait, megjegyzéseit „jópofaságnak", talpraesettségnek tekintette, s büszkén nézett szét a jelenlévőkön. Noha büszkeségre semmi, de semmi okuk nem volt, helyükben én inkább restelkedtem volna.

Igen, én helyükben szégyellitem volna magam, mert az utasok megláttak; a drága és csinos ruha és vasalt holmi, az ízlésesen és gondosan elrendezett gyermeki hajfürtök mögötti olcsó, gondozatlan és egyáltalán nem „fett" gondolatokat. Mert az egész gyermek kitárul annak egy-két szavából. Nemcsak az, hogy milyen ma, de sokszor az is, milyenné válik holnap.

Nem kell jövendőmondónak, jósnak, gondolatolvasónak lenni ahhoz, hogy bárki rájöjjön: az így nevelt, drága ruhákba öltöztetett gyermek holnapi — ifjúi igényeit nem lehet majd pár év múlva kielégíteni. Mert arra kevés lenne majd Dárius kincse is. S hogy mivé fejlődnek a mai „jópofaságuk"-ból, az megláthatók elődeik láttán. Igen, elődeik láttán, akik pár év előtt hasonló szépen öltöztetett „aranyos, jópofa" kislányok, kisfiúk voltak, s ma szemtelen jampecek, ficsúrok, akik sem tanulni, sem dolgozni nem szeretnek. Azok, akik triplatalpú cipőjükben, csőnadrágjukban és macskabajusz nyakkendőjükben elterpeszkednek az autóbuszban, miközben mellettük idősebb nők, férfiak állnak. Igen, ők azok, akiknek „pali" az idősebb dolgozó, „hapsi" a mérnök, „góré" a vezető, és a nő — a nő az csupán könnyű kaland — s ahogy szólítják, „csaj", vagy „kisanyám".

Be kellene aranyozni azon első komlói nőnek, leánynak a kezét, aki ilyen megszólításra a tűzoltófrizurát százfelé repítő pofonnal válaszolna. S megdicsérni, amiért a nők nagyobb megbecsüléséért, s a közerkölcs érdekében fel merte emelni a kezét. S aztán megdicsérni mindazokat az anyákat (a leendőket is), apákat, mestereket és nevelőket, akik e díszes fiatalokat tisztességre, becsületre, az öregek, mesterek tiszteletére — ha kell — kézzelfoghatóan is nevelik.

Ne a gyermek jelentkező szemtelenségét ápolgassák a szülők, — hogy az nőjön nagyra, hanem szigorúságukat növeljék velük szemben. S ne őt állítsák a központba, mely körül a világ forog, hanem tanítsák arra, hogy megértse, tisztelnie kell a felnőtteket, akik a cukrot, a zsírt, a ruhát számára megteremtik. Ez az út ahhoz, hogy ne legyenek többé öregségükre elhagyott szülők.

A népnevelő

Magas, őszhajú, középkorú asszony Kovács Péterné, a Komlói Karbantartó Vállalat portása. Akik közelebbről ismerik, szeretik őt, közvetlenségéért, fáradhatatlan munkásságáért. Akik még jobban ismerik, azok tisztelik benne azt a nagy emberséget és áldozatkészséget, amelyet a férj elvesztése jelent, a mérhetetlen sok szenvedés és tiszteli következetes harcosságát.

Orrtövén, a szeme alatt kicsiny sebhely őrzi a fasiszta ütlegelés nyomát. 1939-ben kapta a román fasiszta vasgárdistáktól, amikor férjét is elhurcolták, majd aknával felrobbantották. Aztán a poklok évei következtek. 1940-től deportálás, Auswitz, Belkan-i koncentrációs tábor. Sok-sok kimondhatatlan szenvedés, míg végre 38 kilós súllyal, súlyos betegen megérte a felszabadulást. Betegségéből kigyógyulva 1947. óta dolgozik nálunk. Érthető, hogy őt egy pillanatra sem téveszthette meg az ellenforradalom. „Nemzeti" köntösben is felismerte a fasizmust.

Mi a napokban találkoztunk vele — két cigányasszonnyal beszélgetett. Románul. A két asszony szeme könnyes volt, pedig Kovács Péterné halkan beszélt. Mint később megtudtuk, arról folyt a beszéd, mint tette emberré népi rendszerünk az azelőtt emberszámba sem vett hontalan, lenézett, s ezért módon becsapott cigányságot. Népnevelő munkát végez. Önként vállalt népnevelő munkát, nemcsak mert párttag, de mert igazi gyermeke e hazának, s azt tartja, jó hazafi csak az lehet, aki minden tudását a haza építésére, népeinek nevelésére, segítésére használja fel. Mi azt gondoljuk, a legigazabbak útját járja.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXXVI.

1847. november 30-án éjjel indultam Borbáláért. Azt önök is tudják, hogyan hiúsult meg kísérletem.

Tovább nem is maradhattam a városban, mert a zárda szent békéjének háborgatásáért rám uszították a pandúrokat. Visszatértem a hegyekbe, de szilárdan eltökéltem, hogy nemsokára újabb kísérletet teszek Borbála kiszabadítására.

1848 tavaszán az újság hírt adott arról, hogy Párizs, Milánó, Berlin, Bécs, majd Pest is megmozdult. S egy napon megtudtam, hogy Krakkó utcáin már épülnek a barikádok. Újra Krakkóba jöttem. Bementem a zárdába, ahol Borbála szenvedett. A fejedelemasszonyt hivattam és bátran megmondtam neki, hogy magammal akarom vinni Borbálát, feleségül akarom venni. Követeltem, hogy engedjenek beszélni vele.

A fejedelemasszony elsápadt, de határozottan nemet mondott. Azt állította, hogy Jovitta beteg, és senkit sem akar látni.

Amikor látta, hogy ragaszkodom kívánságomhoz, pandúrokkal fenyegetőzött. Végül is kénytelen voltam távozni.

Éjszaka még egy kísérletet tettem Borbála kiszabadítására. A közeli vendéglőben régi ismerősökkel találkoztam, akik megígérték, hogy segítségemre lesznek. Velük mentem éjjel a zárdához. Sikerült feljutnom Borbála szobájának ablakpárkányára, de egy idegen apácát láttam a szobában. A nyaktörő úton visszakapaszkodtam, és fájó szívvel tértem vissza a vendéglőbe.

Aznap éjjel sokan indultak a Kárpátokon túlra, magyarhonba, hogy fegyverrel a kézben küzdjenek a szabadságért. Ott harcoltam én is a lengyel légióban, messze hazámtól és Borbálától.

De sárba hullott az igazság ügye! A pákozdi diadalt Világos sötét napja követte.

Mi jött ezután? Megtorlás, fogság, börtön, ahová magyar, lengyel, német, olasz testvéreimmel együtt vittek engem is. Nyolc nehéz esztendőn keresztül csörgött lábamon a lánc, s akkor megszöktem, hazamentem a hegyekbe... Sokszor jöttem el ide Krakkóba. Jártam a zárda körül, de nem sikerült semmit sem megtudnom Borbáláról. Bár semmi reményem sem lehetett már, a szívem mélyén mindig úgy éreztem, hogy még valaha viszontlátom szerelmemet.

Azóta magányosan éltem a hegyekben. Kevés emberrel barátkoztam. Vártam, hogy megvirradjon a szabadság napja.

A hegyekbe vetődött vándoroktól hallottam, hogy a wesolai zárdában egy befalazott apácát találtak. Villámcsapásként ért a hír, tudtam, hogy ez csak Borbála lehet. Siettem ide, Krakkóba, és az ismerős vendéglőben mindent elmondtak. Utam most már egyenesen a törvényszékre vezetett. A többit már tudják.

Elhallgatott. Fejét lehajtotta és engedte, hogy könnyei szabadon folyjanak. Nem kellett restelkednie ellágyulásán, hiszen a többiek is mélyen meghatódtak a szomorú történeten.

Másnap reggel Lázár atya Dimitrijjel együtt a szürke nővérek klastromába ment. A kertbe vezették őket, ahol egy nővér mellett könnyű nádfonatú széken ült Borbála, s egy virág szirmait tépdeste. Lázár atya megállt egy bokor mellett, s onnan nézte. Sokat változott, mióta a pincéből felhozták. Arca keltebb lett, kisimult, s ősz haja szeliden övezte még most is szép arcát. Különös báj ömlött el rajta, ahogy önfeledten morzsolgatta a virágszirmokat.

Dimitrij közeledtére feltekintett, szemében nyugtalan tűz lobogott. Riadtan állt fel és elfutott. A nővér utána sietett, gyengéden átölelte és visszavezette a helyére. Félszegen, óvatos léptekkel jött, azután a nővér mögé bújt. Vékony ujjait tördelte félelmében. Dimitrij szája keserűen megrándult, de nyugalmat erőltetett magára, s odament hozzá.

Borbála most nem futott el, de idegenül nézett rá, s Dimitrij hiába kérdezgette, hiába kérlelte, hogy szóljon meg egy árva hang sem hagyja el ajkát. Csak nézett maga elé, végtelen szomorúsággal szemében. Semmire és senkire nem emlékezett, egész múltja szilánkokra tört és összekeveredett benne. S ha olykor-olykor még felvillant az értelem szikrája, nyomban elfojtotta a húsz év fájdalmas emléke.

Dimitrij a kezét fogva sokáig beszélt hozzá, kérdezgette, megismeri-e, de Borbála továbbra is szótlan maradt, szeme a semmiségbe révedt, s csak tépte, tépte a virágszirmokat.

Dimitrij látta, hogy minden hiába. Távozás előtt kétségbeesetten ölelte át, és megpróbált a szemébe nézni. Ekkor Borbála sikoltozva elmenekült.

Dimitrij végtelen keserűséggel szívében tért vissza a várakozó Lázár atyához.

— Menjünk, atyám — szólt szomorúan, — minden elveszett.

S most még a pap sem talált vigasztaló szavakat.

„A GONOSZOK GYÜLEKEZETE BEKERITE ENGEM..."

Falcinelli biboros három hét leforgása alatt kétszer járt Bécsben. Hivatkozott az érvényben lévő konkordátumra és követelte, hogy a krakkói ügyet ne tárgyalják. A bécsi liberálisok azonban jobban féltek azoktól, akik a császárvárosban, Prágában, Pesten és a monarchia minden nagyobb városában vallási egyenjogúságot, egyházi irányítástól mentes iskolát, bíráskodást, és a szerzetesrendek felosztását követelték, mint a messzi Rómában trónoló szentatyától, akinek mint mondták, „körmeit nagyon megkontatta az idő." A konkordátum már amúgy is gyenge lábon állt, senki se törődött vele. Semmiféle összeköttetéssel nem lehetett megakadályozni, hogy a krakkói per elkezdődjék.

A törvényszék elismerte, hogy Ubryk Borbálát két évtizeden át törvénytelenül és embertelen körülmények között tartották fogva, s megállapította, hogy jelenlegi elmeállapota az elviselt kínzások és a kegyetlen középkori vallatási módszerek következménye. Donecki ügyész vádirata a kolostor fejedelemnőjét, annak helyettesét, valamint Borbála kínzóját, Ludwina nővért tette felelőssé a történtekért. Kozubski pátert, a karmelita férfikolostor priorját bűnrészességgel vádolta. Az egész világ előtt felfedte vádiratában a kolostor életét. Falcinelli biboros fellebbezett a bírósági döntés ellen, és azt követelte, hogy mondják ki a krakkói törvényszék illetékteleníségét az Ubryk-ügyben. Ez meg is történt.

A főtörvényszékhez került az ügy, ez azonban megállapította a krakkói törvényszék illetékességét, és elrendelte, hogy a nyomozás adatai alapján kezdje meg a tárgyalást.

Ezek után sokan vesszőt láttak az egyház ügyét a perben, különösen akkor, amikor a bécsi kormány rendeletileg megvonta az addig folyósított évi járadékot. Rendeletet hoztak, hogy a tartományok helytartói vizsgálják meg minden zárdát, és azokat a személyeket, akiket az egyház ítélt el, nem pedig a világi bíró, bocsássák szabadon.

Egyházi körökben nagy riadalom támadt. Egyedül Baworski páter nem vesztette el a fejét. Meg akarta fordítani az események menetét. Nem törődött a bel- és külföldi sajtó elítélő cikkeivel, a közéleti emberek, sőt egyes papok rosszalló nyilatkozataival. Csak egy célja volt: minden áron győzni! Tudta, hogy a városban erősödött az egyházellenes hangulat. Tudta, hogy egy karmelita szerzetes, Lázár páter, Donecki ügyész, Grodzyki doktor, ez a megrögzött ateista és Riviere, francia újságíró gyakran találkoznak, és mindent elkövetnek, hogy az igazság napfényre kerüljön.

(Folytatjuk)

Zűrzavar Kövestetőn

Az eddigi panaszok alapján, amelyek szerkesztőségünkbe érkeztek, ennek az írásnak nem is lehetne más címet adni, mint „Zűrzavar a Kövestetőn". Hát igen. A kövestetői Tanbányán egyszerűen kétségbeejtő, ami ott végbemegy. A panaszoknak eleget téve, látogatásunk alkalmával ez volt az első megállapításunk. Sokáig voltunk az ottani dolgozók között, sokat beszélgettünk velük, sok egyszerű szóval kifejezett panasznak voltunk hallgatói. A panaszok lényege az, hogy az ottani vezetőség nem törődik a dolgozókkal és jóformán nem is veszi emberszámba a vezetése alatt levő dolgozókat, különösen a cigányokat. De beszéljenek a dolgozók:

Varga Gergely, középkorú cigány. Sok gyermek édesapja. Béta-aknáról helyezték át a Tanbányához.

— Hát kérem — mondja — itt minket nem is vesznek emberszámba. Még a múltban sem bántak úgy a dolgozóval, ahogy itt velünk bánnak a vezetők. Engem például Végh Ferenc egyszerűen kizavart az irodából, mert szólni mertem az igazságtalanság miatt. Mindenfélének nevezett, csak embernek nem. Végh Ferenc és Tomasek Lajos azzal jöttek, hogy a cigányok vitték el a háromcsamog kátránypapírt és tőlünk követelték. Később kiderült, hogy nem mi vittük el. Bunkerosnak akartak tenni. Nem vállaltam el, mert nem értek hozzá. 8 órakor hazazavartak, és bumlit írtak be. Öt napon keresztül hiába jelentkeztem a munkahelyen, mind az ötször hazazavartak és bumlit írtak be. Így a bumlikra hivatkozva, amelyek nem az én hibámból történtek, nem adnak sem szenet, sem fát, sem szappant.

Kali Lajos, fiatal ember, napszinti lakatos.

— Az itteni vezetők, különösen Végh Ferenc és Tomasek Lajos egyáltalán nem törődnek velünk, és szinte fenyegetően beszélnek — mondja nyugodt hangon. — Ha valaki igazat merészel mondani, elbocsátással fenyegetik, vagy egyszerűen hazaküldik és bumlit írnak be. Mi rendes időben szoktunk a munkahelyre jönni, de a vezetők 9 és 10 óra felé jönnek és hamarabb is mennek el.

Bogdán Imre, fiatal házas, erősen barnabőrű cigány. Mivel nem tud jól magyarul, szavakat keresve mondja a magáét.

— Én nem tudok sem írni, sem olvasni. Persze ilyen helyzetben sokan vannak közöttünk. Augusztus 20-án, mivel fizetett ünnep, nekünk is járt volna rendes műszak. De mi nem kaptuk meg, és amikor reklamáltunk, úgy beszéltek velünk, különösen Onódi Istvánné, még állatokkal sem szoktak így beszélni. Nem kaptunk ünnepi műszakot, mert nevünk alatt ott volt a három kereszt, jelezvén, hogy a pénzt felvettük. De a kereszteket ők írták oda, a pénzünk pedig eltűnt. Sokszor a többi dolgozó prémiumot is kapott, de a cigányok nem, pedig ők is úgy dolgoznak, mint a többiek.

*

Az ilyen és ehhez hasonló panaszoknak se vége, se hossza. Ugyanilyen hangon, ugyanazokról a vezetőkről, és ugyanilyen hibákról panaszkodnak: Orsós Béla, Balogh Imre, Buzás István, Liptai Mihály és még jónéhányan. A Tanbánya becsületes dolgozói, szakmunkások és tanulók, mesterek és aknászok sürgős orvoslást várnak.

Az illetékesek már megtették az első lépéseket és reméljük, hamarosan a kövestetői Tanbányán is érezhető lesz, hogy ebben az országban nemcsak szavakban, gyakorlatban is: legfőbb érték az ember!

Együttesen

Még az ellenforradalmi események előtt, több cikkben, tudósításban beszámoltunk arról, hogy a kenderföldi iskola és a kenderföldi Szülői Munkaközösség között nincs egyetértés, nincs jó kapcsolat.

Nos, október óta változott a helyzet. Szerkesztőségünkbe több levél, és vélemény érkezett, mely szerint az újonnan választott Szülői Munkaközösség más módszerrel, és több eredménnyel dolgozik együtt a pedagógusokkal. Együttesen, karöltve végzik munkájukat a gyermekek érdekében. Csinosítják, díszítik a tantermeket, folyósókat, hogy — habár a szűkös helyzetet nem is tudják megoldani — legalább kedvesebbé, barátságosabbá tegyék a tanulók részére az iskolát.

Örömmel és elégedetten mondja el az iskola igazgatója, hogy mennyire bensőséges a Szülői Munkaközösség és a pedagógusok közötti viszony. Hogy mennyire egyöntetűen nyújtanak segítséget egymásnak, a közös nevelésben. Úgy gondoljuk, a kenderföldi szülők nevében cselekszünk, ha további tevékenykedésükhöz: jó munkát kívánunk. (Szerk.)

HÉTVÉGI jegyzetek

Egy éve

Képeslapot hozott a szőke postás. Nincs ebben semmi rendkívüli, hiszen mindennapos valamiről van szó. Nincs benne semmi különös, mert képeslapot sokat kap az ember. Képeslapot küldenek a Balaton partján nyaraló rokonok, az iskolai kirándulásról a gyerek és az üdülőben pihenő munkatársak is ezúton kívánnak jó munkát és küldik el üdvözletüket.

Sűrűn jönnek a lapok és talán ezért van, hogy megszokott mozdulattal forgatjuk, átfutjuk a kusza sorokat — aztán elfelejtjük.

De néha jönnek olyan lapok, melyekkel nincs ilyen könnyű dolgunk. Olyanok, melyek kellemes, esetleg fájó emlékeket idéznek fel bennünk, melyek nem hagyják magukat elfelejtetni.

Nekem is van egy ilyen lapom.

Pedig semmivel sem különbözik sok ezer többi társától — formailag. A rajta lévő szöveg azonban — melyet határozott kezevonásával írt egy talpig férfi — olyan tartalmat ad neki, melyet nem lehet elfelejteni.

„Életbenmaradásunk egy éves évfordulóján szeretettel üdvözöllek." Aláírás: K. Farkas József. Ez áll a képeslapon.

A budapesti pártház egyik hőse írta e pár sort, akit az ellenforradalmárok gyülevész hada sírba küldött — de ő a csodával határos módon néhány társasával visszajött — közénk.

S most az ő kezevonását naponta többször megnézem, s minden sora mélyen agyamba véső dött. A sorok mögött egy történelmi esemény húzódik meg. Egy éve, hogy az ellenforradalom piszkos árja egy rövid időre végig hömpölygött hazánkon.

Ellenségeink nagy reményeket fűztek ehhez az árhoz, de kénytelenek voltak csalódni. Csalódniok kellett, mert kihagyták számításaikból azt, hogy a magyar nép a szocializmust építő népek nagy családjába tartozik és nem számoltak azzal sem, hogy ebben az országban sok K. Farkas József van, akik inkább meghalnak, de nem dobják prédául a magyar hazát.

S a sorok mögött — bár az életben még sohasem láttam — látni vélem azt az édesanyát és édesapát, akik ilyen gyermeket, ilyen hőst neveltek. Látni vélem azt az édesanyai szemet, mely az októberi hírek hallatára patakokban öntötte a fájdalom könnyeit, s mely a fia viszontlátásakor is könnyezett, de ekkor már az örömtől.

S míg ezeket végiggondolom, homályos lesz az én szemem is. Büszkeségem ölt testet ebben, mert büszke vagyok arra, hogy ilyen magyarok, ilyen elvtársak vannak a hazában.

Ha költő lennék, megénekelném a hős szülőket és gyermeküket, aki hőse népünknek, de mivel nem vagyok költő, e sorokban állítok emléket nekik és a kapott képeslapot sohasem felejtem el.

— RAJÓ —

Szabálysértés a bányában

Az emberi felelősségérzetről, a balesetmentes munkáról már nagyon sokszor írtunk. Mégis vannak olyan esetek, amelyekkel szükségszerűen foglalkozni kell, hogy ismételten figyelmeztessünk minden bányászt arra, hogy mennyire fontos az utasítások betartása. Tanulságul szolgáljon az alábbi eset:

A szénbányászati tröszt mentőállomásának ellenőrző osztaga ez év augusztus elején — a délelőtti műszakban — Anna-aknán az egyik szállító vágat falazásán dolgozó 7 munkásnál tűzszerszámot talált. Mind a hét személy az Aknamélyítőknél dolgozik.

A szabályzat kimondja, hogy a motozást minden esetben felügyeleti személyeknek (lőmester, felvigyázó, aknász, stb.) el kell végezni.

Azt a dolgozót, akinél a motozás alkalmával dohányzószereket találnak, akiről egyébként bebizonyosodik, hogy a bányában dohányzószereket tart magánál, a bányából — ha lenttartózkodik — nyomban el kell távolítani és szolgálati jogviszonyának azonnali hatállyal való megszüntetése mellett, ellene a büntető feljelentést haladéktalanul meg kell tenni.

Eddig a szabályzat, amit oly sokan nem tartanak be. A fent említett 7 dolgozó esete azért is súlyos, mert beismerték, hogy rendszeresen dohányoznak a bányában, az akna üzemvezetősége ritkán motoz, a dohányzókat nem bocsátja el, hanem pénzbüntetéssel sújtja.

A vezetőség részéről is van elég tennivaló. Igy például nevezett munkahelyen a diesel mozdonyokon nem használják az előírt kipufogó berendezést, a folyadékszszűrőt, a lángfogócsövet és így a mozdony nem sújtólégbiztos.

Igaz az, hogy a 7 dolgozó munkahelyén nem volt közvetlen sújtólég veszély, azonban megszívlelhetik ezt a régi közmondást: „Az ördög nem alszik". Persze, ha a vezetőség nem nyúl kemény kézzel a fegyelmezetlenség megszüntetéséhez, sőt több esetben eltűri, tudomásul veszi a munkatársak életét veszélyeztető szabálysértést, az állapot nem javul, és számolhatnak olyan balesettel is, ahol majd az árvák és özvegyek könnye lesz a vád, de akkor már késő.

Arra kérünk valamennyi bányászt: ne várják meg az ellenőrzést, legyenek ők — saját maguk — őrei az életük megvédésének és azokat az egyéneket, akik veszély előidézői lehetnek, jelentsék, mert ezzel a bányászbecsületnek eleget tesznek.

A 7 dolgozó pénzbüntetést kapott. Reméljük, hogy tanultak az esetből és ez ne csak számukra, hanem minden dolgozónak legyen tanulság. A vezetőség pedig ne tűrjön meg semmiféle lazaságot, álljon hivatása magaslatán, és sürgősen szüntesse meg a fennálló hibákat. A továbbiakban pedig sokkal szigorúbban vonja felelősségre a mulasztókat — s ha kell, alkalmazzon kemény, büntető szankciókat — mert ezzel csak a kötelességét teljesíti.

Legfőbb érték az ember

Az utóbbi időben sokszor olvashattuk, hogy a tőkés országokban hogy „támogatják" és „segítik" a beteg vagy sérült dolgozókat. Az októberi események során disszidáltak keserves tapasztalattal írják és a hazatértek pedig élő szóval is elmondják, hogy a betegről jóformán senki nem gondoskodik.

Országunk valamennyi lakosa nagyon jól tudja és érzi, hogy nálunk nem így van. Erről számolhat be az a szép, elvtársi cselekedet, amellyel segítségére siettek egy sérült dolgozó családjának.

Tóth Ernő kaposvári dolgozó mintegy két hónapja van Kossuth-aknán. A 6 gyermekes családapa nemrég megsérült és a szakszervezet máris a család segítségére sietett.

Felkeresték Tóth Ernő feleségét, gyermekeit és 550 forint gyorssegélyben részesítették. Rövid idő múlva ismét nagyobb összeget kapnak.

A család egészségtelen helyen, egy pincében lakik. Ezen a szomorú helyzeten úgy változtat a szakszervezet, hogy két hónapon belül kiutalnak részükre egy kétszobás új lakást és ezzel megszűnik jelenlegi helyzetük.

A sérült családjával való együttérzés nagyon szép példája, amit az akna dolgozói kezdeményeztek. Mindenki elhozza otthonról a felesleges gyermekholmiját, s ezt összegyűjtve elküldik a családnak. Kis cipők, kabátok és ruhák, kicsiny dolgok, de nemes szívek, munkatársak ajándéka foglal helyet az iroda szekrényében, hogy nemsokára magukra öltsék egy sérült bányász gyermekei.

Valamennyi dolgozó nevében együttérzéssel köszönjük a bányász szakszervezet és a család helyzetét megértő bányász segítségét.

Tisztelet annak az anyának...

A komlói munkásfiatalok többsége ismeri Horváth Gábort. A szénosztályozó dolgozója volt ez év tavaszáig, amikor tényleges katonai szolgálatra bevonult.

Egyszerű, ahogy társai mondották „szürke" ember. Nem tűnt ki semmivel, mert az csak természetes, hogy munkáját becsületesen végezte — hiszen ezért kapta a fizetését. Estéit társadalmi munkában — közben művelve önmagát — a népi tánccsoportban töltötte.

De valamiben mégis „kitűnt", Hűségben és helyállásban! Igen, Horváth Gábor egyike volt azon kevés fiatalnak, aki népe és hazája iránti hűségével tűnt ki akkor, amikor ez nem jelentett dicsőséget, hanem halálos veszélyt!

A demagóg hangoskodók őt nem tudták megtéveszteni. S azért nem, mert e hazát tekintette akkor is a legfontosabbnak, amikor az nem napfényt és szórakozást nyújtott számára, hanem gondterhelt napokat. S Horváth Gábor nem a hazát felforgatókhoz, hanem az ezer sebből vérző haza védelmezőihez csatlakozott. Kezében fegyverrel tudatosan szállt szembe a fasiszta hordákkal.

Mindez most egy éve történt. Az elmúlt napokban Horváth Gábor neve is ott volt azok között, akiket „Ságvári emlékéremmel" tüntettek ki hősi helytállásukért. Kitüntetéséről felettes katonai parancsnokságát és őt levélben értesítette a KISZ városi bizottsága.

Horváth Gábor nem rohant szabadságot kérni a kitüntetés átvételére. Helyette egy igen szerény hangnemben írt köszönő levele érkezett ide.

Azt írja, hogy nagy öröm töltötte el e megtisztelő hír vételekor. Nem is levélben, szavakban, hanem munkájával kíván erre válaszolni. Ott, ahova most a haza állította. A kitüntetést természetesen átveszi, amint szabadságot kap, s érte hazautazhat.

Mennyi egyszerűség, szerénység, mennyi kiemelkedően dicséretes jellemet tükröz levelének e néhány sora. Ezt olvasva, mi csak azt mondhatjuk, nem igaz az, hogy a Horváth Gáborok „szürke" emberek. Nem. Ők társaik között is legkitűnőbbek. S tisztelet annak az anyának, mely hazánknak ilyen gyermeket nevelt.

DEMETER KÁROLY:

NYUGTALAN NAPOK...

Minél jobban szaporodnak az ilyen jelszavak, a helyzet annál élesebbé válik. Belülről egy páran lőni akarnak, de a tisztek határozottan visszautasítják a kezdeményezést. Tarnaiék újra bemennek a pártházba. Rövid tárgyalás után a pártbizottság titkára telefonál a rendőrségre, hogy engedjék szabadon a négy tüntetőt. Kerülni akarnak minden összetűzést.

Amikor a rendőrök kíséretében a négy ember kijön a kijárat elé, a tömeg váratlanul a rendőrség felé rohan. Az előre elkészített tűzoltó autó működésbe lép, s hatalmas erős vízsugárral igyekszik szétzavarni a tömeget. A rendőrök és félretették a fegyvert és fecskendőkkel próbálnak rendet teremteni. Ez sikerült, de nem sokáig. A Zrínyi Miklós és a Kossuth Lajos utcából még nagyobb létszámú tömeg áramlik a tanácsháza és a pártház előtti térre. A fecskendők már nem tudják a tömeget szétoszlatni. S így a tömeg egyre jobban közeledik a rendőrség felé. A pártházból és a rendőrség épületéből vaktöltéses riasztó lövéseket adnak le a levegőbe. Néhány sorozat után, a tömeg szétoszlik és elhagyja a teret.

*

Az újabb kellemetlen hír úgy jött, mint egy váratlan villámcsapás. A pártházban nagy a nyugtalanság. Sokan nem is tudják, milyen nap van. Az egyik azt mondja, hogy vasárnap, a másik szerint hétfő van. De nem sokat törődnek a dátummal. Sok az összeszorult ököl, sok a könnyes szem. Az utolsó remények is füstbe mennek...

— Ez árulás... Ez árulás — szól az egyik tiszt. A hangja szinte kétségbeejtő. Sok ember lélegzete is el áll. Sok-sok száj szeretne teletorokból ordítani: „Miniszterelnök úr, ön becsapott minket!" De nincs hang, a hangszálak erőtlenek. Óh mily szégyen, milyen megaláztatás, ha az ember egy árulló miniszterelnök, mint saját ellensége kezébe teszi a birtokában lévő fegyvereit és együttal a hatalmat, a fejlődő szocialista társadalmat.

— A Magyar Népköztársaság nevében felszólítom magukat, hogy tegyék le a fegyvereket és hagyják el az épületeket! — harsog Tóbiás Matild, a komlói ellenforradalmárok egyik alakjának hangja.

Mögötte az esőköpenyes, karszalagos „nemzetőrök", Léha lumpolók, munkakerülők, prostituáltak adnak parancsot becsületes munkásembereknek, a párt fölé kerekedve dirigálnak. Milyen szörnyű, amikor az ellenség harcok nélkül, árulás útján, a „Magyar Népköztársaság" nevében akarja letetetni a munkással a fegyvert!

Kérdeznek a csalódott, fájó szívek és a könnyes szemek: „Vajon mi kinek a nevében védtük a pártházat, a munkáshatalmat? Kinek a nevében, kinek az érdekében fogtunk fegyvert? Talán mi vagyunk a bűnösök, akik a nép fiai vagyunk, s a nép érdekében védjük a pártot, a munkások államát?!"

Az árulló miniszterelnök azonban nem hallja e kiáltó szót! A tehetetlen, magát kommunistának nevező miniszterelnök sárba tiporva a munkáserkölcsöt, a kommunista eszmét, saját maga mondja: „A felkelők hősök, szabadságharcosok! S át kell adni mindenkinek, a kommunistáknak is a fegyvereket, az úgynevezett „nemzetőröknek"!

A bumlizók, a dolgozni nem akarók, a tolvajok, a börtöntöltelékek, a prostituáltak, akik, mint „nemzetőrök" léptek fel, maguk is azon csodálkoznak, hogy milyen hamar lettek, a helyzet urai!

*

Az új fürdőben, a körletirodák előtt nagy tömeg várakozik. A szirájkoló tömeg saját „munkástanácsát" választja. Innen is onnan is hangok repülnek a levegőbe. A „nemzetőrök" fegyverrel a vállukon, szinte a saját szemétdombjukon járkáló kakasoknak érzik magukat. Egy-egy név elhangzása után a tömeg fel-fel morajlik, kezek emelkednek fel. Az ellenőrzés alatt lévő igazgató hangja rekedt. Ellenőre Szabó Béla, volt szegedi lakos, aki négy és fél évet ült börtönben államellenes tevékenysége miatt.

Az elvtárs szót sehol nem lehet hallani, de használni sem szabad.

— Munkatársak! — szólal meg az üzem vezetője. — A munkástanács megválasztása után arra kérem önöket, szálljanak le a bányába!

— Addig még egyetlen egy orosz is Magyarországon tartózkodik, nem szállunk le! — hangzik egy usztító hang.

— Mi bányászok vagyunk — szól újra az üzemvezető. — A mi munkahelyünk a bánya. Ha nem végezzük el a fenntartási munkálatokat, magunk isszuk meg a levét. Ha a fejtések, az elővájások összemennek, sok bányász munka nélkül marad...

— Eleget termeltünk az oroszoknak! Nem szállunk le! — szól egy éles női hang a tömegből.

Az üzemvezető nem vitatkozik tovább. S a tömeg lassan széjjeloszlik. Tudják, hogy az árulló miniszterelnök úgyis fizet, ha nem dolgoznak.

*

Nagyon lassan múlnak a napok. A népbiztok polcai pedig egyre csak üresednek. A „nemzetőrök" megindítják a vadászatokat, a kommunisták ellen. Aki a kezük közé kerül, pár pere alatt ismeretlenné válik, mert úgy összeverik. Ahol meglátnak valakit, aki ellenük van, vagy volt, kékre-zöldre verik és otthagyják.

Az egyik este, vagy tíz fegyveres „nemzetőr", a 36-os bányászkonyhán tart razziát. Mindenkit igazoltatnak:

— Ő! Hát még élsz, apafej? — szól a „fejes" és teljes erővel megragadja Micosz kezét.

A többiek csak figyelnek. Micosz két hatalmas pofont kap, s erőt megtántorodik. Kihurcolják.

— Nem mondtam, hogy még találkozunk? — szól Tarnai, és Micosz arcába köp. — Most már véged tisztelt barátom. Most mi vagyunk az urak! Miénk a hatalom!

Micosz nem szól, farkasszemet néz...

— De még találkozunk — mondja Micosz hirtelen, majd összeszorítja száját, a fogai megesikordulnak és az ütésbe minden erejét beleadva Tarnai arcába üt...

A dieső hatalmon lévő „nemzetőr" arcába kap, s véres száját törölgeti.

Micosz nekilendül a sötét utcának. Utána erednek, de nem sikerült elfogniok. Micoszt még a sötétség is segítette..., elnyelte őt...

*

1956 november 4-én reggel, a Kossuth-bánya szenesfőkörlete ü. b. elnökének lakásán, az ide menekült ifjú kommunisták örömmel veszik tudomásul az újabb híreket: megalakult a forradalmi munkás paraszt kormány és újra él a párt!

Az aggódalmak eltűnnek, a remények ismét visszatérnek. Micosz, az alacsony, szélesvállú, barnaszemű görög fiú mosolyogva mondja az ü. b. elnöknek:

— Pista bácsi! Bár néha akadozva, belebele csikordulva, de a történelem kereke csak egy irányba, mindig csak előre forog!...

— VÉGE —

Hirdessen az Új Komló-ban!

SPORT

Béta-akna—Pécsi Porcelán

Vasárnap, november 3-án a kökönyösi sportpályán játssza megyei I. osztályú bajnoki mérkőzését. Előtte 12.30 órakor Béta-aknai ifi—Pécsi Porcelán ifi bajnoki mérkőzésre kerül sor.

Az őszi idényben

milyen helyezést érhet el a Béta-aknai labdarúgócsapat?

A megyei I. osztály eredményeibe a PVSK II. mérkőzései nem számítanak be, így az első hely kérdése még vitatható. Jelenleg az első helyen Béta-akna vasárnapi ellenfele, a Pécsi Porcelán áll.

Vesztett pontok alapján Béta-aknának 3 pont hátránya van. Ez a pontarány azonban 1 pontra csökkenhet, ha vasárnap győztesen hagyják el a pályát. A bétai csapat hátralévő 5 mérkőzésén 8, vagy 10 pont szerzése esetén a 2—4 helyet foglalhatná el — az őszi idény végére — 1—2 pontos hátránnyal. Ebben az esetben a tavaszi szezonban felvehetné a küzdelmet, az NB III-ba jutásért.

Sajnos **Tóth és Mestyán** kiválását még mindig érzi a csapat, s egyrészt ezzel is magyarázhatóak az eddigi váltakozó eredmények. A Szászvár elleni győzelem és a Traktor elien Pécsett elért döntetlen azonban annak a jele, hogy remélhetőleg most már tartósabb lesz a jó forma.

A holnapi eredmény rendkívül fontos a csapat helyezése szempontjából. A mérkőzéssel kapcsolatban bizakodó a hangulat, mert előreláthatólag az idei legjobb felállításban léphet pályára a csapat. A védelmet Szatler és Somogyvári erősíti, miután Érsek, Bocsor, Baksa eddig is erősségei voltak a csapatnak. Király I. sérülése szépen javul, és Király II. is újból résztvehet a mérkőzésen. Holnapi ellenfelünkkel szemben a többi labdarúgótól is jó játékot várunk.

— P. Gy. —

RÖPLABDA

Komlói Petőfi—Pécsi EAC 3:1

Vasárnap, október 27-én 11 órakor a Komlói Petőfi NB. III.-as röplabdamérkőzést vívott a PEAC csapatával. Az aránylag kisszámú közönség mindvégig küzdelmes, és helyenként színvonalas mérkőzést láthatott. A csapat a következő összeállításban játszott: Adrián, Beneczik, Dani, Dékány, Juhász, Till. Tartalék: Kárpáti. A mérkőzést vezette: Vízhányó.

A Komlói Petőfi gyengén kezdett, így a PEAC egyszettes vezetéshez jutott. A második szettben nagy küzdelem után Komló 17:15 arányban győzött, 1:1-re alakult az eredmény. A harmadik szettet 15:13, a negyediket 15:12 arányban nyerte Komló. Végeredményben 3:1-es értékes győzelmet aratott a pécsi csapat ellen. S ezzel ismét 2 bajnoki pontot szerzett. Jók: Adrián, Juhász, Till.

Reméljük holnap (november 3-án) újonc csapatunk Tótokföldjén ismét eredményesen szerepel.

Komlói Bányász—Pécsbánya

NB. III. rangadója, Vokó János (a Komlói Bányász röplabda csapatának kiváló játékosa) esküvője miatt elmaradt. Házasságához a KBSK, a röplabda szakosztály és az első csapat sok szerencsét és boldogságot kíván.

Bévárdi András
szakoszt. vezető

Orosz Ottó
edző

Kotka Ferenc
csapatkapitány

Holnap, november 3-án, Bikalon játszik bajnoki mérkőzést a csapat a helyi együttes ellen.

HÍREK, közlemények

Összeállították a választói névjegyzéket

Komló város Tanácsának Végrehajtó Bizottsága értesíti a választó polgárokat, hogy az 1957. évi december elsején tartandó megyei és városi tanácstag-választásokkal kapcsolatos választói névjegyzék összeállítása megtörtént.

A választói névjegyzékek egy-egy példányát 1957. november 5 napjától — nyolc napon keresztül — a lakóházak lépcsőházaiban kifüggesztik. Ugyanakkor, a választókerületenként összeállított névjegyzéket a tanács vb. épületének I. em. 110. számú szobájában, 1957. november 5-től nyolc napon keresztül közszemlére teszik.

A fenti időpontokig, a választópolgárok a névjegyzékből történő kihagyásuk, illetőleg egyesek jogtalan felvétele miatt, a városi tanács vb. titkárságán felszólalással élhetnek.

Komló Város Tanácsának Végrehajtó Bizottsága

— **A Nagy Októberi** Szocialista Forradalom 40-ik évfordulója alkalmából a Pécsi Szénbányászati Tröszt újhegyi szénelőkészítőmű dolgozói szocialista munkaversenyre hívták a komlói szénelőkészítőmű dolgozóit. A komlóiak a versenyt elfogadták. A versenyben olyan pontok szerepelnek, mint a mennyiségi és minőségi terv teljesítése, az önköltség csökkentése, igazolatlan műszakmulasztás megszüntetése stb.

— **A harmadik** negyedévben benyújtott újítási javaslatok közül 5 darab megvalósításával előreláthatólag 1 748 000 forint megtakarítás származik. A harmadik negyedévben lényegesen emelkedett az újítások száma a második negyedévhez képest. A II. negyedévben az újítók részére 122 198 forint újítási díjat fizettek ki.

SPORTHÍR

Prelóger Antal, a Komlói Bányász fiatal labdarúgója a Bp. Vasas elleni mérkőzésen, október 27-én lábtörést szenvedett. Betegsége miatt előreláthatólag az idei szezonban nem játszhat.

— **Ma délután** a Komlói Szénbányászati Tröszt épületében ünnepélyes keretek között — a pécsi tröszt képviselőinek jelenlétében — adják át a vándorzászlót a komlói dolgozók képviselőinek.

— **November 20-án** adják át rendeltetésének a kenderföldi 550/A. jelű épületet, melynek földszintjén foglal helyet az 50 férőhelyes napközi otthon, az emeleteken pedig összkomfortos lakásokat építettek.

— **Kossuth-bánya 110-es** számú, Fritz József fejtési csapata az október havi terv teljesítésében 146 százalékkal az összes csapatokat megelőzve az első helyen végzett.

— **A kenyérgyári** dolgozók a lakosság igényeinek eleget téve naponta 140 mázsa kenyeret és 27.000 darab süteményt készítenek.

— **Az ÉM. is** tudomást szerzett a kökönyösi kislakás-építkezésnél folyó csatornázási munka lassú üteméről és intézkedésére ma már az I-es, III-as és az V-ös Mélyépítő Vállalatok dolgoznak a mielőbbi befejezés érdekében. Kiemelkedő teljesítménnyel dolgozik az I-es számú vállalat.

— **Tanácsválasztás** lesz december 31-én Mecsekpölöskén.

— **A Komlói Állami** Építőipari Vállalat központjában lévő piszkos, elhanyagolt gépészeti raktárban rövid idő alatt — Halász szaktárs irányításával — példás rendet teremtettek. Most minden a helyén van, tisztaság van mindenütt.

— **Tíz óráig** tarthat nyitva a „Kék Egér" vendéglő — közölte a városi tanács kereskedelmi felügyelője, az Új Komló „Öt asszony, öt panasz" című cikkére. A kereskedelmi felügyelő többek között ezeket írja: — „Amennyiben az üzlet dolgozói záróra után is árusítanak, vendégeket szolgálnak ki, s ezzel zavarják a lakók nyugalmát — úgy ellenük fegyelmi eljárást indítunk.

— **A félsertések** árusításánál a vásárlók belsőrészt és étkezési vért is kaphatnak. Az étkezési vér ára 2.— forint.

— **40 ezer forint** értékben karácsonyfa díszt várnak a Kossuth Lajos utcai Sport és Játéküzletben. A karácsonyfa dísszel együtt nagymennyiségű játék (gumilabda és babák) is érkezik.

— **Kilenc hőközpontot** javítottak ki Kossuth-bánya IV-es főkörlet távfűtőrészlegének műhelyében a téli hideg napok beállta előtt. A műhelyben dolgozó szerelők lelkiismeretes munkája tette lehetővé, hogy a Béke-szállóban, a vájáriskolában, a tröszt épületében, az „új fürdőben", a bányagépjavítóknál és egyéb központi fűtéses épületben az októberi hideg napokban is zavartalanul biztosíthatták a fűtést.

— **A hasított,** szalonnás, bőrös félsertések értékesítése november 15-től előreláthatólag 1958. február végéig tart majd. A félsertések fogyasztói ára kg-ként 24.85 forint.

NOSTALGIA BUMLI — SIESIS

(Bumlikór)

Az egészségügyi intézet hivatalos jelentése szerint, egy újabb, — az ázsiai náthához hasonló — járványos betegség ütötte fel a fejét. E betegség nem teljesen ismeretlen városunkban, de gyógyszerét a „MEGVONATIK-UMOT" (tudniillik a hűségjutalom vonatik meg a betegtől) már csak teljesen idült állapotban tudja az orvostudomány sikeresen alkalmazni. A meglévő kezelési mód pedig úgyszólván alig használható, mivel a bányászok lelki konstrukciójával mind a tudományos, mind pedig a hivatalos lap eddig vajmi keveset foglalkozott.

Némi „szépszavas fürdők", vagy fokozott „PRÉMIZATURA"-val ideig-óráig visszafejleszthető ugyan, de a kezelés elhagyásával a beteg huzamos letargiába csik ismét és apró sóhajok, mind sűrűbb panaszok és bizonyos „MUNKAUNDRITIS" nevű egykedvűség után a kór ismét beáll. Beavatkozás esetén ilyenkor mutatkozik az egyéb betegségeknél szimulálásnak nevezett leszámolási mánia, mely néha kisebb lázzal és bacilusterjesztő folyamattal is jár.

Egy-egy ilyen deliriumos stádiumban lévő bacilusgazda által elfüsszentett kijelentés alkalmával a „LESZÁMOLISZ" nevű mikrobák raja kerülhet át a még fertőzetlen egyénekre. Főleg a fiatalabb generáció igen hajlamos e betegség befogadására.

Sajnos, a kéthetenként adagolt „kalóriainjekcióval" szemben is már teljesen közömbös a legtöbb szervezet, mert az ezidőtájt fellépő „BÜFFEIN" fogyasztása ellenhatást fejt ki a gyógyszerrel szemben.

Védőételek alkalmazására gondolni sem lehet, mert bár úgy látszik, hogy a dolgozó teljesen öntudatos, ilyen ételi fogyasztása elől (önkritika, politikai fejlődés, stb.) teljesen elzárkózik.

A betegség megfigyelése tovább tart. Kérjük szakorvosainkat, konzultálják kirívó eseteiket és közöljék elgondolásaikat, valamint kísérleti eredményeiket a „NOSTALGIA-BUMLISIENSISSEL", a gyógyítással kapcsolatban.

A LESZID-SZPIRIN és KÁROMKODEIN nevű tablettáik alkalmazásáról már többet hallottunk, azonban mi nem vagyunk hívei az olyan kezelésnek, amely a beteg öntudatosságát támadja meg, vagy önérzetét rombolja le.

Azt hisszük, egy egész kis mennyiségű „ÖNKRITIKEPTIL" és az ezt követő egészséges élniakarás volna itt a legeredményesebb gyógyszer, amit a mélyen tisztelt betegek figyelmébe is ajánlunk.

. . . Mert közel sem olyan keserű, mint a speciális gyógyszereink általában.

Csikós Ferenc

A NOSTALGIA BUMLI-SIESIS-ben szenvedők jelentős számban elterjedtek a komlói bányaüzemekben is. Havonként kétszer lelkiismeretesen keresik fel a különböző „gyógyhelyeket", hogy fájdalmukra enyhítőírt találjanak. Betegségük kórokozóiról, s a gyógyítóir eredményességéről következő lapszámainkban részletesebben írunk.

JÓSKA, A PALAVÁLOGATÓ

Ott állt Jóska a többi munkásember között, a szászvári bányaüzem munkaügyi osztályán. Alacsony termetén „sichtes" ruha feszült, s ezt a dereka táján széles öv „díszítette". Arca szénportól feketedett és kócos haja rakoncátlanul homlokába hullt.

Amint sorára várt, az emberek közül többen is megszólították. Ki tréfásan, ki jókedvűen, ki pedig inkább atyai, gyámolító hangon. Pártfogója is akadt. Egy idősebb bácsi, aki vele együtt válogatja naphosszat a palát, többször is végigsímított Jóska arcán. Szeretetteljes mozdulatának, szénporos ujjainak nyoma mindannyiszor ott maradt a fiú arcán.

Tudnia kell, kedves olvasó, hogy Jóska — gyerek még. 15 éves, kékszemű, vidám tekintetű és dolgoskezű gyermek. A szászvári bányaüzem legifjabb dolgozója. Apja nyomdokain halad, aki maga is vájár a bányában. Úgy látszik, tetszik Jóskának a munkakör, mert szívesen és szorgalmasan végzi feladatát.

Családjára nem akar szégyent hozni. A palát úgy válogatja, hogy akár versenyezni is tudna felnőtt munkatársaival. Szorgalmáért nemcsak szeretik, de becsülik is valamennyien.

Mivel hogy tennivalója semmivel sem kevesebb és könnyebb, mint társaié, hát — az azonos fizetés is megilleti őt. Jóska gyerek nem is panaszkodik. A hóvégi elszámolásoknál illetménye vetekedik a többiekével. Van rá eset, hogy még ezer forintnál is több pénzt visz haza szüleinek.

Amikor megláttuk és megismertük Jóskát, éppen a munkaügyi osztályon várakozott. Pufajkát akart.

— Aztán van-e ilyen kieméretű pufajkájuk? — kérdezte valaki a csoportvezetőtől, aki az aláírni valót készítette elő.

— Hát bizony, Jóska termetére való nem igen akad.

— Sebaj Jóska. A nadrágot majd felhúzod nyakig, a kabát meg úgy sem árt, ha lejjebb ér — tréfálkozott egy másik bányászember, aztán csakúgy szeretetből nagyot csípett Jóska arcán.

Jóska meg csak nevetett. Egyet sem szólt. Inkább kihúzta magát jól a „sichtes" ruhában, hadd lássák ezek az emberek, hogy nem is olyan apró termetű. Aztán nagyhirtelen maga köré nézett. Mosolygó kék szeme néhány pillanatra minden arcon megpihent. S amint végigjártatta tekintetét az idős bányászokon, szeretetteljes pillantásokkal találkozott. És neki jólesett ez a szeretet. Jólesett, mert érezte: tiszta szívből jön. A munkában elfáradt, az ő családjához hasonló bányászok szívéből . . .

Hej! . . . komlói „pilóták"

Komlói pilóták. Bár úgy is kezdhetném, hogy „Hej! Mambó" . . . Bizonyára sok nő olvasó ismer fel ebben az írásban egy-egy jelenetet. Hiszen gyakori eset, hogy egy gyanútlan nő megy az utcán, mögötte az úttest szélén gépkocsi jön. A vezető derékig kihajolva a volán mellől, kaján szemekkel nézegeti a nőt, s ízléstelen szavakkal, kifejezésekkel konferál társainak a kísérő ülés felé. Amikor a kocsi a nő mellé ér, a sofőr elordítja magát, „Hej! . . ." és amikor a „kiszemelt áldozat" meglepetve tekint feléjük, hangosan nevetve folytatják a giccsesített dalt, „Mambó Itáliában";

Bent a kocsiban erre ismét kitör a hahota, mert a „csaj" „beugrott";

Nos, ugye kedves nő olvasó, már felismerte, hogy egy-egy alkalommal bizony ön is látott már ilyen jelenetet. Vagy talán olyan esetnek is tanúja volt, amikor egy neveletlen „pilóta" szoros lépésben kísért egy nőt, a „galéria" pedig a legválogatottabb kifejezésekkel szólítgatja, harsány derű közepette. Ha a hölgy betér egy üzletbe, sebaj, megvárják. Ha elmenekül, győzelmi „kacajjal" — nem akarunk durvább kifejezést használni — néznek egy újabb „bevásárló nő" után.

Idősebb nőkre így kiáltanak rá: — „Vén . . .!" Majd a meglepődött és boszszúsan visszatekintő asszonynak vigyorogva folytatják az állítólagos népdalt: „. . . gazember az én nevem . . ." és a hatás ismét elmaradhatatlan. A gépkocsivezetővel együtt, elerészteti volán mellett hahotáznak mindannyian.

Ezúttal azonban nem is tévedtek. Valóban gazemberség, amit művel néhány gépkocsivezető. Igyhát nem is folytatjuk tovább az esetek felsorolását. Néhány szót azonban kívánunk az ilyen gépkocsivezetőkhöz is szólni.

A gépkocsivezetés szép, felelősségteljes és nem könnyű feladat. Nemcsak a saját és az utasok élete, a kocsi és a rakomány értéke felett kell őrködnie a vezetőnek, hanem a többi járművek, azok utasai és az értékes áruszállítmány épségére is vigyázni kell.

Egyenlőre még bíznak a gyalogosok és az utasok is a gépkocsivezetők emberségében, öntudatában és szakmai képzettségében. Egy fokkal talán többre is értékelik a gépkocsivezetőket a többi közlekedési dolgozóknál. De ha így folytatják ezt a viselkedést, bizony hamarosan lecsúszhatnak erről az erkölcsi magaslatról. Ha nem vetnek véget sürgősen ennek a „vagánykodásnak", ha többre becsülik kétes értékű cimboráik olcsó szórakozását, asszonyaink becsületérzésénél és a társadalom megbecsülésénél, bizony könnyen elveszthetik állásukat, jogosítványukat. Hiszen van még rendes, becsületes munkás, gépkocsivezető elég. Érdemes ezen gondolkozni. Legyenek tisztességesek, mert ez jobban illik a foglalkozásukhoz, mint a neveletlenség. Tanulják meg végre, hogy kell rendesen viselkedni!

Az ilyen vagánykodást természetesen nemcsak az utasok, a járókelők, hanem a tisztességesen viselkedő gépkocsivezetők is észreveszik és elítélik. Ezen kívül azonban még mást is kell tenniök. Legyenek segítségünkre azzal, hogy megmagyarázzák társaiknak, mennyire helytelenül viselkednek. Az eredmény, reméljük, nem marad el. Ebben bíznak azok a nők is, akiket már több esetben megszólítottak ezek a „vagány pilóták".

Jó lenne, ha már végleg elmaradnának — ezek a gépkocsivezetők nyelvén szólva — „tréfás beugratások", mert a „kiszemelt áldozatok" egyáltalán nem veszik tréfának az ilyen dolgot. S mert nem csupán tréfáról van szó, komolyan is kell foglalkozni vele.

MOZI MUSOR

Május 1.: November 2—4: Egymásra találtak, szovjet film. November 4—6: Valahol már találkoztunk, szovjet film.

Matiné: November 3-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Örs a hegyekben, szovjet filmalkotás.

Szabadság: November 2—3: Mary hercegnő, szovjet film. November 4—6: Árnyék, lengyel film.

Matiné: November 3-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Füst az erdőben.

Szászvári Jószerencsét: November 2—3: Londonban jártunk, magyar film. November 5—6: Mexikói, színes szovjet film.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 30 csillést, 10 vájárt, 24-es AKÖV 16 (kétéves gyakorlattal rendelkező) gépkocsivezetőt, 8 autószerelőt, 2 rúgókovácsot, 6 gumijavító szakmunkást, 2 vizsgázott kazánfűtőt, 10 férfi kalauzt, 1 értékkönyvelőt, 1 művezetőt, 1 üzemgazdászt, 7-es sz. Kőbánya 10 bunkózópakolót keres.

Apróhirdetések

GYÖNYÖRŰ kivitelben rekamiék, fotelok, székek, asztalok fizetési kedvezménnyel, Budapest, VII. Lenin körút 20. sz.

Egy kis családi ház mellékhelyiségekkel eladó. Magyarszék 93. sz. Érdeklődni lehet: Komló-Újtelep, Tél-utca 2. szám alatt.

ELCSERÉLNÉM komlói kétszoba, összkomfortos lakásomat várpalotai hasonlóval. Érdeklődni Komló-Kökönyös, Petőfi-tér 4. III. 10.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Mellas Rezső

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 89. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. NOV. 6.

Éljen a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója!

NEGYVEN ESZTENDŐ!

Most 40 esztendeje, hogy bekövetkezett az emberiség társadalmi fejlődésének egy új történelem formáló eseménye. 40 éve annak, hogy az Auróra cirkáló messzehordó ágyúi megadták a jelt egy új történelem kezdetére. Uj, a felszabadult ember történetének kezdetére. S az Auróra sortüze megrengette a világot.

1917. novemberében bejárta a hír az országot, hogy Oroszországban a munkások és parasztok megdöntötték az évezredek óta kizsákmányolók hatalmát: győzött a Szocialista Forradalom.

Évezredekig tartott, amíg a rabszolgatartók uralmát új, fejlettebb társadalmi rendszer megsemmisítette, s évszázadok kellettek ahhoz, hogy a feudalizmust, a tőkés rend felváltsa. 1917. novembere óta viszont csak négy évtized telt el, de e rövid idő is elegendő volt ahhoz, hogy az emberiség egyharmada az új élet, a szocializmus építésének útjára térjen.

40 esztendővel ezelőtt. „A Kommunizmus Kísértete" megszűnt kísértet lenni, élő valósággá vált, alkotó gyakorlattá lépett elő a föld egyhatodán. S ezzel az eseménnyel a vita eldőlt. Az Októberi Szocialista Forradalom győzelme a gyakorlatban bizonyította be, hogy a proletárforradalom egy országban is győzelemre vihető.

Marx azt hirdette, hogy a társadalom törvényszerűségeit nemcsak magyarázni kívánja, hanem e törvényszerűségeket felhasználni arra, hogy megváltoztassuk a világot.

1917. novemberében jött el az óra, amikor az orosz proletariátus Leninnel az élen megkezdte e feladat elvégzését. Ez a győzelem a proletárforradalomról szóló lenini elmélet diadalát jelentette. Az azóta eltelt 40 esztendő igazolta Marx megállapítását az elmélet gyakorlati valóraválása, valóban megváltoztatta a világot.

A halálos fásultságban élő nincstelenek, a kétkaruk erejéből élők Európa-szerte felemelték fejüket. A szovjet példa hitet öntött az elnyomottakba; lehet másképp is élni, vérszívó tőkések nélkül, a jogtalanság helyett mienk lehet minden jog, a föld minden kincse. Ebből a hatalmas felismerésből a szovjet példa nyomán született meg a dicsőemlékű Magyar Tanácsköztársaság. Azok a napok, amikor a magyar nép a szovjet nép után elsőként valósította meg a rég várt szabadságot, jogot, egyenlőséget. Az akkori fiatalok a mai ősz öregek, drága „tizenkilences" elvtársaink a tanúk: hazánkban akkor zengett végig a legtisztább öröm a leginkább felszabadultan a dal: „Szabad a magyar nép, szabad valahára..." A külföldi imperialista beavatkozók leverték harcukat, de a szovjet állam élt és erősödött. Belőle, az ő létéből táplálkozott hitünk — reményünk; a felszabadulás hite és reménye.

S az Októberi Forradalom éltető eszméi az elmúlt negyven év alatt messze túl jutottak Oroszország határain. Túl jutottak s az egyszerű emberek millióinak szívét és eszét hódították meg. Azóta Európában és Ázsiában számos ország népe állt a szocializmus zászlaja alá. Ezen az úton jár a nagy kínai nép, s ezt az utat választották az európai és ázsiai népidemokratikus országok tömegei. Ezek a népek a világ több mint egyharmadán építik az új, boldog életet s a szocialista fejlődésnek azon az útján haladnak, melyet a szovjet nép; a Nagy Október nyitott meg.

Az Októberi Forradalom, amikor szétzúzta a kapitalista bilincseket, egyben felszabadította a dolgozók gigászi alkotó energiáját, s tudatos történelmi cselekvésre ébresztette a legszélesebb néptömegeket, amelyet a kapitalizmus elnyomott, tudatlanságra és rettegésre kárhoztatott.

A burzsoázia és ideológusai széltében-hosszában azt a mesét terjesztették, hogy a dolgozó nép a munkások és parasztok nem képesek önálló alkotó tevékenységre, nem értenek az államvezetéshez, és nem tudnak újat teremteni. A kapitalizmus uralma alól felszabadult népek alaposan megcáfolták e hazugságot. Azóta felépült a világ első szocialista állama. Megvalósult, s az emberiség kultúráját, tudományát soha nem álmodott magasra fejlesztette. Ennek voltunk tanúi, amikor e napokban a felszabadult emberi tudomány csodálatos alkotását, — az első élőlénnyel belsejében — a második mesterséges holdat felbocsátották.

De a felszabadult munkások és parasztok nemcsak a Szovjetunióban, de kommunista és munkáspártjaik vezetésével sikerrel építik a szocializmust napjainkban egy sor országban is.

A népek börtönéből az elmaradott cári Oroszország helyén vált valóra elsőnek, amire emberek millióri vágyakoztak — a szocialista Szovjetunió. És a fejlődés oly magasságot ért el 40 év alatt, amelyre példát hiába is keresünk. A korszerűtlen, egészségtelen üzemek helyére modern gyáróriások épültek. A kicsiny, egészségtelen lakásokat az építészeti kultúra modern lakóházakkal váltotta fel. S a szebben, jobban, kultúráltabban élő felszabadult munkások és parasztok termelése olyan ütemben történik, amilyet megvalósítani egyetlen kapitalista államban sem képesek. Az egykori faekés muzsik ma hatalmas öntözőrendszerek, erőművek irányítója, s traktorok és kombájn segítségével, a legkorszerűbb gépek segítségével dolgozik, s napjainkra már azt tűzte maga elé, hogy nemcsak eléri, hanem túl is haladja azt az Amerikát, melyhez viszonyítva 40 esztendővel ezelőtt még hallatlan kultúrálatlanságban, szegénységben élt.

Ez az Amerika akkor még lenézte a munkáshatalmat, lázálomnak tekintette a felszabadult emberek ötéves terveit. S ma ugyanez az Amerika fél a békés versengéstől, a szocialista államok fejlődése láttán.

Mit adott a kapitalizmus 40 év alatt az emberiségnek? E négy évtized kezdetén 1917-ben még számlálták a kapitalisták által kirobbantott első világháború halottait, sebesültjeit. Ki tudná megmondani, hány árvát és özvegyet, mennyi könnyet és fájdalmat, nyomort és szenvedést jelentett ez az emberiségnek. S ugyanez a tőkés rend küldte nem sok idő múlva intervenciós rablóhadait az első győzelmes Szocialista Forradalom elfojtását megkísérelni. Az orosz proletariátus útját követő magyar munkás és parasztiömegek szabad államát a Magyar Tanácsköztársaságot is a nemzetközi kapitalizmus véres beavatkozásával fojtották vérbe. Aztán a fasizmust, Hitlert és általa a második világháborút zúdították ismét a dolgozó emberiségre. Ennek borzalmai még élénken élnek emlékezetünkben. Még halljuk a gettókban és onnét a kínszenvedésbe hurcolt milliók bánatos dalát, — halálsikolyát, még fülünkben cseng az angol-amerikai bombázók zúgása, még gyászolják a családok az ágyútöltelékké vált apáikat, fiaikat.

Két világháborút, gyászt, szenvedést, nyomort adott az emberiségnek e 40 esztendő alatt a kapitalizmus.

A Szocialista Forradalom az egész emberiség felszabadulásának napját hozta közelebb, ezt az új korszakot nyitotta meg. A Szocialista Forradalom győzelméből, a vér és nélkülözések tengeréből előlépő új óriás a — szovjet állam — a szabadság, az emberi tudomány és kultúra, a dolgozók által soha nem ismert jólét megteremtőjévé vált, az elmúlt 40 év alatt. A béke hazájává és védelmezőjévé.

Az eltelt 40 esztendő történelme bizonyítja, hogy a szocialista Szovjetunió születésétől — az első békedekrétumának kiadásától — kezdve a világbéke, az emberiség nyugodt fejlődésének következetes harcosa.

Neki, a Szovjetuniónak köszönhető az emberi kultúrát fenyegető fenevad, a fasizmus berlini veresége. Neki köszönhetjük a hitleri fasizmus leverésétől kezdve, egészen a magyarországi ellenforradalom leveréséig, hogy kudarcba fulladt minden olyan próbálkozás, amelyet a nagytőke urai sugalmaztak, a szabadságot, békét szerető népek ellen. S a Szovjetunió a szocialista tábor ereje ma is az az erő, amely képes lefogni a háborús gyújtogatók kezét, amely visszariasztja az agresszorokat, a nemzeti függetlenségükért küzdő népek megtámadásától, új harmadik világháború kirobbantásától.

S talán soha úgy nem értették meg a világ népei Lenin szavait, mint ma, amikor azt mondta... „a világ munkásai, bármelyik országban élnek is köszöntenek minket, együttéreznek velünk, tapsolnak nekünk, mert... az egész világ előtt magasra emeltük a béke zászlaját, a szocializmus zászlaját..."

Most a nagy győzelem 40. évfordulóján a magyar nép is köszönti a szovjet népet. Köszöntjük a szovjet népeket, együttérzünk velük, együtt munkálkodunk és együtt ünneplünk velük. Együtt ünnepel a mi népünk, mert megérti, hogy a Szovjetunióban megtett út — megvívott harc — a mi jelenünk, s az ott bekövetkezett óriási változások, elért eredmények a mi nem is távoli jövőnk.

Amikor az orosz prletariátus nagy győzelmi évfordulóját ünnepeljük, a mi sikereinkre is godolunk. A mi sikereinkre, melynek kiindulópontja a Nagy Október volt. A Nagy Október, amely halálos csapást mért a kapitalizmusra, amikor meggyöngítette az imperializmus pilléreit, s győzelmeével megkönnyítette a nemzetközi proletariátus harcát a kapitalizmus ellen.

A nagy évfordulót ünnepeljük, amely megnyitotta a kapitalizmus összeomlásának és a szocializmus — kommunizmus diadalának korszakát. Az új út első nagyszerű lépésére emlékezünk, amellyel a felszabadult ember elindult a kapitalizmus világából az új, szocialista világ felé. S ennek az első világtörténelmi jelentőségű lépésnek mi, magyarok is részesei voltunk. Mintegy százezer magyar vett részt a forradalmi harcokban, s küzdött vállvetve az orosz proletártestvérekkel az intervenciós hadak ellen.

Ők, elődeink ott voltak a Nagy Október napjaiban, ott voltak személyesen, vagy lélekben, együttérzésben. Majd itthon is megkívánták valósítani október példáját. Mi, elődeink, az októberi forradalom harcosainak fiai valósítjuk most meg azt, mely apáinknak nem sikerült. Mert a Nagy Októberi Szocialista Forradalom nemcsak apáinknak volt követésre buzdító példa, az új út mutatója, de a ma emberének, nekünk is s a győzelem óta az egész emberiségnek. S velük együtt a mi népünknek is nagy tanítója és segítője.

Nem felejtjük el, hogy a Nagy Október nyitotta meg a lehetőséget a hazánkat felszabadító Vörös Hadsereg megteremtésére. S azt sem, hogy október unokái segítették megvédeni szocialista hazánkat az imperialisták őszi támadásától. Tudjuk, hogy október győzelme gyorsította meg hallatlan mértékben mind a nemzetközi, mind a magyar munkásosztály fejlődését. Hatására alakultak sorra a kommunista pártok, s működésük nyomán növekedett a nemzetközi munkásosztály öntudata és szerepe az egész emberi társadalom életében.

S a mi tizenkét éve szabad népünk, munkásosztályunk e nagy győzelmi évfordulón már nemcsak a szocializmus oroszországi győzelmét ünnepli, hanem azt is, hogy tizenkét éve maga is részese, alkotója annak a világnak, amely százmilliók számára mégcsak vágy, távoli jövő.

Ma már a mi hazánkra is úgy néznek az elnyomott milliók, mint amelyben a jövő épül, az ő jövőjük, holnapjuk. Ma már mi is a szocializmust építő országok sorába tartozunk. Azon országok sorába, amely november 7 győzelme nyomán jött létre. Ezért nemcsak az orosz és a nemzetközi munkásosztály nagy győzelmi ünnepét üljük november 7-én, hanem nemzetünk nagy ünnepét is!

Igen, a mi ünnepünk is november 7, népünk egyre felfelé ívelő, szépülő életének kezdetét jelző nemzeti ünnep!

S nagy megtiszteltetés számunkra, hogy így ünnepelhetjük. Megtiszteltetést és nagy felelősséget jelent. A Nagy Október ifjú fejlődő gyermeke vagyunk. A nemzetközi munkásosztály ezért joggal várja el tőlünk, hogy október forradalmi emlékéhez méltóan éljünk, alkossunk és eseleked-jünk. Szocialista hazánk építésében új sikerekkel erősítsük a felszabadult munkások, és parasztok eredményeit. Munkával, alkotással ünnepeljünk. Olyan alkotással, melynek hírére az egész világon a szív lüktetőbben dobog, az akarat, a teremtő kedv szárnyal, s azt hirdeti, hogy október hőseinek utódaié — a miénk, — a szocializmusé lesz a győzelem az egész világon!

KISZ-ÉLET

A KISZ Komló Városi Végrehajtó Bizottsága az elmúlt napokban tartott ülésén az ifjúsági szervezetek munkáját segítő fontos határozatokat fogadott el.

Többek között elhatározta, hogy a KISZ leány és fiatalasszony tagjainak sajátos problémái felmérésére s megoldásának segítésére még ez évben létrehozza a KISZ Városi Leánytanácsát. E fontos ifjúsági szerv megválasztása városi leánygyűlésen történik. E határozat megvalósítására előreláthatólag (a nőmozgalommal közös rendezésben) decemberben kerül sor.

Határozatot fogadott el megfelelő intézkedések tételére, a városban működő más tömegszervezetekkel a kapcsolat és együttműködés kiépítésére.

Elhatározta, hogy novembertől rendszeresen havi titkári értekezleteket tart, melyre elsőízben november 5-én kerül sor.

A végrehajtó bizottság elvileg állástfoglal az ifjúsági vezetők mozgalmi munkájában, ill. magatartásában, s több KISZ-tag ellen fegyelmi eljárás indítására hozott határozatot.

V. MAJAKOVSZKIJ:

Beszélgetés LENIN elvtárssal

Elment a nap,
táskájába tevén
ügyeit, gondjait.
Csend lesz talán.
Ketten vagyunk most:
Lenin meg én.
Lenin, mint fénykép
szobám falán.
Száját harsány szó
feszíti szét,
bajusza mereven
fölfelé néz;
homloka ráncában
az emberiség,
hatalmas homlok,
hatalmas ész.
Alatta sokezer
ember vonul;
lobogók erdeje, karok fűszálai.
Felállok, arcomon
az öröm kigyúl,
jelentéssel kell most
elébe állnit:
Lenin elvtárs, hadd szóljak
pár kurta szót,
nem szolgálatilag,
szívből csupán.
Lenin elvtárs, tudja,
pokoli mód nehéz,
amit most végzünk
egymásután.
Adunk már ruhát
a mezítelennek;
több már a szén s az érc, —
ez ugye szép?
De persze emellett,
— hadd mondom el Önnek,
sok még a szenny
és a buta beszéd,

Míg átrágjuk magunkat rajta,
kimerülünk.

Ön nélkül
sokan eltévedtek már,
ezen a mi földünkön,
itt körülünk
s köröskörül
igen sok gazember jár.
Nincs rá elég szám,
s nincs nevezet,
hogy hányan vannak
e csirkefogók:
kulákok,
szektások,
részegesek
talpnyalók
és munkahalogatók.
Ki járnak és gőgtől
dagad a keblük
töltőtoll s jelvény
pompázik a mellen.
Persze, hogy
megbirkózunk velük,
de rémes nehéz
a harc ezek ellen.
Lenin elvtárs,
füstös üzemeinkben
s a havas tarlókon
Ön itt van velünk.
Az Ön nevével,
a szívével
szívünkben
eszmélnünk,
lélegzünk,
verekszünk,
élünk.
Elment a nap
táskájába tevén
ügyeit, gondjait.
Csend lesz talán
Ketten vagyunk most:
Lenin meg én.
Lenin, mint fénykép
szobám falán.

November 6 ünnepi műsora

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának Komló városi ünnepélyére november 6-án este 7 órakor a Május 1 Művelődési Otthonban kerül sor.

Az ünnepélyt az MSZMP Városi Bizottsága, a Városi Tanács, a Bányaipari Dolgozók Szakszervezete Területi Bizottsága és a Magyar—Szovjet Baráti Társaság rendezi.

Az ünnepi beszédet Kelemen László elvtárs, az MSZMP Komló Városi Végrehajtó Bizottságának titkára tartja:

AZ ÜNNEPSÉG MŰSORA:

1. Ünnepi beszéd.
2. Szavalat.
3. A Május 1 Művelődési Otthon énekkara.
4. Az Erkel Ferenc Állami Zeneiskola ének és zene szólószámai.
5. A Május 1 Művelődési Otthon tánccsoportja.
6. Bányászzenekar.

Éljen a Magyar-Szovjet Barátság!

Az MSZMP tézisei
a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójára

VI.

Természetesen a Szovjetunióban is előfordulhat, hogy a gazdasági tervezésben ilyen, vagy amolyan mértékben helytelenül használják fel a szocializmus gazdasági törvényeit, ami a népgazdaság egyes ágai közötti átmeneti aránytalanságokra, vagy a gazdaságban rejlő nagy tartalékok elégtelen kihasználására vezethet. De miután a Szovjetunióban marxista-leninista párt irányítja a gazdaság fejlődését, minden lehetőség megvan arra, hogy e hibákat felfedjék és kijavítsák. Így például az SZKP felfedte a mezőgazdaság és az ipar fejlődése közötti, bizonyos fokig egészségtelen aránytalanságot, s hatalmas küzdelmet folytat, hogy megszüntesse a mezőgazdaság elmaradását. Ismeretes, hogy három év alatt 35,9 millió hektár szűzföldet szántottak fel, változásokat hajtottak végre a mezőgazdasági árpolitikában, s mindezzel már eddig is nagy eredményeket értek el. És az SZKP ért hozzá, hogy a feladatok elvégzésére a legszélesebb tömegeket mozgósítsa. Ezért tűzhettek a párt, a szovjet társadalom elé olyan nagy, a tömegek áldozatkészségét és odaadását igénybe vevő célt, mint az, hogy akkora új területeket vegyenek mezőgazdasági művelésbe, amelyek együttvéve nagyobbak, mint Anglia, Franciaország és Olaszország egész gabona vetésterülete. Ezért tűzhette ki az SZKP nemrégiben azt a célt is, hogy az egy főre eső hús-, vaj- és tejtermelésben már a legközelebbi két-három évben elérjék és túlhaladják az Egyesült Államokat.

Ennek a négy évtizedes fejlődésnek minden hatalmas eredménye a Nagy Októberi Szocialista Forradalom gyümölcse. A régi Oroszországban a nép semmi volt. — Október után övé lett az ország és ő lett az országgá. Lenin nem győzte hangoztatni: a szovjetállamot az különbözteti meg minden egyébb államformától és államtípustól, hogy akar és tud támaszkodni a legszélesebb és legegyszerűbb tömegek kezdeményezésére és az állami munkában való részvételére. Közismert Leninnek az a mondása, hogy az egyszerű szakácsnőnek is értenie kell az állam igazgatásához. A szovjetállamnak, a proletárdiktatúrának ez a mélységesen népi jellege és demokratizmusa magyaráz meg végső soron minden áldozatot, amelyet a Szovjetunió népei vállaltak minden sikert, előrehaladást és győzelmet, amelyet a Szovjetunió 4 év alatt elért.

Október bölcsőjénél a marxizmus-leninizmus elmélete és világnézete állt, az az elmélet, amelynek lényege a munkásosztály vezető szerepéről, felszabadító hivatásáról, a proletárdiktatúráról, mint a kapitalizmus és a szocializmus közötti átmenet államáról szóló tanítás. A tudományos szocializmus, amely a munkásság osztályharcának nemzetközi tapasztalatait általánosítja, Lenint és az orosz forradalmárok egész nemzedékét nevelte. A Lenin vezette forradalmárok a cári illegalitás üldözései, majd az 1905—1907-es első orosz forradalom viharai közepette 1903 és 1917 között ki tudták alakítani és feltudták nevelni az újfajta forradalmi munkáspártot, az oroszországi bolsevikok (kommunisták) pártját. Ez a párt megalapításának pillanatától kezdve nem apró-cseprő reformok elérését, hanem a forradalom (előbb a polgári demokratikus, majd a szocialista, proletár forradalom) előkészítését és oyőzelmes vezetését tekintette feladatának; nem a burzsoáziával való paktálásra, hanem a parasztsággal való szövetségre nevelt; az első világháború alatt nem a burzsoá haza védelmére, hanem polgárháborúra szólított fel; s mindezek alapján nem az opportunistákkal, a revizionistákkal egyazon munkáspárton belül való békés együttélésre rendezkedett be, hanem hirdette és megvalósította az opportunistákkal, mint osztályellenség ügynökeivel való szakításnak és az ellenük folytatott következetes harcnak a politikáját.

Ilyen párt élén állt Lenin, s ezért válhatott ő — a régi, a II. Internacionálé vezetői közül csak ő — marxizmus tovább fejlesztőjévé. Lenin a marxizmust a kapitalizmus új fejlődési szakaszára, az imperializmusra alkalmazta, és a marxizmus opportunista szociáldemokrata ellaposítói és meghamisítói elleni kérlelhetetlen harcban mint a gyakorlati, forradalmi cselekvés vezérfonalát, a proletárforradalom elméletét, a munkásosztály felszabadulásának feltételeiről szóló tanítást újította meg azt. Ezért tudta Lenin a hatalomért folyó harcban győzelemre vezetni pártját és az orosz munkásosztályt, valamint a szegényparasztságot.

Egy a sok közül

Kora reggel, ebédidőben, vagy sötét estében — mindig lehet fekete, szénporos rurában öltözött embereket látni, az „Uj Fürdő" környékén. Vagy munkából jönnek, vagy éppen oda indulnak. Aki jön, fáradtabb, lassabb járású. Arca is fekete, a rárakódott szénportól. Aki megy... frissen, jókedvűen igyekszik a „népes" felé. Egyik kezében bányászlámpa, a másikban talán az utolsó cigaretta, amit a munka előtt, a szabad ég alatt szívhat el.

Sok ezer bányász indul nyolc órai megszakítással, a napnak három szakában, az ásító föld mélysége felé. Ki Kossuth-bányán, ki III-as, Béta-aknán, ki pedig Anna-aknán ölti magára a „sichtes" ruhát, hogy néhány perccel később a föld gyomrába menjen fejteni a szenet, ezt a drága, sokatérő, fekete gyémántot. Sokezer bányász... sokezer ember... és sokezer névtelen hős. Bátor, életüket áldozó, arcuk verejtékében fürdő, egyszerű ember. Néhaněha kimagaslik a tömegből valamelyikük, beszélnek róla, dícsérik munkáját, példának állítják, s aztán ismét egységes lesz az egésszel. Azzal a többezerrel, amely nap-nap után fáradhatatlanul, szótlanul, becsülettel és — névtelenül végzi munkáját.

Az ilyen emberek közé tartoznak a Kossuth-bányai, VII. szint, II-es D. harántban dolgozó elővájók is. Krakó József brigádja. Hatan vannak a három harmadban, de a hat ember munkája nem lebecsülendő. Sőt... figyelemre méltó. Teljesítésük — ha százalékban számoljuk — mindig több volt az előirányzottnál. 120—130 százalék. Százon alul, ebben az évben még nem teljesítettek. Az október azonban nehéz volt számukra. Persze, mint mindennek, ennek is meg van a magyarázata. Egy hónap alatt ugyanis „felsőbb utasításra" négyszer változtattak munkahelyet. S minden újabb hely megszokása, az anyagok előkészítése, csak gátolta a brigádot a terv teljesítésében. A hangulat azonban — ezek ellenére is — bizakodó közöttük. — „Száz százalék alatt nem adjuk" — mondogatják, s akárki meglássa a teljes havi értékelésnél, százon felül lesz a csapat. Mert ha egyszer bányászember fogadja, akkor meg is tartja adott szavát.

Az ilyen emberek közé tartozik Füri József lőmester, Béta-akna dolgozója, s az üzem szakszervezetének TT-titkára. Az egy hónappal ezelőtt megválasztott bizalmiak közül többen dolgoznak délelőttös harmadban, s ezek mielőtt munkába mennének, hátha akarnak valamit mondani.

Füri József a felolvasóteremben találkozott Pál Imrével. Az idős bányász amint meglátta a TT-titkárt, azonnal hozzásietett. Sok volt a mondanivalója Füri elvtárs számára. Olyan dolgokat, olyan problémákat közölt vele, ami — a bányászok érdekében — halaszthatatlan elintézést követel.

Az első szint nyugati főkeresztvágat egészségügyi szempontból nem megfelelő. A vágányon felül folyik a víz. A műszakra járó bányászoknak, minden esetben ezen kell keresztül taposniok... Magyaregregyen a váróterem ajtaja és ablaka hiányzik. Az embereknek huzatos helyen kell várakozniok a buszra... Szászvárón megszűnt a védett hely. A váróterem ajtóját ugyanis, ismeretlen okok miatt befalazták.

Ezek az észrevételek nem tűrnek halasztást. Azonnal jelenteni kell őket. Pál József már régen elköszönt Füri Józseftől, ő azonban még mindig ezen gondolkozott. Cselekedni kell. Most végre, hogy a szakszervezet élére új vezetőséget választottak, meg kell mutatni mennyire törődnek a bányászok érdekeivel. Lámcsak, milyen szépen kiépítették a bizalmihálózatot, amelybe csak ő egyedül hozott tizenhat szervezett munkást. És ezek az emberek — többségükben — már dolgoznak is. Nem hiába áldozták fel Fehér Márton ü. b. elnökkel a szabadidejüket, hogy a reszortfelelősök és aktívák részére a programot kidolgozzák. Két hétig műszak után, reggel 8 óra helyett csak ebédidőben, meg délután 2 órakor ért haza. Addig a szakszervezeti irodában dolgoztak. Nehéz volt, sok volt... de megérte. Ime, itt a bizonyíték. Az aktívák dolgoznak, érdeklődnek és jelentenek. Egész fontos dolgokat tudott meg Pál Józseftől is. A hallottakat sürgősen el kell mondani. Fehér elvtársnak... Aztán a trösztnek... intézkedjenek csak minél hamarabb. Megbeszéli velük a teendőket, legfeljebb ma ismét később megy haza. No de semmi baj! Embertársainak ügyintézése, elvégre is — kötelessége.

ZABANYI ALAJOS:

NOVEMBER 7 balladája

...Bizony negyven éve... Kemény dolog történt.
Aurora ágyúi diktáltak új törvényt.
Megrendült a trónszék cári palotában,
a zsarnok századok úsztak a Névában.
Vitte az áradat Romanovok korát,
ápolt ágyasok jogát, minden mámorát.

Egy nép, ki századok óta inségben élt,
most lobbant ereje, melyre várt és remélt.
seprűzte milliók gyilkos, szörös Kainját,
kezébe ragadta a vihar ostorát:
hogy suhintson vele tőkés rablóira,
hogy tűzpiros élet ébredjen kacajra.

Eddig ostor égett e népnek a hátán,
bús, hazátlan szél sírt fagyos ablakán,
kenyerén átkos könny, szégyen és vér száradt,
de most megért arra, hogy döntsön sziklákat.
Megmutatta, hogy maga ura tud lenni
és új világot cserezni, építeni.

Micsoda kemény és merész csapat volt ez!
Népek életében egy győzedelmes perc,
egy szebb élet vetése, melynek rőt lángja
a széles, nagy világot perzselve járja;
csak azért, hogy nyomorult vakságot irtson
hegyen és vízen át, zátonyos piacon.

Sasokká váltak a munkások, parasztok,
a Balti-tenger felől zúgtak a tapsok.
Százados igáját rázta le egy ország,
ezek az emberek voltak jó katonák,
mert megteremtették az új históriát
ifjú október forró leheletén át.

Műhelyértekezlet a kötélpályán

Az értekezletet több dolog előzte meg és tette szükségessé. Így — talán elsőnek említhetjük — a munkafegyelem megszilárdítása, amely nem volt ugyan rossznak mondható, de nem is felelt meg minden követelménynek. A baleseti mutatószám is — bár még az év végére sem értünk — több a megengedettnél. Ezt a helyzetet, egy nemrég történt halálos baleset is súlyosbítja, amelyet nagyobb figyelemmel bizony elkerülhettek volna.

A kötélpálya dolgozóinak — mint ahogy az értekezleten elhangzott — a komlói szén önköltségcsökkentéséhez is nagyobb mértékben kell hozzájárulnia. Ezt pedig csakis munkája minőségének javításával érheti el. A kötelesség, mely minden dolgozóra egyformán hárul, nemcsak nemzetgazdasági érdek, hanem a nyereségrészesedésen keresztül a munkások egyéni érdeke is.

Schuszter András elvtárs, a szénelőkészítő üzem vezetője, a gondosabb anyagkezelésről beszélt. Felhívta a lakatosok figyelmét, a szerszámok megőrzésére. Mint mondotta:

— A társadalmi tulajdont képező elkallódott, elveszett szerszámok a nemzetgazdaság veszteségét jelentik. Ne okozzunk hát felületes munkánkkal anyagi károkat, országunknak.

Szóba került a szakmunkások helyzete is. Az üzemben ugyanis, csak kevés jólképzett, kifogástalan szakember van. Schuszter elvtárs kérte az idős szakmunkásokat, hogy vegyék gondjaikba a fiatal, tapasztalatlan dolgozókat. Segítsék, tanítsák őket.

Árpád Mihály — a kötélpálya vezetője — átszervezési nehézségekről beszélt majd ismertette a műhely decentralizálási tervét és módját. Ezután Pankovits Lajos és Dobszai József, majd Nagy Imre szólalt fel a munkások közül. Hozzászólásaik az üzem jobb munkáját, s a dolgozók elégedettségét segítették elő.

Kötelesség

Sürgős tennivalók! Igen! Ezért szállt ki november 2-án egy órával előbb Füri József lőmester, Béta-akna dolgozója, s az üzem szakszervezetének TT-titkára. Az egy hónappal ezelőtt megválasztott bizalmiak közül többen dolgoznak délelőttös harmadban, s ezek mielőtt munkába mennének, hátha akarnak valamit mondani.

Füri József a felolvasóteremben találkozott Pál Imrével. Az idős bányász amint meglátta a TT-titkárt, azonnal hozzásietett. Sok volt a mondanivalója Füri elvtárs számára. Olyan dolgokat, olyan problémákat közölt vele, ami — a bányászok érdekében — halaszthatatlan elintézést követel.

Az első szint nyugati főkeresztvágat egészségügyi szempontból nem megfelelő. A vágányon felül folyik a víz. A műszakra járó bányászoknak, minden esetben ezen kell keresztül taposniok... Magyaregregyen a váróterem ajtaja és ablaka hiányzik. Az embereknek huzatos helyen kell várakozniok a buszra... Szászvárón megszűnt a védett hely. A váróterem ajtóját ugyanis, ismeretlen okok miatt befalazták.

Ezek az észrevételek nem tűrnek halasztást. Azonnal jelenteni kell őket. Pál József már régen elköszönt Füri Józseftől, ő azonban még mindig ezen gondolkozott. Cselekedni kell. Most végre, hogy a szakszervezet élére új vezetőséget választottak, meg kell mutatni mennyire törődnek a bányászok érdekeivel. Lámcsak, milyen szépen kiépítették a bizalmihálózatot, amelybe csak ő egyedül hozott tizenhat szervezett munkást. És ezek az emberek — többségükben — már dolgoznak is. Nem hiába áldozták fel Fehér Márton ü. b. elnökkel a szabadidejüket, hogy a reszortfelelősök és aktívák részére a programot kidolgozzák. Két hétig műszak után, reggel 8 óra helyett csak ebédidőben, meg délután 2 órakor ért haza. Addig a szakszervezeti irodában dolgoztak. Nehéz volt, sok volt... de megérte. Ime, itt a bizonyíték. Az aktívák dolgoznak, érdeklődnek és jelentenek. Egész fontos dolgokat tudott meg Pál Józseftől is. A hallottakat sürgősen el kell mondani. Fehér elvtársnak... Aztán a trösztnek... intézkedjenek csak minél hamarabb. Megbeszéli velük a teendőket, legfeljebb ma ismét később megy haza. No de semmi baj! Embertársainak ügyintézése, elvégre is — kötelessége.

ÁRNYÉKOK CSALFA JÁTÉKA

Egyesek úgy vélik, hogy a cikkben elemzett és felvetett kérdésekről még nem kell beszélnünk, mivel csak szórványosan fordul elő az életben. Még nem vált „tipikussá", „jellemzővé" vagyis nem dörömböl még szarvas hibáival ajtónkon. De ezt mi nem várjuk meg, mert nem várhatjuk. Ha mást nem is hozunk fel mint azt, hogy emberek hajlandók vagyunk a szélsőségekre, már ez is olyan érv, mely amellett tör lándzsát: egyedi jelentkezés esetén is kerüljön napirendre a kérdés, tárjuk a közvélemény — a párt fóruma elé.

„Nálunk — a probléma így jelentkezik — a párton belül főként a szektás hibák jelentkeznek" és ha nem is mondjuk ki, de melléje gondoljuk — „ez nem is oly nagy hiba". A „tőr élére" kell szúrnunk a jelentkező probiémát, mivel veszélyes és olyan probléma, amit az élet szült de amit meg kell semmisítenünk. Ez nem kitalálás, nem „agyszülemény", azért jogos és követelődző napi probléma.

A párton belül valóban erős a szektás, a baloldaliaskodó nézet és az ebből eredő gyakorlat. Párttagjaink körében ellenállással találkozik például nem kisebb dolog, mint a pártonkívüliek funkcióba állítása, a tömegekkel kiépítendő kapcsolat, a proletárdiktatúra erőszakos oldalának további előtérbe maradása, a marxizmus—leninizmus elvelnek dogmatikus alkalmazása, az elmélet és gyakorlat egységének felbomlasztása, a gyakorlat helytelen értelmezése és az elmélet elé helyezése, problémáink leegyszerűsítéséből következő szűk, praktikus, szemellenzős munka stb. Az élet azonban becsap bennünket. Csalóka játékát űzi velünk, amikor a baloldaliságot mutatja csak be, vagy legalább is észrevehetően a szektásság jelentkezik.

Rántsuk le a hályogot szemünkről. Ne engedjük az életet spanyolfal mögé rejtőzni. Ahogy a szektásságot, baloldaliságot, mint lepelt eltávolítjuk, azonnal jelentkezik a másik oldal is — a jobboldal — a megalkuvás, az elnézés. Mert maga az, hogy „polgárjogot" adunk a szektásságnak — jobboldal árnyéka lesz a bajnak. Az engedékenység, a magyarázgatás nem egyéb mint jobbra hajlás — elcsúszás a másik irányba. Egyesek még elméletet sem szégyenlenek kiokoskodni. „A kommunista jellem — mondják — akkor vérbő, valódi és példaképe, ha van benne „íz", fantázia, „csípősség". Amit a baloldaliasság ad meg." Másképp kifejezve: jellemvonásuk — a megnem alkuvás, a bátorság, a forradalmi határozottság és következetesség, mely cselekedeteinkben mutatkozik meg a nagy világ előtt. Hát ez nem egészen így van. Bátornak lenni ma nem is oly nehéz feladat, amikor a bátorságnak a munkáshatalom az előresegítője, és nem a magabiztosság, a szakmai és politikai járatosság, a tudás.

Tetszelegni ilyen hamis fényben — már magában véve erkölcstelen. Hát még mennyire káros — annak csak az a megmondhatója, aki az élet mélyére is képes nézni. Ám lássuk csak.

Az egyik taggyűlésünkön a következő eset történt. Az egyik párttag fegyelmi ügyét tárgyalták. Hibát vétett és a kommunisták helyesen ítéletet mondtak hibája felett. Elítélték a bűnt és érte a megjáró büntetést kérték. Jól esett hallgatni a felszólalásokat. Többsége igen reális és objektív volt. A szavaknak éle volt, de ezt nem a bűn élezte, mivel nem volt arányban vele. Az ügyben azonban váratlan fordulat következett be. A tárgyalás befejezése előtt a hibát vétő — gondolva a büntetés súlyosságára, mert a „kemény" szavak után erre következtethetett — kérte a Szervezeti Szabályzatban lefektetett joga folytán — törlését a párttagok sorából.

A fordulat a nemvárt bejelentés miatt következett be. Ki számít arra, hogy valaki erre is mer gondolni? A meglepődés végig suhan a taggyűlés résztvevőin. Percekig tanácstalanság kapja uralma alá a tagságot. Megtépázza a „kemény" szavakat és a „himport" lerázza. Szavazásra kerül a bejelentés. Ugyanakkor „berobban" a meglepetés. Azok fogadják el először a hibátvétő kérését, akik a tűzet fújták. Lám, ahogy új helyzet elé lettek állítva a „balosok", nem tudtak „hűek" maradni, átinogtak a másik oldalra. A festék lekopott — a szó elszállt és ők ott maradtak pucéron. De megmutatták igazi oldalukat is — ez pedig kettős: bal és jobb. Ezek nem értették meg azt, hogy a bűnt, a vétséget, a hibát alapos mérlegelés után, elemezve és megértve lehet és kell bírálni, elítélni, büntetést kiszabni, megtorolni. Elkövették egyik hiba után a másikat. Az árnyék csalóka játéka játszódott le.

Aztán nem egyszer se kétszer hangzik el az, hogy az ellenséggel nem elég szigorúan járunk el. Itt-ott felüti a fejét; „a csapás nem elég hatásos". Ugyanekkor — verjük a tüzet — és az orrunk előtt, a párttagok szemeláttára lopják egyesek a közöst, dézsmálják a nép vagyonát. És azok, akik a legnagyobb „tűzverők", csak akkor „paprikásodnak" fel, amikor az állami szervek leleplezik a csalást, a sikkasztást, a lopást. Pedig jóval előbb is megtörténhetett volna, ha párttagjaink jobban körülnéznek, a dolgozókkal jó a kapcsolatuk és nem hiába „fújják" a tüzet.

Az igaz, hogy van egy magyar közmondás „Jobb későn, mint soha." De a kettő — a kommunisták ébersége, körültekintése semmiképp sem illik — a közmondással egy „gyékényre" — egymás mellé.

Egy másik tünet sem egészen olyan ritka, mint a fehérholló. Azok, akik ontják a tüzet több esetben a párt és az állam határozataira mit sem adnak. Mások szemében észreveszik a szálkát, magukéban még a gerendát sem. Tehát amíg másokat ösztökélnek, ők elmaradnak, törvénysértők, megszegői a pártutasításoknak. Beszélnek a demokráciáról, maguk részére azt kisajátítják, de a centralizmusról hallani sem akarnak. Olyan demokráciát követelnek, amilyen nincs és nem is lesz. Mert centralizmus nélkül senki nem képzelheti el. Ők mégis.

Amint láthatjuk, a jobboldali veszély — annak ellenére, hogy a szektásságot eltakarnánk — a nyomunkban jár. Incselkedik velünk és csalóka délibábot játszik velünk. Pedig valóság — az élet olyan törvényszerűsége, mint bármely más. A helyi politikát jól kialakítani, a központi politikától, a centralizmustól elszakítva nem lehet. Abból csak helytelenség, rossz vágányra csúszás keletkezhet és semmi egyéb. A helyi politika kialakításának jelszava a párt egész politikájától elszakítva nem egyéb, mint demagógia, szektásság baloldali túlzás, melyet azonnal a jobboldal árnyékol be. Vegyünk egy másik idevágó példát.

A Szervezeti Szabályzatban meg van állapítva a progresszív tagdíjfizetés. Ez központi határozat, mely pártszervezetre és párttagra egyaránt kötelező. Mégis előfordult, hogy egyes alapszervezetünk olyan álláspontot foglalt el: majd mi megállapítjuk mennyi legyen a tagdíj. A tüzet oda irányították, ahol kárt okozott. Nem vették észre egyesek, hogy ezzel elpocsékolják a drága energiát és ahhoz nem marad erő, ami mindennél fontosabb: mozgósítsanak a párthatározat végrehajtására.

Ne tévesszen meg senkit az, hogy a jobboldali veszély a baloldali mellett árnyékként ismétlődik, jelentkezik. És az sem, hogy esetenként a baloldali éppen ezt ismerve, erősebben jelentkezik. Ugyanakkor szaporítja a gondot, súlyosbítja a nehézséget, mert a baloldalira figyelünk — jobboldalt pedig elkenjük, kiesik az érdeklődésből. Ha a jobboldal a baloldal mellett árnyék is, akkor is gát, akadály, mit nem lehet kikerülni, nem lehet nem tudomásul venni. Gátolja a szilárd elvi politika kialakítását, lábunk megvetését szilárd talajon. Magában rejti azt a veszélyt is, hogy elhatalmasodik és utat nyit a revizionizmus előtt. Hitegetjük magunkat és végül is saját küzdelmünket nehezítjük.

A járható út az elvi politika. A baj, a felszaporított gond, a vétségek sora csak így kerülhető el. Nagy tanítómestereink arra tanítanak, hogy nem mindig szemmellátható az egyik mellett a másik felbukkanása. De ha az egyik napvilágra jön, megszüli a másikat is. Valóban elválaszthatatlanok — mint fától az árnyék. Harcoljunk mindkettő ellen következetesen!

Örök hála és dicsőség felszabadítónknak: a szovjet népnek!

„Forradalmi Hét" Béta-aknán

Csupán egy év telt el az ellenforradalmi események óta. Tavaly ilyenkor még csattogtak a fegyverek és a félrevezetett munkásság sztrájkolt. A tavalyi sztrájkokban mi tagadás, a Béta-aknai bányászok sem maradtak el, sőt ők voltak az elsők között, akik félre lettek vezetve. Persze egy év alatt sok minden változott, és ma már a Béta-aknai bányászok bebizonyították, hogy ők sem tartoznak az utolsók közé. Ezt igazolják az eddigi eredmények, és ezt bizonyítják a mostani kimagasló eredmények, amelyekről Fehér Márton elvtárs, Béta-akna ü. b.-elnöke tájékoztatott bennünket látogatásunk során.

— November 1-ével nálunk is megkezdődött a forradalmi hét — válaszol feltett kérdéseinkre. Ezt megelőzően a bányászaink között verseny indult a szén mennyisége és minősége növeléséért, az önköltség csökkentéséért, az igazolatlan hiányzások megszüntetéséért. Bányászaink vállalták, hogy

november 7. tiszteletére a novemberi hónapot 103 százalékkal zárják be.

— *A szakszervezet hogyan támogatja a bányászok közti párosversenyt és mit tesz annak érdekében?*

— Bár eddig is versenyeztek bányászaink, de szakszervezeti támogatást nem kaptak, mert az előző ü. b.-elnök nem törődött velük. Most másképpen áll a helyzet. Minden hónapban röpgyűlés formájában egy pár dolgozót kisebb ajándékkal jutalmazva jó munkájáért, közösen beszéljük meg a problémákat és azokat közösen oldjuk meg. Kérésünkre az üzemünk pártszervezete 48 tapasztalt kommunistát adott segítségünkre, hogy a „Forradalmi Hét"-et még jobb eredményekkel zárjuk be.

— *A Forradalmi Hét első napján milyen eredmények születtek?*

— Ilyen kérdésre örömmel válaszolok. A Béta-akna napi terve 870 tonna szén.

November 1-én 176 tonna terven felüli szenet adtunk a népgazdaságnak és így napi tervünket 120,2 százalékra teljesítettük.

Itt meg kell említsek egypár kimagasló eredményt elért csapatot. A 124-es Papp Lajos KISZ csapata ezen a napon 149 százalékot ért el, a 123-as Gyenes István csapata 140,5 százalékot és a 116-os Novák Miklós csapat 146,8 százalékot ért el.

— *Névszerint kik azok, akik e nemes versenyben élen járnak?*

— Erre bizony nehéz válaszolni. Sokan vannak és ha mind névszerint felsorolnám, soká tartana. Ezért most a legjobbak közül csak négy nevet mondok: Balázs Márton vájár, Urbaniczki Pál csillés és Kolonich Béla vájár a 22-es csapatból, Schultein János vájár a 24-es csapatból. Ők már negyedik hónapja mindig 135 és 136 százalékkal a sztahanovista szintet túlszárnyalták. Még két hónap van hátra, és nem lesz akadály, hogy megkapják a megérdemelt jutalmat.

*

Az idő gyorsan megy, mi pedig örömmel hagyjuk el Béta-akna kapuját. Még csak annyit teszünk hozzá, hogy a Nyugatra szökött gyász-magyarok, bányabárók és földbirtokosok, bankárok és gyártulajdonosok, akikben tavaly rövid időre fellángolt a régi tulajdonok utáni remény, nyugodtan vegyék tudomásul, hogy örökre elmúlt az 1956-os ősz, és soha többé nem jön vissza.

Ünnep előtt

Ünnepi díszbe öltöznek ezekben a napokban az üzemek, hivatalok, üzletek, iskolák és a lakóépületek. Mindez azt mutatja, hogy a forradalmi munkán, és a megemlékezéseken túl a nagy évforduló külsőségekben, ünnepi díszben és hangulatban köszönt ránk.

Az üzemek rajzoláshoz, festéshez értő dolgozói már készítik a festményeket, jelmondatokat. A tröszt dekorációs műhelyében is serény munka található. Készül a nagyméretű Lenin kép, s a nagy forradalom időszakának egy-egy epizódját ábrázoló festmény, rajz.

S ahogy közeledik az évforduló, úgy növekszik naprólnapra városunkban az évfordulóval kapcsolatos rendezvények száma. November 5-én pl. az építőknél rendeznek szovjet elvtársak részvételével bensőséges emlékestet.

November 6-án a város iskoláiban lesznek megemlékezések. Ugyancsak ezen a délutánon rendezik meg az ellenforradalom óta az első nyilvános pártnapot a Mélyfúró Vállalatnál. Ennek keretében jutalmazzák meg a legjobb dolgozókat, adják ki a „Földtani kutatás kiváló dolgozója" kitüntető jelvényeket.

Nincs központi utasítás és nincs kiadott séma, hol, hogyan kell megrendezni az ünnepségeket. A készülődés mindenütt önkéntes, szívből, meggyőződésből fakad. A város és dolgozói szívből ünnepelnek.

A gyárkémények nem szünnek meg ontani a füstöt. A munkahelyeken ezen a napon is pezseg az élet, az alkotás ritmusa. De a munka után ünneplőruhában megyünk az utcára, az emberek közé.

Kedves Szovjet Barátaink!

Ujra Moszkvára tekint a világ. Millió és millió ember együtt ünnepel önökkel. Ünnepel a francia munkás, az algériai szabadságharcos a szíriai kereskedő, az indonéz paraszt. Mind-mind a fénylő ötágú vörös csillag felé tekint, mely immár negyven éve győzedelmeskedik a világ sötét erői felett. Negyven év — nem hosszú idő a történelemben, alig több fél emberöltőnél. Mégis mennyi mindent mond ez a szám. Mennyi újat, mennyi nemeset adott embermillióknak ez a negyven év. Szabadságot, munkát, kenyeret, kultúrát azoknak, akiknek csak a verejték, a könny, a kisemmizettség volt osztályrészük.

Csodálja önöket nemcsak az egyszerű munkás, a kisember, hanem azok is, akik eddig azt hitték önmagukról, hogy ők a világvezető ereje, akik mindig csak fanyalodva vették tudomásul szocializmust építő hatalmas országok létezését.

Hogyan sikerült önöknek ilyen óriási eredményeket elérni? Csak úgy lehetett, hogy a szovjet emberek milliói acélos hittel bíztak és biznak a szocializmus győzelmében. Biznak abban, hogy az erős akarat, a bátor kezdeményezés, az önfeláldozó harc az emberiség békéjéért és jólétéért végül is eredményes lesz.

Az önök népével együtt bízunk mi is az új, békés világban. — Igaz, Magyarországon 1956. októberében és novemberében egyesek visszaakarták fordítani a történelem kerekét. Már-már valóság lett a gyárosok, földbirtokosok 12 éves álma, — amikor az önök hős katonáinak segítségével sikerült újra biztosítani a munkáshatalmat kazánkban. Önök másodszor is vért áldoztak azért, hogy a magyar nép nyakára ne ülhessenek vissza a gyárosok, bankárok, nagybirtokosok. A magyar munkásosztály, parasztságunk, értelmiségünk haladó rétege hálás e nagy segítségért és még szorosabbá, összeforrottabbá kívánja kovácsolni barátságunkat.

Az ő nevükben és a Magyar—Szovjet Baráti Társaság Komlói Szervezetének nevében kívánok újabb és újabb sikereket hazájuknak, népüknek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója alkalmából.

Kívánjuk, hogy továbbra is jó erőben és egészségben munkálkodjanak a népek békéjéért és barátságáért.

Baráti üdvözlettel:

KUNSZT ANTAL
az MSZBT Komló városi elnöke

Szászvári észrevételek

26 szászvári dolgozó házán láthatók azok a repedések, amelyek a bányaművelés következményei. Ezek a házak rongálódnak, megcsúsznak és a tulajdonosok bizony nagy aggodalommal figyelik a házak sebeit, s érthetően nyugtalankodnak.

A tröszt részéről dr. Ormos Károly elvtárs nyilatkozata azonban megnyugtató, mert a Szászváron épülő új lakótelepen először ez a 26 család kap majd megfelelő lakást. Tehát aggodalomra nincs ok, mert rövidesen segítenek helyzetükön.

Korábbi határozat alapján született meg az a terv, hogy a Szászváron úgynevezett KISZ házat építenek. Az építkezés azonban nagyon sokáig húzódott és mind többen panaszkodtak a határidő kitolására. A KISZ-ház építkezését azonban a közelmúltban már megkezdték és ha továbbra is jó idő marad, akkor látható lesz az eredmény. Persze, a tél közelsége előreveti árnyékát a munkálatok lassúbb ütemének, de a lényeg az, hogy megindult a munka és jövőre ismét szebb lesz Szászvár.

2 BSH házat építtető dolgozónak régóta kallódik a házépítéshez szükséges engedély megadása. Mindkét családnak meg van a szükséges anyagmennyiség, ambicióval telve készen állanak a házépítés megkezdésére, s márcsak minden az engedélyen múlik.

A tröszt részéről Enekes Jenő elvtárs nyilatkozata szerint az egyik ház felépítésének engedélye már folyamatban van, a másiké még késik. Igéretet tett arra, hogy intézkedik az ügy mielőbbi végleges rendezésében, mert ezt elvárják a bányászok, s számítanak a tröszt segítségére. Reméljük, hogy rövidesen meg lesz az engedély, s két család hozzáláthat a saját otthon felépítéséhez.

Szilárd munkafegyelmet

Igen, a munkafegyelemmel még bajok vannak. Járva a várost, nagyon sok helyen tapasztalhatjuk, hogy egyes vállalatok dolgozói — a munkaidőnek fittyet hányva — idegálnak, „maszek" munkát végeznek, vagy éppen sétálnak. Már az is megtörtént, hogy egy szerelő fényes nappal, holt részegen feküdt az utca porában. Ez az eset nemcsak az illető erkölcsi életére, hanem a munkafegyelemre is fényt vet. Igy nem szabad és nem lehet építeni, dolgozni.

Nemrég az építőipari vállalat részéről történt fegyelmi vizsgálat megállapította, hogy közelebbről meg nem határozott időpontban Lucz Fülöp brigádvezető érintkezésbe került Perger János bányásszal, aki megkérte arra, hogy a családi háza építéséhez szükséges ácsmunkát végezze el.

Lucz Fülöp az elvégzendő munka szemrevételezése után 2 600 forint bért kötött ki, aztán szólt Lucz János és Emese Vilmos brigádtagoknak, akik ettől az időponttól kezdve — munkaidő alatt — az ácsmunkát elvégezték és a 2 600 forintot felosztották maguk között.

A fenti munkálat lebonyolításában részes a művezető is, mert elnézte a szabálytalanságot és arra hivatkozott, hogy ha sürgős munkáról volt szó, a „maszek" építkezést abbahagyják. A „maszek" házon dolgozók munkáját pedig elvégezték a brigád többi tagjai."

Tekintettel arra, hogy egy olyan brigád helytelen cselekedetéről van szó, amely ezideig derekasan kivette részét a vállalat munkaprogramjának a végrehajtásából, a vezetőség értékelte eddigi igyekezetüket és ennek megfelelő ítéletet hozott.

Legyen az eset örökre tanulság a vállalat valamennyi dolgozójának és ezen túl minden szakma munkásának. A szilárd munkafegyelem megkövetelése nemcsak az egyes vezetők feladata, hanem minden dolgozónak.

Reméljük, hogy a hibát elkövetettek további igyekezettel lemossák magukról ezt a foltot és továbbra is olyan megbecsült ácsmunkásai lesznek a vállalatnak, akikről elmondhatjuk, hogy rájuk mindig számíthat a vezetőség.

Versenyben November 7 tiszteletére

„Megkezdődött a „Forradalmi Hét" a Komlói Szénbányászati Trösztnél. A komlói bányászok vállalták, hogy a Forradalmi Héten 600 tonna szenet adnak tervükön felül. A 600 tonnából 200—200 tonnát Kossuth-bánya és III-as akna, 100—100 tonnát pedig Anna- és Béta-akna bányászai vállaltak."

(Ujsághir)

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója tiszteletére indult „Forradalmi Hét" első két napjának eredményei már ismeretesek. Már a részeredményekből is megállapítható, hogy egyes aknáinkon nemcsak teljesítik a vállalásukat, hanem jelentősen túl is szárnyalják.

A „Forradalmi Hét" nagyszerű eseménye volt az a rövid ünnepség, mely a komlói tröszt épületében szombaton lezajlott. A komlói és a pécsi tröszt képviselői találkoztak és ünnepélyes keretek között — a III. negyedévi párosverseny értékelése alapján — a zászlót ismét a komlói bányászok kapták meg. Ez az esemény szinte szimbóluma annak a nagy lendületnek, mely a „Forradalmi Hét" első két napjában bányászaink között megmutatkozik.

Az üzemek közül a legkimagaslóbb eredményt a Béta-aknai bányászok érték el. 100 tonna szenet ígértek terven felül és ezt a mennyiséget két nap alatt háromszorosára teljesítették! Összesen 293 tonna szén került ki Béta-aknáról a tervezett mennyiségen felül! Havi tervük esedékes részét 116,8 százalékra teljesítették. Elsején 120.2 százalékos eredményük eddig trösztön belül is a legjobb.

Anna-akna bányászai ugyancsak 100 tonna terven felüli szénre tettek ígéretet. Ezt a mennyiséget a „Forradalmi Hét" két első napján már teljesítették! Elsején 61, másodikán pedig 41 tonnával több szenet küldtek felszínre mint a napi tervük. A két nap tervét 112,7 százalékra teljesítették.

Nagyszerű eredmény született III-as aknán is. Itt 200 tonna terven felül adott szénre tettek ígéretet a bányászok és ebből két nap alatt már 145 tonnát küldtek felszínre! Különösen elsején dolgoztak jól a III-as aknai bányászok, amikor napi tervüket 13.5 százalékkal teljesítették túl és ezzel 89 tonna szenet adtak a tervezett napi mennyiség felett.

Azon üzemek közül, melyek vállalást tettek, egyedül Kossuth-bánya az, ahol nem a várt eredmény született. 200 tonna szénre tettek ígéretet, de ennek ellenére még a tervezett szén mennyiséget sem sikerült kibányászni. Elsején a napi tervüket 84,3, másodikán pedig csak 82,5 százalékra teljesítették. A két nap alatt nem kevesebb, mint 467 tonna szén adósságot szereztek! A fejtési csapatok közül egyedül Beck József csapata teljesítette túl a tervét és az előírt mennyiség felett 77 csille szenet termeltek. A többi csapat 80—85 százalékos eredményt ér el, de nem ritka a 65 százalékos eredmény sem. Kíváncsian várjuk, hogy a későbbiek folyamán áll e be változás, vagy csak ígéret marad a 200 tonna szén?

Az összesített adatok alapján a tröszt két nap alatt 36 tonna, csak a felajánlást tett bányákat véve figyelembe, 73 tonna szenet adott terven felül.

Határozat a termelési tanácskozásokról

A forradalmi munkás paraszt kormány és a Magyar Szabad Szakszervezetek Országos Szövetség elnöksége határozatot hozott a megtartandó termelési tanácskozásokról.

A termelési tanácskozások célja, hogy az eddigieknél jobban bevonják a dolgozókat a termelés, a gazdálkodás irányításába, valamint a termelési feladatok eredményes megoldásába.

A termelési tanácskozás időpontját és napirendjét az üzemvezető az üzemi bizottság elnökével közösen határozzák meg, összehangolva azt az üzem többi társadalmi szervével. A tanácskozás helyéről, időpontjáról és napirendjéről, legalább egy héttel előbb tájékoztatni kell a dolgozókat.

Minden üzemben a negyedévek elején, 1-től 20-ig terjedő időben, tervismertetéssel, félévenként mérlegbeszámolóval egybekötött tanácskozást kell tartani.

Szükség esetén, ha az üzem dolgozói kérik, illetve az illetékes szakszervezeti szerv javasolja, úgy negyedév közben köteles az üzem vezetője a szakszervezettel együttesen a termelési tanácskozás megtartásáról intézkedni.

A tanácskozáson minden esetben jegyzőkönyvet kell vezetni, az elhangzott javaslatokat szószerint kell rögzíteni. A javaslatok nyilvántartásáért az üzem vezetője a felelős. A javaslatokat 8 napon belül el kell bírálni és arról a javaslattevőt értesíteni.

Az elhangzott javaslatok felülbírálását és megvalósítását az üzemi bizottság aktíváin keresztül köteles ellenőriztetni, mulasztás esetén az üzemvezető figyelmét felhívni, majd a továbbiakban felsőbb szerveknek jelenteni.

Egy másodperc alatt 1.650 vagon

November elsején pontosan délután két órakor robbanás rázta meg a kőbányát. Hosszú előkészítő munkának az eredménye ez a robbantás, amely kb. 1 hónapig biztosítja a bánya kőtermelését. Becslések alapján megállapították, hogy mintegy 16.500 tonna kőmennyiség hasadt ki a bánya oldalából.

Ezt a nagyméretű akciót az tette indokolttá, hogy a közelmúltban a komlói kőbánya nagyteljesítményű kotrógépet kapott, amelynek következtében megnőtt a kapacitás. Most már kevésnek bizonyult a fizikai erővel végzett munka, mert a „fiorentini" márkájú gép egy markolással 1.2 köbmétert mozgat meg. s kihasználásához nagytömegű — előkészített anyag szükséges.

Két héttel ezelőtt kezdődött meg a robbantás előkészítése. 3 műszakban 5—5 dolgozó készítette elő az aknát, amely 11 méter hosszan hatolt a hegy gyomrába. Itt kétoldalt elágazott és egy-egy ága szintén 11 méter hosszú volt. Az aknák végén létesített kamrákban összesen 1.800 kilogramm robbanóanyagot helyeztek el, majd elérkezett a várva várt pillanat.

Trombitaszó jelezte a két órát, a robbantás idejét. Az elektromos úton előidézett detonáció hatására szinte felemelkedett a hegy, majd moraj és füst közepette leomlott. Egy másodperc műve volt az egész, de a zuhogó kőmennyiség elhordása 1 hónapos munka. A kihozatalt csak vagonba rakás után lehet majd pontosan megállapítani, de már most látható, hogy a végrehajtott első ilyen nagyméretű akció sikerrel járt.

Most tehát teljes erővel megindulhat a munka, anyag van bőven, s a terv[illegible] is most már a szervezéstől és a dolgozók jó munkától függ.

Látogatás a Szovjetunió bányáiban

I.

Irta: WIDER BÉLA

Bányászküldöttségünk, Haracska Imre nehézipari miniszterhelyettes vezetésével, azzal a céllal utazott a Szovjetunióba, hogy tanulmányozza a szovjet bányászok munkaidejét és bérezését. Ugyanis a Donyec-medencében a múlt év őszén bevezették a 6 órás munkaidőt és egy újfajta bérezési formát.

Feladatunk az volt, hogy ezt tanulmányozzuk, mivel az itt megtett intézkedések eredményeként, átlagosan 12 százalékkal növekedett az egy főre eső teljesítmény.

Nem tanulmányt akarok írni, hanem a Szovjetunióban szerzett néhány élményemről kívánok beszámolni. Arról, hogy milyennek láttam a szovjet bányavárosokat, bányákat és magukat a szovjet embereket.

Előljáróban hozzá kell tennem még azt, hogy igen jól ismerem a szovjet bányászat fejlődését. Azt is tudom róla, hogy 1913-ban Oroszország széntermelése — világviszonylatban — a hatodik helyen állt. Ma már viszont az előkelő második helyet foglalja el a világranglistán és ahogy mi is láttuk az előkészületeket, a jövő bányászatára vonatkozólag, megállapíthatjuk: Szovjetunió hamarosan első helyen áll majd a széntermelés területén is!

Meg kell azt is mondanom, hogy sokan a Szovjetunió egyes eredményeit csak propagandának tartják. Nekünk az volt a tapasztalatunk, hogy sokkal kisebb a propaganda, mint a ténylegesen elért eredmény!

Ezt arra alapozom, hogy sok mindenről, melyet a szovjet emberek elértek, nem is tudunk. Csak néhány dolgot említek meg: a külszíntről történő aknafúrást, az ultrahang műszer segítségével végzett nyomásmérést, vagy a 37 kilogrammos hidraulikus fémtámokat.

Láttunk olyan bányát, ahol már nincsen lámpakamra, hanem minden munkásnak fekete fürdőszekrényében van elhelyezve a lámpatöltő állomása.

Láttuk a gépi jövesztés különböző módszereit, olyan feltörésfúrókat melyekkel 300 méterre képesek fúrni és visszafelé nagyobb koronával teljes szelvénnyel vágják ki a szenet, s ezzel már el is készült a támadó fronthomlok.

Egy évvel ezelőtt voltak akik teli torokkal üvöltötték, hogy a Szovjetunió kizsákmányol bennünket. Hát igen. Mi olyan „fejlett" ipari ország vagyunk, hogy másnak is tudunk adni széntermelésünkből.

Mi, akik végigjártunk két szovjet bányavidéket, csak azt tudjuk mondani ezeknek az egyéneknek: nagyon tudatlanok, vagy a rosszindulat beszél belőlük! Mi csak tanulhatunk és kaphatunk a Szovjetunió bányászatától.

(Folytatjuk.)

Hirdessen az Új Komló-ban!

Nagy ünnep — nagy munkalendület

Béta-akna dolgozói is bekapcsolódtak a November 7 tiszteletére megindult munkaversenybe és vállalásuk azt mutatja, hogy olyan munkát akarnak végezni, amely méltó a nagy évfordulóhoz.

Papp István az I. körlet vezetője a körlet műszaki dolgozóinak nevében vállalta, hogy a termelőmunkában olyan szervezést biztosítanak, amelynek segítségével elérik az alábbiakban kitűzött feladatokat.

A mennyiségi terveljesítést 104 százalékra teljesítik, az 1 műszakra vonatkozó produktív termelést 2,8 tonnára emelik, a földalatti teljesítményt 1,35 tonna/műszakra emelik, a széntermelő csapatoknak biztosítják a munkahelyet, az üresccsille és faellátást.

A körlet műszaki vezetői felhívást tettek a többi fizikai és műszaki dolgozó felé, hogy tegyenek felajánlásokat, mert ezek teljesítésével nagymértékben hozzájárulnak az akna előtt álló feladatok megoldásához.

A versenyhez csatlakozott a gépüzem, a II. és III. körlet, valamint a villamosműhely dolgozói. A szállítók ígérik, hogy nem lesz hiány az üresben és a fát is gyorsan, a csapathoz legközelebb eső váltóra szállítják.

A verseny szép és követendő, a siker azonban a teljesítésben mutatkozik, amihez szorgalom, felelősség és akarat kell.

Csepel—Komló 1:1 (1:1)

A második csapat sikere jó hatással volt az első csapat lelkiállapotára is. A pályára való kivonulásakor Kanizsai meg is jegyezte: „Meglátjátok, mi is elvisszük az egyik pontot".

A két csapat Köntner játékvezető sípjelére így állt fel:

CSEPEL: Tóth I. — Kóczián II., Mednyánszky, Takács — Ughi, Kleiban — Halász, Tóth II., Kóczián I., Egervári, Bakó. Edző: Jávor Pál.

KOMLÓ: Magyar — Kanizsai, Polgár, Komlói (Kripl) — Khollmann, Molnár II. — Grózdics, Kereszti, Daum, Kiss, Udvaros. Edző: Bodola Gyula.

Csepeli rohamokkal kezdődött a mérkőzés. A komlói csapat feltűnően ideges. A csatárok nem tudják tartani a labdát, sok a rossz leadás. Már a 7. percben eléri a csapatot a hagyományos balszerencse. Egy ártatlan labda Khollmann felső karjára pattan a tizenhatoson belül egy méterrel, a játékvezető 11-est ítél (A tárgyilagos csepeli szurkolók szerint is túl szigorúan. Szándékosság nem volt ez esetben).

Kóczián II. laposan a jobb sarokba rúgja a büntetőt. Magyar jól vetődött, de nem tudta elérni az éles, lapos lövést, 1:0 Csepel javára.

A gól után a komlói csapat még jobban megzavarodott és majdnem újab gólt érnek el a csepeli csatárok. Khollmann hazaadását Tóth II. elcsípi, de Magyar jó érzékű kifutással tisztázza a meleg helyzetet.

Lassan felenged az idegesség a csapatban és már a mi csatáraink is vezetnek támadásokat a gyors Grózdics révén. Egy előretörés után egyenlítünk.

Egy előrerúgott labdára Kiss rászalad, s megzavarja a labdát rúgni akaró Mednyánszkyt, a rosszul eltalált labda Kiss elé pattan, aki rögtön kapura rúg. Lövését azonban Tóth I. kiüti. A labda Grózdics elé pattan, aki éles szögből a hálóba lövi, 1:1.

A félidő hátralévő részében kiegyenlítettebb a játék, az eredmény azonban nem változik.

A szünetben a játékosok csuromvizesen jönnek be az öltözőbe. Hatalmas munkát végeztek. Különösen a védelem. Bodola kéri a fiúkat, hogy ne idegeskedjenek, próbálják a csatárok jobban tartani a labdát.

Az öltözőben tartózkodó vezetők arca egy nagy kérdőjel. Senki sem mondja, de mindenki arra gondol: birjuk-e ezt az iramot a második félidőben is?

A támadósor a második félidőben így alakul:

Grózdics. Kereszti, Udvaros, Daum, Kiss.

Sorozatos csepeli támadások során az 55. percben Egervári a kapufát találja el. Ezután kiegyenlítettebb lett a játék. Udvaros 20 méterről nagy lövést ereszt meg, de Tóth I. szépen védi. Ahogy mindjobban a mérkőzés vége felé közeledünk, úgy vonul csapatunk mindjobban védekezésbe. Elől már csak három csatár tartózkodik, de még így is veszélyes helyzeteket teremtenek.

Az utolsó tíz percben már alig birják idegekkel a komlói csapatot elkísérő szurkolók, de a pályán is ugyan ez a helyzet. Magyar nem is birja megállni, odaszól Bodolának: „Gyula bácsi, most jön a mi időnk!" És elmúlt a „mi időnk" is, az utolsó tíz perc anélkül, hogy gólt kaptunk volna. (Ez nagy szó!)

Bírálat:

A csapat minden egyes tagja, de különösen a védelem hatalmas munkát végzett. Nem volt számukra elveszett labda. Nem engedték az ellenfél csatársorát lövő helyzetbe jutni. Magyar tartja jó formáját. A hátvédhármas minden tagja hibátlanul játszott. A két fedezet is lelkesen küzdött, de játékuk ezúttal halványabb volt a szokottnál. Igaz, hogy Khollmann egész mérkőzésen sérüléssel bajlódott, mert egy összecsapásnál a mellébe kapott egy hatalmas ütést.

A csatársor nem volt olyan jó, mint a Vasas ellen, de minden egyes tagja hallatlan lelkesedéssel játszott, rengeteget segítettek a védelemnek is. A csatárok közül Grózdics volt a legjobb, aki szinte az egész pályán ott volt és gólt is lőtt.

Csapatunk talán mostmár magára talált és reméljük, hogy a kondíció feljavulása után az eredményesség sem marad el.

HORVÁTH ANTAL

A TARTALÉKCSAPATNÁL MÁR MEGTÖRT A JÉG...

Komlói Bányász—Csepeli Vasas 3:2 (0:2)

A komlói csapat a következőképpen állt fel: Krausz — Eklics, Mestyán, Balázs — Róth, Tatai — Korom, Szémájer, Molnár I., Szám, Tóth.

Két ellentétes félidő jellemezte a mérkőzést. Az első félidőben a Csepel, a második félidőben a Komló játszott eredményesebben és gólratörőbben. Annak ellenére, hogy már az első félidőben is a komlói csapat támadt többet, a körülményesen játszó csatársora nem tud eredményt elérni.

A szünetben a komlói csapat cserét határoz el. Molnár I-et hátravonták fedezetnek és Róth ment előre a csatársorba. A csere bevált, mert mindjárt a félidő elején Tóth nagyszerű ,éles beadását Róth a felső sarokba fejeli. Ezután Róth még kétszer talált a csepeli kapuba, és máris 3:2 az eredmény.

Kétségtelen, hogy Róth csatársorba állítása fordította meg a vesztésre álló mérkőzést. Az ő lendületes, gólratörő játéka magával rántotta a másik négy csatárt is.

A védelem is a második félidőre javult fel, ekkor áttörhetetlennek bizonyult. Krausz a parádés védések egész sorát mutatta be.

Pécsi Porcelán—Béta-akna 2:1 (2:1)

Komló, 400 néző. Vezette: Marossy.

Az első 10 percben váltakozva mindkét kapu előtt adódtak veszélyes helyzetek. Az első gólt Király II. szemfülessége révén a bétai csapat érte el, a pécsiek védelmi hibájából. Öt perc múlva Szentesi egyenlített ugyancsak védelmi hibából, 1:1. A játéknak ebben a részében — bár enyhe fölényben volt a hazai csapat — a pécsieknek tetszetősebb volt az összjátékuk. Különösen fejelésben múlták felül a bányászcsapatot. Az egyenlítő gól után 3 perccel született a pécsiek második és egyben győztes gólja. Szentesi távoli lövésére Bohus rosszul ugrott fel és őt érintve a labda a hálóba jutott. Bétai támadás során Farkas nagy lövése kapufán csattant, majd Deák két nagy kapásból adott lövése kerülte el a pécsiek kapuját.

Göncz kétszer is erőtlenül lőtt jó helyzetből. A második félidőben végig a bétai csapat irányította a játékot, a Porcelán teljesen beszorult kapuja elé. Baksa majd Farkas lőtte kapuára a labdát. Király I. jó helyzetből az oldalhálót találta el.

A 70. percben ragyogó támadás futott a baloldalon a Porcelán kapuja ellen. A támadás végén Király II. félmagas beadását Farkas nagyszerű hanyatvetődéssel húzta hátra. A bravúros lövés alig került el a kaput. A közönség nagy tapssal jutalmazta az akciót.

A Porcelán mindössze két esetben tudott veszélyeztetni ebben az időben. A bétai védők többnyire már az ellenfél térfeléről indították újra és újra a csatárokat támadásba, de a pécsi kaput kitűnően védte a kapus és nem kis mértékben a szerencse is. A Porcelán jó együttes benyomását keltette. Helyzeteiket jól kihasználták, ha kellett 10 emberrel is védekeztek.

A bétai csapatot balszerencse üldözte, mert a nagy és tartós fölény mellett a sok kapuralövés ellenére sem tudták a győzelmet kiharcolni.

A pécsi csapatból a közvetlen védelmet illeti dícséret. A kapus, elől pedig Vida és Szentesi játszott jól. A bétai csapatból Deák kiemelkedő teljesítményt nyújtott. Igen jól játszott még Farkas, Szatler és Göncz.

Pécsi Porcelán ifi—Béta-aknai ifi 1:0 (0:0)

Alacsonyszínvonalú mérkőzésen az elbizakodott bétai ifi megérdemelt vereséget szenvedett. Gólhelyzeteiket nem tudták kihasználni, s így a pécsi csapat szerezte meg az irányítást és a győzelmet.

HÍREK, közlemények

Mozgalmi HIREK

Az MSZMP Komló város bizottságának végrehajtó bizottsága november 1-én felköltözött a pártház I. emeletének Lenin-térre néző szárnyába.

A pártbizottság tagjai a továbbiakban is tartanak fogadóórát, illetve panasznapot, naponta reggel 8 órától, délután 4 óráig.

*

Az „Uj Komló" szerkesztősége november 1-től új helyiségbe, a pártház első emeletére költözött. (Épület jobbszárnya, udvarfelőli részre.)

*

A Nőtanács városi elnöksége, a párt v. b. volt helyére költözött. (Pártház földszinti jobbszárnya, bejárat a vasúti átjáró felől.)

*

Ma délután adják át a város 78 dolgozójának a „Munkás-Paraszt hatalomért" kitüntetéseket. (Délután 1 órakor a pártházban.)

Októberben a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei között a legnagyobb százalékot a mázai bányászok értek el. Tervüket 5.6 százalékkal túlszárnyalták.

Az erőmű dolgozói október havi kalóriaszéntermelésüket 7.3 százalékkal túlteljesítették, és ezzel 480 tonna szenet takarítottak meg.

A Szénelőkészítőmű októberi tervét 126.1 százalékra teljesítette. Ebben a hónapban 9.837 tonnával több gázszenet küldött Sztálinvárosba az előirányzottnál.

Az Aknamélyítő Vállalat Komló körzetének dolgozói November 7 tiszteletére forradalmi hetet tartanak. A Forradalmi Hetet megelőzően röpgyűléseken vitatták meg a tennivalókat. A hét első két napjának eredményei után megállapítható, hogy a komlói körzet dolgozói derekas munkát végeznek.

A 26-os AKÖV II-es revíziójának dolgozói egyszerű ésszerősítéssel könnyítették meg a motorszerelést. A hűtőre erősített szerszámtartó alkalmazásával a szerszámok elérése kevesebb fáradsággal jár a régi módszerekkel szemben, amikor hol a földről, hol pedig különböző helyekről kellett a szerszámot elővenni.

A Komlói Építőipari Vállalatnál az elmúlt negyedévben hat újítási javaslatot nyújtottak be. Három javaslatot elfogadtak, és az utókalkuláció szerint megállapított évi megtakarítás 175 000 forint.

Nyolc tonnás „Tátra" tehergépkocsit kapott néhány hete a Komlói Mélyfúró Vállalat. A gépkocsival, mely jelenleg bejárás alatt van a nagy gépegységeket szállítják majd.

Bognármunkák sürgős elkészítését vállalja a Helyiipari Vállalat bognár részlege. Megrendeléseket naponta felvesznek.

Befejezéshez közeledik a Budafai Vízmű bekötőútjának építése. A munkát még ebben a hónapban elvégzik a községgazdálkodási vállalat dolgozói.

Szerelik a BU 40-es „Rotari" fúróberendezést a Mélyfúró Vállalatnál. Az 1.200 méteres teljesítményű fúróberendezést két héttel ezelőtt adta át a Nagykanizsai Olajkutató Vállalat a komlói mélyfúróknak. Az új gépegység beállításával meggyorsítják a fúrásokat.

A III-as és Anna-akna bányászai 105.5 százalékkal, a bétaiak pedig 104.4 százalékkal zárták októbert.

Opera, operett estet rendez november 11-én 5 és fél 8 órai kezdettel a Május 1 Kultúrotthon a Budapesti Kamara Kórus vendégszereplésével. A műsoron részletek, áriák szerepelnek a Bajazzók, Carmen, Pillangókisasszony, Traviata, Varázsfuvola, Anyegin, Trubadur, Háry János című operákból, duettek, dalok, részletek a Denevér, a Csárdás királynő, János Vitéz, Leányvásár, Luxemburg grófja, Marica grófnő, Víg özvegy című daljátékokból és operettekből. Az előadáson szerepel Barlai Zsuzsa és Kiss Eta, a rádió szólistái, Sipos Judit hangversenyénekesnő, Komáromi Vali operaénekesnő és még sokan mások. Konferál: Vadnai József író, vezényel: dr. Paulovics Géza. Jegyek elővételben a mozik pénztáránál és a belvárosi könyvesboltban 8, 10, 12, 14 és 16 forintos áron kaphatók.

Testi épségét veszélyeztette, amikor a mozgó vonatról leugrott Pomázi János, Bertalan István és Sipos Béla. A szabálysértés miatt a városi tanács v. b. igazgatási osztálya Pomázi Jánost 80, Bertalan Istvánt 100 és Sipos Bélát 80 forintra birságolta.

Belső javítási munkára egy kőművest és két segédmunkást azonnal felvesz a Helyiipari Vállalat. Jelentkezni mindennap a vállalat igazgatójánál lehet.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 45 csillést, 25 vájárt, 24-es AKÖV: 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, 1 művezetőt, 1 értékkönyvelőt, 2 érettségizett fiatalt, forgalmista gyakornoknak, 20 gépkocsivezetőt, 15 férfi kalauzt, 10 gépkocsiszerelőt. 7-es sz. Kőbánya: 20 bunkozópakolót, 6 fékezőt (17—18 éves fiút) keres.

MOZI MŰSOR

Május 1. November 6-án: Valahol már találkoztunk. Szovjet film. November 7—13: Gyermegkbírság. Francia film.

Szabadság. November 6-án: Árnyék. Lengyel film. November 7—10: Forró mezők. Magyar film.

Szászvári Jószerencsét. November 6-án: Mexikói. Szines szovjet film. November 9—10: Tánc és szerelem. Argentin film.

Apróhirdetések

GYÖNYÖRŰ kivitelben reklámiék, fotelok, székek, asztalok fizetési kedvezménnyel. Budapest, VII., Lenin krt. 20.

ELCSERÉLNÉM komlói kétszoba, összkomfortos lakásomat várpalotai hasonlóval. Érdeklődni: Komló-Kökönyös, Petőfi tér 4. III. 10.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek

Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58. 12-18. 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXXVII.

Tudott arról is, hogy Lázár páter beszélt Agota nővérrel. Ez egyébként nem izgatta túlságosan; majd gondoskodik arról, hogy Agota nővér megfelelően valljon. A francia újságírót, Riviére-t már veszedelmesebb embernek tartotta. Sejtette, hogy ő írja az ügygyel kapcsolatos névtelen újságcikkeket a francia lapokban.

Megkérte Katalin asszonyt, hogy szombat estére hívja meg Riviére-t, mert szeretne találkozni vele.

Riviére elfogadta a meghívást, annál is inkább, mert tudta, hogy Baworski is ott lesz.

A jezsuita ezúttal nem ravaszkodott. Annak lejárt az ideje. Elővett egy párizsi újságot és Riviére elé tette...

— Ezt a cikket ön írta, uram?

Azt várta, hogy Riviére megpróbál kitérő választ adni. De nem így történt.

— Ha nincs ellene kifogása, én írtam! — válaszolt gúnyosan.

— De van, nagyon is van! — csattant fel a pap. — Ön hazug vádjaival fel akarja dúlni országunk békéjét, be akarja szennyezni az egyházat, a hit ellen támad...

Riviére közbevágott:

— Majd kiderül, hogy kinek a vádjai hazugak. Ismerje be Baworski páter, hogy azért ilyen haragos, mert nem sikerült úgy elnémítani híveiket, mint azelőtt, és nem sikerül megakadályozni, hogy a bűnösök elvegyék méltó büntetésüket.

Baworski tehetetlen dühében öklével az asztalra vágott. Katalin asszony elsápadt, de nem mert beavatkozni a vitába.

— Nagy kár Baworski páter — jegyezte meg nyugodtan Riviére —, hogy nem tudunk okosan beszélni egymással...

A pap csodálkozva kapta fel a fejét:

— Hogy érti ezt?

A választ azonban nem várta be. Nyilván félreértette az újságíró szavait, mert teljesen megváltozott hangon folytatta:

— Igaza van, beszéljünk okosan. Egyházunk szívesen látná, ha ön holnap elhagyná Krakkót, barátaival együtt, beleértve azt a hitelhagyott karmelita szerzetest is, akinek különben sem tanácsos a városban maradnia — tette hozzá fenyegető hangsúllyal. — Jól jövedelmezhettek a riportok, és ezen kívül is csinos összeget vihet haza... Nos, mit szól hozzá?

Riviére megvetően mérte végig.

— Ön azt hiszi, kedves Baworski páter, hogy mindent és mindenkit meg lehet vásárolni. Az okos beszéden azt értettem, hogy már ideje volna felhagynia ravasz mesterkedéseivel, mert úgysem ér el eredményt. Arról pedig biztosíthatom, hogy továbbra is megírok az ügyről mindent, amit jónak látok.

Be sem várva a meghökkent jezsuita páter válaszát, távozott.

*

Másnap Riviére nyugtalanul ébredt. Rossz előérzete volt. Eszébe jutottak a jezsuita fenyegető szavai, hogy Lázár atyának nem tanácsos a városban maradnia. Egy ilyen ember mindenre képes, nem válogat az eszközökben. Amikor gondolataiban idáig jutott, már tudta, mit kell tennie.

Sietve felöltözött és fiákeren a karmelita kolostorba hajtatott, hogy Lázár atyát figyelmeztesse a közelgő veszélyre. Nem tudta mi lesz Baworski következő lépése, de azt sejtette, hogy most nyílt harc következik. Lázár atyának mindenesetre el kell jönnie a kolostorból — határozta el.

A fiatal papot csak nehezen tudta rábeszélni, hogy vele tartson.

— Nincs időnk, barátom! Ne vitatkozzon, hanem jöjjön!

Lázár azonban nem félt, s nem akart menekülni. De Riviére nem tágított, és Lázár atya végül is engedett az unszolásnak, s vele ment. Lehajtott fejjel, szótlanul ült a kocsiban, úgy érezte, hogy gyáván megfutamodott.

A kocsi kikanyarodott a Ring térre, és egyszerre megállt. A Ring utcából hatalmas tömeg közeledett templomi zászlókkal, zsoltárokat énekelve. Először azt hitték, hogy körmenet, de hamarosan kiderült, hogy nem az. A javarészt nőkből és suhancokból álló többezres emberáradat élén Baworski páter haladt, kezében magasra tartott egy feszületet.

Menekülni! — ezt diktálta a józan ész.

— Forduljon meg! — kiáltott rá a kocsisra Riviére. A kocsi nagy keservesen visszafordult, ebben a pillanatban azonban Lázár atya kiugrott a kocsiból és a tömeg elé futott.

— Lázár! Lázár! — kiáltott utána Riviére.

— Megálljon!

De a pap nem figyelt rá, csak Baworskit látta, ezt a mindenre elszánt jezsuitát, és az őt követő megtévesztett tömeget. Riviére segítségére sietett.

Lázár atya a tömeg közelébe érve lassította lépteit. Olyan erőt érzett magában, mint valamikor a próféták, akik oda mertek állni az istentelen, háborgó sokaság elé, és szavaik ostorával meghátrálttatták, jobb belátásra térítették az Ur ellenségeit. Állj elébük és tartóztasd fel őket, hogy ne cselekedjék a gonoszt — biztatta magát. — „Menj, ahová küldelek, és hirdesd mindazt, amit parancsolok néked" — így mondta az Ur Jeremiásnak." Ne félj tőlük, mert veled vagyok én, és megszabaditalak téged... igéimet szádba adom...

— Eresszék ki a szent életű apácákat és bebörtönzött papokat! — zúgta a tömeg fenyegetően.

Hallotta, amikor Baworski reá mutatva kiáltotta:

— Itt jő az eretnek! A pokol ördögének cimborája, aki megtagadta Krisztust!

A Mária-templom bejáratával szemben találkoztak össze.

— Az eretnek! Itt áll előttetek az eretnek! — üvöltötte a jezsuita.

Lázár fellépett a templom lépcsőjére, hogy jól láthassa őt mindenki, aztán tiszta csengő hangon megszólalt:

— Megálljatok, testvéreim! Igazságtalan ügyért harcoltok. Krisztus a szeretetet tanította, de akiknek a kiszabadításáért most szót emeltek, azok súlyosan vétkeztek az ő igéi ellen. Tudjátok meg, hogy egy keresztény testvérünket ártatlanul befalazták a karmelita zárda pincéjébe.

Ezek az emberek megtagadták a tanítást, mely meghagyja nekünk, hogy „az Isten a szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad és az Isten is abban".

— Ne hallgassatok rá, testvéreim! Eretnek ő, aki hamisan veszi szájára az Ur igéjét! — kiáltotta Baworski.

— „Aki nem szeret, a halálban marad!" — mondta fennhangon Lázár.

— Nem te voltál az, aki elárultál és feljelentettél bennünket? Te Judás! Nem te adtad el egyházadat, Istenedet a papok hóhérainak! Te beszélsz szeretetről?

Lázár felemelt hangon válaszolta:

— Jól tudod, hogy bűnösök azok, akiket fogva tartanak! De te a bűnt érennyé akarod tenni!

— Egy szót se többet, átkozott! — kiáltott Baworski, s felugrott a lépcsőre. Lázár nyugodtan hozzálépett, és erélyes mozdulattal kitépte kezéből a feszületet.

(Folytatjuk.)

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 90. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. NOV. 9.

Hétfőtől szerdáig

Név	Terv	4-én Tény	+	%	5-én Tény	+	%	6-án Tény	+	%	Havi %
Béta-akna	870	903	33	103.8	1043	173	119.3	1012	142	116.3	114.7
III-as akna	660	699	39	105.9	677	17	102.5	720	60	109.0	107.9
Anna-akna	440	442	2	100.4	453	13	103.0	463	23	105.2	106.3
Mária	305	324	19	106.3	311	6	102.0	321	16	105.2	106.2
Szászvár	290	298	8	102.8	331	41	114.0	345	55	118.9	104.3
Kossuth-b.	1410	1274	—136	90.3	1322	—88	93.8	1522	112	107.9	91.8
N.-mányok	275	220	—55	79.9	247	—28	89.7	216	—59	78.5	86.0
Összesen:	4250	4160	—90	99.6	4384	134	100.5	4599	349	108.2	102.0

Megjegyzés: A számok tonnában értendők.

Befejeződött a „Forradalmi Hét"

425 tonna szén terven felül!

Befejeződött a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulója tiszteletére indított „Forradalmi Hét" a komlói bányákban. Bányászaink derekas munkát végeztek és — Kossuth bánya kivételével — vállalásukat nemcsak teljesítették, hanem jóval több szenet küldtek felszínre az ígért mennyiségnél! A komlói bányák dolgozói kimagasló munkasikerekkel bizonyították be, hogy tisztában vannak a negyven évvel ezelőtt lezajlott események világtörténelmi jelentőségével és hatásával.

A legkiemelkedőbb eredményt a Béta-aknai bányászok érték el. Felajánlásukban 100 tonna szén szerepelt és ezt a mennyiséget már a „Forradalmi Hét" első napján felszínre szállították! Elsején a napi tervüket 120, 5-én pedig 119.9 százalékra teljesítették!

Az ünnepi hét alatt 640 tonna szenet terveltek terven felül és ezzel a felajánlásuk felett újabb 540 tonna szenet bányásztak! A kimagasló eredmények nyomán a havi tervük esedékes részét 14,7 százalékkal túlteljesítették.

200 tonna szénre tettek felajánlást a III-as aknai bányászok. Vállalásukat 5-én teljesítették, majd a kimagasló hatodikai eredményükkel — amikor a napi tervüket 109 százalékra teljesítették — újabb 61 tonna szenet bányásztak ki az előirányzott mennyiség felett.

Felajánlásukat így lényegesen — 30.5 százalékkal túlteljesítették és ezzel a havi tervük esedékes részét 7.9 százalékkal múlták felül!

Anna-akna bányászai, akik 100 tonna terven felüli szénre tettek vállalást, összesen 139 tonna szenet küldtek felszínre a „Forradalmi Hét" alatt. Itt a legkiemelkedőbb eredmény elsején született és ezen a napon 61 tonna szénnel többet termeltek az előirányzott mennyiségnél. Amit vállaltak, azt ők is becsületesen — 139 százalékra — teljesítették!

A komlói bányák közül egyedül Kossuth-bánya nem tudott eleget tenni a vállalt kötelezettségnek. 200 tonna terven felül adott szénre tettek ígéretet, de ezt nemcsak nem teljesítették, hanem jelentős adósságot is szereztek.

A havi tervük esedékes részét 91.8 százalékra teljesítették a „Forradalmi Hét" alatt, s ezzel 58 vagon szénnel kevesebbet termeltek a tervezett mennyiségnél! Hatodikán változás állt be a termelésben, s ekkor elérték a napi 107.9 százalékot. Reméljük, ez nem véletlen volt és továbbra is ilyen eredmények születnek.

Összegezve: a „Forradalmi Hét" sikerrel zárult és 42 vagonnal több szenet adtak a hazának a komlói bányászok!

A munkás-paraszt hatalomért . . .

A munkás-paraszt kormány november 7. alkalmával az ellenforradalom elleni hősies helytállásukért, továbbá az azóta eltelt egy év során a termelési, ideológiai, kulturális munka végzésében kiemelkedően eredményes munkájukért

Magyar Szabadság Érdemrend ezüst fokozatával tüntette ki: Kelemen László, Piegl János, Simek Árpád, Lakatos József és Pozsgai Károly elvtársakat.

Magyar Szabadság Érdemrend bronz fokozatával tüntette ki: Wieder Béla, Unger János, Hohn Antal elvtársakat.

A „Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem" kitüntetést az alábbiak kapták: Piegl János, Bernhardt Gyula, Tomeg Ferenc, Szabó József (Béta), Móka István, Liszter József, Kovács József, Enler László, Tatai János, Földesi Herman, Reinhardt András, Balogh József, Orosz István, Unger János, Galabár Tibor, Kovács Lajos, Kollár Dénes, Somogyi István, id. Lechric Antal, Bátai Jakab, Péter János, Czéder János, Francsics Gyula, Piegl Ferenc, Piegl József, Szedlár Ferenc, Détári Mihály, Németh Károly, Dragun Józsefné, Csizmadia Emil, Csizmadia Emilné, Trestyánszki Béláné, Simek Árpád, Kostyák Mihály, Lichter Jenő, Lakatos József, Schraub Ferenc, Orosz Ottó, Pekarek Károly, Udvaros Sándor, Huszár Sándor, Jazbincsek Vilmos, Duka János, Póra Jenő. Kovács József (38), Novotni Károly, Bukovecz Lajos, Czukor Ferenc, Dobos József, Hóhn Antal, Paul György, Novacsics János, Rein István, Szakács István, ifj. Szilas Adolf, id. Szilas Adolf, Bánusz János, Elter Imre, Gallusz József, Csordás Antal, Kobra József, Gyurics József, Gyimesi László, Fábián Ferenc, Nagy Béla, Gasparik Kálmán, Makkai Endre, Niedling János, Czukor Anna, Schrauf Ernő.

A Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem kitüntetéseket november 6-án Kelemen László elvtárs adta át.

Ünnepelt a város apraja-nagyja

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulóját városunkban is méltó körülmények között ünnepeltük. Már november 6-án délelőtt díszítették a város üzemeit, középületeit, lakóházait. Ünnep előtti hangulat uralkodott az utcákon. Az iskolások, úttörők ünnepi ruhában keresték fel a tanulóintézeteket.

A nagy évfordulóra való ünnepi emlékezés mellett az ellenforradalom leverését is ünnepelték dolgozóink. Azt, hogy most egy éve megszűnt Komlón a város, az utca, a nemzeti kokárdával takart fasiszta, feketeszalagos, huligánok — a tőkésrend híveinek és vámszedőinek szabad prédája lenni. A nagy október szülöttének, a kommunisták pártjának újjászervezését, újjáalakulását is ünnepelte a város. A pártot, mely a munkás-paraszt hatalom következetes védelmezője és építője azóta is.

Egy évvel ezelőtt alakult meg Komlón az MSZMP — az a párt, amely a dolgozó nép hatalma érdekében az eltelt egy év alatt is száz és száz csatát vívott meg a rend helyreállításáért, a nyugodt termelőmunka megindításáért, a zavart nézetek tisztázásáért, nyugalmáért.

Most egy éve történt, s egy év után, november 6-án délután rövid ünnepség keretében kiosztották — az eltelt egy év harcosainak, alkotó munkásai legjobbjainak a párt és a kormány elismerését kifejező kitüntetéseket.

A szocializmus építéséért munkára, harcra kész kommunisták és pártonkívüli hazafiak száma azóta ezrekre emelkedett. Ezeknek az ezreknek munkája nyomán fejlődött Komló az elmúlt egy év alatt is. Új otthonok százai, új üzletek, jobb áruellátás, jobb fizetés, több megbecsülés.

S városunk dolgozói nem felejtik, emlékeznek rá, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom gyermeke, a szovjet hadsereg teremtette meg mindennek alapját 1945-ben.

Nem felejtik el, hogy a forradalom unokái segítettek mindent megvédeni a múlt év őszén.

Komló dolgozói mindent megértettek, s november 6-án este zsúfolásig töltötték meg a Május 1 Kultúrotthon nagytermét, hogy e nagy világtörténelmű negyven év előtti és az egy év előtti győzelmet ünnepeljék, arra emlékezzenek.

Kunszt Antal, a Magyar—Szovjet Baráti Társaság elnökének megnyitója után Kelemen László elvtárs, az MSZMP Komló városi Végrehajtó Bizottságának titkára tartotta meg ünnepi beszédét.

Beszéde elején elmondotta, milyen volt az oroszországi helyzet a forradalom előtt, majd a forradalom eseményeit és annak hatását ismertette.

Elemezte és ismertette azt a gigászi küzdelmet, amelyet a szovjet nép a szocialista társadalom felépítése során vívott.

Azok az eredmények, amelyeket a szocialista Szovjetunió rövid negyven éves fejlődése során elért, az világviszonylatban páratlan, ilyen fejlődést a történelem során eddig ismert egyetlen társadalmi rendszer sem tudott még megközelítő mértékben sem felmutatni.

A megvalósult szocialista állam nemcsak magasra fejlesztette a felszabadult tudományt és kultúrát, de új tudományos eredményeivel megmutatja: látni engedi az új kort, amikor az ember minden területen legyőzi és szolgálatába állítja a természetet, a világmindenség erejét.

Kelemen László elvtárs a Nagy Októberi Szocialista Forradalom magyarországi kapcsolatáról, kihatásáról beszélt, s a mi helyzetünk elemzésével zárta beszédét.

Az ünnepi beszéd után kulturális műsor következett, melyen a Május 1 művészeti csoportjai, a kenderföldi úttörők, az Állami Zeneiskola tanárai és a bányászzenekar léptek fel.

Jó úton haladnak

A kormány lakásépítési programjának a megvalósításában az építőipari vállalat dolgozói jó munkát végeztek. Hatalmas feladatokkal a tarsolyukban, az év tavaszán kezdték meg a kökönyösi kislakások, valamint a kenderföldi házak felépítését. Az ország különböző tájairól idesereglett kőművesekből és kubikosokból kialakult az a vállalati törzsgárda, amelynek jó munkáját az új házak dicsérik.

Az építőmunkások feladata nehéz volt. Nemcsak szép és jó lakásokat, hanem gyorsan is kellett építeni, mert a város lakosainak száma rohamosan nő, s nagyon sokan várnak arra, hogy megfelelő lakást kapjanak. A hívó szóra, megfeleltek a névtelen hősök. Rakták a falakat, teltek a tacskák és lassan elérkezett a ködös őszi idő és a leveleket hullató fák alatt szerény kézőrség folyt november 7-re.

A tervek szerint december 31-re kellett volna befejezni a kenderföldi 550/A jelű épületet, amely 18 lakást és az 50 férőhelyes óvodát foglalja magában. Az év vége helyett november 11-én kerül sor az átadásra. Az 550/B épületnél a december 15-i határidő október 28-ra csökkent és a C épület pedig november 25-re lesz kész. Az épületben összesen 114 lakás befejezése emlékeztet november 7. ünnepére, a megújult mozgalomra.

Kökönyösön is halad a munka. A 40. évforduló napjára 57 lakás teljes közművel, 55 pedig enélkül készül el.

A vállalat dolgozói és vezetői jó úton haladnak. A becsületes emberek magukénak érzik a világ dolgozóinak nagy ünnepét, és erről a két kezük munkájával is tanuskodnak.

A tervet mindig teljesítjük

Éppen műszak előtt a fürdő épületében találkoztunk Timár Tiborral, a Kossuth bánya feltáró körletének egyik dolgozójával.

Fiatalember Timár Tibor, alig 23 éves. Így hát az érdekel bennünket elsősorban, mióta dolgozik bányában. Ezért ezt kérdezzük először:

— *Mióta dolgozik itt és milyen munkát végez?*

— A bányába 1950 óta járok. Szeretem a munkámat. A feltáró körletnél egy csapatban három dolgozunk, három fiatalember. Jól megértjük egymást, így azután nincs is semmi baj a munkával.

— *Hány százalékra teljesítik tervüket?*

— A 100 százalékot minden hónapban túlteljesítjük. De a 100, ezt az ennél magasabb tervteljesítés sem ritka nálunk.

— *Hogy sikerül ezt elérniök?* — tesszük fel a következő kérdést.

— Könnyen megy ez — válaszolja a munkásruhába öltözött fiatalember. Összetartunk mindannyian. Tréfásan buzdítjuk egymást a munkára, így azután mindegyikünk igyekszik. Ha szabadidőnk van, vagy amíg nincs üres csillénk, egymást ugratjuk. Így mindig vidám a hangulat, jó a munkakedv.

— *Mennyi az átlagos havi keresetük?*

— Havonta 3900—4000 forintot is keresünk. Természetesen az is előfordul, hogy nem ilyen magas a tervteljesítés, de a 3500 forinton aluli keresetet még egyszer sem értünk el.

Kitüntetés és pénzjutalom

A szocialista munkaverseny növekedésével egyre több lesz azon dolgozók száma, akik jó munkájuk eredményeként pénzjutalmat, oklevelet, vagy kitüntetést várhatnak.

A legutóbb megjelent Nehézipari Közlöny ismerteti azt a végrehajtási utasítást, mely ebben a kérdésben intézkedik.

E szerint az egyéni díjazás a következő lehet: „Üzem Kiváló Dolgozója" oklevél, — „Üzem Kiváló Dolgozója" jelvény, „Bányászati Munkaérdemérem" jelvény. A kitüntetésekkel pénzjutalmat is kapnak a dolgozók.

Ezen kívül tartalmazza a végrehajtási utasítás a brigádok anyagi és erkölcsi jutalmazását, valamint az Élüzem cím elnyerésének pontos feltételeit és az ezzel járó jutalom összeg nagyságát.

A szénbányászati trösztök elnyerhetik a SZOT elnöksége Vörös Vándorzászlaját is és ezzel járó pénzjutalmat.

A végrehajtási utasítás részletes ismertetésére visszatérünk.

A hála napja

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom megemlékezésére rendezett ünnepséget a pártszékház nagytermében tartották meg, november 6-án, déli 12 órakor a kenderföldi általános iskola növendékei.

Előadásukból — melyben szavalat, ének és egy rövid jelenet is szerepelt — visszatükröződött a pedagógusok igyekezete és szerető munkája, mellyel a tanulók lelkébe vésték e napnak a jelentőségét. November 7 méltó megünneplésére már hetekkel előbb készülődtek az iskolában. Ezt nagyszerűen bizonyította a tanulók szereplése, előadása is.

„Fel vörösök, proletárok" — énekelték az énekkórus tagjai, s játszották a zenekarban is. „Ünneplem" címmel, Vass István fordítását szavalta Duics Ilona, s „Az új isten", a vörös hatalom megszületéséről és üdvözléséről mondott szavalatot Reisch Erzsébet is. Az énekkórus „Ha zeng, ha száll" című énekét sokszorosan verték vissza a terem falai, s magasan szárnyalt a hang Ivánkovics Ilona „Üttörőknek" című szavalatánál is.

Az ünnepély szépségét, jelentőségét Szamos József igazgató, ünnepi beszéde is, csak növelte.

— Ti, kedves pajtások — mondotta az igazgató — ennek a Nagy Októberi Szocialista Forradalomnak köszönhetitek, hogy szabad hazában, rendes körülmények között tanulhattok, s hogy szüleitek olyan nevelésben részesíthetnek benneteket, amilyet a múltban egy gyermek sem kapott. A szovjet nép volt az, amely kivívta 1917-ben a szabadságot, s ezt szüleitek, nagyszüleitek, és a Ti részetekre is elhozta. Ezért ünnep ez a nap a mi részünkre. A hála, az öröm ünnepe.

A másfél óráig tartó ünnepi műsor utolsó száma egy jelenet volt: „Állomás a viharban" ismertette a címet a kis konferanszié, s a szülők, tanulók és vendégek előtt csakhamar megjelentek a „művészek" is: Balogh Mátyás, Bacsakai Csaba és Nádaskai Nóra. Jelenetükben két harcos katona beszélgetését elevenítették meg, az októberi szocialista forradalomról. Az ünnepély az Internacionálé eléneklésével ért véget.

Két nép fiainak közös családi vacsorája az építőknél

A Komlói Építőipari Vállalat dolgozói disznótoros vacsorával egybekötött családi estet rendeztek. A baráti összejövetel a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának ünnepi programjához tartozott és sikerét a megjelent elvtársak jó hangulata mutatta.

A családi est kedves vendége volt az a 6 szovjet tiszthelyettes és tiszt elvtárs, akik feleségeikkel együtt — mosolygós, kedves arccal — együtt ünnepeltek a vállalat dolgozóival.

A disznótoros vacsora, amely bevezette az esti szórakozást, finom volt és mindenki jóízűen fogyasztotta. (Bár a borocska is ilyen jó lett volna.) Az étkezés után a vállalat vezetője, Lakatos József elvtárs mondott pohárköszöntőt, — amelyben megemlékezett a történelmi évfordulók jelentőségéről. Beszélt továbbá arról a hatalmas fejlődésről, amelyet a Szovjetunió elért és amelynek legimpozánsabb kifejezője a két mesterséges hold. Befejezésül Lakatos elvtárs arra kérte a vállalat valamennyi dolgozóját, hogy végezzék munkájukat továbbra is derekasan, mert ez az alap arra, hogy a vállalat ezután is nyereséges legyen.

A köszöntő után felcsattanó lelkes taps melegen üdvözölte a szovjet vendégeket, amelyre egy tiszt elvtárs válaszolt. Elmondotta, hogy ők is boldogok, hogy ünnepelhet a magyar nép és ezután is megadnak minden segítséget, hogy a szocializmust győzelmesen felépítsük.

Őszinte, baráti szavai után — amelyet Czukor Anna, a kőművesleányból lett mérnök fordított — hamar eltűnt a feszélyezettség, és mindenki úgy érezte, hogy valóban együtt — azokkal a szovjet katonákkal együtt ünnepelünk, akik az októberi események alatt vérük hullatásával ismét bebizonyították, hogy internacionalisták, hogy szeretik a demokratikus Magyarországot.

A kellemes hangulat egyre közvetlenebb lett. Megszólalt a zene és idősek, fiatalok egyaránt táncra perdültek. Lakatos elvtárs korát tagadva, úgy megtáncoltatta a szovjet elvtársnőket, hogy sok fiatalnak is a dicséretére vált volna. Igazi, közvetlen este volt, s valóban, mint egy nagy család, ünnepeltek a megjelentek. Nem volt különbség, mindenki egyformán jól érezte magát és kedves emlékkel tért haza.

HONVÉDELEM

címmel tartott tegnap délután előadást Szabó István altábornagy elvtárs. Ezt az előadást a Magyar Honvédelmi Sportszövetség rendezte meg. Az előadáson részt vettek az üzemek vezetői, párt- és tömegszervezetek vezetői, tartalékos tisztek, a rendőri szervek és a munkásőrség tagjai.

Az előadás ismertetésére, lényegesebb mondanivalójára következő lapszámunkban visszatérünk.

Látogatás a Szovjetunió bányáiban

Írta: WIDER BÉLA

II.

Aki azt akarja, hogy ne vegyük át a szovjet bányászok tapasztalatait, az akarva-akaratlan is állandósítani akarja azt az elmaradottságot, amely viszonylag tapasztalható a magyar bányászatban.

Mielőtt élményeimet leírnám, néhány szóval szeretném elmondani, hogyan dolgoznak a szovjet bányászok. A sztálinói körzetben mintegy 250 ezer bányász dolgozik. Ennek a körzetnek 119 aknájában folyik széntermelés. 47 akna rekonstrukciója folyik. A körzetben napi 220 ezer tonna szenet termelnek.

Nem egy aknát láttunk, ahol napi 400 vagonos széntermelési terv van. 10 bányaüzemet látogattunk meg, ezt megelőzően tájékozódtunk az üzem termelési mutatóinak alakulásáról, majd az aknák vezetői térképen is ismertették települési viszonyokat, továbbá fejtési és elővájási munkálatok helyeit.

Mi határoztuk meg, hogy melyik munkahelyet szeretnénk megnézni, melyikre vagyunk leginkább kíváncsiak. Mielőtt a bányajárásról írnék, néhány szóban szeretném elmondani, a külszíni főbb munkálatokat.

Minden üzemnek 3 aknája van telepítve, ezekből egy szkip-akna, mely az összes széntermelést felszállítja, Van egy légaknájuk. Megjegyezni kívánom, hogy meleg munkahely sehol nincs a bányában, mindenhol kabátban és kesztyűben (sérülések csökkentése végett) dolgoznak. A harmadik aknájuk pala és egyéb anyag, valamint népszállításra van beállítva.

Külszínről az volt az észrevételünk, hogy igen kevés ember dolgozik, mivel a gépesítés igen magas fokú. A főbb munkálatokat a következőképpen végzik. A szkip-akna felviszi a szenet olyan magasra, hogy kidöntéskor az átcsúszik az akna mellett lévő osztályozóra. Az osztályozó alatt vasúti szerelvények állnak, ezekbe töltik az osztályozott szenet.

Nagyon tetszett az, hogy az osztályozót végig tudtuk járni tiszta ruhában és semmi baja nem lett. Ez azért lehetséges itt, mert tökéletes a porelszívás az osztályozóban. Eszembe jutottak a komlói szénosztályozón dolgozó munkások akik bizony nem ilyen körülmények között dolgoznak.

Másik fontos külszíni munkaterület a meddő kidöntése. Ezt tökéletes megoldásnak lehet mondani. Hat nő végzi el minden fizikai munka nélkül a bányából kiadott összes meddő kidöntését.

Az akna mellett van egy körbuktató, ebbe tolják be a palásccsillét, kidöntik egy speciálisan szerkesztett fenékbuktató csillébe, melyet drótkötélen a palahányóra fektetett vasúti síneken felhúzatnak (siklószerűen). A csille igen egyszerű megoldással kiürül minden emberi beavatkozás nélkül. A palahányó ormán egy asszony van, aki a jelzőkészüléket kezeli és jelzi, hogy kiürült a csille, engedhetik vissza újratöltésre.

(Folytatjuk)

Új ember kovácsa

Igen, úgy gondoljuk, nincsenek jobb szavak, jelzők, amellyel az ifjúsági mozgalom egy új, s eddig nálunk kevésbé ismert és alkalmazott vonását illethetnénk. Furcsának nem mondhatjuk, hisz ez a szó többnyire negatív tulajdonságot jelöl, fejez ki. Most, ez alkalommal viszont, ami a toll alá kívánkozik, az igazi humanizmus, emberszeretet, a mozgalom új példája, pozitív hajtása.

Első hallásra, látszólag nem nagy esetről van szó, az esemény nem kerül az országos lapok hasábjaira, s csupán pár szemnyi a II. Szputnyik — a „holdbébi" felbocsátásának jelentőségéhez mérve.

Mégis van a két esemény között valami közös vonás. Annyi, hogy a holdbébit is a párt által kinevelt új emberek gondolták ki, alkották meg s a mi pörszemnyi esetünk „hősei" is a mozgalom, az eszme, a párt nevelte új emberek, fiatalok. S ezeknek az embereknek kovácsa a párt.

Az történt, hogy a közelmúltban elhunyt kommunista özvegyét, a kőbányai KISZ-szervezet néhány fiatalja — a szervezet határozatára — ezentúl nem hagyja magára. Nem több, nem kevesebb. Csupán annyi, hogy elvégzik helyette a nehezebb házkörüli munkát, segítik ügyes-bajos dolgai intézésében.

Kis dolog, de benne van az egyre erősödő kommunista fiatalok jellemvonása, embersége. Úgy érezzük, írni kellett róla.

Hosszabb kommentár nélkül

Igen, úgy érezzük, szükségtelen hosszú magyarázatot fűzni a nagymányoki vájáriskola KISZ-szervezetének munkatervéhez. A tervezet magába foglalja mindazokat, amellyel a KISZ-fiatalok gazdagíthatják tudásukat, műveltségüket, politikai ismereteiket. Nem tanácsoljuk más szervezeteknek e terv lemásolását, de úgy gondoljuk, minden szervezet hasznos tapasztalatokat szerezhet tanulmányozásával. Mit tartalmaz a munkaterv? Részletesen meghatározza az ifjúsági szervezet szervezeti életének rendjét, a vezetőségi és taggyűlések pontos időpontját, a tagdíjak rendezésének, az ismétlődő jelentések, beszámolók rendszerét, pontos határidejét.

Külön rész foglalkozik az ifjúsági mozgalomban hagyományos munkaverseny megszervezésével, termelési és tanulmányi területen. (A verseny több területen azóta már sikerrel folyik.)

Az üzemi KISZ-szervezettel közösen békeműszakot szerveznek (bányatakarítás, stb. végzésére).

Igen gazdag a fiatalok politikai nevelését elősegítő rendezvénysorozatok terve. Belés külpolitikai viták, tájékoztatók, VIT beszámolók, falújságpropaganda, levelezés a sztálinói vájáriskolásokkal és napilapokkal, országgyűlési képviselővel találkozás, közös rádióhallgatás stb. szerepel a tervükben.

Számos szakkör, több idegen nyelvű tanfolyam, szavalóverseny, irodalmi ankét, könyvértékelés, klubestek, honismereti estek, élménybeszámolók, természettudományos előadások, „inas-tanonc" dokumentkiállítás, táncos és műsoros estek rendezése, illetve indítása, mind a szórakozást, a művelődést szolgálja a terv szerint.

Terveznek ezen kívül közös daltanulásokat, szakkörök és karikatúrák kiállítását is tervbe vették.

A sport sem hiányzik a nagymányoki vájáriskolát járó KISZ-esek életéből. Máris megalakították a sportkört, szakosztály vezetőséget, akik labdarúgó, röplabda, futó, horcsolya, kézilabda, asztalitenisz, sakk bajnokságokat indítanak.

Mindezt a sok vonzó, érdekes és szép tervet az iskolai év végéig kívánják megvalósítani, pontos határidő ütemezéssel és felelősök megjelölésével. Mi úgy gondoljuk, ha annyi lesz az energia a végrehajtás során, mint amilyen lelkesedéssel tervüket összeállították — akkor mindez meg is valósul.

Jó lenne, ha a többi ifjúsági szervezet hasonló lelkesedéssel és energiával követnék a nagymányokiak példáját, amelyhez a tapasztalatok kicserélése hasznos segítséget adhat.

Anyák bizalmából

Igen, az édesanyák bizalmából került az országos nőkoferencia küldötteinek sorába Balla Sándorné. Ez a bizalom azonban nem jött magától. Ki kellett azt érdemelni. S Balla Sándorné több mint tíz éves áldozatkész, lelkes munkájával szolgált rá e bizalomra, s érdemelte ki e megtisztelő megbízatást.

Nem számított rá. S sohasem azért dolgozott, hogy azért külön megtisztelésben, elismerésben, vagy jutalomban legyen része. Ahogy más bányászasszony, úgy ő sem gondolt soha ilyesmire, amikor az elmúlt években s most, az ellenforradalom után is lelkesen végzi a nőmozgalmi munkát.

Nem gondolt soha ilyesmire, s mert meglepetésként érte a a megbízás (háromszáz anya egyhangú szavazatával) a megható tságtól és örömtől szinte szólni sem tudott. Igy emlékszik vissza arra a pillanatra: „Meleg hullám öntött el nevem hallatára, s a tapsok hangja mintha távolról jutott volna fülemhez. Ha akkor szólnom kellett volna, képtelen lettem volna rá. Még nem volt soha ilyen felelősségteljes megbízatásom. Most a komlói nőmozgalmi problémák tanulmányozásával s hozzászóláshoz jegyzetek készítésével készülök a nagy útra."

Küldöttválasztásakor a szavazatok egyhangúsága is, de most őszinte, szerény szavai, ismételten meggyőznek bennünket arról, az édesanyák jól választottak.

Balla Sándorné, a négy gyermekes családanya képviseli majd a város asszonyait az országos tanácskozáson. Ő, aki férje és négy gyermeke gondozása mellett is időt tud (mert akar) szakítani arra, hogy a kenderföldi asszonyok gondjaival is törődjön, jól képviseli majd a város asszonyait is. S erre elég biztosíték az, hogy nyugtalan időszakban is volt ereje, bátorsága járni a környéket — Mecsekjánosit stb.

Köszöntjük őt s eredményes, hasznos útat kívánunk neki.

A KISZ HÍREI

A KISZ városi végrehajtó bizottsága november 5-én egésznapos titkári értekezletet tartott.

Az értekezleten megbeszélték az időszerű alapszervezeti munka kérdéseit és meghallgatták Németh Ferenc beszámolóját a KISZ I. országos értekezletéről.

Egy ember sorsa

Tollforgató ember lévén, s ezzel az alkalommal azért fogtam tollat, hogy megírjam egy régi ismerősöm igen szomorú és fájdalmas sorsát.

Matyó Sándornak hívják. 55 év körüli szerény, becsületes ember, Kossuth-bánya egyik legjobb vájára, az I-es körlet dolgozója. Egyik legjobb vájára? Most már nem, csak volt. Most már a csákány és fejtőkalapács helyett az egyik pécsi kórházban igen-igen veszélyes állapotban az ágy szélét, a takarót fogdossa. Vajon hogy került oda? Talán baleset következtében? Nem. Matyó Sándor, aki az orvosi rendelőt, a kórházat még messziről sem akarta látni, első izben 1956. május 23-án azzal ment a központi rendelőbe, hogy gyomor és mellkas fájdalmai vannak. Az orvosok felületes vizsgálatai következtében, olyan irással ment munkahelyére, hogy Matyó Sándornak nincs semmi baja, makk egészséges.

Múltak a napok, a hetek, a hónapok, s a naptár már 1957-et mutatott. A gyomor- és a mellkas-fájdalmak egyre gyakrabban jöttek elő, de Matyó bácsi fogait összeszorítva a fájdalomtól, dolgozott tovább. Ki tudná megmondani, hányszor lett rosszul, hányszor kellett letennie a csákányt vagy a fejtőkalapácsot.

1957. február 19-én másodszor ment vizsgálatra, de ismét eredmény nélkül. Aztán jött a sorozat. Április 13-án, május 3-án, július 5-én, szeptember 14-én és október 8-án „látogatta" meg a központi rendelőt. Utóbbi látogatásoknál az orvosok egyszerűen figyelembe sem vették panaszait. Azt mondták neki, hogy szimulál. Az október 18-i vizsgálaton azonban minden kiderült. Szimulálásról szó sem volt. Az orvosok szinte ijedten és aggódalommal mondták egymásnak, a Matyó bácsi számára ismeretlen latin szavakat. Matyó Sándor Pécsre került, súlyos állapotban, és most is ott van. Hogy mikor gyógyul meg, azt egyelőre senki sem tudja. Egy bizonyos, hogy Matyó Sándor soha többé nem lesz a régi, az ő keze nyomán nem fognak a csillék tele szénnel napszintre kerülni. Ne legyen félreértés, én nem azért fogtam tollat most, hogy megtámadjam az orvosokat. Az orvosaink sok-sok betegségnek voltak gyógyítói, győztesei, sok nehéz helyzetben álltak meg a helyüket. De a lakosság, a dolgozók még jobban becsülnék őket, ha több ilyen eset nem fordulna elő.

Mert, ha Matyó Sándort idejében vették volna kezelés alá, most kórházi ágy helyett, ismét a fejtőkalapácsot fogná, dönte a fekete szén és még oly sokszor mosolyogva mondaná azt: „Na Peti fiam, ma is megtettük a magunkét."

DEMETER KÁROLY

Az elcsattant pofon

Az osztályban már csend van, mindenki a helyén ül s az osztályfőnök is befejezi feljegyzését. A padok között suttogás hallatszik: na mondd meg...: nem mered?...: árulkodj hát...: Az egyik tanuló feláll és jelenti osztályfőnökének, hogy a tízpercben társával vitatkozott, s az a padhoz vágta, úgy, hogy megütötte a lábát. A „vádlott" dörmög valamit s a tanár — miután amúgy is ingerlékeny — dühösen rohan a padhoz. Nem hallotta, hogy a fiú mit mondott, de „feltételezi", hogy csakis rosszat mondhatott. — „Még velem is szemtelenkedsz?" — kiáltja és... elcsattan az első pofon. Aztán a második, a harmadik...

Igy történt ez, s bizony ahogy a pedagógusok maguk is bevallják, előfordul ilyen máskor is. Mi okozhatja a tanár ingerültségét? Mi válthatja ki belőle azt az érzést, hogy pofonnal fenyíti a gyereket? Lássunk csak egy konkrét példát:

Karcsi vérszegény, beteges fiú. Két évet veszített iskola idejéből, s így még mindig csak ötödikbe jár. Tanulni? Azt bizony nem szeret, s ha tanítói figyelmeztetik, csak a vállát vonogatja. Amúgy okos, értelmes gyerek, csakhát — hanyag. Mondják is a tanárok: ha egyszer akarna... bizony menne akkor a tanulás. De ő nem akar. Inkább erejét fitogtatja, mivel fejlettebb, erősebb a többinél. Aztán meg fölényes is. Néha meg sunyi. Még oktatóival szemben is. A tanárok? Azoknak pedig nincsen türelmük. Talán az a hátártalan szeretet, odaadás hiányzik lényükből, ami annyira fontos a pedagógiai munkához. Tanítanak, fegyelmeznek, ítélkeznek, pofozkodnak. Néha igazságosan, de sokszor elhamarkodottan. Igy történt ez Karcsi esetében is. Három pofont kapott — érdemtelenül. S a pedagógusnak eszébe sem jutott, hogy a keze alatt formálódó gyermek lelkén milyen mély nyomot hagyott cselekedete.

Mert a gyermekeknek is van önérzetük. Igazságszeretetük. Éppen ezért kétszeresen jobban fáj a pofon, ha ártatlanul kapják. Az a pofon, amely egyáltalán nem helyénvaló módszer. Ne is alkalmazzák hát a nevelési munkában!

A tömegek, a dolgozók kapcsolatáért

„Szó, ami szó, ezzel a kérdéssel bizony még hadilábon állunk — még hadakozunk" — ezt mondotta taggyűlési beszámolójában az egyik alapszervezet titkára.

Az igazat mondta — hadakozunk. Mert a tömegek kapcsolata, a párt és a nép között létre jött és létre hozandó jóviszonyokért hadakozni, harcolni kell. Nemcsak naponta, hanem minden egyes politikai, gazdasági és világnézeti ügyben. Az élet, a ritka véletlenektől eltekintve, a kapcsolatot nem tálcán hordozza. Nem adja ingyen még akkor sem, — ha egyesek azt mondják —, hogy „érdeke mindenkinek", a pártnak is és a népnek is. Nem lennénk leninista párt, ha ezt az okoskodást így szőröstől-bőröstől elfogadnánk.

Az érdek azonos — ezen nem lehet vitázni. De sok esetben a néptömegek nem látják világosan saját érdeküket. Töretlenül hisznek abban, hogy a mi rendszerünk kielégíti vágyukat, törekvéseik megvalósításra kerülnek és ezért készek is harcolni, dolgozni, fáradozni. Csak azt nem látják minden esetben, hogy a kielégítés milyen formában, milyen keretek közepette történhetik. A tömegkapcsolatokért folytatott harcnak pedig éppen ez a feladata — ezt kell állandóan érthetővé tenni.

A múlt hónapban megtartott taggyűléseink elé azért állítottuk megoldandó feladatként a tömegkapcsolat megtárgyalását, mivel észrevehetővé vált ennek nem értése, ettől való idegenkedés párttagságunk körében.

Pártszervezeteinkben arról, hogy erre a kapcsolatra szükségünk van, kevesebb vita folyt — ez pozitív. De annál nagyobb hiányosság az, hogy kevés vita folyt a megvalósításról, a helyi adottságok és sajátosságok kiaknázásáról, figyelembevételéről, vagyis a feladat közvetlen megvalósításáról. Ez azt mutatja; annak ellenére, hogy a kapcsolatot pártszervezeteink és párttagjaink építeni szeretnék, a módját, a mikéntjét még sem keresik. A probléma lényegét így elkenjük, elodázzuk, vagyis tény a hadakozás. Ahogy ezt pártszervezeteink megfogalmazták.

A mi pártunk is épp úgy, mint minden marxista—leninista párt, nem áll meg a kimondott szónál. Annál tovább megy, s amit kimond, azért harcot indít, hogy megvalósuljon. Tehát a kimondott szót, kövesse a tett. Ha megvizsgáljuk napjaink viszonylatában pártszervezeteink tevékenységét e téren, — az elért eredményekkel nem lehetünk megelégedve. A tömegek megnyeréséért folytatott hadakozás eredményei nem homályosíthatják el a még elég gyakran jelentkező fogyatékosságokat.

Ha a kérdést ízeikre bontjuk és alapos vizsgálat alá vetjük, egyéb problémák vetődnek fel, mintegy kérdés-tömeg, melyet alapozni vitára kell bocsájtanunk.

A párt és a párttagság nehéz, sorsdöntő problémákkal viaskodva jutott el a helyzet konszolidálásához, a termelés fellendítéséhez, az ország rendjének, nyugalmának megteremtéséhez. Súlyos és hadakozással teli hónapokat hagytunk magunk mögött. Amit tettünk, azt az emberek érdekében tettük. Vajon tudja-e ezt minden ember? A dolgozók egy része bizonyosan. De van olyan a sok mindenben, hogy arról dolgozóinknak nincs tudomása. És felvetődik a kérdés másik fele is — vajon párttagjaink látják-e azt, hogy az idő múlásával és benne eredményeinkkel, megváltozott a helyzet és új körülményt teremtettünk. Ma már a csata hősi korszakát egy másik, valamivel nyugodtabb körülmény váltotta fel. „Üsd az ellenséget!", „Ne hagyd magad proli!" — fennmaradása mellett, új színnel gazdagodott az élet. Rá kell térnünk a termelésre, a kulturális és egyéb problémák körültekintő, modern színvonalú megoldására.

Dolgozóink, amikor az ellenforradalom ellen hadakoztunk, rétegekben csatlakoztak hozzánk. És nem egyszerre. Még mindenki nem csatlakozott fel a mai napig sem, pedig azt mindnyájan tudjuk, hogy a szocializmus építéséhez a dolgozó kezek ezreire, tízezreire van szükség. Ha pedig ezt nem értük el, akkor teendő is akad bőven. Vannak olyanok is még a dolgozók között, akik most eszmélnek fel, most ocsudnak fel egy év után, hogy a múlt év októberében a kapitalista restauráció és a világháború veszélye keringett felettünk. S mivel ilyen nagy tétről volt szó, zuhogó csapásainkat helyeselték és szükségesnek tartották. Az idő szonban változott. Ma már nem minden módszerrel értenek egyet. S nekünk találkozva a dolgozók véleményével, felül kell vizsgálnunk módszereinket, fenntartva azt, hogy az ellenséggel továbbra is a legkeményebben bánunk el. Nem engedjük, hogy még egy „október" lehessen. A tömegkapcsolatért folytatott hadakozás tehát azt jelenti, hogy vizsgáljuk felül módszereinket, és ahol szükségét látjuk, az élet tapasztalatainak figyelembevételével, ott változtassunk.

Városunk lakossága, főleg a bányában dolgozókból tevődik ki. Ez is olyan szempont, amit figyelembe kell vennünk. Olyan emberek között mozgunk, dolgozunk, akik a legnehezebb fizikai munkát végzik és ennek megfelelően alakult ki gondolkozásmódjuk is. Ezek az emberek szeretnek jól élni, sokat szórakozni, világot látni, vagyis fokozottabban élvezni az élet örömeit, mint mások. Jogos a kívánság? Feltétlenül. Csak egy a bökkenő: az összes kívánságot egycsapásra, máról holnapra nem lehet kielégíteni. A terülj-terülj asztalkám csak a mesében van — az életben minden lépést előre a természettől kell elrabolnunk. Megértik ezt a bányászok. Meg. Azonban egyiket, másikat mégis meg kell magyaráznunk, mert nem mindegyik teljesen érthető, ahogy életünkben jelentkezik. Ugyanakkor a bányában dolgozóktól is sok függ, hogy a jelentkező és fokozott igény valósága lehessen.

A párt és a bányában dolgozó tömegeink kapcsolata, látva és tudva az élet adta helyzetet, abban kell jelentkezzen, hogy a kettőt — az igényeket és azok kielégítését össze tudjuk kapcsolni. Bányászaink lássák meg azt is, hogy jó munkájuk során miként változik

A gépkezelő Marika

Fitos orra szénportól fekete, haját kis piros fejkendővel kötötte hátra. Munkaruhájában éppen úgy néz ki, mint a többi nődolgozó. És mégis más ő. Ha az üzemben megbízható, jó dolgozót keresnek, őt, Dinka Máriát emlegetik, de ha munkatársainak panasza, kérelme van, akkor is hozzá fordulnak. S amit ő megtehet, azt el is vállalja.

Marika fiatal lány még, alig 21 éves, s így azt hinnénk, szórakozni szeret leginkább. Pedig nem így van. Szívesen részt vesz mindenben, de ha választani kell, mégis a gép lesz az első. Négy éve dolgozik az üzemnél, s a néhány esztendő alatt úgy megszokta és megszerette munkahelyét és munkatársait, hogy még rövid időre sem akar megválni tőlük. Egészségügyi állapota megkívánja, hogy valamelyik üdülőben, szanatóriumban gyógykezeljék, de ő nem akar elmenni. Inkább a sikondai szanatóriumot választja s a kezelés alatt is bejár majd a műszakra. Tudja, hogy szüksége van rá az üzemnek, hogy megbecsülik munkáját, s ezért mindig a legtöbbet kívánja adni a szeretetért és megbecsülésért.

Már évek óta részt vesz a szakszervezet munkájában is, mint szakszervezeti bizalmi. Osztja a bélyegeket, s ezt is, azt is, megmagyarázza munkatársainak. Tanítja őket, mert ő már tapasztalt szakszervezeti tag. Mosolyogva beszél arról a szakszervezeti kongresszusról, melyen ő is részt vett és felszólalt. Beszéd közben néha mosolyog, s ilyen kor meg-megcsillan hófehér fogsora. Amikor lakásproblémájáról beszél, nagyon elkomolyodik. Nem szeret arra gondolni, hogy ő egyedül van. Beteges édesapja nem Komlón él, s így munkatársain kívül nincs is senkije ebben a városban. Leányszálláson lakik, de nincs megelégedve az ottani élettel. Szeretne elköltözni egy kis szobába, ahol csak ő lakna egyedül. Amint hallottuk, ez a problémája is megoldható. Az üzem már megígérte, hogy segít rajta, s az ígéretét bizonyára valóra is váltja. Akkor aztán igazán boldog lesz a szénosztályozó üzem egyik kiváló dolgozója, a kis piroskendős Marika.

Amikor a gépe mellé áll, már ismét mosolyog, s figyelmét csak az örökké dübörgő, zakatoló gép köti le...

A komlói négy találat

Nagy szerencse érte a minap a 17 éves Varga Jánost. A lottó 34. hetére 15 drb szelvényt vásárolt, s azokat „sebtiben" kitöltötte. A vonat indulásáig csak alig pár perce volt hátra, így hát nem is volt idő a gondolkozásra. Egymásután tette az x-eket a kiválasztott, szimpatikus számokra, de mit sem gondolt akkor még nyereményre. S mivel a 15 szelvény közös volt a három testvér között, a megőrzés szerepe az idősebb fiúra jutott. Így hát ő volt az első, aki tudomást szerzett a nagy nyereményről.

Nagy volt az öröm, s ebben az ismerősök, rokonok is osztoztak. A három testvér boldogságát azonban még leírni sem lehet. Együtt kereste fel az egész család november 7-én a komlói takarékpénztárt, s boldogan adták át a nyertes 2 267 846-os számú lottószelvényt, s vették át a 165 ezer 47 forintot.

A nyereményről, annak átvételéről és a boldog nyertesekről részletesen képes riportban is beszámolunk.

Munkában a körletvezető

Pavlicsek József elvtársat, a III-as akna II-es körletvezetőjét nagy munkában találtuk az üzem körletirodáján.

Egy darabig kíváncsian hallgattuk. Pavlicsek elvtárs nyugodt hangon adta az utasításokat és amikor az iroda kiürült, akkor fordult hozzánk:

— Ez így megy minden nap. Korán reggel megbeszéljük a napi teendőket, aztán ki-ki a maga területére megy.

— *Minek köszönhető, hogy a I-es körlet október havi tervét 103 százalékra teljesítette?* — tettük fel a kérdést.

— A múlt hónap eleje nagyon rosszul ment nálunk. Még a harmadik dekádban is volt olyan nap, amelyen körletünk 70 százalékra teljesítette napi tervét. Ilyen alacsony termelést az okozta, hogy nem volt megfelelő munkahely. A 103 százalékos havi eredményünk a bányászaink, különösen az utolsó napokban megmutatkozó, odaadó munkájának köszönhető.

— *Jelenleg hogyan állnak a termelésben?*

— Körletünk havi 110,9 százalékon áll. Most jó munkahelyeink vannak, s ezért bányászaink, mondhatom szívvel-lélekkel dolgoztak és dolgoznak, hiszen érthető, mert még november 7-re tett felajánlásukat is túl akarták szárnyalni. A II-es körlet napi terve 550 csille szén. Mi a nagy ünnep tiszteletére vállaltuk, hogy naponta 65 csillével több szenet adunk a népgazdaságnak, mint az előirányzott. Eddig ezt a napi vállalásunkat túlteljesítettük. November 6-án nagytermelési napot tartottunk. Ekkor rekordra készültünk, ugyanis az eddig reménytelennek látszott III-as telepről műszakonként 100 csillét akartunk kiadni, ezen a napon 102 csillét adtunk.

— *A II-es körletnél kik értek el kimagasló eredményt?*

— Most elég sok csapatunk áll magas százalékon. Fejtési csapataink közül a 405-ös Szinger József csapata, amely csak fiatalokból áll, a 403-as Szinger Márton és Schwarcz József csapat és a 421-es Ferenc József csapat. Még sorolhatnám, de azt hiszem ennyi is elég.

— *Kik azok a dolgozók, akik egyénileg tűnnek ki a termelésben?*

— Ilyen kérdésre nem számítottam, — mondja nevetve Pavlicsek elvtárs. — Hát nagyon sokan vannak ebben ez egy körletben is. De mivel a hármas telep a legnehezebb munkahely, az ott dolgozók közül mondok néhányat. Valamennyien párttagok, s önfeláldozó munkával magasabb eredményekre tettek szert, mint amennyit vártunk. Ezek: Eszes Ferenc, Papp László és Tóth Sándor vájárok, valamint Orsós Vince és Gránicz György csillések.

SOMAGTETON

Fűszerbolt nyílik

Szóba került az „illetékesek" előtt, hogy Somágtetőn, a szépen épülő új lakótelepen, szükségesnek látszik egy fűszerbolt berendezése. Beszéltek róla, tárgyaltak sokat, s a végén kiderült: helyiség kellene. A „kellene" szócska mellé, még azt is hozzátették: csakhogy nincs. Addig-addig gondolkoztak, véleményeztek, míg Benhardt Gyula, a tröszt munkaügyi osztály vezetőjének és Ragoncsa Vendel, az Észak-Baranya megyei Népbolt igazgatójának közbenjárásával, Piegl elvtárs segített a dolgon. Engedélyezte, hogy Somágtetőn egy szoba-konyhás helyiséget boltnak rendezzenek be. Hogy a munka hamarabb elkészüljön, az eladópultokat és állványokat a népbolt vállalat asztalosai készítették el és szállították ki Komlóra. A berendezés tehát már a boltban van, sőt mi több... a festők is befejezték tevékenységüket, s így az üzlet falai száradófélben vannak.

Ha nagyon óvatosak vagyunk, és megegyezünk az áruforgalmi osztály vezetőjének véleményével, akkor a bolt két héten belül nyit. De ha kicsit bátrabbak vagyunk, s a város kereskedelmi felügyelőjére hallgatunk, akkor... nos akkor — esetleg néhány napot kell csak várnunk. Akár így lesz, akár úgy, egy már bizonyos: rövid időn belül fűszerboltot kapnak a somágtetői lakósok is. Nem kell majd a kismamáknak jegyestejért messzire menniök, gyümölcsért, szappanért és mosószódáért sem kell a belvárosi háztartási boltot felkeresniök. Élelmiszert, háztartási cikkeket, otthonukhoz közel, egy helyen vásárolhatnak majd. S hogy ez milyen előny lesz számukra — azt mondják el ők maguk.

Megkezdődnek a tanácstagválasztás jelölőgyűlései

A december 1-i Komlón megrendezésre kerülő tanácstagválasztások jelölő gyűlései a napokban megkezdődnek. A Hazafias Népfront városi elnöksége felhívással fordul a város lakosságához és kéri: minden választásra jogosult vegyen azon részt, hogy a választópolgárok érdekeit legjobban képviselő, arra legalkalmasabb személy kerüljön jelölésre.

A Hazafias Népfront felhívja a KISZ, a Nőtanács, valamint a város többi társadalmi szervezetét, hogy információs és felvilágosító tevékenységgel segítsék, hogy a város minden lakosa a jelölőgyűlések helyéről, időpontjáról és jelentőségéről időben értesülhessen. Az alábbiakban közöljük a jelölőgyűlések ütemtervét.

1957 november 11-én (hétfő), 17 óra Vörösmarty utcai óvodában: Somágtető nyugati felének választói részére.

Bernhardt Gyula lakásánál: Somágtető keleti fele és Palántaág választói részére.

1957 november 12 (kedd) 17 óra, kenderföldi iskolában: egész Kenderföld, Somág és Felvonulási város részére megyei tanácstagjelölő gyűlés.

Kökönyös nyugati iskolában, Vorosilov utca 9—11. szám alatti választók részére.

Gyógypedagógiai iskolában, Kossuth Lajos utca 38—58. páros oldal és 47—61. páratlan oldal választói részére.

1957 november 13 (szerda), 17 óra: Kökönyös keleti iskolában Kökönyös összes választói részére megyei tanácstagjelölő gyűlés és a

Fürst Sándor 24—26., valamint a Sallai utca 26—30. számú házak választóinak városi tanácstagjelölése.

Kenderföldi iskolában, Zrinyi utca 38—48. szám alatti választók részére.

Vörösmarty utcai óvodában 535—237. számú házak választói részére.

Kenderföldi legényszállóban a legényszálló és az 549-es számú lakóház összes választói részére.

Zeneiskolában, a Majális-tér összes választói részére városi tanácstagjelölő gyűlés lesz.

Hétvégi JEGYZETEK

Életiskola

Azt mondja a szólás-mondás, hogy a jót csak akkor tudjuk teljes valóságában felfogni, amikor már — elvesztettük. S hogy ez mennyire így van, arról engem ismételten meggyőzött Sz. J. volt dolgozója Kossuth-bányának.

Azért írom így, hogy volt dolgozója, mert ma távol él hazájától, idegen ország keserű kenyerét eszi. Belgiumban él — ha lehet azt életnek nevezni, melyet saját maga keresett magának.

Ő is egyike azoknak, akik egy évvel ezelőtt fittyet hányva a költő szavainak, amely szerint: „A nagy világon e kívül nincsen számodra hely" — cserben hagyta a magyar hazát — disszidált.

Azóta sok víz folyt le a Dunán, s még ennél is többet tapasztalt a volt komlói bányász. Egy életre való iskolát járt ki egyetlen esztendő alatt. És ebben az iskolában sok intőt és olyan osztályzatot kapott, amelyek örökös nyomót hagyták a lelkében, fájdalmat okozták neki, elkeserítették az életét. A vizsgadolgozat is szokás az élet iskolájában. Ő is megírta levél formájában és a hazának, a Kossuth-bányai munkatársaknak címezte.

„Szeretnék hazamenni!" Ez a mondanivalója.

A magyar hazához, annak becsületes polgáraihoz nyújtotta be a vizsgadolgozatot elbírálás végett. A magyar haza elbírálta a dolgozatot és mint egy jóságos édesanya adta tudtára a disszidált magyarnak: megbocsát, jöjjön haza!

Megbocsát, várja őt és társait, de nem felejti el elmondani, hogy mi is történt a szülőházában, míg ők távol voltak.

Nem felejti el elmondani, hogy nagy nehézségek árán indítottuk meg hazánk vérkeringését, hogy a szocializmust tovább építettük. Azt, hogy a komlói bányászok ezernyi nehézséget legyűrve, sok munkáskezet pótolva óvták meg a gyermekeket a téli fagytól és szenet adtak a kórházaknak, gyáraknak. És elmondja azt is, hogy ebben az esztendőben több hűségjutalmat kaptak a komlói bányászok, mint más években, s hogy a sok nehézség ellenére is 800 lakást építettünk városunkban.

— A Magyar Népköztársaság szebb, mint egy esztendővel ezelőtt — mondja majd a haza, amikor Sz. J. és társai megérkeznek. Szebb és fejlettebb, de ti ebben nem segítettetek! Most pótoljátok azt, amit elmulasztottatok, tegyétek jóvá azt, amit ellenem elkövettetek. S ha ez így lesz, akkor teljes lesz a megbocsátás.

— RAJÓ —

Huzavona

Fiatal bányászember állított be vagy két héttel ezelőtt szerkesztőségünkbe. Nem egyedül jött. Elkísérte őt a sógora is. Miután hellyel kínáltam meg vendégeimet, csakhamar ismeretes lett előttem, jövetelük célja.

— Tudja elvtársnő — mondta az egyik — még szeptember 1-én befizettük a hálószoba árát. Mindössze azért nem vihettük haza, mert Férizsné azt mondta, hogy nincs még lefestve, s a bútornak száradni kell. De ígéretet kaptunk, hogy egy hét múlva elszállíthatjuk.

— És?

— Most már októbert írunk, és a hálószoba még csak papíron az enyém. Fiatal házasok vagyunk, nincs olyan sok bútorunk.... kellene a hálószoba. Már a helyiipari vállalat vezetőjénél is voltam, Czukor elvtársnál, — mert hogy ők festik be a bútorzatot — és tőle azt az ígéretet kaptam, hogy mára, azaz október 24-re készen lesz a festés. Jöjjek be, mert lehet szállítani. Én ugyanis nem Komlón lakom, vidékről járok be dolgozni is.

A bútor tehát két hónapos késedelemmel és jónéhány ígérettel sem készült el.

— Czukor elvtárs mára hívta magukat? És mit mondott ma?

— Semmit. Nem is volt bent. Pécsre utazott.

Gyorsan felveszem a szükséges adatokat: A panaszos Krainc Rudolf... panasza: bútorszállítás késedelme... — festés... ígérgetés... stb. Sérelme: messze lakik, és munka után sok felesleges időt tölt el a bútor utáni szaladgálással... megvalósítatlan ígérgetések... huzavona... stb. Mindent feljegyzek, s aztán én is ígéretet teszek: amennyiben lehet, gyorsan elintézem ügyét. Még aznap keresem Czukor elvtársat, ő nincs Komlón, no de sebaj! Beszélek az asztalos és festő részleg vezetőjével, a vállalat művezetőjével, Lukics Bélával, s ő — mondjam azt, hogy becsület szavára — megígéri, hogy november 1-én szállíthatja Krainc Rudolf a hálószobát.

... És november 1-én újból felkeresnek a szerkesztőségben: a bútor nem kész, s az emberek nem is tudnak annak festési munkálatairól.

Na tessék! Az adott szó — a helyiipari vállalatnál — úgy látszik semmire sem kötelez!

— ásné —

---

még életük is. Az igényeket viszonyítani tudják a kötelesség teljesítéshez, a kívánságok mércéjéhez tudják igazítani, ami nem más, mint a termelés gyors növekedése, a termelés költségeinek leszorítása. A kérdésen belül jelentkezik egy másik probléma is. Reálisan tudjuk megszabni a termelés növelését, egyeztetve a technika, a bányaművelés jelenlegi állapotához és a költségeket is ehhez állapítsuk meg. Nem elég az önköltség, a termelékenység és egyéb dolgok emlegetése, hanem be kell bizonyítani, hogy lehetséges is, mert ilyen meg ilyen feltételeket teremtettünk meg. Tehát minden biztosítva van, csak mozgásba kell hozni. Ezt pedig az emberek végzik.

A városban azonban nemcsak bányászok élnek. A lakosság egyéb rétegei is várnak a párttól. A várás jogos, de itt is felmerült néhány kérdés. Mivel városunk bányatelepülés, a főfoglalkozás a bányászat, egyéb dolgozóink munkáját ennek kell alárendelni. Akkor segítik a bányán kívül dolgozók az országot, ha közreműködnek a bányászat fellendítésében. Itt biztosan ellentmondások is vannak, hisz minden emberben él egy olyan tudat, hogy saját munkáját tüntesse fel a legfontosabbnak. Ez nem is baj, de csak akkor hasznos, ha egyben azt is megértik ezek az emberek, hogy ezt a bányászat előrelendítésére kell adniok. Az orvos azért dolgozzon, vagyis gyógyítson, felülmúlva máshol munkálkodó orvosokat, hogy ezzel az egészséges, munkakedvvel telített bányászokat szaporítsa. Megelőzze a betegségeket, hogy kevés legyen a kiesett műszak, az emberek testileg és ezen keresztül szellemileg is frissek legyenek. A nevelő azon fáradozzon, hogy minél több gyermekkel megszerettessék apáik foglalkozását, büszkék legyenek bányász apjukra, s ha kell, serkentsék is még jobb munkára. A kereskedelemben dolgozók azon legyenek, hogy minél több és jobb áru kerüljön az üzletekbe és azt ízlésesen bocsássák a bányászok rendelkezésére. És sorolni lehetne még a feladatokat, de nem szükséges, mert ezen a területen dolgozó pártszervezetnek kell meghatározni, megvalósítására pedig mozgósítani a dolgozókat. Ebben fejeződhet ki leggyakorlatibb formában és valóságban a párt és a széles népréteg kapcsolata.

Megértették-e ezt velejében párttagjaink? — most ez a kérdés vetődik fel. Teljességében még nem. De talán jelenleg nem is gátolja az előbbre jutást, ha még nem értik. Az akadály napjainkban az, hogy behatóan nem is akarnak a kérdéssel foglalkozni. Párttagjaink még nem elég érzékenyen nyúlnak a probléma megoldásához és kevésbé érzékenyen fogják fel a dolgozók körében jelentkező kívánságokat.

A párt sohasem akarta — tömegek érdekében nem akarhatja —, hogy a jóviszony a pártonkívüliek széles táborával elvtelenül megalkuvó módon — a marxizmus—leninizmus elveit elvetve jöjjön létre. A párt sohasem épített az olcsó népszerűségre. De arra szüntelen nagy gondot fordított, hogy a dolgozók vezetőjükül fogadják el a pártot, szavára hallgassanak mindig többen és a legtöbb kérdésben létrejöjjön az egyetértés, a megegyezés, a közös nevezőre jutás. A párt nem igér úgy gondtalan életet, hogy ezért még dolgozni sem kell. De igér jólétet, ha a dolgozók együtt fáradoznak a párttal és a kapcsolat megteremtése közben kölcsönösen meghallja egymást a párt és a nép, egymás szavára sokat adnak.

A párttagság körében ezzel kapcsolatosan mi tehát a probléma? Legfőbb az, hogy egyesek nem értik meg azt, ami a kérdés lényege: vitázva, egymást kölcsönösen tiszteletben tartva és meghallgatva, elveink tisztázására vigyázva, de esetenkint a tömegek véleményére alapozva, megalkuvás nélkül jussunk közel céljainkhoz. Egyesek a marxizmus—leninizmus eszméit beskatulyázva vizsgálják időtől, körülménytől, emberektől elszakadva. Ezek magukat „elvhűnek", „csalhatatlannak" és ki tudja még minek kiáltja ki, ezzel elzárnak minden lehetőséget a megoldások gördülékenysége, a kevesebb problémával történő megoldása elé. Ilyen állapot és gyakorlat visszaveti a feladatok megértését, elfogadtatását a dolgozókkal és megnehezíti a mozgósítást is, vagyis a dolgozók kezét köti meg munkavégzése közben. Egyben gúzsbaköti a pártot is és forradalmiságát, ami egyik jellegzetessége a kommunista pártnak, lesüllyeszti, lealacsonyítja. Nagyon fura helyzetet teremtenek ilyen elvtársak, ami a szó és a cselekvés elválasztásában jelentkezik az élet mindennapi tevékenységében. Kádár elvtárs a napokban megtartott aktíván azt mondta: a vezetők, a kommunisták tudjanak igent és nemet mondani. Azok az elvtársak, akik gátat vetnek a dolgozókkal szükséges kapcsolat elé, ha ezerszer emlegethetik is az „igent", akkor is „nemet" mondanak, mert a kapcsolatból semmi sem lesz, helytelen politizálások miatt. Az új győzelme a régiből fakad. S ezt nem lehet sablonosan, dogmatikusan értelmezni azzal, hogy az újat kaptafaként használjuk, rá akarjuk az életet húzni. Az életet alakítani kell, s nem sémákra ráhúzni.

A párt és a dolgozó tömegek kapcsolatáért hadakoznunk kell. Nem egyszerű ez és nem máról-holnapra valósul meg. Megtanítani a pártonkívülieket a mi eszménk szerint gondolkodni, cselekedni, a helyzetet, a körülményt megítélni, embereket tanításaink alapján osztályokba sorolni nehéz, gondokkal teli munka. Különösen akkor, amikor problémáink is sokasodnak. De végbe lehet vinni — a történelem ezt mutatja, s benne eredményeink a bizonyságok. — A dolgozók szívesen munkálkodnak velünk, eszméink igazsága, a maguk igazságának ismerik el, tehát készek velünk gondolkodni és cselekedni, ha annak szükségét megvilágítottuk és érdekeiket kézzel foghatóvá tettük.

A pártra a vezetés ezerféle terhe nehezedik. Meg kell osztanunk, hogy küzdelmünket, fáradozásunkat a győzelem, a dolgozók vágyainak, törekvéseinek kielégítése és megelégedettség kísérje. A párttagság akkor végez kommunista munkát, ha ennek megteremtésén munkálkodik. Szakítsunk tehát mindazzal, ami eddig gyakorlatunk során fékezte a tömegekkel kiépítendő kapcsolatot. Osszuk meg a gondot és tegyünk dolgozóink vállára is abból, ami a miénket nyomja. Csakis jó válhat belőle.

A műhely legjobbjai

Még ki sem nyitom az ajtót, a munka zaját azonban már így is hallom. Az ajtóban megállok egy pillanatra, körültekintek a műhelyben. Az ajtó nyilására megáll a levegőben a kalapács s egy másodpercre megpihen a munkáskéz, a csodálkozó szemek kérdően tekintenek rám. Mit akarhat egy nő itt nálunk? — bizonyára erre gondolnak az emberek.. De aztán megint folytatják a munkát. Kriszt elvtársat kerestem. Ő mutatta be azt a brigádot, melyhez a műhely legjobbjai tartoznak, s melynek megismerésére kerestem fel Kossuth-akna VI-os üzemét.

Jókedvű, tréfálkozó emberek a Bergmann-brigád tagjai. Mindössze tizen vannak, s a legtöbbjük fiatalember. Akkor is tréfálkoznak, amikor munkájukról beszélnek.

— Jelenleg két nagy munkán dolgozunk — kezdi a beszélgetést a „brigád feje", Bergmann György. 13 darab adagoló vágányzárat kell elkészítenünk december 31-ig. Emellett pedig folyamatosan dolgozunk a szénosztályozó részére készülő nagyportalanító berendezésen, melyet a szereléshez készítünk elő. A vállalt munka 40 százalékát már elkészítettük, s ha minden alkatrészt megkapunk, még a határidő előtt be is tudjuk fejezni a munkát.

A beszélgetésre abbahagyja a kalapálást a brigád legidősebb embere, Réfi bácsi is. Nek is van ám mondanivalója! Hiszen éppen ő volt az, aki nem akart semmi áron ebbe a brigádba jönni, s most még el sem lehetne küldeni.

— Nincs itt semmi baj nálunk — mondja. — Jól beosztjuk a munkaidőnket, jól megértjük egymást, szeretünk együtt dolgozni, s így megy is a munka. És elárulok még valamit — teszi hozzá mosolyogva. — A brigád tagjai versenyben vannak, hogy melyikünk találja meg előbb a műhold egyetlen utasát, a kutyát. — Erre aztán felharsan a nevetés. A komoly szóról ismét a tréfálkozás útjára tévedtünk, de ők úgy mondják, ha viccelődnek, ugratják egymást, hamarabb telik az idő.

A brigádvezetőről mindannyian lelkesen, elismerően beszélnek. Olyan ember ő, aki jól összetartja a brigádot, figyelmet is tud tartani, s minden kiharcol számukra. Ezért hát szeretnek együtt dolgozni. Hornung Károlyt egy alkalommal elvitték a brigádból három hónapra, de addig harcolt, amíg ismét visszakerült régi munkahelyére.

— Nagyon szeretek ebben a brigádban dolgozni — mondja, miközben csiszolja a satuba szorított csapágyat a dörzspapírral. Ez a vélemény a fiatalok között is. Unger Sándor még csak tanuló, s rövid ideje dolgozik együtt a brigád többi tagjával, de úgy megkedvelte őket, hogy már el sem akar menni innen. A két barátot, Czuder Sándort, — a kiváló futót — és Pörnecz Bélát, most is együtt találjuk. Elválaszthatatlan barátok ők még a munkában is. A kalapos Czuder Sándort azzal „húzzák" most is, hogy nemcsak a pályán tud kiválóan futni, de a lányok után is. Erre bizonyíték az a női fénykép, melyet ő ragasztott a műhely falára.

A beszélgetés után már úgy néznek vissza rám, mint a legjobb ismerősre. S búcsúzáskor, amikor az ajtóhoz érek, már ismét a kalapács pattogásának zaja kísér el.

HÍREK, közlemények

Akik látták a holdbébit

Koncz Béla, Zöld József és felesége a Komlói Szénbányászati Tröszt, Mátics Kálmán és Pálmai Rudolf a Mélyfúró Vállalat dolgozói és az autóbusz vezetője, kalauza november 6-án reggel megpillantották a mesterséges holdat. Az élményről így számolnak be:

*

— Reggel háromnegyed hatkor Bonyhádon az autóbusz megállónál várakoztunk. A csillagos eget nézve láttam, hogy délnyugat irányban egy fényesen ragyogó csillag mellől egy másik csillag távolodik el. Eleinte nem tudtam, minek vélik a látottakat. A mozgó, fényes test nagy sebességgel távolodott el az álló égitesttől, hogy rögtön a mesterséges holdat láttuk felismerni benne. A bolygó délnyugat—északkeleti irányban haladt. Szabad szemmel nézve ugyanúgy, mint a többi égitest fénylett. Ugyanolyan nagyságúnak látszott, mint a többi fénylő égitest.

Első ízben 5 óra 52 perckor pillantottuk meg és a horizontig kísérve, az utat 3 perc alatt tette meg — vagyis 5 óra 55 percig láttuk. Távozása után semmiféle fényjelet vagy mást nem tapasztaltunk.

Koncz Béla

— **Élősertések vásárlásának** előjegyzéseit végzik a tröszt bányaüzemeinél, november 11-én, déli 12 óráig. A sertésekből minden bányász, s az üzemek valamennyi dolgozója vásárolhat. Az élősertések ára: 145 kg-ig: 15,50 Ft, 146 kg-tól 165 kg-ig 16,50 Ft és 165 kg-on felül 17,50 Ft. Az előjegyzetett sertések leszállítását, a hideg idő beálltával kezdi meg az Állatforgalmi Vállalat. Az előjegyeztetők nem Komlón, hanem a gyűjtőhelyeken (előreláthatólag Sásd, Magyaregregy, Mágocs) kapják meg sertéseiket. Szállítóeszközről a tröszt gondoskodik az egy sertésre járó viteldíj megfizetése ellenében.

— **Disznótoros vacsorával** egybekötött családi estet tart ma este, 6 órai kezdettel a Komlói Szénbányászati Tröszt Üzemi Bizottsága. Vacsora után zene, tánc, büfé!

— **A Komlói Múzeum** kéri mindazokat, akiknek tulajdonában vannak a „Bányász lámpa", illetve „Új Komló" régebbi számai — ha nélkülözni tudják azokat — adják át a Komlói Múzuemnak. A példányokat a városi tanács végrehajtó bizottság művelődésügyi osztályához, vagy a múzeumba juttassák el.

— **Ma fejeződött be** „A szovjet könyv ünnepi hete" — című kiállítás, a Május 1. Kultúrotthonban. A Komlói Könyvesbolt 3 nap alatt, 85 könyvet adott el szovjet írók műveiből. A látogatók nagy érdeklődéssel keresték az Októberi Szocialista Forradalommal kapcsolatos írásokat. Így jónéhányan vásárolták meg a „Rohanunk a forradalomba" és „Emlékezések Leninről" című írásokat, Gogol kisregényeit, Gorkij: Mezitlábasok — című regényét, és Gil: Emlékezések Leninről — című írását.

— **Azonnal hatállyal** elbocsátották Kossuth-bányáról Majláth Gusztávot, Bognár Istvánt, Faluvégi Józsefet és Molnár Sándort, mert a nevezettek súlyos mértékben vétettek a munkafegyelem ellen.

— **12 előadásból** álló oktatást tartanak a pécsi Méhészeti Szakcsoport előadói. Az első előadás november 12-én lesz negyed 6 órai kezdettel, a Kökönyös Kelet-i iskolában. Az előadás minden esetben két óra hosszat tart. Jelentkezés az első oktatáson. Részvételi díj: 40 forint.

— **A pénzügyőrség** felhívja mindazon bortermelőket, akik must-termésüket még nem jelentették be, hogy azt — a tanácsnál kapható borbejelentőlapon — haladéktalanul jelentsék be, a sásdi pénzügyőri szakasznak. A borkészletek felvételét a pénzügyőrség meg kezdte, s aki a bort nem jelentette be, az a büntetésen kívül a kedvezményét is elveszti.

— **A Komlói Erőmű** négy fiatal dolgozója — Farkas Lajos, Ágután Mátyás, Rikkert János és Hegedűs Sándor — valamennyien tagjai a KISZ-nek, — az üzem 4-es számú kazánjának szelep revízióját a meghatározott határidő előtt két nappal végezték el.

A Magyar Honvédelmi Sportszövetség hírei

— Értesítjük Komló dolgozóit, hogy megalakítottuk a Motoros Klub-ot. Aki részt akar venni a klub életében, az november 12-én, kedden délután 5 órakor jelentkezzen a Honvédelmi Sportszövetségnél. (Pártszékház, volt „Új Komló" helyiségei. Földszint, főbejárat jobbra) Egyben értesítjük a város dolgozó fiataljait, hogy egyéb szakosztályainkba való felvétel (rádiós, repülőmodellező, ejtőernyős) ugyanitt történik. Állandó fogadás: reggel 8 órától, 12 óráig. Délután 15 órától 18 óráig.

Helyesbítés

November 6-i számunkban a 4. oldal hírei között a erőműről közölt hírünk téves szövegezésben került a lapba. A helyes szöveg a következő: „Az erőmű dolgozói október havi kalória tervüket 7,3 százalékkal túlteljesítették és ezzel 480 tonna szenet takarítottak meg."

— **Versenyre hívták** egymást a Kossuth-bánya feltáró körlet csapatai. A verseny január 1-ig tart, s olyan feltételeket határoztak meg, mint a mennyiségi terv 120 százalékos teljesítése, az önköltség csökkentése, az igazolatlan műszakmulasztások megszüntetése.

— **A Komlói Szénbányászati Tröszt** 1957-ben — november elsejéig — 41 ezer 528 tonna szenet termelt terven felül.

— **Megtörtént** az 575-ös számú épület műszaki átadása Somágtetőn.

MOZIMUSOR

Május 1.: November 9—13: Gyermekbíróság, francia film.

Matiné: November 10-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Világbajnok.

Szabadság: November 9—10: Forró mezők, magyar film. November 11—13: Ha a világon mindenki ilyen volna, francia film.

Matiné: November 10-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Titokzatos lelet.

Szászvári Jószerencsét: November 9—10: Tánc és szerelem, argentin film. November 12—13: Pipó 7 éjszakája, francia film.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 45 csillést, 25 vájárt, 24-es AKÖV 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, 1 művezetőt, 1 értékkönyvelőt, 2 érettségizett fiatalt forgalmista gyakornoknak, 20 gépkocsivezetőt, 15 férfi kalauzt, 10 gépkocsiszerelőt 7-es számú Kőbánya: 20 bunkózpakolót, 6 fékezőt keres (17—18 éves fiúkat).

Apróhirdetések

GYÖNYÖRŰ kivitelben rekamiék, fotelok, székek, asztalok, fizetési kedvezménnyel. Budapest, VII. Lenin körút 20.

ELADÓ kettő darab ágy és kettő darab éjjeliszekrény. Lakatos János Komló, Vörösmarty u. 17. II. 2.

ELADÓ MANFAN 2 szoba, külön konyha, nagy kerttel, 32.000 forintért. 400 négyszögöl prima szőlő a kökönyösi erdő másik felén 22.000 forintért. Házhely gyümölcsössel. A házhely négyszögöle 50 forint. Özv. Bálint Józsefné.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58. 12-18. 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

SPORTHÍREK

A kézilabda-bajnokság mérkőzéseit október utolsó hetében tartották a komlói iskolák fiú- és lánycsapatai.

A bajnokság eredményei:

Fiú csapatnál:

1. Belvárosi iskola 3 mérk. 3 győzelem, 0 vereség, 6 pont, 18:5.

2. Kökönyös K-i. 3 mérk., 2 győzelem, 1 vereség, 4 pont, 16:13.

3. Kökönyös Ny. 3 mérk., 1 győzelem, 2 vereség, 2 pont, 9:15.

4. Kenderföld, 3 mérk., 0 győzelem, 3 vereség, 0 pont, 9:1.

Mérkőzések: Kökönyös K.—Kökönyös Ny. 7:2, Kökönyös K.—Belváros 4:8, Kökönyös K.—Kenderföld 5:3, Belváros—Kenderföld 7:1, Kökönyös Ny.—Kenderföld 7:5, Kökönyös Ny.—Belváros 0:3.

A lánycsapatok mérkőzései a következő sorrendben történtek:

Kökönyös Ny.—Kökönyös K. 2:3, Kökönyös Ny.—Kenderföld 1:1, Kenderföld—Kökönyös K. 1:0.

A lánycsapatok eredményei:

1. Kenderföld 2 mérkőzés, 1 győzelem, 1 döntetlen, 0 vereség, 3 pont, 2:1,

2. Kökönyös K. 2 mérk., 1 győzelem, 0 döntetlen, 1 vereség, 2 pont, 3:3,

3. Kökönyös Ny. 2 mérk., 0 győzelem, 1 döntetlen, 1 vereség, 1 pont, 3:4.

Az eredmény alapján első helyezést elért csapatok résztvesznek a még ebben a hónapban megrendezésre kerülő megyei bajnokságon.

Komlói Bányász ifi—Pécsi Bőrgyár ifi 7:1 (2:0)

A mérkőzésre vasárnap került sor a komlói pályán. Lanyha iramú, tervszerűtlen volt a játék, s így az eredmény is túlzottnak mondható.

Góllövők: Faragó I. (3), Hegyi (3), Faragó II (1).

A játékosok közül csak Bischof játéka volt dícséretreméltó.

KÉZILABDA

Komlói Petőfi—Tótok földje 3:2

A komlói csapat a következő összeállításban szerepelt: Adrián, Bencit, Dani, Dékány, Juhász, Till, Kárpáti.

Nagyszerű irammal kezdett mindkét csapat. Az irányítást jó gyors játékukkal a komlóiak ragadták magukhoz. A mérkőzés első két játszmáját a Petőfi csapata nyerte, a tótföldiek azonban ügyesen egyen lítettek.

Több ütéssel végül is az utolsó játszmát sikerült megnyerni, s ezzel a vezetést, a győzelmet is megszerezni.

Egy panasz — egy kérelem

A minap egy szurkoló, Kerékgyártó László kereste fel szerkesztőségünket, s egy panaszt mondott el. A futballpályán a mérkőzések előtt és a szünetekben, miért csak külföldi dalt, slágert közvetítenek. Jó lenne, ha a „Mambó Itáliában" és az ehhez hasonló dalok helyett magyar népdalokat, magyar táncdalokat vagy éppen magyar operett-részleteket is közvetítenének. Ezt sokan szívesebben hallgatnánk. Természetesen nem azt mondjuk, hogy ezeket a lemezeket most már dobják el, csak ritkábban használják, mint eddig.

Úgy gondoljuk, ez nem nagy kérés, és talán még teljesíthető is — mondta Kerékgyártó László több szurkoló nevében. A panaszra és kérelemre ezúton hívjuk fel a Bányász Sportkör vezetőségének figyelmét.

RÖPLABDA

AZ NB. III-ÉRT

Komlói Bányász—Bikal 3:0

Vókó — Benedek — Kismándor — Kovács — Kiss — Rein.

A Komlói Bányász gyors támadásai vezetik be a mérkőzést. Egymás után érik el pontjaikat és fölényesen nyerik meg az első játszmát. 1:0. A második játszmában a hazaiak kezdenek jobban, de a harmadikban ismét a Komlói Bányász uralja a mezőnyt. Szebbnél-szebb támadások és nagy ütések után, végeredményben 3:0-ra győz. Jók: Kiss, Vókó, Rein.

November 10-én itthon játszik a csapat Sásd ellen. A mérkőzés délelőtt 10 órakor kezdődik a kökönyösi röplabda-pályán.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXXVIII.

— Nem való a te kezedbe, mert bomocskolod! Bawarski a tömeg felé fordult és elváltozott arccal üvöltötte:

— Testvérek! A sátán áll előttetek! Ő hozta a nyári szárazságot, ő az oka annak, hogy a tehenek elapadtak, ő hozta a járványt, mely a télen dühöngött, ő vezette a császári seregeket, melyek porba döntötték hazánkat, ő a cár és az urak tanácsadója... Távozz, sátán! Ne kísérts minket! Add vissza Krisztus keresztjét, mert mindannyian elkárhozunk... Keresztények, mentsétek meg a feszületet a sátán karmából!

— Követ, botot nekí! — kiáltotta valaki, és máris repült az első kő Lázár felé.

— A feszületet! Testvéreim, a feszületet szerezzétek vissza! — harsogta Bawarski.

— A sátán... Távozz, sátán! — zúgott a tömeg, és zuhogtak a kövek Lázár felé.

Egy kő homlokon találta. Arcán csorgott a vér, de megpróbált talpon maradni. Egy újabb kő azonban leterítette. A sorok előrelendültek, záporoztak a kövek. Lázár két karjára támaszkodott, még egyszer szólni akart, de nem tudott. Feje előre bukott, homlokát a porba szorította, s kezében még mindig görcsösen szorította a feszületet...

Az emberek rárohantak és ütötték, rúgták, taposták.

Rendőrök kergették szét a vérengző tömeget. A tér másik oldaláról futva közeledett Riviére és Grodzyski.

A doktor Lázár fölé hajolt, pulzusát nézte. Riviére mellette térdelt és figyelte arcát.

— El! — suttogta az orvos. — El!

A közelben lakó Juliusz bácsi lakására vitték Lázárt.

Az öreg megdöbbenten hallgatta a történteket. Grozdyski lemosta és bekötötte a pap sebeit. Lázár egy pillanatra magához tért, azután kábult álomba merült. Az orvos és Riviére az ablakhoz húzódva, halkan beszélgettek.

— Meggyógyul? — kérdezte aggódva az újságíró.

— A szervezete erős, de ez az ember már nem akar élni. Összezúzta a lelkét... Miben fog hinni, ha meggyógyul? Pedig szerintem hit nélkül elvész a világ...

— Nem a világ vész el hit nélkül, doktor — vetette közbe Riviére, — hanem a hit vész el a világ nélkül. Az emberiesség, mely után Lázár annyira vágyódott, akkor valósulhat meg, ha nem lesz többé szolgaság, sem úri, sem papi, sem égi, sem földi! De nem szabad visszavonulni és csupán szemlélődni! Enmél több kell: meg kell változtatni a világot! Az új világgal új emberek születnek, akik másként fognak gondolkozni, akiknek erkölcse, ha úgy tetszik, isteni magasságban lesz Grafanus, Zita, Ludwina és Baworski erkölcse felett. Ha eljő a mi világunk, mi nem fogjuk üldözni a hívőket, mint ahogy most a hit nevében üldözik nemcsak a hitetlent, de a kételkedőt is. Lázár páter az isten országáról álmodott, azt szerette volna a földön megvalósulva látni. Talán nincs messze az az idő, hogy az emberek megértik: nem álmodozni, hanem cselekedni kell, hogy az új világ megvalósuljon. S akkor az emberek milliói fognak össze egy nagy küzdelemben: a forradalomban.

Mialatt Riviére és az orvos csendesen beszélgettek Lázár atya mellett, Galecki érseknél összegyűlt a magas főpapi tanács. Ott volt Falcinelli biboros, Bawarski páter és a Nyitrából érkezett Spitaal kanonok. A véres nap eseményeiről beszélgettek. Bawarski vitte a szót:

— „A papok a világi hatalom alól mind emberi — polgári és egyházi —, mind isteni jogmál fogva mentesek" — így írja le ezt Dicastillo János, mert az egyház Krisztustól kapta a hatalmat, nem pedig valamely világi hatalomtól. Ettől különben is teljesen független.

— Már abbahagyhatná egyházjogi fejtegetéseit, kedves Bawarski atya — fakadt ki ingerülten Spitaal kanonok. — Inkább arról beszéljen, mi jogon vezette a tömeget az utcára, és miért nem akadályozta meg Lázár páter megkövezését?

— Tévedni méltóztatik, kanonok úr! Nem én vezettem a tömeget, hanem a tömeg sodort magával engem, és ha szándékomban lett volna megvédeni Lázárt, engem is megkövezett volna a nép.

— Ez nem felel meg a valóságnak! — válaszolta Spitaal.

— Tudomásom szerint úgy történt, ahogyan Bawarski atya előadta — szólt közbe Falcinelli biboros, s összenézett Galecki érsekkel. — Ön kissé elragadtatja magát, kanonok úr...

— Lázár atya keresztényi módon járt el, biboros úr, amikor meg akarta akadályozni, hogy a tömeget félrevezessék!

— Ha szabad tudnom, ki és mikor akarta félrevezetni a hívőket? — kérdezte Falcinelli.

— A rektor úr, amikor el akarta hitetni velük, hogy ártatlanokat tart fogva a törvényszék.

— Talán nem azok? — kérdezte gúnyosan a biboros.

— Nem! Egyáltalában nem! De ha önök egyetértenek azokkal a kereszténytelen, embertelen módszerekkel, amelyeket Jovitta nővérrel szemben alkalmaztak, akkor nincs több szavam...

— Önt, kanonok uram, megfertőzte a magyar forradalom. Nem tudja elfelejteni azóta sem — szólt Falcinelli. Majd még erélyesebb hangon folytatta:

— Lázár páter súlyosan vétett az egyház törvényei ellen, és ezért el fogja nyerni méltó büntetését. Egyébként nem vagyunk népgyűlésen, hogy szavazzunk afelett, hogy valaki helyesen cselekedett-e vagy sem!

Spitaal kanonok előbb elsápadt, azután lángvörös lett. Felállt helyéről:

— Akkor az én jelenlétem felesleges.

— Üljön vissza, kanonok úr, és gondolkozzék azon, amit mondott! — intette Galecki.

A kanonok azonban már az ajtóból szólt vissza:

(Folytatjuk)

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 91. szám. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. NOV. 13.

A mai számból:

A népfrontpolitika és a munkásosztály nevelése (2. old.)
Unnepélyes díjkiosztás (2. old.)
Látogatás a Szovjetunió bányáiban (3. old.)
Minden dicséretet megérdemelnek (3. old.)
Elvtársam [3. o.] — Ubryk Borbála története [4. o.]
Nehéz szépen élni, de jó [4. o.]

Választások előtt

Újból választásokra készül Komló népe. A december 1-i póttanács választás során mintegy kilencezer választópolgár járul majd az urnákhoz, hogy tanácstagi tevékenységgel bizzon meg 21 városi és 2 megyei tanácstagot.

Jelentős esemény ez a város életében. Mindig is az volt. Az idősebb generáció még jól emlékszik a néhány évtized előtti választásokra, amikor városi tanácstagot, vagy községi képviselőtestületet választottak.

Férfi csak 24 éves korában juthatott akkor választójoghoz. Nő csak 30 éves korától, feltéve, hogy férjezett volt. Ekkor is ezernyi megkötés között. Tíz évi egyhelyben lakás volt szükséges hozzá, de számtalan lehetőség állt rendelkezésére az uralkodó osztálynak, hogy valakit — különösen a munkások közül — kizárjanak a választásból.

Ma a választás alkotmányunknak megfelelően általános, egyenlő, közvetlen választójog alapján, titkos szavazással történik.

Általános azért, mert minden állampolgár 18 éves korától, nemre való tekintet nélkül rendelkezik választójoggal és választható. (Csak az elmebetegek és elítélt bűnözők nem választhatnak.)

Egyenlő azért, mert minden állampolgár egyenlő alapon vehet részt a választásban.

Közvetlen azért, mert a választók közvetlenül a jelöltre szavazhatnak, nem megbízottak útján választanak. S a választói fülkék, urnák biztosítják a választás titkosságát.

A választás demokratizmusát még külön aláhúzza az a tény, hogy a választópolgárok nem előre meghatározott jelöltekre, hanem a választást megelőző jelölőgyűléseken az általuk megválasztott jelöltekre szavaznak.

Ezekben a napokban befejeződtek a választói névjegyzékek összeállításai. S most sorra jelentkeznek azok, akik valamilyen ok miatt kimaradtak az összeírásból. Ez a tény is bizonyítja, hogy a választópolgárok megértették e választás jelentőségét s mindenki részt kíván venni az őt képviselő tanácstag személyének megvitatásában s a választáson. Ezért nem mindegy s nem lehet mindegy egyetlen választópolgár részére sem, hogy az ezekre a napokra összehívott jelölőgyűléseken kit választanak meg tanácstag-jelöltnek.

Mindenkinek érdeke, hogy olyan dolgozók kerüljenek a jelöltek listájára, akik jó munkájukkal, példamutató magatartásukkal kiérdemlik a lakosság bizalmát. Több szem többet lát. Több ember bölcsebb megállapításra juthat. Ha a választók mindegyike részt vesz a tanácstagi jelölőgyűléseken, akkor bizonyos, hogy ez a bölcsesség és meggondoltság jut majd érvényre, és az itt megválasztott jelöltek aktív, a tanácsmunkát szerető és köztiszteletben álló személyek lesznek.

A választóknak kell ügyelni arra is, hogy egyes népszerűséget hajhászó, törtető elemek, látszólagos népszerűségük, vagy szaktudásuk alapján ne „jelölhethessék" magukat tanácstagnak.

Ezért nemcsak elmenni kell a jelölőgyűlésekre s ott puszta tudomásulvevő, hallgató szemlélőnek kell lenni a választóknak, hanem a jelölésekbe bele kell szólni, a jelöléseket kell megvitatni. Csak ilyen módon válnak a jelölőgyűlések valóságos vitafórumokká, csak így lesz biztosíték arra, hogy a nép ellenségei időben lelepleződjenek, hogy a tanácsba ne kerüljenek be a nép „bizalmából" olyan személyek, akik méltatlan magatartásukkal, vagy rátermettség hiányában nem lesznek majd segítői választóik ügyeinek, a tanács munkájának.

Így válhatnak ezeken az estéken a jelölőgyűlések komoly, felelősséggel áthatott, demokratikus tanácskozásokká.

Újból választásra készülünk. S ez a választás népünk megvédett alkotmányos jogai szerint megy végbe. Ama joga szerint, hogy a választó polgár maga határozhatja meg kit tart bizalmára legméltóbbnak, kire bízza ügyei, a város, a választókerület dolgainak intézését.

Nagy dolog ez, hogy e jelentős esemény nem terror, a választók vagyoni helyzete, a tőkések akarata szerint megy végbe, hanem e fontos ügyben is a dolgozó nép okos gyülekezetének szabad akarata érvényesülhet. Becsüljük ezért meg valamennyien e jogunkat, és éljünk vele.

1. Komló, 2. Bátaszék

A Komlói Vasútállomás dolgozói november hetedike tiszteletére párosversenyre hívták a Bátaszéki Vasútállomás dolgozóit;

A nemrég történt értékelés alapján a párosversenyt nagy fölénnyel a komlói vasutasok nyerték. A versenyfeltételek teljesítése a két állomás részéről a következő:

1. A kocsimozgatási tervet Komló 106, Bátaszék pedig 90,9 százalékra teljesítette.

2. Kocsitartózkodási tervben Komló 163, Bátaszék 121 százalékos eredményt ért el.

3. A menetrendszerinti vonat indítási terv teljesítésében szintén a komlóiak lettek az elsők 111 százalékkal, a bátaszéki 96.6 százalékos eredménnyel szemben.

Az összesített eredmények alapján Komló 140, Bátaszék 101 százalékos eredményt ért el, s így a Komlói Vasútállomás megnyerte a párosversenyt. A párosverseny győzelméhez nagyban hozzájárult a Kossuth-brigád, ők fegyelmezett munkával 10 százalékkal megelőzték a KISZ brigádot és 15-el a Táncsics brigádot.

A vasútállomás ilyen kimagasló eredményét segítette a szénbányászati tröszt is, mely októberben túlsúllyal rakva 81 forta-szerelvényt küldött Sztálinvárosba.

Ülést tart a pártbizottság

November 15-én tartja rendes ülését a Magyar Szocialista Munkáspárt Komló városi Bizottsága.

Ezen az ülésen két nagy fontosságú ügy kerül megtárgyalásra a pártbizottság elé.

1. A Kommunista Ifjúsági Szövetség komlói Intéző Bizottságának politikai és kulturális tevékenysége az ifjúság körében. Előadó: Papp Imre elvtárs, a KISZ városi titkára.

2. Szervezeti problémák. Előadó: Wider Béla elvtárs, a végrehajtó bizottság párt- és tömegszervezeti osztályának vezetője.

Tanácsülés

Komló Városi Tanácsának Végrehajtó Bizottsága, a rendes negyedévi tanácsülést, 1957. november 15-én délután 4 órára összehívta. A tanácsülés helye, a Tanácsház II. emeleti tanácstermében lesz.

A tanácsülés napirendje előtt Simek Árpád elvtárs, a tanács v. b. elnöke számol be a tanács lejárt határidejű határozatainak végrehajtásáról.

A tanácsülés elé kerülő ügyek:

1. Az 1957/58. évi téli népművelési feladatok. Előadó: Lóránt Péter művelődésügyi felügyelő.

2. A város 1958. évi költségvetése, és az 1957. évi községfejlesztési alap végrehajtása. Előadó: Orosz István v. b. tag, pénzügyi-osztály vezetője.

3. Népi ülnökök pótválasztása. Előadó: Galabár Tibor v. b. titkár.

A napirendek után a tanácstagok interpellációi és kérdései lesznek.

A tanácsülésre érdeklődőket szívesen vár és hív a tanács v. b.-je.

Kossuth-bánya elmaradásának okai

Mint ismeretes, közel két hónapon keresztül a tröszt üzemei közül a Kossuth-bánya is rosszul teljesíti tervét és az utolsók között foglal helyet. A „Forradalmi Hét" megindítása előtt Kossuth-bánya dolgozói november hetedike tiszteletére gyűléseken vállalták, hogy 20 vagon szenet termelnek tervükön felül. Sajnos, azonban nemhogy a vállalt 20 vagon szén nem került felszínre, de még az előirányzott mennyiséget sem termelték ki.

Vajon mi okozta a nagy elmaradást?

Ezzel a kérdéssel kerestük fel Kovács József elvtársat, a bánya vezetőjét és Matécz István elvtársat, a szenes főkörlet üb-elnökét. Az együttes vélemény alapján megállapítható, hogy az eddigi elmaradás egyik döntő oka az, hogy a „Forradalmi Hét" első napján Kossuth-bánya körleteit átszervezték, mely nagy mértékben akadályozta a termelést.

Ugyanis kevés munkaerő volt, s így egyik körletből a másikba kellett a dolgozókat áthelyezni. Igy például a III-as körletből az I-esbe, majd a II-esbe helyezték át ugyanazokat a dolgozókat. Természetesen ennek folytán az emberek hangulata romlott. Ez az átszervezés ilyen időben hátrányos volt, mert a vállalásokban zűrzavar keletkezett és az újból alakult csapatok — a hangulat miatt — nem termeltek úgy, mint a régi, jól összeszokott csapatok. Ez most már javulóban van!

Az üzemvezető és az üb-elnök véleménye szerint a másik ok az, hogy a munkahelyek — különösen az 57-es csapaté, valamint a 117-es — tűzveszélyben voltak. Ennek következtében a hetedik és nyolcadik szint között lévő 100 méter hosszú fejtést állandóan iszapolni kellett. Ezért volt az, hogy a tervezett 500 csille helyett innen csak 90 vagy legjobb esetben 180 csille szenet termeltek ki. Ugyanígy volt a 117-es csapat munkahelye is.

Jelenleg ez a veszély szűnőben van. A többi munkahelyek is jól állnak, s így minden remény megvan arra, hogy Kossuth-bánya két hónapos hullámvölgy után ismét a jól termelő üzemek közé kerül.

Az üzem vezetősége a szakszervezettel karöltve a nagy elmaradás felszámolása érdekében elhatározta, hogy a jól termelő csapatok segítségével patronálja a 100 százalék alatt lévő csapatokat.

A szenes főkörlet szakszervezeti vezetősége elhatározta, hogy ezentúl nem várva a rendes havi értekezleteket, a helyzetnek megfelelően minden héten megbeszéli a bizalmiakkal a tennivalókat. Ennek az a célja, hogy a csapatok a kellő segítséget időben megkapják.

Az üzem pártszervezete az átszervezés folytán minden csapatban egy-egy párttagot tett a termelés meggyorsítása érdekében.

Merész gondolat az üzem vezetősége részéről, hogy a szakmányok kiosztása előtt minden esetben megbeszélik azokat a csapatvezetőkkel és a szakszervezeti megbizottakkal, s így e téren sem lesz hiba.

Ezek után még annyit: mivel most minden feltétel megvan a jó termeléshez, mi is reméljük, hogy Kossuth-bánya ezentúl nem az elmaradók között lesz.

Fokozatosan emelkedik a termelés

1524 tonna szén terven felül!

November első dekádjának tervét trösztünk 104.5 százalékra teljesítette, s így 152 vagonnal több szén hagyta el városunkat, mint az előirányzott mennyiség. A legjobb napi eredmény a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóján született. Ekkor a komlói tröszt 14,6 százalékkal múlta felül a napi tervét!

Az üzemek közül Béta-akna bányászai érték el a legjobb eredményt. Havi tervük esedékes részét 116 százalékra teljesítették! Tervükön felül eddig 1 112 tonna szenet küldtek felszínre. A legkimagaslóbb teljesítmény november 7-én született, 125 százalékos eredménnyel!

III-as akna dolgozói eddig 57 vagonnal több szenet termeltek az előirányzatuknál. Dekád tervüket 110,9 százalékra teljesítették. A legjobb eredmény itt is hetedikén született.

A mázai bányászok — szokás szerint — ugyancsak jó eredményeket érnek el. A havi tervük esedékes részét 7,8 százalékkal múlták felül. Ők is hetedikén termelték a legtöbb szenet, 43 tonnával többet, mint amennyi az előirányzatuk.

A szászvári bányászok a hónap első két napján nem termelték ki az előirányzott mennyiséget. Az ezt követő napokon azonban jobbnál-jobb eredményekkel behozták a kezdeti elmaradást és a dekád tervüket 107.6 százalékra teljesítették!

Anna-akna mindennap teljesítette tervét. Az első dekádban 252 tonnával több szenet küldtek felszínre mint az előírt mennyiség. A havi tervük esedékes részét 107.2 százalékra teljesítették!

Kossuth-bánya a hónap első négy napján nagy hátrányt szerzett. 5-én a havi terv esedékes részét mindössze 87,7 százalékra teljesítette. Ezután fokozatos javulás mutatkozott és az első dekád végére a terv esedékes részét 96 százalékra teljesítette. Jelenleg még 446 tonna szén adóssága van, de ha továbbra is olyan mennyiségű szenet termelnek mint november 6-tól 9-ig, akkor néhány napon belül 100 százalék felett állnak!

Nagymányok az egyetlen olyan üzem, ahol a termelésben semmi javulás nem mutatkozik. Napi tervét még egyetlen alkalommal sem teljesítette, s az első dekád előirányzatát csak 84,8 százalékra teljesítette!

3 800 000 vagon szén

Hazánk gyorsan fejlődő iparának egyre több fekete szénre van szüksége. Hogy a növekvő igényeket ki lehessen elégíteni, szükség van arra, hogy a meglévő, de még fel nem kutatott szénvagyont geológusaink felkutassák.

A Komló környékén végzett geológiai kutatások bebizonyították, hogy a zobáki részen hatalmas mennyiségű szenet rejt magában a föld gyomra. Az ezévi geológiai megállapítások szerint bebizonyosodott, hogy 38 000 000 tonna mennyiségű szén, minden kétséget kizáróan megtalálható itt! Teljesen biztosra vehető, hogy ennél a mennyiségnél jóval több szén van, de azt csak a későbbi kutatások tárják fel.

Hogy milyen hatalmas mennyiség az eddig felkutatott szén, azt bizonyítja, hogy csak ebből a mennyiségből 30 éven keresztül lehetne annyi szenet termelni, mint amennyit jelenleg a Komlói Szénbányászati Tröszt 4 komlói és 3 északi üzeme termel!

A zobáki-akna feltárási munkálatai ismét folynak. Jelenleg az aknatornyot építik és nemrég folytak tárgyalások a Klement Gottwald gyárral a szükséges szerelési munkák elvégzése érdekében. E hónap 15-én ismét munkába állnak az aknamélyítők és két csapattal folytatják a feltárást a tárószinten.

Lesz-e 13. havi fizetés a Mélyfúró Vállalatnál?

Mostanában a Komlói Mélyfúró Vállalat dolgozói között is sok szó esik a nyereségrészesedésről. Erről beszélnek munkakezdés előtt, erről beszélnek a munka befejeztével, mikor hazafelé mennek. „Vajon lesz-e nálunk nyereségrészesedés?" S ha lesz, mennyire számíthatnak, és a hátralévő időben még mit kell tenni, hogy ez az összeg nagyobb legyen?

Gyimesi László elvtárs, a Komlói Mélyfúró Vállalat főkönyvelője tájékoztatott erről:

„Mint ismeretes, a munkáspárt kormány intézkedései alapján minden üzem, vagy vállalat, amely tényleges eredményével meghaladja az előirányzott rentabilitás mértékét, nyereségrészesedés illeti meg. A terven felüli nyereség elérésének nálunk is megvan az alapja. Itt arra gondolok, hogy a nyereségrészesedésnek az [illegible] is meg van. A nyereség összegénél a vállalat elég jól áll. A hátralévő időben mi úgy tudjuk növelni ezt az összeget, ha figyelembe vesszük az alábbiakat:

1. Takarékoskodnunk kell az anyaggal, azt védeni kell. Ez nálunk különösen döntő szerepet játszik. Vállalatunknál egy év alatt az anyag helytelen felhasználása, és eltulajdonítása 100 ezer forint kárt tesz ki. Ha ezt a kárbaveszett összeget a nyereségösszeghez hozzátennénk, minden dolgozónk 250 forinttal többet kapna.

2. A termelékenységet növelni kell, jobb szervezéssel, a fegyelmezetlenség megszüntetésével. Becsületes dolgozóink ezt jól tudják, s ennek érdekében mindent megtesznek.

3. Fel kell használni az újításokat és a dolgozók kezdeményezéseit.

Ez tehát az alapja a Mélyfúró Vállalat nyereségrészesedésének.

6 500 forint

Ennyi pénzt szorongatott a kezében, kb. egy héttel ezelőtt Menyhért Istvánné, amint ott várakozott a komlói főposta pénzbefizetési ablakánál. Állt csak csendesen és a világért sem szólt volna, amikor jónéhányan elébe tolakodtak.

— Talán bizony nincs sietős dolga — jegyezte meg valaki leghátul és ő is előbbre lépett. Bezzeg, ezt már nem hagyta Menyhértné sem. Lehajolt az ablaknál, és gyorsan beszélt:

— Takarékbetétkönyvet kérek.

— Mennyit fizetnek be? — kérdezte gépiesen a postai alkalmazott, aki egész nap szinte gépiesen végzi a munkáját. (Persze, ha az ő saját pénzét számolná! Biztos jobb kedvvel dolgozna.)

— 6 500 forintot, — felelte az asszony, — s hogy ki kellett tölteni egy papírformát, hát odaintette férjét is.

— Gyere csak, te jobban tudod.

Az adminisztráció közben az ablak mögött ismét megszóltak:

— Lekötik három hónapra?

Férj-feleség összenézett.

— Mert ha három hónapig nem veszik ki a pénzt, akkor 5 százalékos kamat jár. De ha előbb is visznek belőle, akkor csak 3 százalékos.

Szinte egyszerre felelték:

— Nem kell a pénz. Maradjon három hónapig. Lekötjük.

Hát így történt aztán, hogy Menyhért Istvánék után, csodálkozva néztek az emberek. Hatezerötszáz forint! És nincs szükségük a pénzre. Takarékba teszik...

Amint a házaspár kifelé igyekezett — mondjam, ne mondjam? — volt olyan is, aki irigykedve nézett utána. Sőt... akadt közöttük olyan is, aki nem állhatta meg szó nélkül:

— Ugylátszik jól fizet a bánya — mormolta a foga között, aztán nagysietve elfordult, mert — ő következett.

Ünnepélyes díjkiosztás, zászlóavatás a vájáriskolában

A komlói vájáriskola már hetek óta a nagy esemény lázában égett. Esténként fiatal kollektívák alakultak az egyes szobákban, másutt az énekkar, vagy a színjátszók próbáltak. Mindenkinek jutott az előkészületek során bőven feladat. Valamennyi kommunista fiatalnak. Mert ők készültek a nagy eseményre, arra, hogy november 7-én az évforduló ünnepségével egyidőben, névadó és zászlóavató ünnepséget tartanak.

Igen, ezt jól elő kellett készíteni, hisz' nem akárkitől kapták a zászlót, hanem az intézet és tanbánya kommunistáitól, az előző generációtól, apáik kommunista nemzetségétől. S nem akárkiről nevezték el szervezetüket sem, hanem egy talpig férfiről, a proletárhazáért életét adó kommunistáról. E zászlóhoz és névhez méltónak lenni, csak az ünnep előtti jó munkával, az ünnepség méltó előkészítésével lehetett.

S a vájáriskola kommunista fiataljainak lelkes munkája nem maradt hatás nélkül. Társaik közül az elmúlt hetekben egyre több követőjük akadt. Rövid idő alatt a taglétszám 34 fiatallal emelkedett. Nekik is jutott a munkából. Nekik is részük van abban, hogy most az esemény után, valamennyi KISZ-szervezet s az azon részt vett felnőtt dolgozók elismeréssel nyilatkoznak az eseményről, mert színvonalas volt, jól sikerült.

A kitűnő előkészítő munkával érdemelték ki, hogy eljöttek a zászlóavatásra a megyei és városi párt és KISZ bizottságok kiküldöttjei, valamennyi városi KISZ-szervezet, úttörők, Nőtanács, Mázа, Szászvár, Nagymányok ifjúsági szervezetének küldöttei, a város számos vezetője, mesterek, idős kommunisták.

Zsúfolt teremben izgalomtól fűtött légkörben, ízlésesen dekorált színpadon Molnár Ferenc igazgató, a KISZ városi bizottságának tagja tartott ünnepi beszédet. Majd az adományozók nevében Takács József elvtárs adta át megőrzésre a zászlót. A zászló átvételekor Berkics János KISZ-tag meghatott hangon tett fogadalmat valamennyi társa nevében.

Orosz Gyula özvegye — a zászlóanya — szalagot kötött, s ezt kérte a fiataloktól: „Védjétek és őrizzétek e zászlót minden viharban, úgy harcoljatok, küzdjetek alatta, hogy eszményeinknek ne legyenek többé árvái és özvegyei!"

Ezután a párt és tömegszervezetek küldöttei és számos vendég díszítette szalaggal, zászlószegekkel a lobogót.

A hivatalos ünnepség után sorrakerült kulturális műsornál azután meglátszott, hogy nemcsak a tanulásban, hanem a társadalmi munkában is méltó, kiemelkedő módon készültek fel a kommunista fiatalok.

Öntevékeny csoportoktól ritkán látott magas színvonalú, valóban az évfordulóhoz és eseményhez méltó és valóban művészi műsort mutattak be. Ezt a résztvevők egyöntetűen állapították meg.

*

Nagy napra virradt november 7-én a Nagymányoki Vájáriskola. A hetek óta folyó verseny értékelésére került e napon sor, amikor is a fiatalok lelkes vetélkedése nyomán eldőlt, melyik az iskola legjobb szakasza, osztálya, munkacsapata, illetve ki a legjobb tanulója.

Anna elelnére, hogy már közeledett az óra, amikor a „titok" megszűnik és a tanulók megismerik a verseny eredményét, mégis nagy izgalommal számolgatták, latolgatták a fiatalok saját jó pontjaikat, találgatva, hogy az mennyit nyom a mérlegen. Érdemes volt versenyezni, hisz akik e vetélkedés során győztesek lesznek, az intézeti KISZ-bizottság díszes kitüntető oklevelének boldog tulajdonosai lesznek. A szelő suttogását is meg lehetett hallani, olyan csend támadt az eredményhirdetés pillanatában. A legjobb szakasz címet az elsőévesek közül a II-es szakasz tanulóközössége, a másodévesek közül az I-es szakasz tanulóközössége érdemelte ki. A tanulmányi versenyben 3.5 tanulmányi átlaggal az A osztály lett a győztes. A termelési munkaversenyben a nagymányoki bányánál a 107-es számú ifjúsági csapat, míg a váraljai bányánál a 104-es számú tanulócsapat végzett győzteshez méltó termelési munkát. Az intézet legjobb tanulója kitüntető címet Kelemen Ferenc, a C osztály növendéke nyerte el, 4.9 tanulmányi átlaggal.

Minden fiatal szent ügye

November 8-án este tartotta meg Szabó István altábornagy elvtárs Komlón a „Honvédelem" című előadását. Az a mintegy száz fő, aki végighallgatta az előadást, nagy élménnyel gazdagodott.

Az előadó beszéde elején részletesen ismertette a nyugati országok katonai előkészítő munkáját, megmutatta annak embertelen és a magyar levente-mozgalomhoz hasonló drasztikus és kötelező formáit.

Elmondotta, hogy nálunk mindez már a múlté. Nem szívesen emlékezünk rá, de a fiatalok érdeklődése a katonai sportok iránt és a katonai technika fejlődése mindinkább sürgetően megkívánja, hogy a fiatalok számára lehetővé tegyük azokat a katonai ismereteknek megszerzését, melynek igen nagy hasznát veszik majd bevonulásuk során. Beszéde további részében ezeket a lehetőségeket ismertette, melyeket a fiatalok jól felhasználhatnak a sport- és katonai ismereteik megszerzésénél a Magyar Honvédelmi Sportszövetség szervezetén belül.

Színesen és új, eddig még nem ismert részleteket mondott el hallgatóinak a moszkvai katonai díszszemléről, a jelenleg legmodernebb fegyverekről, a mesterséges holdról. Ismertette az amerikaiak jelen helyzetét e területen.

Befejezésként a szövetség lehetőségeiről, politikai nevelő és szakképző feladatairól beszélt.

A hozzászólások és a vita lezárása után az előadás résztvevői még hosszasan beszélgettek Szabó altábornagy elvtárssal.

PÁRTHÍR

Közöljük a komlói párt-végrehajtó bizottság telefonszámait: központ: 20-00, első titkár: 20-01, PTO: 13-54 és 20-03, gazdasági vezető: 20-02, agit prop. vezető: 20-04, ipari o.: 20-06.

A hozzászólásokról

Értekezletek, ülések és előadások befejeztével felkérik a hallgatóságot a hozzászóláshoz.

A hozzászólások nem viták, sem visszautasítások, legtöbbnyire vélemények, önlengések, feldicsérések, visszóparipákon nyargalások, s ezek végén maradnak az egyéni, majd az utcák, városrészek közös panaszai, melyek legtöbbnyire elkalandoznak a tárgytól, a napirendi pontoktól.

De hozzászólni csak kell, mert a hozzászólás elmaradhatatlan. És vannak emberek, akik mindenhez hozzászólnak és mindenhez értenek, akik egykönnyen erről le nem mondanak, még akkor sem, ha egy kis taxi suhanna át a nyelvükön.

Mert mivel is fecsérelnénk el az időt?

Az bizonyos, hogy a tárgyhoz hozzá kell szólni, a hozzászólások adják meg az előadott gondolatok értékét, erősítik és meg is javítják. Sőt, ellene is nélkülözhetünk, de tapasztalatból tudom, hogy ez is megtörténik, csak ritkán. Inkább helyeslésekre tapasztalunk. — Látják, én is ezzel a véleménnyel élek, mondjuk úgy, hogy öntudatlanul, még akkor is, ha valaki azt mondaná: hogy szeretém a szőcskemártást, amire azt mondanám: én is. Pedig tudom, a gyomrom reflex-mozgásokat végezne, és akkor bebizonyosodna, nincs igazam, mert az előadó körül járom a táncot, őt védelmezem, neki udvarolok. Tehát fecséreljük az időt. Hogy meggyőződtünk-e, azt mindig a hozzászólások után vesszük észre, amikor a közelállókkal beszélgetünk, vagy vitatkozunk és kaján mosoly kíséretében jövünk rá, nem vágunk egy véleményen a nyilvánosan letárgyalt pontokkal s nem akarjuk megérteni, hogy ott a konzultáción vagy egyéb néven nevezendő ülésen kellett volna válaszolni, ha véleményünk ellentétes.

Sokszor az előadó beosztására ügyelve a dicsőítés útját veszik igénybe, mert az jobb a múltra, vagy a jövőre, mert a magasan álló gletscher netalán nekünk indulna, s mi a préselése alatt megsemmisülnénk. Kevés az ellenbizonyítás és sok esetben, mint teher jelentkezik.

Így is szoktunk gondolkozni. Igaz?

A fenti sorok kiegészítve, igen divatos lett a hozzászólásokban a kontrapunkt. Az bár a zeneszerzésben használt módszer, de a hozzászólásoknál igen használt módszerré vált. A zenében az ellenpont azt jelenti, hogy a dallam minden hangjára egy másik szólamban valamely hang szólal meg. Ennek a másik szólamnak kell kiegészítenie az elsőt.

A hozzászólásoknál is szép a kiegészítés, és legtöbbször hasznos is. De mégegyszer körülírni, isteníteni és csodás gondolatokba ötvözni a hallottakat, ez már nevetségessé válik, mert ez az ellenpontozás már csalás és öncsalás a hozzászólás művészetében.

A hozzászólás legyen rugalmas, tekintettel a napirendi pontokra, a vezérgondolatokat közelítse meg; de gondolkozás után őszintén, ne színleljünk és ne mondjuk azt, ami nincs bennünk. Inkább hallgassunk, de ne lopjuk el az időt talán azoktól, akik a tárgyhoz következetesen szólnának. Ezt egyes hozzászólók megszokták, de egyes hallgatók pedig megunták. En is. Ezért szóltam hozzá.

ZAJOS

LENIN a szikratávírónál

*A magyar emigránsok egy Lenin-emlékünnepélyen beszélte el egy szem- és fültanú.**

(Ezt a kis elbeszélést Lengyel József: Visegrádi utca címmel írt könyvéből közöltük. A könyv 1957-ben jelent meg a Kossuth Könyvkiadó kiadásában. Valamennyi olvasónknak ajánljuk e könyv elolvasását. A könyv a magyarországi forradalmak, a Kommunisták Magyarországi Pártjának, a magyar kommunisták harcának állít maradandó és örök érvényű emléket.)

Amikor a Forradalmi Kormányzótanács megalakult, szikratáviratban rögtön értesítettük az eseményekről orosz elvtársainkat. Megtáviratoztuk, hogy a külön kommunista és szociáldemokrata párt feloszlott, hogy helyébe az egyesült szocialista párt lépett. Megtáviratoztuk az egyezség lényeges pontjait és Forradalmi Kormányzótanács tagjainak nevét. Orosz elvtársaink azt hitték, valamiféle misztifikációval, hamisított távirattal van dolguk.

S ekkor Lenin elvtárs összekapcsoltatta magát a moszkvai szikratáviró állomással és felhívta Budapestet.

A csepeli szikratáviró jelentette a szovjetházban, hogy Moszkva beszél.

Kun elvtárs ment a telefonhoz és a Kreml és a dunaparti szovjethház közt megindult a beszélgetés.

— Itt Lenin. Kun Béla elvtársat kérem a telefonhoz.

— Itt Kun Béla. A Magyarországi Tanácsköztársaság Forradalmi Kormányzótanácsa és a győzelmes proletárdiktatúra nevében üdvözöljük a győzelmes orosz forradalmat.

Lenin: Kun elvtárs van a telefonnál?

Kun: Igen.

Lenin: Igazolja magát?

Kun: Hogyan igazoljam magam, Lenin elvtárs?

Lenin: Igazolja magát!

Kun: Igy, telefonon? Mivel?

Lenin: Mondja meg, Kun elvtárs, miről beszélgettünk mi utoljára?

Kun: Sokszor beszélgettünk, mire gondol Lenin elvtárs?

Lenin: Azt mondja meg, miről beszélgettünk legutoljára.

Kun: Most nem emlékszem rá pontosan.

Lenin: Gondolkozzék. Itt nálam, a Kremlben, közvetlenül, mielőtt elutazott volna Magyarországra?

Kun: Igen, most már emlékszem. Lenin elvtárs a parasztkérdésről beszélt.

Lenin: Ugy van! Kérem, Kun elvtárs, adja át az orosz forradalom üdvözletét a győzelmes magyar proletariátusnak. A magyarországi és oroszországi munkások, parasztok és katonák győzelmes diktatúrái mint szövetségesek folytatják a harcot a világforradalomért.

Igy igazolta magát Kun elvtárs. Lenin útravalója a földkérdés volt.**

* *Mikor ezek a sorok először láttak napvilágot, még nem lehetett megírni, hogy ez a tanú Alpári Gyula volt.*

** *Ez a kis fejezet Lenin meszszelátásáról tanúskodik és ironizálja Kun „feledékenységét". Az, hogy Kun egy szóval se tiltakozott megjelenése ellen, Kun Béla mellett beszél.*

Tanácstagi jelölőgyűlések

A Hazafias Népfront az alábbi időpontban és helyiségekben tartja a városi tanácstagjelölő gyűléseket:

1957. november 14-én (csütörtök) 17 óra Vörösmarty utcai óvodában: az 538—539-es számú lakóházak összes választói részére;

A kenderföldi iskolában (Ig. épület) 550 és 550/d számú lakóházak összes választói részére.

Kökönyös-nyugati óvodában, Vorosilov út 29—43. páratlan oldali lakóházak összes választói részére.

Kökönyös-nyugati iskolában, a Vorosilov út 21—27. számú páratlan oldali lakóházak összes választói részére.

Kökönyös-keleti iskolában (földszint) Sallai utca 9—11 és 13-as számú lakóházak összes választói részére.

Az aknamélyítő-körzet központi irodáiban: az Anna-aknai új lakóházak összes választói részére.

1957. november 14-én (csütörtökön) 18 órakor a Kökönyös-nyugati óvodában a Malinovszkij utca 15. és 17., Sztahánov utca 5., 7. és 8. számú lakóházak összes választói részére.

A mecsekfalui kultúrházban, Mecsekfalu 7. választókerületének választásra jogosult polgárai részére.

Vörösmarty utcai óvodában, az 540-es számú épület összes választói részére.

1957. november 15-én (pénteken) 17 órakor, a kenderföldi iskolában (Igazg. épület) 546., 547-es és 518-as számú lakóházak összes választói részére.

Kökönyös-keleti iskolában a Fürst Sándor utca 10., 12., 14. és 16-os számú lakóházak összes választói részére.

1957. november 16 (szombat) délután 18 óra, a mecsekjánosi kultúrházban, a község egész lakossága, megyei tanácstag jelöléséhez csatlakozó gyűlés.

A kisbattyáni kultúrházban a község egész lakossága részére, a megyei tanácstag jelöléséhez csatlakozó gyűlés.

A népfrontpolitika és a munkásosztály nevelése

„Adunk már ruhát a mezítelenéknek — több már a vas és az érc. Ez ugye szép?" Irja Majakovszkij és ezeket a sorokat találjuk a legmegfelelőbbnek most, erről a problémáról szóló fejtegetés refrénjeként.

A költő meglátása mögött regiment probléma húzódik meg. Néhányat a vizsgálat tárgyává teszünk.

Az ellenforradalmat követően, mely húsunkból metszett le jó darabot, szánkból vette ki a falatot, nehezen tudtunk felkapaszkodni. A termelés pár hetes kiesése huszonkétmilliárd forintra rúgott, egyéb károkkal összevetve. Ma sokmindenre azt kell mondanunk, hogy nincs, vagy nem lehet. Az is igaz, hogy ebből naponta mindig elveszünk valamit és fokozatosan több lesz a szénből, a bőrből, a cipőből, a mosógépből, tehát azokból a cikkekből, amit elég gyakran keresnek az emberek és kevés van belőle. A párt vezette nép teremti ezt elő, teremti meg gyáraink termelése nyomán. Tehát végeredményben egy összefogásnak a megnyilvánulás következménye. Szaporodik az összefogás, növekszik a gazdaság, így több jut az embereknek is.

De több és több kellene.

Az ország közvéleményét tájékoztató politikai beszámolók a közelmúltban igen sokat foglalkoztak a népfronttal. A napokban pedig a Hazafias Népfront Országos Tanácsa is megtartotta az ellenforradalom után az első tanácskozást. Mind a politikai beszámolókban, mind az Országos Tanács életrehívásában — a dolgozók igénye jelent meg politikai formában — „több kellene" — mosógépből, cipőből, szénből stb. És lehetne is...

A népfront olyan politikai, társadalmi erő összpontosítás, mely ha jól funkcionál, akkor hasznа életünkben gyümölcsözik. Nem jelentene mást, mint azt, hogy ezek a gépek, technikai felszerelések, melyek ma csak darabokat harapnak el a természettől, holnap a bőséget hozhatnák meg a népnek. Politikai kérdés és gazdasági is egyben — a jólét egyik elősegítője. Egyik módja életünk jobb fordításának, mellyel sok-sok mindent „szerezhetnénk". És az kell, hogy erről a „módról" mostanában több szó essék és még több cselekedet párosuljon vele együtt.

A munkásosztály szempontjából ennek a problémának alapos ismerete óriási jelentőségű. A mi országunkban a munkásosztály vállalta azt, hogy a párt szervezett erejének és elméleti vezetésének felhasználásával szocialista életet teremt, vagyis megvalósul a dolgozók évszázados vágya: a jólét. Mindenből több legyen, mint volt, és mindenből jusson mindenkinek. A mi munkásosztályunk ennek a küldetésnek sokféle pozitív jelét adta már. A hárommillió koldús országából az „ígéret" hazáját teremtette meg. Rövid, néhány év leforgása alatt behegesztette a háború okozta sebeket. A magántulajdon helyébe, mely átkos emlékeket hagyott hátra — a boldogulás közös vagyonát sokasította. Védi és gyarapítja az emberiség kincseit, hogy a még jelentkező hiányokat a bőségben emészsze fel... többet — többet — többet.

Az óriási feladatvállalást azonban a munkásosztály egyedül mégsem tudja kielégítő módon, a nagy közösség megelégedettségére beváltani anyagra, termékre, ruhára, élelmiszerre, mindarra, mire az embernek szüksége van. Ezért a párt javaslatára a munkásosztály szövetségesek után nézett és szerzett is a többi dolgozók személyében. Szövetségesre talált a dolgozó parasztokban, az értelmiségben, a szellemi dolgozókban, akik hittel és buzgalommal teli munkatársak lettek a munkásosztály vezetése mellett. A szocializmus építése így lett megállíthatatlan, győzelmet győzelemre halmozó valóság.

Az ellenforradalmat követően azonban új helyzet állott elő. A hatalom megszerzése, megtartása, erősítése a munkásosztálytól azt követelte, hogy szövetségeseit — kiket politikájának meg kell nyernie — erre a feladatra mozgósítsa. Ez meg is történt. És most újból más helyzet adódott — a termelés fejlesztésére fordulhatott a tekintet, tehát a szövetségeseket ehhez kell segítségül hívni. Mert a hatalom megtartásának és további erősödésének feltétele a gazdaság gyarapodása és jólét lett napjainkban.

A szövetség szövevényes, sokfelé elágazó, sokrétű tevékenységét magában foglaló útját a párt kidolgozta a munkásosztály részére. Nem kell időt fecsérelnünk ezzel. De nem olyan egyszerű ennek bevitele — mint ahogy látszik — a társadalomba. Ezer és ezerféle buktató késlelteti, akadályozza az út sikerét. Hogy a témánál maradjunk a fejtegetést a munkásosztály oldaláról vizsgáljuk meg.

A szövetséget a munkásosztály elsősorban saját érdekében köti, hogy küldetését teljesíteni tudja. Ez eddig érthető, de annál nehezebb a valóraváltása. A munkásosztály és a szövetségesek közötti különbségek lelhetők fel. A paraszti magántulajdon és a szocialista tulajdon között nagy úr tátong. Ellentmondást szül, mert jövedelmi differenciákban jelentkezik. Ezzel hasonló jelentkezik az értelmiséggel szemben is. Fennáll az ellentmondás, de nem oly vészes, hogy ne lehetne rajta segíteni. A segítés első és legfontosabbja, hogy a munkásosztály megértse a szövetség szükségletét, még pedig saját érdekében. Ezt kifejezésre juttatja politikájában. Olyan mértékben elégíti ki a vele együttartó igényeit, amint azt az anyagi lehetőségek engedik, és hogy ezen belül a partnerek kívánják. Sajnos, ezen a téren ebben a kérdésben még nincs egységes állapot a munkásosztályon belül. Felelőtlenül bizonyos egyének — ezek között van párttag is — a különbség kiélezésére törekszenek. A szövetségesek körében jelentkező egyéni — túlkapásokat — például egyes értelmiségiek részvétele az ellenforradalomban azt az általánosítást vonták le, hogy az egész értelmiség reakciós, vagy egyes parasztok kapzsiságból olyan általános vélemény hangoztatására van több példa, hogy a paraszt kisemmizi a bérből élő munkást stb. — az egész osztály, vagy réteg tulajdonságának tüntetik fel.

Talán azok, akik ezeket hangoztatják, nem is tudják, hogy milyen nagy kárt okoznak saját osztályuknak és maguknak is. Bizonyosan, hogy kevésbé értik jelentőségét, mert másképpen már régen elhagyták volna a rossz nézőszöget, ahonnan a szövetséget vizsgálják. Ezek egyben természetellenest is cselekszenek, mert a népfrontpolitika ott áll, mint összefogás, a dolgozó emberek

Minden dicséretet megérdemelnek!

Nagy sürgés-forgás fogad bennünket Somág-tetőn, ahol a Bács megyei Építőipari Vállalat munkásai dolgoznak. A megszokott munkáshétköznap zsibongó, alkotó képe bontakozik ki szemünk előtt. Teherautók szállítják az anyagot, zúgnak a betonkeverőgépek, szorgos munkáskezek dolgoznak az emeletes házakon a pincétől a padlásig.

Megszokott kép, mégis van benne valami ünnepi áhitat. Így van ez rendjén, mert a mai nap különbözik a többitől. Ma adják át a Bács megyei építők az első épületet a trösztt műszaki megbízottjának, Porkoláb Károly elvtársnak.

Az 575-ös épület az, amely készen áll az átadásra. Körülötte, belsejében izgatott munkások sürögnek, még egy utolsó ellenőrzést végeznek a villanyszerelők, mégegyszer kipróbálják a csapokat a vízvezetékszerelők.

Szinte áhitattal lépünk be, mert már napokkal ezelőtt sok elismerő és dicsérő szót hallottunk erről az épületről.

Világos, ízlésesen festett lépcsőház fogad bennünket. A lakások ajtai tükörfényesen csillognak, közepükön ragyogó üveg. Valóban csak az elismerés hangján lehet nyilatkozni a látottakról. S elismerésünk csak fokozódik amint sorra járjuk a lakásokat.

Belül is fehérek az ajtók és olyan fényesek, hogy ezeken valóban „elcsúszik" a napsugár. A konyhában „Szépasszony" asztalitűzhely. Innen nyílik az éléskamra, melynek méretével bizonyára elégedettek lesznek a háziasszonyok és örömüket csak fokozza, hogy még a polc sem hiányzik a kamrákból.

Két szoba, nagy ablakokkal, mindegyikben cserépkályha. A parkettázásról külön szólni kell, mert olyan kifogástalan. Mellettünk áll Hercegh Mihály építésvezető és Staiter Ferenc műszaki vezető. Látszik rajtuk, hogy büszkék a végzett munkára és elégedettek, amikor az elismerő pillantásokat látják. A műszaki átvevő Porkoláb Károly tüzetesen, nagy szakértelemmel vizsgál meg mindent, de a munkában minőség kifogást nem talál. Arcáról azt olvassuk le: „Ez igen, ez aztán a minőségi munka!"

A fürdőszobában suhogva ömlik a víz amikor megnyitjuk a vízcsapot. A mosdó felett ízléses porcelán polcocska. Ez is az építők és tervezők figyelmességéről beszél.

A negyedik lakásban járunk, amikor vendégek érkeznek. Egyelőre csak vendégek, de közülük az egyik mosolygótekintetű férfi hamarosan lakója lesz az egyik lakásnak. Andriska János Kossuth-bányai bányász, aki lakását jött megnézni, sugárzó arccal mondja el véleményét miután végignézett mindent.

— Nagyon szép, modern lakások. Ezek még a legnagyobb igényt is kielégítik. Én csak azt tudom mondani, hogy minden elismerést megérdemelnek a Bács megyei építők!

S amikor már a Lenin térről tekintünk vissza a Somág-tetőn magasló épületre, amikor ismét magunk elé idézzük a látottakat, mi is csak azt tudjuk mondani: minden dicséretet megérdemelnek azok az építőmunkások, akik ilyen modern, minden igényt kielégítő otthont építettek a komlói bányászoknak!

Rajnai József

A svejci sapka— *meg az ára*

Ment a betonstandok s az eladók között a kereskedelmi felügyelő — és figyelt. Figyelte a piacra hozott áruféleségeket, a minőséget, de legjobban az árakat. Október 15-e volt, s ezen a napon kétszeresen fontos volt a munkája. Hiszen a legtöbb alkalom itt nyílott a magánkereskedőknek arra, hogy egy észrevétlen pillanatban feljebb srófolják az árakat.

A felügyelő, Pálvölgyi Szilveszter sapkakészítő kisiparos asztalánál megállt. A cédulát nézte, amelyre nagysebtiben ráírták a sapkák árát: 22 forint 20 fillér.

Ez rendben van. Nincs semmi kifogásolni való, hiszen... no de várjunk csak.

— Egy pillanatra — szólítja meg valaki a felügyelőt, s mindjárt utána félre is húzza. — Én 28 forintért vettem tőle a sapkát.

Szóval így állunk! Nézzük csak. Mit szól a kisiparos? Pálvölgyi Szilveszter.

— Kérem, én az árut boltban vettem, és nekem is voltak költségeim. Nem adhattam olcsóbban.

Kétszeres szabálytalanság. Először árdrágító, másodszor még csaló. Olyan cikkeket hozott a piacra, amit másoktól vett. Márpedig azt tudnia kellene neki is, hogy a kisiparos csakis a saját készítményeit árusíthatja.

A város kereskedelmi felügyelője nem tétovázott. A történtekről jegyzőkönyvet vett fel, s azt aláíratás után, az ügyészséghez továbbította. Itélkezzenek az üzérkedő felett, aki nem átallotta becsapni embertársait. S még az ellenőrző szervet sem! Mert bár készpénzbe 28 forintot kért, a cédulára csak 22,20 forintot írt, megtévesztésül az ellenőrzés részére. Hát most az egyszer rajtavesztett! S reméljük, saját kárán okul majd.

Lélektelenül

Bizony ez a jelző illene legjobban a szászvári bányász-fiatalok kulturális életére. Azt hinné az ember, hogy ebben a faluban nincsenek fiatalok, ha kultúrotthon, színjátszócsoport, ének vagy táncegyüttes után érdeklődik. Pedighat jócskán akadnak itt is virtuskodó, jó kedélyű, vidám legények, lányok, akik a hét munkanapjait a bányaüzem valamelyik műhelyében, vagy a bányában töltik el.

Humoros, jókedvű emberek a szászváriak, s méginkább azok — a fiatalok. Ezt élénken bizonyítja egy-egy elejtett szó, vagy mozdulat, melyet akkor veszünk észre, ha beszélgetünk velük. No meg hát a nagytábla is az irodaépület előtt. Bölcsen tájékoztatja az olvasót, hogy a sportban, a labdarúgásban kik voltak a jók, a rosszak, az újításbn az elsők, az új nedű kóstolásban az élenjárók. A táblára kifüggesztett képek pedig arról is szólanak, hogy amatőrösködők, fényképészek is akadnak az ifjú bányászok között.

Sok mindent szeretnek a szászvári fiatalok. Szeretnek dolgozni — persze, azért közöttük is akadnak kivételek — sportolni, fényképezni, és bizonyára szeretnének táncolni, énekelni, szórakozni is. Ez azonban nem lehetséges a részükre, mert...

1. Nincs helyiség, ahol a rendezvényeket megtarthatnák.

2. Nincs egy olyan szervezet, vagy legalább is vezető, aki összetömörítené őket.

Egyszóval nincs aki foglalkozzon velük.

A helyiség hiánya természetesen nem kifogás. Mert ahogy néhányan bizalmasan elmondták: vannak olyan lehetőségek, melyekkel — ideiglenesen — megoldható ez a probléma. Mindössze egy kis utánjárást, munkát igényel. Ami pedig a fiatalokkal való foglalkozást illeti, hát ahhoz is nagyobb odaadás, több rugalmasság szükséges. Mert például ha az ellenforradalom után nemcsak a termeléssel, s az ellenforradalmárok leleplezésével törődnek (még az utána következő tizedik hónapban is!) akkor egész biztos nem ilyen elhagyatott, otthon nélküli lenne a szászvári bányaüzem fiataljainak többsége.

Nem vitatható, hogy szükséges, és elsődleges feladat volt a termelés fokozása, s az üzem ellenforradalmároktól való megtisztítása, de éppen a termelés érdekében többet kellett volna foglalkozni a munkaerő jelentékeny részét képező ifjúsággal is. Márpedig ez — mintahogy említettük — nem technikai akadályok miatt — anem csupán lélektelen semmittevés miatt maradt el.

— Ezután jobb lesz a fiatalok élete — hallottuk nemrégiben a szászvári bányaüzem szakszervezeti irodájában — mert a KISZ-szervezet már rendszeresebben foglalkozik velük. A KISZ-tagoknak lehetőségük lesz arra, hogy egységes ifjúsági közösségben éljenek.

Bizony ennek már éppen ideje!

Elvtársam

Idős, alacsony asszony ül előttem. A széken kicsit előrehajol, s közben rátámaszkodik az asztalra. Ahogyan beszél, mondanivalóját kezének mozdulataival hangsúlyozza. Régi ismerősöm ez az asszony. Elvtársam. Azt is mondhatnám, hogy sorstársam. Mert dolgozónő és háziasszony ő is, akár csak én. Munkaidejét reggel korán kezdi — otthon — majd folytatja a munkahelyen — és este ismét a háztartásban fejezi be. Kettőnk között a különbség csak az: én fiatal vagyok — ő pedig, bizony már jóval túl van a középkoron is. Ebben tehát nem hasonlítunk egymásra. De van valami amiben mindketten egyetértünk, s amiben egy elvet vallunk. Ez pedig... No de nézzük csak sorjában:

Ül előttem F. Miklósné és magyaráz. Magyarázza a gondolatait, az elhatározását és elmondja a családi titkokat is. A férjével történt beszélgetéseket, melyeket még avatatlan fül nem hallott.

— Most, hogy újra dolgozom, megintcsak 5 forintos pártbélyeget veszek — mondja, s közben ahogy eszébe jut valami, elmosolyodik. — A férjemnek is bejelentettem, hogy két forintról önkéntesen öt forintra emeltem a tagdíjfizetésem, s mit gondol mit válaszolt erre?

Hallgatok, nem is próbálkozom meg a felelettel, úgy sem tudnám kitalálni mit mondott a férj.

— Na most aztán állapodj meg végleg az összegben — zsörtölődött — ne egyszer kettőt, hármat, egyszer meg öt forintot fizess. Kibirod te mindig az ötöt, hiszen jó helyre megy.

Talán kíváncsiskodásnak tűnik, de nem állhatom szó nélkül:

— Mennyi a fizetése egy hónapban?

F. Miklósné most nem mosolyog, kicsit hozzádől a szék karfájához, simít egyet ruháján, aztán úgy mondja:

— Hát az bizony csak hétszázhatvan forint. Nincs ki még a nyolcszáz sem.

Persze, persze. Magam elé idézem a piros könyvecskét, melyben megadták az irányelvet — a fizetéshez viszonyított tagdíjfizetést, — s aztán már mondom is.

— De hiszen a 2 forint is elég lenne!

— Tudom én azt jól — mondja ismerősöm, s hiába no... az a kedves mosoly megint ott bujkál ajka szögletében — mégis öt forintot fizetek. Hiszen nem mai párttag vagyok én. Még 1945-ben beálltam a kommunisták közé, és akkor sem néztem, hogy mennyit kell fizetni. Inkább azt számítgattam: mennyit tudok adni.

S mintegy befejezőleg még hozzáteszi:

— Aztán így vagyok vele most is. Szívesen adom, örömmel fizetem, mert tudom: a pártnak, az államnak, a népnek kell. Nekünk. Nem az uraknak — akikkel sajnos akadt dolgom még 45 előtt, — hanem a dolgozóknak, a munkástársaimnak. Hát ezért fizetem két és félszeresét a progresszív tagdíjnak.

Elmúlt az idő. F. Miklósnénak már letelt a munkaideje és menne is haza a családjához. Én tartóztattam vissza. Jól esett beszélgetni vele a kedves, idős nénivel, a szorgalmas munkással, és a sokat tapasztalt kommunistával. Az elvtársammal.

— ásné —

Megértést várnak Kenderföld lakói

Kenderföld felső részén, az úgynevezett „csőbarakkban" lakók tapasztalva az elmúlt télből, már most félnek az őszi esőzésektől, a hótól. Hogy miért? Alapos oka van!

A dombon épült városrészen a lezúduló eső a földre hullva, vesszettül nyargal, nincs semmi, ami útját állja. Percek alatt járhatatlanok az utak és mindent elborit a vastag latyak. Ilyenkor még gumicsizmában is alig lehet közlekedni. Ha lenne egy járható kövesút, akkor még valahogy menne, de így?!

A „csőbarak" lakói, tehát bányászok, építők és más vállalatok munkásai azt kérik, hogy építsenek egy olyan utat, amelyen majd lehet közlekedni. Az út felépítéséhez ők is segítséget adnak és semmi mást nem kérnek, mint az illetékes szervek szállítsanak a dombra megfelelő mennyiségű salakot, amit majd a lakók közösen elterítenek.

Nem nagy a kérés és ha megértik az ottaniak valóban rossz helyzetét, akkor segítenek. Javaslatunk a következő: fogjon össze a trösztt, a városi tanács és az Építőipari Vállalat vezetősége, mindegyik adjon néhány fuvar vörös salakot és ezzel eleget tesznek a dolgozók kérésének.

A volt katonai tábor lakói is panaszolják ugyanezt. De önekik nemcsak útjuk nincsen, hanem közvilágításuk sem. Most, amikor korán besötétedik, elképzelhető, hogy milyen nehéz a közlekedés.

— Már szinte félünk kimenni este, de mit csináljunk, amikor szükség van erre, mondja L. L.-né bányászasszony. S ha már elkezdtem panaszkodni, hadd mondjam el azt is, hogy a fáskamráinkon nincs sem ablak, sem ajtó. Nagyon jó volna, ha segítenének az ittlakó bányászokhak!

Mi teljes egészében egyetértünk ezekkel a panaszokkal és reméljük, hogy legközelebbi látogatásunk során — ami nem sokáig várat magára — már nemcsak útjuk lesz az ittlakóknak, hanem közvilágításuk is, sőt ajtó is lesz a fáskamrán.

700 000 forint nyereségrészesedés az építőknél

Az elmúlt napokban a Komlói Állami Építőipari Vállalat valamennyi munkahelyén termelési értekezleteket tartottak. Az értekezleteknek az volt a célja, hogy megvizsgálják az idáig végzett munkát, és megbeszéljék a vállalat előtt álló feladatokat.

Az értekezleten megállapítást nyert, hogy az év három negyedévében az építőipar dolgozói becsületes munkát végeztek. Komló területén egyetlen egy esztendőben sem építettek annyi lakást, mint az idén.

Több ipari építkezésen kívül a komlói dolgozók 724 lakást építettek. Igy a termelési tervüket a három negyedévben együttvéve 107 százalékra, termelékenységi tervüket pedig 110,1 százalékra teljesítették! Az egy főre eső termelési érték 19,932 forint volt. Ez az 1956-os év ugyanezen időszakához viszonyítva 24 százalékos emelkedést jelent. A dolgozók bére ennek folytán 24,5 százalékkal növekedett. A vállalat az önköltségnél is ilyen jól áll. Az önköltségcsökkentési tervüket 1,8 százalék helyett 3,5 százalékra teljesítették.

Igen jól bevált az egy összegű munkautalványozás, mert ezzel elérték, hogy a dolgozók még jobban, odaadóbban végezzék a rájuk háruló feladatokat.

Jelenleg a vállalat 1,471.000 forint nyereséggel rendelkezik. Ebből a nyereségrészesedés összege 700 000 forint. Ezt az összeget a még hátralévő két hónapban egymillióra akarják felemelni. Hogy ez mennyiben fog sikerülni, az teljesen a vállalat fizikai és műszaki dolgozóitól függ.

A Komlói Építőipari Vállalatnak még ebben az évben becslések szerint 13 millió forint értékű munkát kell végeznie. Tehát lesz munka bőven. Ezekben a napokban Kenderföldön újabb száz lakás építésének munkálatait kezdik meg, a földmunkát és a falazásokat. Ezen kívül a vállalat dolgozói Olaszban és Kaposszekcsőn hozzáfogtak két iskola építéséhez, amely befejezése hat-hét hétig tart.

A sikeres munka eredményéhez szorosan hozzátartozik az emberekkel való foglalkozás, az a nagy lelkesedés, amivel eddig dolgoztak. Ha a vezetőség még nagyobb gondot fordít a szakmunkások nevelésére, az öntudat kibővítésére és az újat kezdeményezők felkarolására, akkor eredményeik még jobbak és szebbek lesznek.

A vállalat dolgozói által elért nyereségrészesedés — a múlttól eltérően — tükörképe a fizikai és szellemi dolgozók összefogó jó munkájának és reméljük, hogy a vállalat további sikerekkel igazolja jó hírnevét.

ben. S akik ennek gátlói, a természetesség megerőszakolói. Ez pedig nem vezethet jóra.

Arra kell nevelnünk a munkásosztályt, hogy aminek oly nagy szükségét érzi és veszi is, azt lássa meg és ennek értelmében cselekedjen. Ha azt akarja — és akarja —, hogy gyermekéből jó munkás, jó hazafi váljék, nyerje meg a nevelők eszét és szívét. A tanítók többségének vágyával találkozik ez a kívánság, de érteni kell ahhoz, hogy ez felszínre is jöjjön. Persze, nem ráolvasással, ahogy azt a javasasszony teszi. Nem lehet se szerit, se számát hallani annak, hogy a lógósok, a bumlizók, a táppénzcsalók mennyi, de mennyi kárt okoznak. Lehetne is segíteni a dolgon. Az orvosok segíthetnének. Hogy mennyit? Ezt még egyik fél sem tudja. De csak azért, mert még a munkások legjobbjai, a gazdasági vezetők nem ültek le az orvosokkal tárgyalni. Ha megmutatják az orvosoknak, hogy liberalizmusuk, engedékenységük, „jószívük" vagy nemtörődömségük száztonnákban mérhető le, vagy súlyos ezrekben, akkor másképp kezelnék a szimulálókat. Sor kell, hogy kerüljön erre is, mint ahogy egyébre is sor került, ami egy ideig akadozott, váratott magára.

Csak egy-két probléma s máris látható, hogy a különbségek kihangsúlyozása nélkül, a közös érdekek kidomborítása nyomán milyen sikerek várhatók. Ha jót akarunk, ha a pártszervezetek munkát keresnek, ez egy fontos terület, ahová erőket kell adni, mert másülönben nem lesz erősszpontosítás, népfront. Ehhez viszont az kell, hogy a munkásosztály ismerje meg szövetségeseinek életét, helyzetét és sajátját is ismertesse meg. Az együttélés enélkül elképzelhetetlen.

„...de hadd mondjam el Önnek, hogy sok még a szenny és buta beszéd" — így folytatja Majakovszkij. A munkásosztálynak nem mindegy, hogy partnerei miként vélekednek a világ folyásáról sem, ha azt akarja elérni, hogy álláspontját fogadják el és véleményeiket is ehhez formálják. De hogyan, ha nem jó a viszony? A viszony kialakításán pedig fáradozni kell. Nem hiábavaló dolog — megéri! Az osztály érdeke kívánja, azért pedig érdemes fáradozni. Politikai kérdés, mégpedig a legvaskosabbak közül való.

Látogatás a Szovjetunió bányáiban

III.

Irta: WIDER BÉLA

Láttunk más megoldást is. Ezt alkalmazzák új aknáknál, ahol még nincs felépítve a hányó. Itt építenek — az aknáktól bizonyos távolságra — egy magas vastartó oszlopot, s erre egy drótkötelet szerelnek. A drótkötél egyik végét az aknákhoz vezetik. Erre a drótkötélre oldalra buktatható csillét szerelnek, melybe beleöntik a palát. Ezután a kellő magasságig felhúzatják a csillét a kötélpályán és kiöntik.

Ez a megoldás is két embert vesz igénybe.

A külszín harmadik fontos munkaterülete az anyagellátás. A fabeadás többféle megoldását láttuk, néhányat ezek közül leírok.

A fatéren hatalmas darúk vannak, melyek a fatér két oldalán elhelyezett sineken előre, hátra képesek haladni. A téren átívelő hídon egy másik darú oldalra közlekedik. Erre van szerelve egy markoló, mely bármelyik farakásból képes egy bányakocsi mennyiségű fát felmarkolni és a kívánt helyre elszállítani. (Ennek a rajzát el is hoztuk)

A fatér közepén van elhelyezve a páncél-kaparó berendezés, mely elszállítja a fát az aknáig. Itt pályakocsira rakják vagy úgy engedik le a bányába a lefúrt 40 centiméteres béléscsövezett lyukon, melybe elevátorszerű megoldással a fa saját súlyától kerül le a bányába. Lent a lyuk alá tolják a pályakocsit, melyre ráesik a leküldött fa és mindjárt szállíthatják is.

Láttunk olyan megoldást is, hogy a vagonba méretre vágott fát átkötik és a darú segítségével egyszerre emelik ki és a fatéren helyezik el a kijelölt helyre. Ez a megoldás sokkal könnyebb és korszerűbb, mint ahogy nálunk a komlói fatéren rakják ki a fát, ahol vállon kell kihordani a nehéz rönköket.

Megjegyzem, hogy minden üzemnél korszerűen felszerelt műhely van, ahol a gépek mindennemű javítását el tudják végezni.

Az eddig felsorolt munkamódszerek választ adnak arra, hogy miért lehet külszínen igen kevés létszámmal dolgozni és ezeknek az embereknek csak a gépek kezeléséből áll a fő munkájuk.

A leszálló aknáknál mindenütt csend fogadott bennünket. Ezeken az aknákon csak a munkásokat, a palát és a szükséges anyagokat (fát, gépeket) szállítják.

Nagyon tetszett nekünk, hogy a bányában a munkások közlekedése nem a szállító, hanem a légvágatokon történik. Ezzel a módszerrel nagyon sok balesetnek vették elejét! De ezt szükséges is így megszervezni a Szovjetunióban, mert a szállítás egy percre sem szünetelhet a szénbányákban.

Vannak olyan helyek, ahol a bányászok munkahelye messze van az aknától. Ilyen helyeken „népesek" közlekednek a föld alatt is. Küldöttségünk is utazott „népesen" egy 900 méteres ereszkén.

A földalatti szállítás villanymozdonyokkal, vagy akkumulátoros mozdonyokkal történik. A mozdonyok egészen a fejtések alá mennek és a kaparószalagról közvetlenül töltik a vonatokat.

SPORTHÍREK

Béta-akna—Pécsvárad 3:0 (1:0)

Komló, 200 néző. Vezette: Balázsi.

A sérülések miatt több változással az alábbi összeállításban lépett pályára a bétai csapat: Baksa — Tóth, Szatler, Érsek — Göncz, Balázs — Deák, Savanya, Farkas, Bocsor, Kovács.

A választásnál a hazai csapatnak kedvezett a szerencse, mert szélről támogatva kezdhette a mérkőzést. Az első percben szögletet ért el, a bétai csapat és a jól bevett labdát Farkas a hálóba fejelte, 1:0. A gól után 15 percig lanyha mezőnyjáték folyt, sok hibával. A 20. perctől élénkebb lett a játék. A bétai támadások azonban átadási hibák miatt rendre elakadtak. Deák nagy helyzetben elhamarkodva, kapásból mellé lőtt. Kovács jó kiugrás után a kapu előtt elbotlott a labdában.

A nagy fölény ellenére a csatárok pontatlan lövései miatt a bétai csapat az első félidőben már nem ért el újabb gólt.

A Pécsvárad csak a védekezéssel törődött, ellentámadásra nem nyílt alkalmuk.

Szünet után nagy lendülettel támadott a bétai csapat. A védelem biztosan zárt, és pontosan adták előre a labdát. A csatárok a 16-osig ötletes húzásokkal közelítették meg a kaput, ott azonban kivártak és így kimaradtak a jó helyzetek. Bocsor nagy helyzetben az eléje vetődő kapusba lőtte a labdát. Az 53. percben egy pécsváradi ellentámadás során a kitörő középcsatárt Szatler szabálytalanul akasztotta. A 17 méteres szabadrúgás egyenlítési alkalom volt a pécsváradiaknak. A bétai csatársorban átcsoportosítás történt. Farkas balszélre, Deák középre és Kovács jobbszélre húzódott. Farkas és Bocsor jó támadásokat vezettek a balszélen és általában jobban ment így a játék a csatársornak. Göncz—Savanya összjáték után a jobbszélen álló Kovács elé került a labda, azonnal kapura húzott, s a 16 méteres lapos lövése a jobb sarokba jutott, 2:0. A 81. percben Deák indult el középen a kapu felé, a kifutó kapus mellett közelről begurította a bétai csapat 3. gólját. Bétai fölénnyel ért véget a mérkőzés.

A pécsváradi csapatból a kapus és a védelem dícsérhető. Baksának nem akadt komoly védenivalója, jó indításaival tűnt ki. A hátvédhármas kevés feladatát hiba nélkül látta el Szatler vezetésével. Nyugodtságuk és pontos labdáik biztosítéka volt a mezőnyfölénynek. Örvendetes volt Balázs formajavulása is. Különösen Göncz játéka tetszett. A csatársornál baj volt a helyzetek kihasználásával.

Béta-akna ifi—Pécsváradi ifi 4:2

Megérdemelt volt a győzelem. Góllövők: Gálvölgyi és Horváth 3.

NB. III. röplabda bajnoki mérkőzés

Komlói Petőfi—Pécsi Dózsa-Petőfi 3:0

A komlói csapat Kotka játékvezetése mellett Adrián, Benczik, Dani, Dékány, Till, Juhász, Büki összeállításban játszott.

A csapat a bemelegítés után jó irammal kezdte a játékot, s így az első játszmát 15:12 arányban nyerte. Ez önbizalmat adott a csapatnak a jobb technikával játszó pécsi csapattal szemben. A második játszmát 15:10, a harmadikat 15:13 arányban nyerte Komló. Ezzel kellemes meglepetésre 3:0 arányban győzte le a komlói csapat a pécsieket.

A győzelemhez a szurkolók biztatása is nagymértékben hozzájárult. A csapat minden tagja dícséretet érdemel a nagy küzdeniakarásért és a jó játékért, mellyel ismét két értékes pontot szereztek a bajnokságban.

A mérkőzés és a jó eredmény után már bizakodva várják a játékosok a vasárnap, november 17-én sorrakerülő Bikal—Komlói Petőfi mérkőzést.

HÍREK, közlemények

November 15-e után

Arról adtunk hírt nemrégiben kedves olvasóinknak, hogy az Észak-Baranya megyei Népbolt áruforgalmi osztályának vezetője Kaposvárra utazik, a mélyhűtő üzemhez, hogy ott tárgyalásokat folytasson a Mirelit áruféleségek szállításával kapcsolatban. Miután a tervezett utazás s a megbeszélés megtörtént — sőt: mint halljuk, eredményes volt — megkértük Dobos József elvtársat, tájékoztasson bennünket:

— Mikorra várható mélyhűtött áruféleségek szállítása Komlóra?

— A Kaposvári Mélyhűtő Vállalat igazgatójával történt megállapodás alapján november 15-től rendszeres szállítást biztosítanak Mirelit áruféleségekből. A szállítás hetenkint két esetben történik, s így az árut fajta és mennyiségi változatban állandóan biztosítani tudjuk a vásárlók részére.

— Milyen „csemegére" számíthatunk?

— Zöldbabot, parajt, tököt kapunk Kaposvárról s ezenkívül természetesen többfajta gyümölcsöt is. Így például málna, cseresznye, szilva csalogatja majd a Mirelit-szekrény felé a komlói bányászasszonyokat.

— **Véradókör** alakítását tervezi a Komlói Vöröskereszt. A kör tagjai részére társasjátékkal, rádióval, sakkal és könyvekkel ellátott otthont biztosít, ahol munka utáni idejét, minden véradó kellemesen töltheti el. A rendszeres klubéletbe orvos is bekapcsolódik, s a tagság részére egészségügyi előadásokat tart majd. A tervek megvalósításához a Komlói Vöröskereszt megfelelő helyiséget keres.

— **Száraz belet árult** egy dorogi kiskereskedő a komlói piactéren. A bél eladásánál üzérkedést folytatott, mert a megengedett 86 filléres ár helyett 2 forint 50 fillérért adta el a belet. A városi tanács kereskedelmi felügyelője ellenőrzés alkalmával észrevette az üzérkedést s a dorogi kiskereskedőt azonnal feljelentette. Ügyét a rendőrség vizsgálja.

— **Agyzúzódást** és koponyaalapitörést szenvedett november 1-én Vancsa Jolán 16 éves magyarszéki lakos. A fiatal lány közlekedési baleset áldozata volt. Súlyos eszméletlen állapotban, még november 1-én, a pécsi idegklinikára szállították.

— **Ifjúsági** Vöröskeresztes szervezetek alakítását kezdte meg a komlói iskolákban, a helyi Vöröskereszt. Az iskolákban először tanfolyamokat szerveznek, miután az Ifjúsági Vöröskereszt tagja csak az lehet, aki elvégezte az egészségügyi tanfolyamot. A vájáriskola fiataljai részére már megkezdték az oktató tanfolyamot.

— **Elvesztette** katonakönyvét Bihari Lajos vasbetonszerelő. A városi tanács v. b. igazgatási osztálya hanyagságáért 100 forinttal büntette.

— **400—500** köbméterrel több vizet kap Komló, ha a Víz- és Csatornaművek dolgozói befejezik munkálataikat. Jelenleg ugyanis a mánfai gyűjtővezetékre, nyomásfokozó gépházat építenek, amely biztosítja majd a jobb vízellátást. Előreláthatólag két hét múlva készen lesznek az építéssel.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 40 csillést, 15 vájárt, 24-es AKÖV 1 anyaggazdászt, 1 művezetőt, 1 értékkönyvelőt, 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, 2 garázsmestert, 18 gépkocsivezetőt (két éves gyakorlattal), 2 rugókovácsot, 6 gumijavító szakmunkást, 2 vizsgázott kazánfűtőt, 2 forgalmista gyakornokot, 15 férfi kalauzt. 10 autószerelőt, 7-es számú Kőbánya 15 bunkozópakolót keres.

MOZIMŰSOR

Május 1. November 13-án: Gyermekbíróság. Francia film. November 14—17: Hoffmann meséi. Színes angol film.

Szabadság. November 13-án: Ha a világon mindenki ilyen volna. Francia film. 15—17: Két vallomás. Magyar film.

Szászvári Jószerencsét. November 13-án: Pipó 7 éjszakája. Francia film.

Apróhirdetés

Nemesített gyümölcsfa csemeték nagy választékban kaphatók Sásdon, Kolozsvár, u. 10. szám alatt, 6 és 11 forintos árban.

Nehéz szépen élni, de jó

Sokat és sokszor foglalkoztunk már lapunkban a könnyelmű emberek időtöltésével, szórakozásával. Most nem róluk akarunk írni. A komolyabb emberek időtöltéséről szólunk néhány szót.

Mivel is szórakoznak az emberek a „Sport" és a „Bástya" vagy más italboltok zajos termeitől távol? Mivel töltik a bányászok szabadidejüket? Erre a kérdésre kerestünk feleletet.

A legtöbb bányász, vagy más dolgozó, legyen az fiatal, avagy idősebb ember, szereti a zenét. Ki a tánczene, más a komoly zene rajongója. S a zenehallgatás kellemes időtöltés. Az otthonokban sok a rádió, de nem ritkaság a harmonika, vagy a pengetős hangszer sem. S esténként bizony jól esik elővenni ezeket a hangszereket, s játszani rajtuk. De mert az emberek más-más természetűek, így hát mindegyikük más dologban találja meg a szórakozását is. Néha azt mondják rájuk, hogy „bogarasak". Több olyan dolgozót ismerünk, aki a fajkutyák nevelésében találja meg kedvenc szórakozását. A fővárosi kutyakiállításon elért eredmények azt mutatták, hogy ez nem is haszontalan foglalkozás. A sok összetákolt sertésól arra mutat, hogy közkedvelt, hasznos dolog a sertéshizlalás is. Hasznosnak természetesen csak akkor mondható, ha az állatokat nem a parkokon legeltetik.

A dolgozókkal való beszélgetéseink során azt tapasztaljuk, hogy sok művészetkedvelő ember él városunkban. Tóth Béla a kötélpálya dolgozója pl. a szobrászatért rajong. S ha ideje engedi, bizony szívesen foglalkozik a szobrászat művészetének elsajátításával. Ez azonban még nem minden. Van, aki a festészetnek él, s szabadidejében tájképeket fest, mások inkább a fényképészettel vagy más egyébbel foglalkoznak szívesen. A fiatalok kedvenc szórakozása — a táncon kívül — a motorozás és a repülőmodellezés.

Mennyivel szebb szórakozás mindez, mint az italboltok látogatása, s az esti órákban a hazafelé tántorgás. Hát igen, nehéz az italról leszokni, nehéz szépen élni, de jó. Aki nem hiszi, próbálja meg!

Orvoslást kérünk

Panasszal fordult a szerkesztőséghez Mészáros István, a 26-os AKÖV dolgozója. Elmondotta, hogy feleségével, beteg édesanyjával és két gyermekével együtt az elemgyártók melletti — felvonulási épületben lévő — lakásából ki kell költözni, mert az épületet lebontják.

Ez eddig rendben is van, mert az épület ideiglenes jelleggel épült és lakás céljára nem is alkalmas. A probléma ott van, hogy a „csőbarakba költöztetik őket, ahol egy kis szobát kapnak, amely nemcsak kicsi, hanem nedves és egészségtelen is.

Mészároséknak — az ott lakó 10 családdal együtt — az a kérésük, hogy olyan lakást adjanak, amely egészséges, s ahol legalább konyha és szoba van. A kérés annál is inkább indokolt, mivel a két kicsiny gyermek egészsége megköveteli a száraz és higénikus helyiséget.

— Mi csak olyat kérünk — mondotta Mészáros elvtárs, — amit teljesíteni lehet.

Nekünk is ez a véleményünk. Adjanak a csőbarakban olyan lakást e családok részére, ahol emberi életet lehet folytatni, ami megfelel egy dolgozónak. A kívánságuk teljesítése talán nem kerül nagy áldozatba és mégis, mennyi örömet okozhat azoknak az egyszerű embereknek, akikre népi hatalmunk támaszkodik, mert az ő munkájuk is számottevő az ország gyors felépítésében, a boldogabb jövő kialakításában.

Gyermekbénulás elleni oltások

Azok a csecsemők és gyermekek, akik 1957 július, aug. és szeptemberében, a gyermek bénulás elleni oltás első részét megkapták, de a második részét még nem, az oltás második részét november 19, 20 és 21-én kapják meg. Az oltások helye: 1. Rendelőintézet gyermekrendelése. 2. A kökönyösi gyermekrendelés helyisége, a Petőfi téren. Az oltások ideje: délután 3 órától 6 óráig. Pótoltás csak a Rendelőintézet gyermekrendelésén november 23-án déli 12 órától 3 óráig. A beoltandók idézést is kapnak, de ha ezt nem is kapnák kézhez, akkor is jelenjenek meg az oltáson. A fentieken kívül oltást a többi gyerekek, vagy felnőttek most nem kapnak.

DR. HALAS GYULA
városi főorvos.

KEMÉNY BÁCSI EMLÉKEI

Nehéz az emlékezés, a nevekre és az időpontra már nem is emlékszem. Igy kezdi a beszélgetést és az emlékek felidézését az alacsony, gondtól és munkától megtört, idős bácsika, Kemény Elek. Szemüvegén táncot jár az ablakon beszűrődő őszi napsugár, szemesarkában összefutnak a ráncok, amint gondolkodásra húzza össze homlokát.

Hogyan is lettem én a Helyiipari Vállalat egyik alapító tagja? Elmondom, de hosszú történet lenne, így hát majd igyekszem röviden beszélni. Még a Szovjetunióban kezdődött, ugyanis 1915-ben mint hadifogoly kerültem Szibériába. Aztán sok helyen dolgoztam, mindenütt rossz körülmények között, kevés bérért. 1917-ben a szocialista forradalom Caricinben, a mostani Sztálingrádban ért, mint kocsis dolgoztam egy francia vasgyárban. A forradalom hírére mi is abbahagytuk a munkát, a szovjet munkások oldalára álltunk. De most nem is erről akarok beszélni. Hanem inkább arról, ami ezután történt. 1918-ban egy szovjet ember, a nevére már nem is emlékszem — keresett fel azzal, megtudta, hogy cipész vagyok, s engem is az akkor alakuló szövetkezetbe hívott. Örömmel mentem, bár akkor még nemigen tudtam, mi is a szövetkezet lényege. Nemsokára azonban ezt is megtanultam. Jó eredményeket értünk el, jó volt a közösben dolgozni. Harminc különböző nemzetiségű emberrel kezdtük a munkát, később mindinkább szaporodott a szövetkezeti tagok száma.

Így kezdtem szövetkezetben, közösen dolgozni először. Aztán haza, Komlóra kerültem. Egy alkalommal Czukor elvtárs beszélt nekem a szövetkezet alapítási terveiről, s a tervezésben és később az alapításban már én is résztvettem. Heten kezdtük a munkát, s a Szovjetunióban szerzett tapasztalataim alapján dolgoztunk. S ahogy szaporodott a szövetkezeti tagság, ahogy egyre többen lettünk, úgy lett a kis szövetkezetből vállalat. Így alakult ki sok-sok nehézség és munka árán a Komlói Helyiipari Vállalat — fejezi be emlékezését Kemény bácsi.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-13, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XXXIX.

— Krisztus urunk engem arra tanított: „Én világosságul jöttem erre a világra, hogy aki énbennem hisz, sötétségben ne maradjon!"

— Ámen! — mondta nem kis iróniával Baworski, amikor a feldúlt Spitaal után bezárult az ajtó.

— Micsoda viselkedés! Mit meg nem engednek maguknak egyes testvéreink — szólt Falcinelli. Majd Galecki érsekhez fordult: — Eminenciás uram! A mostani nehéz időkben erélyesebb kézzel kell érvényt szerezni az egyház fegyelmi törvényeinek.

Galecki érseknek nem volt ideje válaszolni, mert a titkár jelentette, hogy futár érkezett Bécsből, és sürgős levelet hozott a bíborosnak.

Falcinelli sietve bontotta fel a három pecséttel lezárt levelet, és mohón olvasni kezdte. Már az első pillanatban látszott az arcán, hogy valami jó hírt kapott. Amikor pedig elolvasta, hangosan felnevetett és jelentőségteljesen mondta:

— Fordult a kocka! Hallgassák csak! — hangosan olvasni kezdte:

„Végzés, melyet felsőbb utasítás folytán a belügyminisztérium VI/c osztálya hozott René Riviére francia állampolgár ügyében:

René Riviére francia születésű, 45 éves párizsi lakos, római katolikus, nőtlen újságíró, aki 1869. évi július hónapban érvényes útlevéllel érkezett az Osztrák—Magyar Monarchia területére és háromhónapos tartózkodási engedélyt nyert, ezen végzés alapján a monarchia területéről kiutasítom. Ezennel felhívom, hogy a végzés kézhezvételétől számított 24 órán belül hagyja el Krakkó városát és Galicia területét. Amennyiben ennek a végzésnek eleget tenni vonakodna, a hatóságokkal fogom határon túlra toloncoltatni.

Indokolás:

René Riviére-l szemben bejelentésre folytatott vizsgálat során megállapíttatott, hogy nevezett veszedelmes felforgató elem. René Riviére-t politikai magatartása miatt több ízben börtönbüntetésre ítélék Franciaországban. Tagja volt a Nemzetközi Munkásszövetségnek, részt vett Londonban annak megalakulásán. Nevezett tehát a kommunizmus híve, és ezen eszmék terjesztője, s mint ilyen, nemkívánatos elem.

A fenti végzést megküldtem René Riviérenek és végrehajtás végett a krakkói rendőrség főnökének.

Ignatz Meser tanácsos, a belügyminiszter rendeletéből."

A bíboros visszaejtette a levelet az asztalra. Most már Galecki érsek is nevetett, de legharsányabban a jezsuita rektor hahotázott.

AZ IGAZSÁG MÉRLEGÉN

Donecki ügyész és Grodzyski doktor Julius bácsi lakásán búcsúztak Riviére-től, a francia nem engedte, hogy kikísérjék a vonathoz. — Nem akarta, hogy bárki bajba essék miatta. Különben sem szeretett búcsúzni.

— A búcsúzás fáj, s az ember csak azoktól búcsúzik, akikkel az elválás után sokáig nem találkozik — mondta. — Én elmegyek, és mégis maradok.

Fájó szívvel váltak el tőle, nagyon megszerették. Juliusz bácsi melegen megölelte és így szólt:

— Kikél a mag, amit elvetett! Meglátja, kikél! Majd mi felneveljük...

— Harcoljanak a győzelemért! — mondta Riviére elmenőben. — És ha most legyőznék magukat, ne csüggedjenek. A végső győzelem a miénk!

Elment a jó barát, a bátor harcostárs. Nagyon fog hiányozni mindnyájunknak. De nem szabad elcsüggedniök. Az orvos fütyülni kezdett egy víg nótát, hogy eloszlassa a nyomasztó hangulatot:

Hogyha vigan járom,
A krakkói táncot,
Döng, recseg a padló,
szikrázik a patkó!

— No, no, ilyen jó a kedve? — mondta mogorván Juliusz bácsi. — Még majd táncra perdül!

— El is járatok még egy „krakowiakot", vagy egy fürge „zsiványtáncot" a jezsuitákkal, ne féljen, Juliusz bácsi.

— Fél tőlük az ördög — válaszolta az öreg. Azon a táncoltatáson én is ott leszek! Hanem most fogjuk halkabbra a szót, nehogy Lázár páter felébredjen.

— Vajon jobban lesz a tárgyalásig? — kérdezte az ügyész.

— Egyelőre nagyon válságos az állapota. Az biztos, hogy a tárgyaláson nem vehet még részt, hisz' az már a jövő héten lesz.

— Igen, egy hét múlva — sóhajtott nagyot az ügyész. Bizony, nehéz napok előtt állunk. Egy hét múlva tárgyalja a törvényszék Ubryk Borbála ügyét.

A krakkói tüntetés erős benyomást gyakorolt a bécsi katolikus körökre. A vallásos megmozdulás „biztató jelnek" látszott. Rudigier linzi püspök továbbra is élesen támadta az 1868. májusi vallásügyi törvényeket. A liberálisok ezzel szemben a Rómával kötött konkordátum felmondását követelték.

A különböző tárgyalásokon és megbeszéléseken a klerikálisok legfőbb érve az volt, hogy a liberális politika hozzájárul a baloldali eszmeáramlatok behatolásához, melynek következménye az egyház és a vallás szerepének csökkentése, nemzetiségi lakosság határozott törekvése az önállóságra. Még alig verte le Koller táborszernagy a cseheket, a krajnaiak szlován királyságot akartak, Galicia függetlenséget akart, Dalmáciában Cattaró lakóival, a bocchézekkel Rodich altábornagynak szégyenletes békét kellett kötnie. E jelenségek annak tudhatók be, hogy az átkos szabadelvűség, a szocialista agitáció válságba sodorja a hitéletet.

A krakkói ügy kapóra jött a katolikusok pártjának. Bebizonyították a kormánykörök-nek, hogy valóban van „kommunista felforgató" tevékenység. A minisztérium a tárgyalás előtt megfigyelőt küldött ki Róth főbíró személyében. Baworski páter mint régi titkos jezsuitát, ő üdvözölte a főbírót.

A tárgyalás előtti nap délutánján váratlan hír járta be a várost. Kozubski pátert, a karmeliták priorját szabadlábra helyezték. Juliusz bácsi dühösen rohant Donecki ügyészhez, aki szintén csak egy órája értesült a dologról.

— Ma már semmit sem tehetünk — szólt az ügyész.

— Dehogynem — erősködött Juliusz. — Majd meglátja, hogy tehetünk! — ezzel otthagyta az ügyészt és barátjához, Srelagowskihoz sietett.

Másnap reggel színültig megtelt a tárgyalóterem. Az első sorban Falcinelli bíboros ült Galecki érsekkel az oldalán. A papok és az urak foglalták el az ülőhelyeket. Hátul az állóhelyen szorongtak vörös bélésű, ujjatlan kaftánokban, fehér sukmanákban a krakkó környéki parasztok.

(Folytatjuk.)

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 92. szám. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. NOV. 16.

Tiltakozó nagygyűlés

November 18-án, délután 5 órakor a Május 1 Kultúrotthonban, a Bányászszakszervezet Területi Bizottsága és a Hazafias Népfront Városi Elnöksége rendezésében tiltakozó gyűlés lesz.

A nagygyűlés előadója: Csizmadia Nándor elvtárs, a békebizottság titkára. Ő ismerteti a gyűlés résztvevőivel a francia beavatkozás folytán Algériában lévő helyzetet.

A nagygyűlés résztvevői ez alkalommal fejezik ki tiltakozásukat a francia kapitalisták jogtalan és embertelen cselekedetei miatt.

A Hazafias Népfront Városi Elnöksége és a Bányász Szakszervezet Területi Bizottsága felkéri a város minden lakóját, hogy a nagygyűlésen való személyes részvételével és hozzászólásával fejezze ki tiltakozását a francia kegyetlenkedés ellen, és rokonszenvét a hős algiri nép iránt.

Tanácsi költségvetés

Pénteken, november 15-én tárgyalta Komló városi tanácsa, a pénzügyi osztály által előterjesztett 1958. évi tanácsi költségvetés tervezetét.

Egy ilyen költségvetés tárgyalása, vitája sok mindenről ad világos képet. Mutatja egy város fejlődését, izmosodását, gondoskodását, mely a városatyák részéről jön, a város lakossága felé.

Maga a költségvetés elkészítése is sok munkát igényel. S ezt a munkát nem a pénzügyi osztály egyedül, hanem a tanács állandó bizottságaival együtt, a tanács osztályai, maguk a városatyák, a nép által választott tanácstagok végezték. Ma valóban ráillik a tanácstagokra a városatya cím, hisz' a tanács tagjai maguk a nép fiai, a város gondjait vállukon viselő atyák, akik, mint szerető édesapák az apró gyermekeknek — segítenek a fejlődő, felnövekvő város gondjain, bajain.

Ezt tették most is, amikor a negyedévi rendes tanácsülésen tárgyalták meg a tanács 1958. évi költségvetését.

A tanács tagjai, mint gondos atyák beszélték meg egy-egy ágazat szükségességét, s csak az alapos vita után hoztak döntést. Így született meg a határozat:

A Komlói Városi Tanács 1958. évi költségvetése több mint 15 millió forint. S ha a minisztertanács jóváhagyja az 1958. évi költségvetésen felül szükségessé vált különböző fejlesztésekre igényelt összeget, akkor a tanács költségvetése 1958-ban megközelíti a 20 millió forintot.

Mire is adjuk ezt a pénzt? Csak néhány fontosabbat sorolunk fel: kulturális célokra mintegy hatmillió, szociális és egészségügyi célokra ugyancsak közel hatmillió forintot fordít a tanács 1958. évi költségvetésében. Egyedül a bölcsődék fenntartására egymillió 300 ezer forintot költünk jövőre.

A kórház fejlesztésére mintegy hárommilliót terveztünk és használunk majd fel egy év alatt.

S mindezt alig egy évre az ellenforradalom leverése után. Alig hevertük ki az ellenforradalom okozta súlyos károkat, alig gyógyultak be a sebek, máris arról tárgyalt városunk tanácsa, a város atyáinak okos gyülekezete, hogy erőnkhöz mérten fejlesszük a meglévőt és alkossunk újat is.

Ezt a munkát már valóban az önállóság jellemzi, hisz a megadott lehetőségek alapján, maguk a város lakosai, a választott tanácstagjaik útján végezték a tervezést, s ők végzik majd a kivitelezést is. Lehet majd többet is megvalósítani? Igen, lehet, ha növelik a tanács v. b. egyes osztályai a bevételi terveket, illetve a tervezettet túlteljesítik, akkor a több bevétel, több felhasználást is jelent.

Tegnap tehát jó munkát végeztek a tanács tagjai, és ismét léptünk előre egyet a szocializmus felé.

A munkaversenyek fellendítése érdekében

November 13-án délelőtt a Komlói Szénbányászati Tröszt tanácstermében a tröszt vezetősége, valamint az idetartozó üzem valamennyi vezetője; párttitkára, versenyfelelőse és ü. b.-elnöke, értekezletre ült össze. Az értekezletnek fő napirendi pontja a munkaverseny volt. Czéder János elvtárs, a tröszt szakszervezeti bizottságának elnöke megnyitó szavai után, Piegl János elvtárs, a tröszt igazgatója tartott beszámolót.

Piegl elvtárs bevezetőben elmondotta, hogy az ellenforradalom alatt létrejött munkástanácsoknak legnagyobb része vádolta a versenymozgalmat, mondván, hogy az akkori munkaverseny erőszakon alapult és nem a produktív dolgozók voltak a munkaverseny kezdeményezői. „Igaz — jelentette ki Piegl elvtárs, — az akkori munkaversenyben igen sok és súlyos hibák voltak. De az az állítás, hogy nem a dolgozók kezdeményezték a munkaversenyt, nem fedi a valóságot. Az események után Kossuth-bánya dolgozói voltak azok, akik a munkaverseny újbóli megindítását kezdeményezték, sőt követelték. Persze, mi továbbra úgy indítjuk a munkaversenymozgalmat, hogy a múlt hibái ne ismétlődjenek meg. A verseny feladata a termelés növelése, mert az 1958-as évben trösztünk napi terve közel 460—470 vagon lesz, mely a jelenlegi 609 kilogramm átlag-fejteljesítmény helyett 620 kilogrammnak felel meg. — Természetesen nem hagyjuk figyelmen kívül a minőségi munkát, az önköltséget és elsősorban a dolgozók testi épségét." Piegl elvtárs hosszú beszámolója után éles vitára került sor. Sokan felszólalásukban arról beszéltek, hogyan végezzék el ezentúl a versenyértékeléseket. Több felszólaló támogatta azt az indítványt, hogy a munkaversenyek értékelése a szakmányok alapján történjék, mert ez könnyebb, egyszerűbb és a dolgozók saját maguk is ellenőrizhetik a versenyfelelősök munkáját, és a saját teljesítményüket is.

Figyelemre méltó volt a Béta-aknaiak felszólalása. „A munkaverseny egyik alapfeltétele — mint mondották —, az üzemek vezetői és dolgozói közti együttműködés és összefogás. Nem lehet abban az üzemben egységes és fejlődőképes a munkaverseny, ahol a vezetőség és a produktív dolgozók között nincs megértés."

Egy pár felszólaló a munkaversennyel kapcsolatban kérte, hogy az üzemek vezetői jobban támogassák az újításokat, mert az újítások nagyban elősegítik a termelés növelését. Kérték a tröszt vezetőségét, hogy járjon utána a Rudolf-féle újításnak, amely előreláthatólag nagyjelentőségű. Ezen újítás mielőbbi alkalmazása nagyban járul ahhoz, hogy a bányászok kisebb fizikai munkával több szenet termeljenek, s mivel levegővel fog működni, a meleg helyeken megoldódna a szellőztetés kérdése is. Hosszúra nyúló vita után a tröszt igazgatója válaszolt a felszólalásokra.

Abban állapodtak meg, hogy ezentúl a versenyek értékelését a szakmányok alapján végzik.

Az első dekád után

Komló vezet!

A komlói és a pécsi szénbányák között folyó párosverseny november első dekádjában változatos, heves küzdelmet hozott. A hónap elején a pécsi bányászok előnyre tettek szert, de a komlói üzemek dolgozói — különösen november 7-én — olyan kimagasló eredményeket értek el a későbbiek folyamán, hogy nemcsak behozták a kezdeti elmaradásukat, hanem a dekád végére megszerezték az első helyet is!

A komlói tröszt az első dekád tervét 104,5, a pécsi tröszt 104,1 százalékra teljesítette. — Így némi előnyre tett szert trösztünk.

Az üzemek között folyó párosversenyben három komlói és egy pécsi üzem áll az első helyen.

Béke-akna dekádtervét 21,8 százalékkal túlteljesítette. A vele párosversenyben álló Anna-akna is túlteljesítette az előirányzatát 7,2 százalékkal, de ez nem volt elegendő, s így a komlói üzem az első dekádban alulmaradt. Anna-akna bányászainak jelentős erőfeszítéseket kell tenniök, ha a második dekádban meg akarják fordítani a sorrendet.

A komlói üzemek közül Béta-akna érte el a legjobb eredményt az első 10 napban. Dekádtervét 116 százalékra teljesítette, s ezzel jelentős előnyre tett szert a szabolcsi István-aknával szemben, amely mindössze csak fél százalékkal tudta túlteljesíteni az első 10 nap tervét.

A leghevesebb termelési harc III-as akna és a vasasi Petőfi-akna között nyilvánul meg. Jelenleg III-as akna vezet, de minden erejükre szükség van a komlói bányászoknak, ha a második dekádban tartani akarják a vezető helyüket.

III-as akna 110,9, Petőfi-akna pedig 109,1 százalékos eredményt ért el.

A Kossuth-bánya—Pécsbánya között folyó vetélkedésben, mindkét üzem 100 százalék alatt áll. A komlói üzem 96 százalékos dekáderedményével 1,6 százalékos vezetésre tett szert.

2 143 tonna szén terven felül!

Bányászaink az utóbbi három napban is kimagasló eredményeket értek el. Ennek következtében állandóan nő a terven felül adott szénmennyiség. 13-ig 214 vagon szenet küldtek felszínre a bányászok, az előirányzott mennyiség felett.

A legjobb eredményt — a havi terv esedékes részének teljesítésében — továbbra is Béta-akna érte el. 13,2 százalékkal múlta felül az előirányzatát és ezzel 126 vagon szénnel küldtek többet felszínre a tervezett mennyiségnél. Ennek ellenére visszaesés mutatkozik az utóbbi három napban.

III-as akna bányászai eléggé rapszódikus eredményeket érnek el. Hétfőn 101,4, kedden 115 (!), szerdán pedig mindössze 96,6 százalékra teljesítették a napi tervüket. De ez a hullámzó termelés nemcsak az utóbbi 3 napban mutatkozik meg, hanem az egész hónapban.

Eddig 660 tonnával — vagyis egy napra előírt mennyiséggel — termeltek többet III-as aknán, mint az előirányzat.

Anna-akna termelésére ugyanazok a megállapítások vonatkoznak, amelyek III-as aknára. A napi termelésükben nem kevesebb, mint 29 százalékos ingadozás is kimutatható! 13-án nem teljesítették a tervüket, s 80 tonna szénnel kevesebb került ekkor a felszínre, mint az előirányzott mennyiség.

Az északi üzemek közül egyedül Mája teljesítette napi tervét mind a három nap, de itt is érezhető a termelési ingadozás.

Szászváron kisebb zökkenőkkel, továbbra is kielégítően dolgoznak. Itt a hétfői napokon bizonytalan még mindig a tervteljesítés.

Kossuth-bánya dolgozói továbbra is elismerésre méltó eredményeket érnek el. Másodikától kezdve állandó javulás mutatkozik, s ennek nyomán 15,3 százalékos emelkedést értek el. A szénadósságuk is fokozatosan csökken, s jelenleg már csak 20,5 vagon.

Nagymányok jelenleg 37,9 százalékra teljesítette a tervét. Az utóbbi 3 napban némi javulás mutatkozik a termelésben, remélhetőleg ez tartóssá válik.

A komlói tröszt 13-ig 104,6 százalékra teljesítette a havi terv esedékes részét.

Végre lesz lejáró

A kenderföldi lakók már nagyon régóta — teljesen jogosan — sérelmezik, hogy az Arany János utca végén nincs megfelelő lejáró. Pedig Kenderföld lakóinak legnagyobb része itt jár, illetve járna le.

A jelenleg meglévő „lejáró" rézsútosan lejt és szinte lehetetlenné teszi, hogy idősebbek, vagy betegek közlekedjenek rajta. Még száraz időben is nehéz lejárni, hát amikor eső áztatja ezt az „utat"!

Bizony, nagyon sok elcsúszást és esést látott, rengeteg panaszt és szidalmat hallott már ez a sarok!

Az eddigi panaszok azonban nem hozták meg a várt eredményt, legfeljebb egy-egy igérettel lettek gazdagabbak a kenderföldiek.

Legutóbb egy levél érkezett a városi tanács ipari osztályára, melynek az írója arra kéri az ipari osztályt, hogy „építsenek már végre egy megfelelő lejárót erre a részre is és legyen itt is megfelelő közvilágítás."

A levél írója arra kérte az ipari osztályt, hogy a válaszát az „Uj Komló"-n keresztül juttassa el a kenderföldi dolgozókhoz. Ennek tesz eleget a városi tanács ipari osztálya, amikor az alábbiakat közli:

„A hozzánk — 1957 november 5-én — érkezett levél ügyében felkerestük Golváth Jánost, a Komlói Községgazdálkodási Vállalat igazgatóját, akitől a következő felvilágosítást kaptuk:

— Amennyiben az időjárás megengedi, úgy még ebben a hónapban (novemberben! — Szerk.) elkészül a fent kért létesítmény. Ezenkívül gondoskodás történik a közvilágítás felszerelésére is.

Köszönöm, hogy segítettek

Igy kezdi levelét Harka Imre mecsekpölöskei v. b.-elnök — majd így ir —: „Az október 23-i számban „Rágalom" címmel közölt cikkben ugyanis rólam is szóltak. Engem igyekeztek megrágalmazni azok az emberek, akik aktívan részt vettek az ellenforradalomban, akik már akkor megmutatták mivoltukat, hovatartozásukat. S mert most mással nem tudtak támadni, hazugságot, rágalmat terjesztettek a faluban.

A cikk sokat segített rajtunk, a faluban dolgozó kommunistákon. A mi kívánságunkat is megírták akkor, amikor a még mindig működő ellenforradalmárok teljes felszámolását kérik. A cikkben közölnek új erőt adtak nekünk és a faluban lakó összes becsületes embernek az ellenforradalmárok elleni harchoz, az ő megsemmisítésükhöz."

Befejezésül ezekkel a sorokkal zárja levelét Harka Imre: „Kérem, látogassanak el Mecsekpölöskére máskor is. Mégegyszer köszönöm a magam és a mecsekpölöskei becsületes emberek és kommunisták nevében, hogy segítettek."

Eddig tart az egyik levél. De szerkesztőségünkbe még egy olyan írás érkezett, mely szintén a „Rágalom" című cikkel kapcsolatos. Kovács János a levél írója.

„Megérdemelték ezt a cikket azok az emberek, akikről szólt" — írja levelében, majd így folytatja: „...a Bódis család nemcsak az ellenforradalomban vett részt, de több békés családi élet felborítása is terheli őket." Teljesen egyetértek a cikk tartalmával, s annak minden sorával — fejezi be levelét Kovács János.

JELÖLTEK

A Kökönyös keleti iskola két egymásba nyíló tanterme zsúfolásig megtelt. A padokon és székeken elhelyezkedtek a korán jövők, s akinek ülőhely nem jutott, állva várakozott a terem végében. Az ismerősök halkan beszélgettek egymással, s olykor-olykar az elnöki asztal felé tekintettek. 5 óra bizony, már 15 perccel elmúlott... több mint 400-an várakoztak...

Végre megszűnt a zsibongás, elhallgattak a beszélgetők s a jelölőgyűlés kezdetét vette. Csizmadia elvtárs megnyitó szavai után, a Hazafias Népfront Városi Bizottságának elnöke, Árokszállási Károly emelkedett szólásra.

— A Népköztársaság Elnöki Tanácsának határozata értelmében javaslatot teszek, megyei és a 41. számú választókerületben, városi tanácstag jelölésére...

Valahol a gyűlésre összejött lakók között, a terem végében ott szorongott a jelölt is. Amikor Árokszállási elvtárs ismertette a nevét: „Kelemen László, a városi párt-végrehajtó bizottság első titkára" — többen arrafelé néztek. Nem ismerte mindenki a bőrkabátos, magas fiatalembert, a határozott, kemény vonású, harcos kommunistát, de aki egyszer is szót váltott vele, bizakodva súgta társának: — „Én ismerem. Jó elvtárs. Tud majd harcolni értünk".

A második terem elejéről, közvetlenül az ajtó mellett, ott ahol ülőhely hiányában leginkább a férfiak álldogáltak, szót kért valaki:

— Én egyetértek a jelöléssel. Hiszen Kelemen elvtárs az ellenforradalom ideje alatt bebizonyította, hogy értünk harcol és... hogy tud harcolni. Ott volt az első sorban, amikor a rendet és a nyugalmat kellett megszilárditani s amikor a közellátást kellett biztositani.

Igaz, igaz — bólintanak többen is és máris emelkedett a következő szólásra:

— Egy évvel ezelőtt, lövöldözés, félelem uralkodott az embereken. Akkor vezetőnek lenni, nem volt éppen népszerű dolog. Kelemen elvtárs mégis vállalta a nehéz feladatot és ott volt mindenhol, ahol segíteni kellett. No, — ha akkor ott volt, a város élén, akkor ott a helye most is, — mondotta a felszólaló Gallusz József, s hogy befejezte mondanivalóját, így toldotta meg szavait: — „Én jelölöm."

A városi párt-végrehajtó bizottság első titkára iránt a bizalom szinte meglátszott az emberek arcán. Miután voltak olyanok, akik nem ismerték személyesen, előljáróban bemutatkozott Kelemen elvtárs. S alighogy megszólalt és elmondotta terveit, igyekezetét — ahogy választópolgárainak segíti majd — máris népszerűségre tett szert. A padok között az asszonyok összehajoltak, véleményt mondtak, s valahogy ilyesformán hangozott el, a megjegyzésük: — „Hát ő jó lesz. Hozzá bizalommal fordulhatunk."

— Kelemen elvtárs a legnehezebb idők alatt mutatta meg, hogy mire képes értünk — szólalt fel ismét egy jelenlévő — akkor irányította a város életét, amikor még lövöldözés, golyózápor kisérte útját. Én úgy tartom helyesnek, ha most is képviseli a lakosság érdekeit.

A kökönyösi lakók között — akik elég szép számban jelentek meg a gyűlésen — egy sem volt olyan, aki húzódozott volna a jelöléstől. Elhangzottak a vélemények, s valamennyien helyesnek tartották: Kelemen Lászlót választják megyei tanácstagnak, és — a 41. számú választókerületben — városi tanácstagnak is. A kezek egyöntetűen emelkedtek a magasba, amikor Csizmadia elvtárs megkérdezte a jelenlévőktől: kik jelölik Kelemen László elvtársat? Nos... valamennyien jelölték.

Több millió forint megtakarítás

1957. három negyedévében Kossuth-bánya újítási osztályára összesen 91 újítási javaslatot nyújtottak be. Ezeket valamennyit elbírálták és belőlük 39-et máris bevezettek.

A 39 elfogadott és a gyakorlatban alkalmazott ésszerűsítésből 10 — az előkalkulációk szerint — 2 millió 931 ezer forint értékű megtakarítást eredményez a bányaüzemnek.

Öt újítás, az utókalkuláció szerint, 1 millió 894 ezer forint megtakarítást eredményezett. Az üzem újítói ebben az évben 126 825 forintot kaptak újítási díj címén.

Új lehetőségek az ifjúság előtt

Szabó István altábornagy elvtárs múlt héten, Komlón tartott előadása nyomán kerestük fel Goldberg Ferenc elvtársat, a Magyar Honvédelmi Sportszövetség Komló városi elnökét, hogy nyilatkozzék a Szövetség jelen helyzetéről és terveiről.

— Jelenleg a szövetség mintegy 500 taggal működik városunkban. Az elmúlt hónapokban hét helyen épültek ki alapszervezeteink és különösen az ifjúság körében nő szervezeteink munkája iránt az érdeklődés. Ez érthető, hisz szövetségünk a fiataloknak sok ismeretet és sportolási lehetőséget biztosít.

— *Melyek ezek a lehetőségek?*

— A fiatalok többsége érdeklődik a motorok, autó vezetése és szerelése iránt. Szövetségünk jelenleg tizenkét kis és nagy motorral rendelkezik és az autóvezetés tanulását is biztosítjuk. Ilyen irányú tanfolyamainkon eddig 95 fiatal tanulta meg a motorvezetést, szerelést és szerzett jogosítványt. Jelenleg 45 fiatal jár a tanfolyamra. Mintegy ötven fiatal vesz részt a rendszeres repülő és ejtőernyős foglalkozásokon.

Kitűnően felszerelt rádiósköreink vannak. Alap- és középfokú. E körökben a rádióépítés, javítás, távirász-ismereteket, továbbá a rövidhullámú rádiókezelést ismeri meg a körökre járó mintegy 40 fiatal.

— *Mit terveznek a közeljövőben?*

— Aktívahálózatunk és a körök vezetőgárdája már együtt van, s alkalmas arra, hogy a szervezeteinkbe mind nagyobb tömegben jelentkező fiatalokkal foglalkozzanak.

A téli sport iránti érdeklődés kielégítésére sí-felszerelést szereztünk be, sí-tábort és téli sí-túrákat kívánunk megvalósítani.

A rádiós köröknél még egy alap-, közép- és amatőrcsoportot indítunk. A motoros szakosztályon belül alakulóban van a motor-klub s a tavasszal ennek legtehetségesebb tagjai nyilvános versenyeken vehetnek részt. Vezetőjük a közismert Dobai Gézáné, élvonalbeli versenyző lesz.

— *Mi okoz nehézséget a szövetség munkájában?*

— A város központi helyén lévő helyiségeinkben most már könnyebb a munkánk. Nehézséget a repülő-modellező kör vezetése okoz, mivel még eddig nem rendelkezünk hozzáértő vezetővel.

Dicséret és dorgálás

A közelmúltban állítottuk példának az egyik KISZ-szervezetet, azért, mert példát mutattak abban, hogyan kell megbecsülni az embereket. A kőbányaiakról volt akkor szó, akik az egyik özvegy állandó segítését határozták el.

Most sok szervezetről mondhatnánk példát arról, hogyan nem szabad bánni az emberekkel, fiatal kommunista társaikkal. Több komlói KISZ-es indult el a napokban, hogy teljesítse a haza iránti szent és megtisztelő kötelességét. Bevonult katonának, hogy megismerkedjék azzal, hogy mit kell tenni a haza védelméért.

Több alapszervezet fiatalja szállt e célból a napokban vonatra.

Ezideig természetes és rendben lévő dolog. Az azonban már egyáltalán nem természetes és egyáltalán nincs rendben, ahogy ezt az említett egyes alapszervezetek tudomásul vették.

Nem természetes, és nincs rendben, mert úgy távoztak ezek a fiatalok, hogy társaik, a kollektíva megfelelő útravaló nélkül engedte el őket.

Jó lenne, ha a KISZ-szervezetek ebben is, társaik szeretetében, megbecsülésében is példát mutatnak a jövőben.

Aki á-t mond, mondjon b-t is. Ha már elkezdték és helyesen kezdték el az emberekkel való nagyobb törődést, úgy ezt folytassák is. De saját soraikban se legyen ez másként.

Cigarettázó nő az utcán

Nem a dohányzás eredetéről akarok írni, erről a kék füstről, mely az idegeket nyugtatja, hanem arról az égő anyagról, mely kedves a dohányos orrának, akár büdös, akár jószagú, de mégis élvezetes ennek a füstnek a nyelése úgy a közlegénynek és tábornoknak, legyen az kubikos vagy kapitalista. Mindegyik szereti fújni a füstkarikákat.

A pénztárcámhoz mérten, a dohány lehet baltával vágott, vagy a legfinomabbra preparált, minden hogyan csiklandozza a nyelvet, elűzi az unalmat, még az éhség érzetét is tompítja és rengeteg vitát adhat arra, hogy ki hol és hogyan dohányozzon. Például: cigarettázó nő az utcán.

Nem épületes látvány. Ez elvetendő ízléstelenség.

Ó! szegény nő. Mióta az egyenjogúság szép életét éljük, azóta a nő is szenvedélyes cigarettás lett. Rohanó lánya ő most e kornak. Legyen az utca, autóbusz megálló, vagy vásárlás a piacon és még egyéb hely, a cigaretta most már elmaradhatatlan, lehet, hogy ez adja a női bölcsességet, a tempót és a házasság mellett az önérzetes, felemelő örömöt és a nadrágos karakánságot.

Azt nem mondom, hogy a nő ne gyújtson rá cigarettára. De csak otthon, vendégségben és a kávéházban. Füstöljön tetszése szerint. De utcán? Ott ne.

Némelyik akkorát sercint hegyes célzással a járdára, hogy nem egy számadó juhász a sercintés technikájáról lemaradna. Nőnél ez csúnya dolog. Egyszerű semmiség az egész és mégis rontja a női szájat, melyről annyi, de annyi mindent lehet leolvasni — nem a szipákolásról, hanem a szájkörüli vonalakról. Akármilyen sikkesen végzik is a rágyújtás ceremóniáját, az csak társaságban szép, de utcán kirívó, erőteljes és a női nem kibirhatatlan szeszélyességét árulja el.

Ha már ennyire jutottunk, minek kell a kézben retikül, vagy vállon a lógó táska? Nem volna jobb a vállravetett szőrtarisznya, teletömve kapadohánnyal, aztán egy hosszúszárú pipa, amit az ujjak között lengetnének, a derékon még egy kostök és meg lenne a teljes felszerelés a szipákoláshoz? És ha nem szelelne a szopóka, vagy a csibuk, elővennék a pipaszurkálót, hogy a szottytól a szívókát megszabadítsák alkalmas pillanatban, vagy a cukrászda ajtaja előtt, vagy a moziban vetítés alatt, mert azért kényelmes természetűek vagyunk, ha már szipákolunk, akkor az szeleljen is a maga módjával.

Az utcán füstölgő nő csak önmagát érdekli. Normális férfi a véleményt magában tartja, de azt a viselkedést elveti, mert nem azt a lányt vagy anyát látja benne, amely érzéseiben él, hanem a nőt, aki konokul olyan akar lenni, mint a férfi, aki azonban csak nevetséges ellenfél lesz egy látópontban s ez a látópont pedig a gúnynak egyik színes foltja.

Ha az elvet nem is valljuk együtt, de azért az aszfaltos a cigarettára gyújtó nő csakis mulatságos és kétségbeejtő, mely ront a nőies vonalak szépségében. A komoly és dolgozó nő ebben nem hibás, hogy ilyen női modell is jelentkezik az utcán. Kalányos Örzse néni is magára vonja az emberek figyelmét, ha a rövidszárú, öblös tajtékpipával végig csoszog a Kossuth Lajos utcán.

És mi ezen mosolygunk? Észre sem vesszük... ZAJOS

Köszöntjük őt

Alacsonytermetű, vidámtekintetű, őszhajú ember Wiatorisz Róbert. Nyugtalan, mindig újat kereső, fiatalos frissessége semmit sem változott az évtizedek során. Noha azok bizony bőven eljártak felette. Már a 63. évét számolja. Azt, hogy egészséges, friss, mozgékony még ma is, lekopogja, hogy még soká így legyen. Közben szemében fiatalos fény villan. Ezt a hamiskás szemvillanást láthatták szemében azok a bányászgyermekek, amikor — vagy harminc év előtt — az akkor még fiatal mérnök a dalárdából kijött s megszidta őket a motorkerékpárja illetéktelen piszkálásáért.

Mert akkor még motorral járt. No nem passzióból, hanem mint ahogy elmondja: — sokfelé kellett akkor szaladgálni, munkát végezni, hogy megélhessen.

Bizony a DGT urai nem becsülték sokra — főleg nem anyagiakban — a fiatal műszakiakat.

Most nem motorozik. Nincs rá szüksége. Igaz, ha autója lenne, szívesen használná, csakhogy most szórakozási célból.

Mert a szórakozás, az kissé korlátozott lehetőségű itt Komlón. Egy-egy mozi, s hitkán egy-egy színházi tájelőadás. S ez bizony nemcsak az ő, de talán egyetlen komlói igényével sincs összhangban.

Wiatorisz Róbert bányamérnök főgondja mégsem ez. A bánya-levegőellátás műszaki megoldása, ami nemcsak szakma számára, de hivatásként foglalkoztatja — szünet nélkül. Hat idegen nyelven tanulmányozza a különböző műszaki-tudományos leírásokat, amint elmondja: — sajnos csak könyvből.

Mert régebben szabadság helyett, megtakarított pénzén beutazta a Ruhr-vidéki, belga, cseh, stb. bányákat.

Sajnos, most ez a lehetőség bizony hiányzik.

1921-től dolgozik a bányáknál. 63 éves, s nem a nyugállomány foglalkoztatja, hanem az alkotás új lehetőségei. Tanulni, újabb tudományos — műszaki ismereteket szerezni, s azt itt Komlón, nálunk, a mi hazánkban hasznosítani — ez a vágya.

Precíz, pontos, jó szakember Wiatorisz Róbert. Ő maga mindig munkára kész, de másokat is alkotó cselekvésre késztet. Amit a legfőbb erényének tartunk, eredményes munkáját, magától értetődőnek, természetesnek veszi. Ezért tartjuk mi is természetesnek, magától értetődőnek, hogy Wiatorisz Róbertet felvették pártunk sorába.

Még sok évi eredményes, sikeres alkotó munkát, s hozzá a maihoz hasonló fiatalos lendületet, jó egészséget kívánunk neki.

A meggyőződés ereje

Igen, a meggyőződés ereje az, ami párttagjaink többségét arra viszi, hogy a hét bizonyos estéit könyvek tanulmányozására, az olvasott anyag írásos rendszerezésére — jegyzetelésre fordítsa. A meggyőződés arról, hogy nagyobb tudás, szélesebb politikai ismeret birtokában könnyebb az ember munkája, biztosabb és hasznosabb a szava, cselekedete, mellyel a nemzetgazdaság apró-szorgos hangyájaként az ország, a társadalom építésében részt vesz.

Talán ebben foglalhatnánk össze azokat a véleményeket, gondolatokat, melyeket azok mondottak el, akik most ősszel — önként — ismét elkezdték a tanulást, a szervezett pártoktatás keretében.

A sok vélemény közül is mi most két „tanulóét" emeljük ki:

H. Sándor az egyik. Bányász. Jelenleg orvosi véleményre napszinten dolgozik. Egyszerű párttag. Szavai szépen formáltak, gördülékenyek. Meggondoltság-megfontoltság érződik minden mondatából.

Miért tanul? Mondja el saját szavaival:

— Én, mint a párt tagja, kötelességemnek tartom a tanulást. Nekünk, a párt tagjainak, kötelességünk felvérteznünk magunkat olyan politikai ismeretekkel, melyek egyrészt munkánkat, másrészt azt segítik, hogy megértsük mi, miért történik a világban. Hogy megértsük és segíthessük alakítani környezetünk eseményeit...

Sabac Jánosné nem régi párttag. Bár a munkásmozgalomnak már hosszú évek óta aktív, pártonkívüli munkása. Párttag csak az ellenforradalom után lett.

— Az ellenforradalom alatt éreztem csak igazán, hogy az események megértéséhez, a vitákhoz és agitációkhoz menynyire szükséges a nagyobb politikai képzettség. Tanulok — mondotta —, mert úgy érzem, hogy nekem különösen sokat kell elsajátítanom és pótolnom.

Sabacz Jánosnénak, mint elmondotta, nem könnyű a tanulás. Dolgozik, a tanács egyik fűtője. S két iskolás gyermekének, férjének ellátása, no meg az önként vállalt nőmozgalmi-társadalmi munka is korlátozza azt az időt, melyet tanulásra fordíthat.

Mégis vállalja és vele együtt százan és százan hasonló körülmények között vállalják a tanulást, mert a népet, a pártot, a munkásosztályt szolgálják. S ehhez a feladathoz naprólnapra több, gazdagabb tudásra van szükség. A mi párttagjaink azért tanulnak, mert van céljuk, hitük, meggyőződésük.

Mozgalmi HÍREK

A párt Komló városi végrehajtó bizottsága az északi üzemek pártszervezeteinek munkáját tárgyalta csütörtöki ülésén. Az ülésre Szászváron került sor. Pénteken a városi pártbizottság tartott ülést, melyen a KISZ eddigi tevékenységét, valamint a párt szervezeti kérdéseit tárgyalta.

Mindkét ülésről következő lapszámunkban számolunk be olvasóinknak.

*

A nőtanács szabás-varrás tanfolyamot indít a közeljövőben. Otthon elvégezhető munkát kereső lányok, asszonyok részére horgoló és kesztyűkötő tanfolyam indul. Mindkét tanfolyamra a nőtanács városi irodáján lehet jelentkezni.

*

A városi tanács I. emeleti 110 szobájában november 15-től 3 napig a választási névjegyzéket közszemlére teszik, mely alkalommal felszólalás a helyszínen tehető meg.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XI.

A barna posztóból készült guniába öltözött góralak. Még Visztula menti lasowiakokat is lehetett látni kékzsinóros, álló galléros vászon sukmanájukban, kezükben a „magyarkával", melyet ünnepnapon viseltek.

A bíróság bevonult és helyet foglalt az emelvényen álló asztalnál. Donecki ügyész kissé sápadtan, de nagyon magabiztosan helyezkedett el az ügyészi székben. Időnként a szakértők asztala felé tekintett, ahol Grodzyski doktor nézegette feljegyzéseit.

Megkezdődött a tanúk kihallgatása. Az első Kaldula nővér volt.

Szemrebbenés nélkül vallotta, hogy Borbála őrült volt, és azért kellett elkülöníteni!

— Jogos volt az elkülönítés mint védelmi eszköz a magára és másokra veszedelmes testvérrel szemben! — mondotta. — Az őrültség családi, öröklött baj volt az Ubrykoknál. Borbála őrült volt.

Az ügyésznek arra a kérdésére, hogy a börtön ablakát miért kellett befalazni, azt válaszolta:

— Nem volt befalazva, csak kívülről betámasztottuk egy láda tetejével.

— Erre miért volt szükség? — kérdezte az ügyész.

— Borbála őrjöngései közben meztelenre vetkőzött, és így állt az ablakhoz. Ezzel megbotránkozást keltett a zárda lakóiban.

Második tanúként a karmel szűzek sekrestyését hallgatta ki a bíróság. Azt állította, hogy Borbálát azért kellet befalaztatni, „mert a nővérek nem bírtak vele. Saját érdekében tettük, kérem."

— Az ablakot is befalazták? — kérdezte újra Donecki.

— Be! — válaszolt a sekrestyés.

— Egyszóval, befalazták?

— Igen, uram! — mondta az együgyű, nem elég jól kioktatott tanú.

— Ki építette a falat?

— A nővérek az én segédletemmel — volt a válasz.

— S meztelen volt Ubryk Borbála, amikor maga látta?

— Ments meg, Uram, a gonosztól! Dehogy volt meztelen!

— Nem állt az ablakban egész nap?

— Én sose láttam, uram!

— Akkor miért falazta be az ablakot?

— Ezt a parancsot kaptam.

— Tisztelt bíróság! — szólt Donecki. — Ubryk Borbála börtönének ablakát tehát befalazták, de nem azért, mert megbotránkoztatta a nővéreket meztelenségével, hanem egészen más okból... Ezt az embert, aki előttünk most vallomást tett, mint a becsület mintaképét állították ide a felsőbb papi hatóságok. Szavaiból kiderült, hogy Ubryk Borbálát vagy azért falazták be, mert a szökésétől tartottak, vagy azért, hogy megóvják az apácák üldözései elől! Kérem, vegyék jegyzőkönyvbe a tanú vallomását!

A terem felmorajlott!

Veronika nővér következett. Ő is azt vallotta, hogy Borbála őrült volt. A fejedelemasszony nagyon vigyázott, hogy a kolostor falain kívül ne szerezzenek erről tudomást, mert az őrültség gyalázat mind az illető családjára, mind a zárdára nézve. S nem is tudta meg senki — tette hozzá.

— Az őrültség betegség — jegyezte meg az ügyész. — Van-e még korunkban értelmes ember, aki szégyelli a betegségét, vagy szégyelli, ha családja egyik tagja megbetegszik? S ha a zárdákban még ilyen nagy a tudatlanság, ürügy lehet az ilyen szörnyű büntett elkövetésére? Miért nem léptek fel ellene a tanultabb, műveltebb nővérek és papok? De ők azt akarták elhitetni, hogy az ördög bújt a betegbe, az rontotta meg, s eljátszották a középkori ördögűzési szertartást.

Talán ismerik azt a vallási tételt, hogy minden emberben születésétől fogva benne van a sátán, s ezért már a keresztelésnél kell kiűzni belőle. E szertartás azonban felvilágosult századunkban csak mint babona él. De itt, Krakkóban, egyszerre feltámasztja egy pap, elhiteti száznál több apácával, hogy hatalma van az ördög fölött!

Senki sem volt a zárdában, aki kételkedett volna Gratianus atya szavaiban, amikor elmesélte, hogyan ragadta el Borbálát az ördög. Senki sem nevetett azon az íráson, amivel Gratianus atya igazolta annak idején, hogy Borbálát valóban a sátán ragadta el! Hogy ez így történt, bizonyítja Bonaventura atya levele, melyet csatoltunk az iratokhoz. — Az ügyész mély lélegzetet vett, azután így folytatta:

— Veronika nővér vádolta a hatóságokat, hogy a helyszíni vizsgálat folyamán „nem tisztelték kellően a szent helyet és személyeket." Mondja ki bátran Veronika nővér, hogy nem tetszett a küldöttség bátor fellépése, az, hogy felfedte a zárda titkát! Mily jogtalanság! S még papi személyeket is felelősségre vonnak.

— A küldöttség azzal a föltett szándékkal jött, hogy bajba hozza a kolostorunkat — mondta Veronika.

— Önök ismerik az iratokból — fordult a bíróság felé az ügyész — azokat az adatokat, amelyek súlyos bizonyítékul szolgálnak arra nézve, hogy büntetendő cselekmények történtek a karmelita zárdában. Arra kell választ kapnunk, miért kínozták az őrültségig Ubryk Borbálát? Miért falazták be a pincébe? Hogyan tudták ezt Krisztus egyházának a szeretetről szóló tanításaival összeegyeztetni?. S miért védelmezik felsőbb papi hatóságok, mégis, a messzi Róma is, e büntettet?...

A bíróság elnöke erélyesen közbevágott:

— Ügyész úr! A vád képviseletében az ügyről magáról beszéljen. Kérem, ne ragadtassa magát olyan területre, mely nem tartozik az általunk tárgyalt ügyhöz!

Donecki követelte, hogy Ágota nővért is hallgassák ki. A védő ellenezte e tanú kihallgatását.

Hosszasan előadta, hogy Ágota nővér nem egyszer megszegte a kolostor szabályait, előző életében vannak foltok, és kolostori magatartása sem volt példamutató.

Amikor Donecki mégis ragaszkodott az apáca kihallgatásához, a védő azzal érvelt, hogy Ágota elfogult az ügyben, mert jó barátságban volt Ubryk Borbálával, s ezen kívül ő is kapott egyházi büntetést...

Az ügyész most még határozottabban ragaszkodott Ágota kihallgatásához. Az elnök végül is elrendelte Ágota megidézését és kihallgatását. Megérkezéséig pedig szünetet rendelt el.

A szünetben Grodzyski doktor és Dimitrij Donecki szobájába ment. Az ügyész remélte, hogy Ágota vallomása megváltoztatja az ügy menetét.

— Lázár páter Ágotával folytatott utolsó beszélgetése biztató volt — mondta. — A leány ígéretet tett, hogy a tiszta igazat fogja vallani.

Az orvos azonban bizalmatlan volt Ágotával szemben.

(Folytatjuk)

Az élüzem cím elnyerésének feltételei

Béta-akna a legesélyesebb

A jövőben az üzemek és vállalatok ismét versenghetnek az Élüzem cím és az azzal járó pénzjutalom elnyeréséért. Ezzel a címmel lehet kitüntetni mindazon üzemeket és vállalatokat, melyek hat hónapon keresztül teljesítik a meghatározott feltételeket.

A feltételek a bányaüzemeknél a napi termelés nagyságához mérten változnak. Három csoportba sorolták a bányaüzemeket, úgymint: *a) Kis üzem* (0—30 vagon/nap), *b) Közép üzem* (30—60 vagon/nap) és *c) Nagy üzem* (60 vagon napi termelés felett).

A közép üzemnél (pl. Anna-akna) a feltételek a következők:

A termelési terv 103, az összüzemi teljesítményi terv 102 és az önköltségi terv 99 százalékos teljesítése. A minőségi terv 102 százalékos teljesítése és a megelőző év átlagos 100.000 műszakra eső baleseti gyakoriság számértékét az értékelési időszak (félév) baleseti gyakorisági szám nem lépheti túl.

A nagy üzemnél (pl. Kossuth bánya, III-as és Béta-akna) a feltételek a minőségi tervnél és a baleset előfordulásnál ugyanazok, mint a közép üzemnél. A további feltételek: termelési terv 102, összüzemi teljesítményi terv 100 és az önköltségi terv ugyancsak 100 százalékos teljesítése.

Az Élüzem cím elnyerésével járó pénzjutalom a létszám arányában változik. Így például az az üzem, melynek létszáma 500 és 1000 között van, 25.000 forint jutalmat kap. Ahogy emelkedik a létszám, úgy emelkedik a jutalom összege is.

A Nehézipari Miniszter, illetve a Bányaipari Dolgozók Szakszervezete elnökségének megbízottja a kitüntetéssel járó zászlót, oklevelet ünnepélyes keretek között február 15. és 20. napja, illetve augusztus 15. és 20. napja között adja át.

*

Ezek ismerete után kereste fel munkatársunk Gál Miklós elvtársat, a tröszt versenyfelelősét, hogy tőle kérjen felvilágosítást:

— *A komlói tröszthöz tartozó bányaüzemek közül melyik üzem az, amely legközelebb áll az Élüzem cím elnyeréséhez?*

— Üzemeink közül a Béta-akna a legesélyesebb, de hadd tegyem hozzá, hogy a többieknek is van lehetőségük a kitüntetés elnyerésére. Béta-akna valamennyi előírt feltételt — egy kivétellel — teljesített július 1-től a mai napig. Az értékelés december 31. után történik meg, tehát a feltételeket továbbra is teljesíteniök kell és a baleseti gyakoriság — ez az a feltétel, melyet eddig még nem teljesítettek — csökkentése szükséges.

Anna-akna dolgozóinak ugyancsak a baleset előfordulást és a szén kitermelési költségét kell csökkenteniök.

Mája bányászai a minőségi tervüket nem teljesítették eddig, s náluk is baj van a baleseti előfordulással. Megjegyezni kívánom, hogy kivétel nélkül minden üzemben sokkal nagyobb gondot kell fordítani a baleset-védelemre, mert könnyen lehet az az ok, mely miatt a kérdéses üzem nem nyerheti el az Élüzem címet.

III-as aknán a legnagyobb gondot az önköltség csökkentésére szükséges fordítani, mert ezen a téren jelentős elmaradás mutatkozik.

Kossuth-bánya és Nagymányok az, melyek csak egyetlen feltételét teljesítették az előírtnak.

Befejezésül csak azt tudom mondani, hogy az év végéig még van bőven idő, s ezalatt minden üzem dolgozhat úgy, hogy elnyerik a megtisztelő címet és a vele járó pénzjutalmat.

Piaci árjegyzék

Ha szerdán vagy szombaton a piacon vásárolunk, bizony nem egy esetben hallunk olyan megjegyzéseket, amelyek az árakkal kapcsolatosak. A háziasszonyok közül néhányan a drágább, többen az olcsóbb áruféleségekről ejtenek szót, s mit tagadjuk, nem egy esetben méltatlankodás csendül ki hangjukból.

— Ez az apró krumpli — mondogatják — forint harmincba kerül, pedig lehetne olcsóbb is. Aztán meg a karfiol, a fokhagyma is elég drága. Hiszen a fokhagyma kilója hét forint (tessék csak bevásárolni a disznóvágáshoz!), a karfiolé meg három forint 20 fillér.

Vannak ilyen megjegyzések a piacon, a zöldségesboltokban, de még kézimunkázgatás közben — a lakásban is. Beszélnek róla hosszúnak tűnő percekig, talán órákig s közben eszükbe sem jut, hogy összehasonlítást tegyenek az elmúlt évi árakkal. Mert, bár a fokhagyma az idén 7 forint, tavaly még ennél is drágább volt. 8 forintba került. Igaz ugyan, hogy 1955-ben 6.— forintos áron vásárolhatták, de akkor a termés is jóval kedvezőbb volt. S bár a burgonya két évvel ezelőtt, csak 1 forintba került, az 1956-os 1,60/kg-os árhoz viszonyítva ezévben mégis 30 fillérrel csökkent a fogyasztói ára. Ugyanígy van ez a karfiollal is. Míg 1955-ben — a bő termés következtében 1,— forintért árusíthatták kilogrammját, addig 1956-ban 6 forintra emelkedett a karfiol ára. Az idén ez az ár 2 forint 80 fillérrel csökkent. Van olyan árucikk, amely drágább, mint az elmúlt évben volt, ilyen például a körte, szőlő, paraj, zeller, a legtöbb azonban olcsóbb a tavalyi áraknál. A kelkáposzta például 3 forint 40 fillérrel, a paradicsom, paprika, 1 forint harminccal, a gyökér 2 forint 10 fillérrel, a vöröshagyma pedig 40 fillérrel olcsóbb, mint 1956-ban volt.

Hétvégi JEGYZETEK

EDESANYAM

Amikor kimondom ezt a szót: édesanyám, egy őszhajú asszonyra gondolok, akin bizony már meglátszik az évek múlása. Minden esztendő elteltével egy pici ránccal több lesz az arcán. A munkában és a gyermekeiért való gondoskodásban mégis fáradhatatlan. Ilyen minden édesanya. Magukkal keveset törődnek, de gyermekeikért mindent megtesznek.

Hiába keresgélek a szavak szótárában, mert ennél az egyetlen szónál, hogy ÉDESANYÁM szebb kifejezést nem találok. S mégis milyen sokan használnak más megszólítást. Gyakran halljuk, mikor a zsebpénzt kérő fiú így szólítja meg édesanyját: „Muter, szeretnék elmenni, kérem a zsebpénzemet." Vagy ennél durvább, erélyesebb hangot is használnak.

A minap egy olyan társaságba keveredtem, ahol többségben fiatal, 18—20 év körüli fiúk voltak. Beszélgetés közben egyszer csak így szól az egyik fiú barátjához: „Te Pista, hol voltál vasárnap? Egész nap nem láttalak!"

— Beteg volt az „öreglány", alig tudtam este elszabadulni hazulról — hangzik a válasz. S az „öreglány" kifejezés alatt most is az édesanyját érti. Ez a megszólítás különösen kedvelt és meghonosodott a fiúk között. Így szólítják azokat a mamákat is, akik táncolni kísérik lányaikat a bálba, s miközben gyermekük szórakozik, ők boldogan nézik a fiatal, táncoló párokat. Egy alkalommal ezt a megjegyzést hallottam:

— „Nézd az öreglányok hogy figyelik a csemetéiket!" — hívta fel barátja figyelmét az egyik fiú. S mindezt olyan természetesen mondják, mintha nem is lenne más kifejezés, más megszólítás. Vajon miért? Talán szégyellik azt az elfogultságot, melyet akkor érzünk, amikor kimondjuk ezt a szót — édesanyám. Ezt az érzést hívják gyermeki szeretetnek, s éppen azért, mert ők már „felnőttnek" érzik magukat, használják egyre ritkábban ezt a szót. Pedig, hogy milyen sokat jelent ez a kifejezés, azt azok az emberek tudják leginkább, akiknek az édesanyját már csak egy kicsi sírdomb jelenti valamelyik temetőben.

Ne szégyelljük hát édesanyának szólítani azt az asszonyt, aki ébren várja meg, míg fia hazatér a bálból, aki nem fekszik le addig, míg haza nem ért a műszakról a számára legkedvesebb kincs, a gyermek. Sok fáradságáért, önfeláldozó munkájáért legalább annyit minden anya megérdemel, hogy tisztességesen, becsületesen szólítsuk őket. Használják bátran, egymás előtt is az édesanya megszólítást fiúk és lányok egyaránt. Sokkal szebb ez a kifejezés a „muter" és az „öreglány" szavaknál.

SZŐKE

Ami tetszik

... hogy a Pécsi úton, a lépcső mellett korlátot állítottak.

*

... hogy a szemétkihordás után összetakarítják az útra hullt szemetet.

*

... *hogy a Szabadság filmszínházban az előadások megkezdése előtt már közvetítenek zenét, s hogy szellőztetik a termet.*

... hogy a Kossuth L. utcában a Helyiipari Vállalat fodrászrészleg üzletének ajtaján szakadt függöny éktelenkedik.

*

... hogy a kenderföldi legénységi szálló konyhályán a felszolgálók a piszkos terítőkre szolgálják fel a süteményt.

*

... hogy a Szabadság filmszínházhoz vezető utat a sok kérés ellenére sem javították még meg. Nem tetszik az sem, hogy ezt az utat csatornaépítés miatt felásták és hosszú idő óta mély gödör veszélyezteti a moziba járók testi épségét.

*

... hogy a 24-es AKÖV telephelyén csak késve kezdték el a melegedő helyiség építését. Nem tetszik az sem, hogy ugyanitt nem megfelelő állapotban van a szerelő akna, s ennek ellenére nem építenek másikat.

... *hogy a Pécsi úton felállított korlátot illetéktelenek máris lerombolták. Az tetszene, hogy ha ezekkel a rongálókkal szemben a legszigorúbb intézkedéseket foganatosítanák.*

HELYESBÍTÉS

„A gépkezelő Marika" címmel november 9-én cikk jelent meg Dinka Máriáról. Helytelen tájékoztatás alapján közöltük, hogy Dinka Mária szakszervezeti bizalmi az üzemben. Most helyesbítjük, Dinka Mária nem szakszervezeti bizalmi, hanem trösztbizottsági tag.

Ami nem tetszik

... hogy a Pécsi úti Ruházati Boltban cigarettázva szolgálja ki a vásárlókat az egyik eladónő.

ESEDÉKES

Több kökönyösi lépcsőház festése vált esedékessé, a lakók mégis hiába mennek a területi gondnokhoz, a Karbantartó Vállalathoz, a festést nem végzik el. Erről tanuskodik az a levél is, amelyet a Vorosilov utca 16-os számú lépcsőház lakói küldtek szerkesztőségünkbe.

A munka elvégzésére a Karbantartó Vállalat lenne illetékes, ha... De kérdezzük meg magát a vállalatot, hogy mi is következik a „ha..." után? Kérdésünkre a műszaki előadó, Hajna Gyula válaszol:

— A vállalatnál kevés festő dolgozik. Az ő feladatuk jelenleg az Újtelepen átalakított házak festésének elvégzése és a Zrínyi Ilona Kultúrotthon épületének festése. Ezek a munkák jelenleg fontosabbak a lépcsőházak festésénél, hiszen amíg nem fejezték be a festők a munkát, az újtelepi családok nem tudnak beköltözni a lakásokba. A festési munkák befejezéséig pedig a Zrínyi Ilona épületében sem indulhat meg a kulturális élet.

A lépcsőházak festéséről tehát egyideig szó sem lehet. Vagy talán mégis? Hiszen ha végigjárjuk a kökönyösi házakat, bizony sok helyen találunk szép, tiszta lépcsőházat, festett folyosót. Pedig ezeket sem a Karbantartó Vállalat festette ki. Az asszonyok fogtak össze, s közösen festették ki a lépcsőházukat. Pedig minden lépcsőházban akadnak betegek, s a festéshez szükséges állványok sem álltak rendelkezésükre. Mégis elvégezték a munkát.

Természetesen ezzel nem azt mondjuk, hogy a lakók kötelessége a lépcsőházak festése, akik ezt mégis megteszik, a Karbantartó Vállalat munkáján könnyítenek addig is, amíg a munkák elvégzését lehetővé tudja tenni a vállalat.

Szerkesztői üzenet

Fülöp János egy panasszal fordult szerkesztőségünkhöz. Levelében azt írja, hogy október 22-én este Kátai Sándor kisfiához, aki 39,6 fokos lázzal feküdt, orvost akartak hívni. A telefonon egy női hang jelentkezett, aki azt a választ adta kérésükre, hogy a kisfiút hozzák le a rendelőbe.

A panasszal kapcsolatban közöljük, hogy az ügyeletes orvos csak abban az esetben hagyhatja el a rendelőt, ha súlyos sérülthöz hívják. Ellenkező esetben mentőt kell hívni, mint ahogy azt Kátaiék is tették. Az asszisztensnő csak abban volt hibás, hogy nem adta meg a kellő és udvarias felvilágosítást! Az orvos ebben az esetben nem követett el mulasztást.

ÖNTUDAT

Nem fiatal ember már H. József, akivel a minap beszélgetést folytattam. Nem fiatal, sőt — elég idős ahhoz, hogy néhány dologban saját tapasztalataira emlékezzem. — Mindig mély megértéssel és szomjas kíváncsisággal hallgatom az öregek mondanivalóját, valahányszor arról a világról beszélnek, amelyben ők éltek. Különös, szenvedéssel teli, számomra ismeretlen élet ez, amelyet néhány pillanatra, avagy egy röpke órára elém varázsolnak ismerőseim.

H. Józseffel munkahelyén találkoztam. Akkor kopogtattam ajtaján, amikor éppen ebédelésből tért vissza. Miután ez alkalommal nem hivatalosan látogattam meg, beszélgetésünk bizony elég hosszúra nyúlt. Szóba került a család, a gyerekek, s a régi küzdelmes, hányatott élet is.

— Jól emlékszem gyermekkoromra — mondotta H. József, — tanyán éltünk és heten voltunk testvérek. Szüleim gazdasági cselédek voltak. Mondhatom: 1945-ig, nagyon rossz körülmények között éltünk. Sorsomat egy embertársamnak sem kívánom...

H. József, itt egy pillanatig elhallgatott, talán a két lányára és a fiára gondolt, akik becsülettel helytállnak munkahelyükön, s akik vezető beosztásban dolgoznak, avagy talán saját élete eseményei vonultak el szemei előtt. A néhány pillanatig tartó csend után, ismét megszólalt:

HA NEM LENNE A PÁRT

akkor én sem lehetnék ilyen beosztásban. Nélkülözhetnék, élhetnék kegyelemkenyéren, s gyerekeimnek is, csak a nyomorgatás jutna. Bizony így lenne, mert abban az időben szüleim sem éltek másként.

Arról az időről én nem sokat tudok, hiszen... nagyon régen volt már. Nekem legalább is úgy tűnik. H. József emlékezetében azonban úgy látszik, még frissek az emlékek, mert különös hangsúllyal jegyzi meg:

— Mindent a pártnak köszönhetek. A pártnak, amely lehetővé tette számomra a szebb és jobb életet. Nem is hagyom cserben soha. S ha már mással nem is tudok segíteni, hát — jószívvel adom a 20 forintos havi tagdíjat.

Igérgetünk... igérgetünk...

November 13-i számunkban számoltunk be olvasóinknak, hogy nemrégen a Bács megyei építők, akik Komlón építkeznek, átadták műszakilag az 575-ös épületet, amely 18 kétszobás lakásból áll. A műszaki átvevők, valamint a lakók együttes véleményét tolmácsolva, a cikknek „Minden dicséretet megérdemelnek" címet adtuk. Ez így is van, valóban a Bács megyei építők kitűnő munkát végeztek.

November 11-én a reggeli órákban azonban arról értesültünk, hogy ezen a napon egy másik, az 550/A épület műszaki átadására kerül sor. Odamentünk, és amit ott láttunk, az igazán még elég messze áll a műszaki átadás napjától, és nem is lehet összehasonlítani a Bács megyei építők munkájával.

Az 550/A épület ugyancsak 18 kétszobás lakásból és egy ötven férőhelyes óvodából áll. A műszaki átadás napján egyetlen egy szobát sem láttunk parkettázva. A szobák közepe tele piszokkal, malterral, cementtel, tégla- és cserépdarabokkal. A falak befejezetlenek. Olyan szobában is voltunk, ahol a hengerlés egyik helyen élesen látható, másik helyen pedig alig látszik. A cserépkályhák mintha ugrásra lennének készen, olyan ferdén állnak. A konyhákról, a fürdőszobákról és egyéb más helyiségekről nem is beszélünk. Az ajtóknál még hiányoztak az üvegablakok, és sok helyen még ajtó sem volt.

Ilyen állapotban nem szokott történni az épületek műszaki átadása. Vajon miért történt ez, miért november 11-ére tűzték a határidőt?

Természetesen mi utána jártunk a dolognak. Ugyanis a Komlói Állami Építőipari Vállalat vezetősége 1957 október 21-én kelt levelében értesítette a trösztöt, hogy még október hónapban befejezik a munkálatokat és így a hónap végén, pontosan 31-én kerül sor az épület műszaki átadására. Erre a tröszt — tudva, hogy ez nem fog bekövetkezni, — az épület műszaki átadás napját november 11-ére halasztotta, amelyben a fenti vállalat vezetősége is beleegyezett.

Hogy miért történt ez, mi azt nem tudjuk. Mindenesetre ehhez nekünk is van hozzátenni valónk. És pedig az, hogy a Komlói Állami Építőipari Vállalat dolgozói, akik eddig kiváló munkát végeztek, jól dolgoztak, tegyék meg a tőlük telhetőt, hogy máskor ez ne forduljon elő. Az építkezés vezetősége pedig, ha nem biztos a dolgában, felületesen ne ígérjen meghatározott időpontot.

Látogatás a Szovjetunió bányáiban

IV.

Írta: WIDER BÉLA

Hogy megértsük a Szovjetunió bányáinak hatalmas méreteit, meg kell mondani azt, hogy a geológiai viszonyok sokkal kedvezőbbek, mint például nálunk. Ennek következtében sokkal nagyobb lehetőségeik vannak a bányák gépesítésére. Ez a magyarázata annak is, hogy az alapvágatok nagy része szénben, vagyis csapásban van kihajtva.

A vágatok szelvénye igen nagy. Biztosításra betonidomtéglákat, TH gyűrűket, vasbeton oszlopokat, fémtámokat alkalmaznak. Fejtésekben is fémtámok vannak a pillérek helyett, melyeknek súlya 2 mázsa. Szállításuk géppel történik. Ezen kívül használják a hidralikus könnyűfém támokat, de készítenek fából és vasból kombinált ácsolatokat is.

A fejtések hossza 200—300 méter. A jövesztést különböző típusú kombájnok végzik. Legelterjedtebb a Dombasz kombájn. A kombájn után egy szánkót szerelnek, mely az ácsolatokhoz szükséges fát szállítja.

Az elővájásokban is gépek dolgoznak. Ezekkel a gépekkel egyszerre vájják ki a teljes szelvény-méretet. 10—12 métert haladnak előre egy-egy műszakban, s az így kivájt szelvényt előre elkészített ácsolatokkal biztosítják.

Meredek dőlésű telepekben is láttunk kombájt dolgozni. Itt vitlára volt kötve, mellyel az előrehaladásnak megfelelően engedték be a fejtésbe, majd a fejtésen végig, s egy-egy pászta kivájása után a kombájnt vitlával is húzzák vissza.

Egy kísérleti munkahelyet is láttunk, ahol páncélpajzsos biztosítás volt, hidralikus megoldással. 12 perc alatt ment át a fejtésen az egész fejtési biztosító pajzsrendszerre épített kaparóval együtt. A munkások csupán csak a szelepeket nyitották ki.

Igen sokféle megoldását láttuk a jövesztésnek és a biztosításnak. Láttunk földalatti gázosítást is, de erről majd később számolok be.

Szükséges még megemlíteni azt is, hogy igen meggyorsították a szovjet bányászatban az aknamélyítést is. Hatalmas magfúró berendezéssel — 8 méter magas, 4 méter átmérőjű fúrófejjel — 5 méter vastagságú magot fúrnak, azt kiemelik, majd fent vasúti sínen mozgó szállítással tovább viszik és a magfúróval tovább folytatják a fúrást.

Ezzel az eljárással 35 métertől (eddig kifalazzák) 500 méterig mélyítik le az aknát. Az aknában vízzel biztosítják, hogy az akna ne menjen össze. Helyben készítik el a betongyűrűket, melyeket alulról felfelé raknak be az aknába, s ha a gyűrűzés kész, kiszivatják a vizet. Tehát úgy készül el egy 500 méteres akna, hogy abban az elkészítésig egy ember sem szállt le. Itt például 50 centiméter az egy főre eső teljesítmény. Az aknamélyítés személyzete — mely gépek kezelőiből áll — hat ember.

Minket az foglalkoztat: ha ilyen magas a műszaki színvonal, hogyan érték ezt el? Ezért megnéztük a Donyec medencei Bányagép Tervező- és Kutató Intézetet, mely Sztálinóban van. Ettől 60 kilométerre van a Kirov Bányagépgyár, mely gyártja az egész medencének szükséges bányagépeket és a vas- és fémbiztosításhoz szükséges támokat. Ennél az intézetnél (mármint a Bányagép Tervezőknél) 650-en dolgoznak. Ebből 450 bányagépszerelő, a többi technikus. Ennek a hatalmas apparátusnak az a feladata, hogy új gépeket szerkesszen. Mi magunk is egész sor új gépet láttunk készülőben.

SPORTHÍREK

LABDARÚGÁS

November 17-én, vasárnap délután fél kettőkor a Komlói Bányász a Szombathelyi Haladással játszik, hazai pályán. Előtte, háromnegyed 12-kor a szombathelyi és komlói tartalékcsapatok mérkőzése lesz. Rossz idő esetén a tartalékcsapatok a salakpályán mérkőznek meg, negyed 12-kor.

Ugyancsak a tartalékcsapatok mérkőzése előtt rendezik meg a Kökönyös nyugati és Kökönyös keleti iskola csapatai között, az úttörő bajnokságot.

KÉZILABDA

Kézilabdásaink szombaton és vasárnap Budapesten, az NB I-es osztályozón vesznek részt. Ha itt sikeresen szerepelnek, akkor jövőre már az NB I-es ligában játszanak.

RÖPLABDA

November 17-én, vasárnap a Komlói Bányász Pécsett, a Pénzügyőrség ellen játszik. A november 10-i Komlói Bányász—Sásd 3:0-ás győzelem után bízunk a vasárnapi veretlenségben is.

Röplabda NB III. állása a 6. forduló után

1.	Komlói Bányász	6	6 —	18: 4	12
2.	Pécsi Dózsa, P.	5	4 1	12: 7	8
3.	Pénzügyőrség	6	4 2	15:11	8
4.	Komlói Petőfi	6	4 2	12:10	8
5.	Szekszárd	5	3 2	12: 7	6
6.	PEAC	6	2 4	11:12	4
7.	Tótföld	6	2 4	11:13	4
8.	Sásd	7	2 5	9:17	4
9.	Bikal	5	— 5	2:15	—
10.	Szebény	2	— 2	0: 6	—

TORNA

Az Országos Ifjúsági Tornászbajnokságot, november 16-án rendezik meg Budapesten. A Komlói Bányászból Bánusz Márta vesz részt a bajnokságon.

Bútorüzletben

Minden megtalálható itt, ami egy lakás berendezéséhez szükséges. Az érdeklődőknek — márpedig ezek sokan vannak — van is mitt nézegetniök, mire kiválasztják a megfelelő bútordarabokat. Mindenki mást keres, minden lakásból más hiányzik, amit mielőbb igyekeznek pótolni a háziasszonyok. Hiszen a lakás csak úgy szép, csak akkor barátságos és úgy otthonos igazán, ha abban minden bútordarab csinos, szép és ízléses.

Nézzünk csak körül, mi mindent vásárolhatnak a háziasszonyok itt a bútorüzletben. Van itt fényezett és nyers konyhagarnitúra bőven, s most ismét kapható az igen keresett 1,50, 2,60, 2,80 és 3 méteres függönytartó is. Nagy a választék a csőbútorokból. A különböző huzatú, igen csinos garnitúrák közül bizony nehéz a választás. Különösen, ha ezt még az ár is befolyásolja. Egy-egy garnitúra ára ugyanis 5 500, 6 000, 6 994 forint. Szépen egészítik ki a szobagarnitúrát a fényezett kétajtós szekrények és a német és cseh gyártmányú rekamiék is. A rekamiéknak különösen sok vásárlójuk akad. S aki csak meglátja őket, bizony rajta felejti tekintetét néhány pillanatra. Magukban pedig bizonyára ezt gondolják: „De jó is lenne már a mi szobánkban is egy ezekből." Dehát hiába, amíg nincs egybe a 3 100, vagy a német gyártmányú rekamié ára, a 3 500 forint, addig csak a boltban gyönyörködnek az asszonyok, a vásárlók ebben a bútordarabban. Minden házi asszony úgy van, ha meglát egy bútordarabot, azt rögtön a saját lakásába képzeli el, s aztán ha az jól illik oda és pénze is van rá, hát megvásárolja.

Több újdonságot árusítanak néhány hete a bútorüzletben. Igen divatosak a tükörállványok, melyek üveggel 805,60 forintba kerülnek. Az ágyneműtartók ára 1 030 forint. Sorolhatnánk még a szép, ízléses és minden igényt kielégítő bútordarabokat, melyek a bútorüzletben kerülnek árusításra, e helyett azonban azt ajánljuk, nézze meg minden háziasszony maga. Hiszen több szem, többet lát.

Téves felfogás

Farkas Károly, az ÉM 3-as számú Mélyépítő Vállalatnál dolgozik. Gépkezelő. Munkája ellen egy ideig nem volt kifogás. A szerszámok tárolásához szüksége volt egy raktárhelyiségre, melyet a vállalat biztosított számára. Ezzel kezdődött el tulajdonképpen az a dolog, mely a bírósági tárgyalóteremben fejeződött be.

Farkas Károly szabadon járhatott a raktárhelyiségben, amikor éppen kedve tartotta. A többi szerszám között szeszélyen húzódott meg az egyik sarokban egy villanymotor. Ez nyerte meg a gépkezelő tetszését. Gyorsan határozott. Szeptember 14-én munka után beszólt az építésvezetőnek, hogy a villanymotort Pécsre viszi megjavíttatni. S mert a beleegyezést megkapta, így hát munkahelyéről már a villanymotorral távozott. Eddig nem is volt semmi baj. Hanem ami ezután következett, az már nem is baj, de bűncselekmény volt. Az történt ugyanis, hogy a vállalat tulajdonát képező villanymotort nem Pécsre a Finommechanikába, hanem kaposvári lakására akarta szállítani Farkas Károly. A kaposvári állomáson azonban a rendőrség igazoltatta a csomagot cipelő embert, s az 1400 forint értékű villanymotort lefoglalta. Így került az ügy a bíróság elé.

Farkas Károly — mint annyi sok más dolgozó — úgy gondolta, hogy az üzem tulajdona nem közösségi tulajdon, hanem csak egyes embereké. S ha már egyéneké, miért ne lehetne éppen az övé. A tárgyalás során azonban bebizonyították, hogy téves a felfogása, gondolkodásmódja, hogy az üzem, az állam tulajdona, nem „csáki szalmája."

A bíróság szigorú ítéletet hozott a társadalmi tulajdon lopásáért Farkas Károly ellen. Hat hónapi börtönbüntetésre és 300 forint pénzbírságra ítélték. A vádlott azonban igazságtalannak tartja az ítéletet, szerinte, „nem súlyos bűn" a társadalmi tulajdon lopása. A becsületes emberek mégis elítélik tettét. Előbb, vagy utóbb minden olyan emberre sor kerül egy-egy tárgyaláson, aki nem látja be, hogy ha az üzemet lopja, saját magát is megkárosítja.

Amit a gyermekbénulás következményeiről még tudni kell

Sokat hallottunk arról, hogy a félelmetes járványos betegségnek, a Heine Medin-kórnak, vagy másképpen gyermekbénulásnak, gyermekparalízisnek utókövetkezménye a részleges bénultság, a zsugorodás, a torzulás majdnem nyom nélkül gyógyult egyik, vagy másik gyermeknél. Ez természetesen így is van. Jól felszerelt utókezelő kórházaink egyre több olyan kis beteget bocsátanak el, akiknek a teljes gyógyultságához ma már kétség nem fér.

Csodák azonban nincsenek.

Ahhoz, hogy az utókezelő kórházak ezt az eredményt produkálhassák, nemcsak az utókezelés szívós, kitartó, rendkívüli türelmet és szaktudást igénylő, önfeláldozó munkája szükséges, hanem a szülők felelősségtudata, gondossága és féltő szeretete is.

Hogyan gyorsíthatja meg a gyógyulás, az utókezelés folyamatát a szülők jó közreműködése?

Mint ismeretes, a Heine Medines mozgászavarok gyógykezelése évekig eltarthat s a kórházból való távozás után is még hosszú ideig folytatódik. A Heine Medines gyermekbénulási kilátás igen nagy mértékben függ a hozzátartozó megértő és segítő magatartásától. Az a könnyű Heine Medines, akivel otthon nem törődnek, nemcsak lassabban gyógyul, de állapotában visszaesés is tapasztalható. Ezzel szemben annak a beteg gyermeknek a gyógyulása, akinek a megbetegedése súlyosabb ugyan, de szüleinek a kórházzal, az utókezelő intézettel való együttműködése jó — eredményesebb lesz.

A legfontosabb, hogy a gyermek fektetésében, tornáztatásában, mozgatásában otthon is szigorúan betartsuk az intézet előírását. A megjelölt időben pontosan vigyük el ellenőrző vizsgálatra. Ha közben rendellenességet tapasztalunk, inkább legyünk aggályosak és mutassuk meg a körzeti orvosnak, szakorvosnak, vagy vigyük soronkívül az utókezelő intézetbe vizsgálatra. Hányszor előfordul ugyanis, hogy a kötelező ellenőrzést hónapokon keresztül elmulasztó anya kétségbeesetten viszi be gyermekét a vizsgáló szobába, rimánkodva hogy mentsék meg, tegyenek valamit, mert a már gyógyulófélben lévő gyermek lába otthon eltorzult.

Az anya idő előtt túl sokat hagyta járni gyermekét és még talán őrült is neki, hogy olyan hamar lábraállt, hogy annyira igyekezett...

Az orvos válasza legtöbbször lesújtó. Az anya beletörődése a gyermek helytelen járatásába az orvosi utasításokkal ellentétben hosszú időre visszaveti a gyógyulást. A torzuláson sokszor már nehezen segíthet az intézet, de persze mindent megtesznek, hogy az elhanyagolt gyermek járásán javítsanak.

Ilyen és ehhez hasonló jelenetek sajnos, elég gyakran játszódnak le az utókezelő intézetek járóbeteg-rendelésein. A kis betegek egy része, szerencsére a kisebbik része válik a szülők hanyagságának, vagy a korai járatásról alkotott helytelen felfogásnak áldozatává — hangoztatják a szakorvosok.

A szakorvosi intelem minden érdekelt szülőnek szól.

Ne járassák utókezelés alatt álló beteg gyermekeiket túlzottan, idő előtt! Korai örömük a gyermek idő előtti lábraállásán és járásán csakhamar szomorúsággá változik, amikor megtudják, hogy jóvátehetetlen hibát követtek el, mert a kis beteg lába eltorzult.

Mit tegyenek?

Lelkiismeretesen tartsák be a kezelőorvos és a szakorvosi intézet orvosainak utasításait.

HÍREK, közlemények

Egy javaslat, amely egyben kérés is

A hét elején, vagy a hét végén keresik-e fel többen a Kossuth Lajos utcában a takarékpénztár sportfogadási osztályát. Ki tudná megmondani? Ezeknek az embereknek, a totó és lottójáték kedvelőinek két kívánságuk van. Az egyik az, hogy egyszer, csak egyetlen egyszer érjenek el nagyobb nyereményt, világítson rájuk is a szerencse. Ezt a kívánságot, illetve annak teljesítését csak a véletlenre bízhatjuk. A második kérés azonban már inkább teljesíthető. Így szól: „Tartsák meg egyszer a lottó egyik heti sorsolását a városunkban, itt Komlón. Hadd lássuk egyszer mi is, hogyan történik tulajdonképpen a sorsolás, milyen körülmények között húzzák a számokat, kit hogyan ér a szerencse." Ezt kívánják a komlói lottózók, akik bizony nem is kis számban vannak városunkban.

A komlói sorsolás nem kis mértékben érdekelné a bányászokat is. Így az ő nevükben is szólunk, amikor azt kérjük az Országos Takarékpénztár komlói fiókjának vezetőjétől, tegyen javaslatot egy komlói sorsolás megrendezésére. Az érdeklődés azt mutatja, hogy ha eddig nagy volt városunkban a lottózók száma, úgy egy helybeli sorsolás után ez még csak növekedne. A még több szelvény eladása pedig egyben a takarékpénztár érdeke is.

— **November** első dekádjában a tervezett 10 968 tonna gázszén helyett 13 470 tonna került ki a szénosztályozóból, vagyis 2502 tonnával több, mint az előirányzott mennyiség.

— **A hajtatott zöldségfélék** termelése folyamatban van a mecsekjánosi kertészetben. Karácsonyra mintegy 10—15 ezer fej saláta kerül forgalomba.

— **Lakatosműhelyt** építenek a Községgazdálkodási Vállalatnál. A műhelyben a téli gépjavítások munkáit kezdik majd meg a vállalat dolgozói.

— **A tanácsház** előtti téren legelt sertések gazdáját, Fekecs Istvánnét, 300 forintra bírságolta a városi tanács vb. igazgatási osztálya.

— **Nyolc** táppénzcsalót részesítettek táppénz-elvonásban októberben Kossuth-bányán. Az elvont összeg 4376 forint táppénz. Elvonás oka: részegeskedés, verekedés és beteg-állományban való munkavállalás.

— **Őrsvezetői** továbbképzésre jönnek össze minden szombat délután az iskolák őrsvezetői az Úttörőházban. A mintegy 30 őrsvezető részére előadást a csapatvezetők és az Úttörőház vezetője, Horzsa elvtárs tartja.

— **A „Zrínyi" Kultúrház** belső festési munkálatai befejezést nyertek. Felszerelték a fűtőtesteket is, s már csak a távvezeték lefektetése van hátra, hogy a fűtést el lehessen kezdeni.

Hol művelődjünk ? Hol szórakozzunk ?

— **A szolid,** ... séges szórakozást kereső családosok számára azt ajánljuk, hogy vasárnap este keressék fel a tanács éttermét, ahol este 6 órától a kenderföldi szülői munkaközösség és a nőtanács rendezésében hangulatos vidám esten szórakozhatnak.

*

— **A moden** táncot kedvelő fiatalságnak szombat és vasárnap este 6-tól éjfélig az „Erkel" teremben biztosítanak kitűnő tánc-zenét és szórakozást.

*

— **A jazz-kedvelő** közönség 19-én, kedden este a Holéci-együttes s ezzel egyidőben Zárai Márta, Vámosi János, Váradi Zsuzsa és Solymosi Imre műsorát nézheti meg.

*

— **Végre** az operakedvelők is gyönyörködhetnek Verdi csodálatos muzsikájában. November 20-án Verdi: Aida mikrobarázdás opera-est lesz a Május 1. Kultúrotthon kistermében.

*

— **A színházat** kedvelő közönség november 21-én délután 5 és este 8 órakor a Szabadság moziban a Víg özvegy nagyoperett műsorát láthatja. A Pécsi Nemzeti Színház tájelőadásában.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt: 40 csillést, 15 vájárt, 24-es AKÖV: 1 anyaggazdászt, 1 művezetőt, 1 értékkönyvelőt, 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, 2 garázsmestert, 18 gépkocsivezetőt (2 éves gyakorlattal), 2 rugókovácsot, 6 gumijavító szakmunkást, 2 vizsgázott karánfűtőt, 2 forgalmista gyakornokot, 15 férfi kalauzt, 10 autószerelőt, 7-es sz. Kőbánya 15 bunkozópakolót keres.

MOZIMŰSOR

Május 1: november 16—17: Hoffmann meséi. Színes angol film, november 18—20: Negyvenegyedik, szovjet film.

Matiné: november 17-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Kópenicki kapitány.

Szabadság: november 16-17: Két vallomás, magyar film, november 18—20: Prológ. — Szovjet film.

Matiné: november 17-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Gyöngyvirágtól lombhullásig.

Külön autóbuszjárat indul

A Komlói Bányász Elnöksége értesíti a labdarúgó sport kedvelőit, csapatunk szurkolóit, hogy november 24-én, vasárnap a Pécsett lejátszásra kerülő Pécsi Dózsa-Petőfi—Komlói Bányász NB I-es bajnoki labdarúgó-mérkőzésre külön autóbuszjáratokat indít.

Jelentkezni lehet: Heisenberger Viktornál (Kossuthbánya, Ujfürdő mögötti irodaépület, 414-es szobájában. Telefon: 10—20-as, 284-es mellék.)

Részvételi díj: 13 forint. — Jelentkezni november 20-ig lehet.

Gyermekeink világjárása

Mostanában napról-napra olvashatunk olyan történeteket, melyek arról szólnak, hogy egy-egy gyermek elbarangolt a világban, disszidált, visszajött, vagy éppen levelet írt valahonnan. A világjáráshoz kétségtelenül hozzájárult az ellenforradalom zűrzavara, mely fölverte az ifjú lelkek forró vérét, s könnyűnek látszó alkalmat is nyújtott a világjárás keresztülviteléhez.

Mi szülők mindannyian tudjuk azt, hogy ez a világjárási láz nem csupán az ellenforradalom szülötte. Természetes gyermekbetegség ez, melyen minden gyermek keresztülmegy. Ezt a fejlődési folyamatot azonban mi szülők zavartalanul is biztosíthatjuk. A világot, melyben nemsokára egyedül kell boldogulnia a gyermeknek, meg kell ismernie. S világjárás ellen csak világjárással védekezhetünk.

Mint négy gyermekes szülő, szeretném elmondani, hogyan neveltem, nevelem gyermekeimet a haza, az otthon és a család szeretetére, megbecsülésére anélkül, hogy a gyerekek nagyon anyásak, vagy otthonülők lettek volna.

Az ilyesfajta nevelést, természetesen mindjárt az elején kell kezdeni. Mi is vigyázunk gyermekeink testi épségére, de nem óvjuk a „széltől" is. Testi-lelki helyes fejlődésükről némi tervszerűséggel gondoskodunk. Kicsiny, egy-két éves koruk óta hosszabb, rövidebb időre (legfeljebb 3—4 hétre) évente rokonokhoz vittük gyermekeinket. (A nagyszülőkre vigyázunk, mert náluk elkényesedik, elromlik a gyermek). Ezzel részben megszokja a szülői ház kisebb nélkülözését, másrészt csekély ismereti szükségletét is kielégíti. Hatíz éves korukban az évi rövid rokoni látogatáson kívül gyermeküdülőbe, úttörőtáborba mentek és gazdag tapasztalatokkal tértek onnan vissza. Emellett mi magunk is rendeztünk kisebb családi kirándulásokat, valamely közelebbi vidékre, vonattal, alkalmi kocsival, vagy hajóval. Tíz éves koruk meghaladtával mindig távolabbak és mind igényesebbek lettek ezek a kirándulások. Bejártuk a Szekszárd környéki gemenei erdőt, Sztálinvárost és környékét, Szegedet és a Balatont, de voltunk a Hortobágyon is. Sátorban aludtunk, a szabadban főztünk és nagyszerűen éreztük magunkat. S amikor lejárt az időnk, boldogan siettünk haza, vágyva mielőbb a nem is olyan rég elhagyott, kedves otthonunkba. Így ismerjük meg hazánk legszebb tájait. Karácsonyig sem fogyunk ki a közös élmények emlegetéséből. Az iskolában pedig minden dolgozatba kerül egy-egy kedves emlék, tanulság ezekről az utakról.

Újesztendővel aztán újra a túrakönyvet bújjuk a meleg szobában, számítjuk a kilométereket, az eshetőségeket, tervezzük a jövő nyár világjárását. Disszidálni? Eszükbe sem jutott. Fontosabb dolguk is akadt az ellenforradalom alatt elég.

Csikós Ferenc

Hulladékból

— Aztán fiúk, tudjátok-e, hogy ez nagyszerű dolog lesz? Hiszen, ha a vállalatok és a lakók segítenek, sok hulladékot szedhetünk össze. S mit gondoltok, milyen szép lesz az Úttörők Klubja, ha a MÉK-től kapott pénzen berendezhetjük?

A fiúk, akiknek Lantos Tibor néhány nappal ezelőtt elmondta, hogy megkezdik a hulladékanyagok gyűjtését, — máris tervezgetni kezdtek:

— Veszünk majd fényképezőgépet, futballt is. Meg aztán telepes rádiót. Majd tavasszal — ha szép idő lesz — kimegyünk a szabadba, és ott szórakozunk. Micsoda szép szobája lesz majd az őrsnek!

— Igen ám, csak sikerüljön sok hulladékot gyűjteni. Bárcsak mindenhol szívesen fogadnának...

Alig egy héttel ezelőtt mondta Lantos Tibor a hulladékgyűjtést a belvárosi iskola VII. osztályos úttörőinek, és lám csak, máris minden szó erről esik.

— Én mindig jövök hulladékot gyűjteni — mondja Denk Laci, Grünwald Matyi, Walter és Bachmann szinte egyszerre — csak szerdán nem jöhetek, mert akkor rajzszakkör van.

— Én meg már helyeket is tudok — mondja Kovács Lajcsi, s Walter, hogy valamiképpen el ne maradjon, rögtön rákontráz: — „Én is tudok ám!"

A belvárosi iskola 11 úttörője, névszerint: Kovács Lajos, Bachmann Zoltán, Denk László, Grünwald Mátyás, Walter Ágoston, Urbán László, Donovál Attila, Koppendorfer István, Bucher József, Ottó Károly és Puhert Imre, tanácskozást folytatott Lantos Tibor „tanár bácsival" is. — Megállapodtak abban, hogy mindig a délutáni órákban látogatják majd meg a vállalatokat és — otthonokat — háziasszonyokat, hogy ócskavasat, fémet, papírt, rongyot öblösüveget, vagy éppen barackmagot, vadgesztenyét kérjenek tőlük. Azt is elhatározták, hogy ahol szükséges, szívesen elmondják a hulladékanyag gyűjtésének jelentőségét is. Mert hiszen nagyjelentősége van a vasnak, fémnek például, nemcsak a belvárosi Úttörők Klubjának berendezése szempontjából, — hanem országos viszonylatban is. — Népgazdasági érdekből! Tudják ezt az úttörők valamennyien, s ha már ők tudják, hát... még inkább kell, hogy tudják a vállalatok, a háziasszonyok is.

Már akadt olyan hely — mint például a Kossuth Lajos utcai autójavító-műhely, — ahol készségesen „adakoztak" az egyik úttörő, Kovács Lajcsi részére. Merthogy a gyűjtést ő egyedül kezdte meg. Egyedül kezdte, de — sok kis társa folytatja.

Lássák hát szívesen őket, és segítsék munkájukat mindenhol, ahol csak megjelennek.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. 225 Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 93. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. NOV. 20.

Mai számból:

Jön a tél (2. o.) Ubryk Borbála története (2. o.) Üzenet a bányából (3. o.) Amíg a lisztből kenyér lesz (3. o.) Őszi védőoltások (4. o.) Interjú a zöldség- és gyümölcsellátásról (4. o.) Hírek, közlemények (4. o.) Sport (4. o.)

Nemzeti történelmünk fordulópontja

39. esztendeje annak, hogy pártunk, a kommunisták pártja megszületett. S e csaknem négy évtized egy párt életében, nagy idő akkor is, ha erre a 30 évre nem esett volna annyi világrengető esemény, két világháború, a kapitalista társadalom egyre mélyülő válsága, a hatalmas forradalmak egész sora.

Legváltozatosabb korszaka volt ez a 39 esztendő a magyar nép történetének is. De pártunk állta a megpróbáltatásokat. Míg a magyar politikai élet többi pártját elsöpörte a történelem vihara, a mi pártunkat a megpróbáltatások megedzették, egyre izmosabb, életerősebb lett, egyre mélyebbre eresztette gyökereit a magyar életbe, a magyar társadalom talajába, és dolgozó népünk szívébe.

S pártunk, a negyedszázadon át üldözött vad, a földalá kényszerített, törvényen kívül helyezett pártunk, mégis az az erő, amely a magyar nép igazát kiverekedte, új irányt, új jövőt mutatott, adott hazánk, népünk fejlődésének.

Sokat szenvedett országunkat, mely évszázadokon át volt idegen és hazai rablók, belső és külső cselszövők áldozata, az anyagi és szellemi gyarapodás felfelé ívelő széles útjára vitte.

Mi a titka, mi a forrása pártunk törhetetlen erejének, szívósságának, hősiességének? Az, hogy pártunk, eltérően a többi pártoktól, amelyeket eddig a magyar történelem ismert, a magyar munkásosztály, a magyar dolgozó tömegek, a nép pártja. Alkotó ereje, és hősiessége annak az osztálynak tulajdonságaiból ered, melynek véréből vér, húsából hús: a magyar munkásosztályéból.

Ennek a pártnak, az ilyennek van csak elhivatottsága a nemzet vezetésére, évszázados bűnök és mulasztások felszámolására, népünk jobb jövőjének biztosítására.

Most 39. esztendeje, 1918 november 20-án alakult meg a Kommunisták Magyarországi Pártja. De gyökerei sokkal messzebbre jutottak. Pártunk büszkén vallja magát a háromnegyedszázados magyar munkásmozgalom dicső hagyományai örökösének, és munkája folytatójának. Valóban, pártunk a munkásosztály hagyományainak egész sorára tekinthet vissza. A magyar munkásság korán megmutatta, hogy a haladás nagy hadseregéhez tartozik. Már a polgári társadalom hajnalán, az 1848—49-es szabadságharc idején mesterlegények és munkások: az óbudai hajógyár, a selmeci bányászok, ózdi vasmunkások, stb. önfeláldozó munkával, és fegyverrel mutatták meg, hogy ők a forradalom legáldozatkészebb és leghívebb támogatói. Bach belügyminiszter ismételten szólítja fel a hatóságokat, hogy a munkásság ... „a legfeszültebb éberséggel figyeltessék" ... „a népnek ezt az osztályát élesen, és alaposan szemmel kell tartani" ... „A mesterlegények és munkások megismétlik azt a reménységüket, hogy kikiálthassák a lázadást" ... olvassuk a miniszter egykori leirataiban.

A magyar munkásság igazi hazafisága mellett, tevékeny internacionalizmusáról is korán tanúbizonyságot tett. A Marx és Engels vezette Kommunisták Szövetségének magyar tagjai is voltak.

A magyar munkásosztályt méltó módon képviselte elődünk, Frankel Leó, a Párizsi Kommün időszakában. Büszkén valljuk magunkénak azt, amit ő vallott, a proletárforradalmárok igaz hazafiságáról, országuk, népük iránti kötelességükről: „Dacolva minden veszéllyel — írja — mindenünket kockáztatjuk azért, hogy hazánknak a lehető legnagyobb szabadságot, szellemi és anyagi jólétet biztosítsuk. Hazánkat a kultúra olyan magas fokára segíthessük, ohannan minden vonatkozásban tündöklő példaként világítja be a többi országok útját."

A párt megalakulását készítették elő az 1890—1900-as évek nagyszerű agrárszocialista mozgalmai, aratósztrájkjai.

Ezt készítette elő az 1905-ös oroszországi forradalom magyarországi hatása, melynek nyomán példátlan méretű sztrájkmozgalmak indultak meg. Ennek hatására bontakozott ki 1905-ben a szociáldemokrata párton belül a baloldali ellenzék. Ezt követik a nagy tömegsztrájkok, az 1912-es május 23-i barikádharcok.

De minden előzőnél hatalmasabb visszhangra találtak a magyar munkásság körében az 1917-es oroszországi események. A válasz, az 1918. januári és júliusi általános sztrájkok. A magyar munkástömegek ebben az időben egyre kevésbé titkolták elszántságukat, hogy hazánkban is az oroszországhoz hasonló forradalmi viszonyokat teremtsenek.

S a harcias szellemű, hősies magyar munkástömeg összetalálkozása a bolsevik párt lenini politikájával, a marxizmus-leninizmus tanításaival — a Nagy Októberi Szocialista Forradalom nagyszerű példamutatásával — ez hozta létre, ez teremtette meg 1918 novemberében pártunkat!

Ez a párt egyesítette a magyar munkásmozgalom legjobbjait, a magyar munkásság régi, kipróbált képviselőit, és a harcos antimilitarista fiatalokat. Pártunkban végre vezetőt nyertek a magyar munkás és szegényparaszti tömegek, amelyeknek addig minden forradalmi áldozatkészsége eredménytelen maradt forradalmi vezérkar, forradalmi párt nélkül.

S ez a párt tette lehetővé a fordulatot, a magyar munkásmozgalomban, egész nemzeti történelmünkben.

Pártunk azóta sem hagyta el őrhelyét, a legnehezebb, legszörnyűbb időkben sem. Ez a párt volt, az elmúlt 39 év során, amely „az osztályharcban vasbaöltözött". Hiába követett el azóta is mindent a polgári rend e párt, a munkásosztály igazi pártjának kiirtására. „Nem lehet elpusztítani olyan pártot, amelyet ezer szál köt a munkásosztályhoz és a dolgozó néphez! Pártunkat nem lehetett megölni, mert nem lehetett megölni a munkásosztály törekvését a felszabadulásra. Pártunkat nem lehetett kiirtani, mert nem lehetett kiirtani a magyar nép szabadságszeretetét!"

S most, a magyar kommunisták pártja megalakulásának 39. évfordulóján pártunk erős, egységes, ellenforradalmi harcokban edzett vezető erő. Születésnapját akkor ünnepli, amikor sok hiba vár felszámolásra, de a hibákkal együtt már egy új világ bontakozik ki vezetése nyomán. Akkor ünneplünk, amikor népünket új módszerek, az új munkastílus lendülete és lelkesedése hatja át. S lelkesít bennünket ez évfordulón elődeink hősi harca, mai feladatainkra: a magyar nép bőséges, vidám, gazdag életének megteremtésére!

November 16-ig:

2 252 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszthöz tartozó üzemek — Anna-akna és Nagymányok kivételével — az utóbbi 3 nap alatt rontottak termelési eredményükön. Különösen nagy visszaesés mutatkozik Szászváron és Kossuth-bányán.

Az üzemek közül továbbra is Béta-akna áll a legjobban. A havi terv esedékes részét 112 százalékra teljesítette. A terven felül kibányászott szén mennyisége 1.466 tonna, vagyis a tröszt által adott terven felüli szén 65 százalékát a Béta-aknaiak adták. Ennek ellenére még mindig bizonytalan egyes esetekben a tervteljesítés. 15-én például mindössze 6 tonnával termeltek többet az előirányzottnál. Egy nappal előtte viszont 154 tonnával! Egyenletesebb termelésre van szükség!

III-as akna hét elejei termelésében némi visszaesés mutatkozik, de az utóbbi napok teljesítménye alapján megállapítható, hogy ismét magukra találnak a III-as aknai bányászok. 16-ig 804 tonnával több szenet küldtek felszínre az előirányzottnál és az első félhónap tervét 8,7 százalékkal felülmúlták.

Anna-aknán továbbra is hullámzik a termelés. 14-én 121, 15-én pedig csak 100.2 százalékra teljesítették napi tervüket. A kimagasló 14-i eredményükkel 0.4 százalékkal sikerült növelni a terv túlteljesítésüket. 16-ig 48 vagon szenet termeltek, tervük felett, s ezzel 7,9 százalékkal múlták felül a havi terv esedékes részét.

Mázán 0.9 százalékkal esett a termelés az utóbbi három nap alatt. Ezt különösen a szombati rossz eredmény okozta, amikor a napi tervüket csak 97.7 százalékra teljesítették. Mázán ez az első eset ebben a hónapban, hogy a napi tervüket nem teljesítették. Az északi üzemek között továbbra is a mázaiak vezetnek.

Szászváron ismét hanyatlik a termelés! Csütörtöktől—szombatig 67 tonna szénnel küldtek kevesebbet felszínre, mint a tervezett mennyiség! 13-án a havi tervük esedékes részét 106.2, 16-án pedig márcsak 103.2 százalékra teljesítették.

Kossuth-bányán ugyancsak megtorpanás mutatkozik. A nyolc napon át tartó jó eredmények, napi tervteljesítések helyett nő az adósság. Míg 13-án már csak 205 tonna szénnel voltak adósak, addig 16-án már 584 tonnával.

Nagymányokon fokozódó javulás állt be! Három nap alatt 4,3 százalékkal javították a havi százalékos eredményükön.

A komlói tröszt 16-án: 103,8 százalékon állt a havi terv esedékes részének teljesítésével.

Gyermekes anyák kívánsága

Bizony nehéz kielégíteni a gyermekes mamákat. Mindig mást keresnek a gyerek részére a boltban, s nemcsak a minőség, de a nagyság is állandóan változó.

Most, amikor a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban tekintünk körül sokan mamát látunk vásárolni. Mindegyiknek más a kívánsága. Téli holmit, meleg ruhát keresnek. De hadd áruljuk el, hogy most találnak, azazhogy kapnak is. A bolt árukészlete gyermek téli ruhákból kielégítő. Meleg fiú öltönyökből nagy a választék. Az 5-ös számútól a 16-osig többféle színben vásárolhatnak a mamák gyermekük részére teljes öltönyt. Kaphatók az igen keresett öltönyök is különböző nagyságban, sötétkék színben. A 6—7—8 számú síöltönyök ára 80 forinttól 420 forint. Bőven választhatnak a gyermekek a télikabátokból is. Itt elsősorban talán a legmelegebbet, az irhabundát említjük meg. A 85-ös számú bundát, mely 9—12 éves gyermekek részére használható 1 200—1 400 forintért árusítják.

Nagyon szép, 1 éves gyermeknek való (bélelt) lódenkabátot láttunk zöld színben kapucnival. (A kismamák számára ajánljuk!) Nagyobb számban is kaphatók ezek a kabátok 270—340 forintért. A lányka kabátok szorosan egymás mellett sorakoznak. Minőségben, árban és nagyságban természetesen ezek is különböznek. Minden vásárló kiválaszthatja a neki leginkább megfelelő kabátot. A 6-os számtól a 16—ig 465—710 forintért kerülnek árusításra ezek a kabátok.

A cipőosztályon barna színű, magasszárú cipő már 19-es számtól minden nagyságban vásárolható. Kaphatók gyermekhócipők zippzárral, vagy gombbal ellátva. Láttunk szép gumi és bőrtalpú bakancsokat, melyek a télen ugyancsak jól kihasználhatók. Kis gumicsizmákban azonban hiány van. Ezzel nem rendelkeznek boltjaink.

Kapható meleg kesztyű és télisapka is.

S ha mindez már a szekrényben van, jöhet a tél.

„Nagy területen dolgozunk"

Szokás szerint kezdődött köztünk a beszélgetés a IV. Szállítási üzem párt és szakszervezeti irodáján. Ugyanis régóta nem írtunk erről az üzemről és most eleget téve az eddigi mulasztásnak, hozzájuk mentünk és érdeklődtünk a munkájukról.

— Igen nagy területen dolgozunk — mondja Schuszter Ferenc elvtárs, az üzemvezető helyettese. — Mi nemcsak a Kossuth-bányát látjuk el üres csillével és a bányai munkára nélkülözhetetlen anyaggal, fa, tégla, idomkő, TH gyűrűvel, hanem az Anna- és a III-as aknát is.

— *A földalatti munkahelyeken gyakran előfordul, hogy nincs fa vagy üres csille. Miért van ez? — Tesszük fel a kérdést.*

— Ez elsősorban a bányászoktól függ. Az egyik helyen több fát, deszkát és üres csillét tesznek félre, mondhatom napokra raktároznak, így ennek folytán a másik helyre nem jut kellő mennyiség. Jelenleg közel 3 500 csillével rendelkezünk. Ez a mennyiség három üzemnek kevés és nem számítva azt, hogy egy-egy csillének nagy utat kell tennie, mire visszakerül a bányába. A pályakocsikkal még nagyobb a probléma. Nagyon kevés fáskocsink van.

— *Hogy lehetne ezen segíteni?*

— Mi a rendelkezésünkre álló kevés szállítási eszközökkel is meg tudnánk oldani ezt a kérdést, ha a bányászok is segítenének. Bányászaink egy-egy műszakon csak annyi üres csillét és fát vegyenek igénybe, amennyire abban a műszakban szükség van.

— *A IV-es üzem hogyan készül a téli időre?*

— Nekünk bizony van még tennivalónk. A szállítás rendszeres lebonyolítása érdekében már a múlt hónapban meg kezdtük a földalatti és felszíni vágányok, váltók, és az aknák rendbehozását, úgy, hogy a téli időben nem lesz e téren probléma.

További beszélgetésre nincs időnk, mert Schuszter elvtársék sietnek. Még csak annyit, hogy Kossuth-bánya egyre javuló termelési eredménye a szállítási üzem jó munkájának is köszönhető. Tudniillik a szállítás nyolc brigádja közül egyetlen egy brigád sincs olyan, amely havi száz százalékon alul adna. S ez igazán szép eredmény.

Könnyűfém és új gépek alkalmazása a komlói bányákban

A Komlói Szénbányászati Tröszt részéről javaslatot tettek arra, hogy a nehéz bányagépek és berendezések könnyebb kezelése és mozgatása érdekében egyes részeket könnyűfémből tervezzenek, illetve készítsenek el.

A tervezéssel az ALUTERV lett megbízva és most foglalkoznak az aluminium ötvözetek vizsgálatával. A bányagépek nagy megterhelés alatt állanak és ennek kell megfelelni — a vas helyett — a könnyűfémnek.

Az ALUTERV elsősorban rázócsúszdamotorok, csúszdateknők és biztosítótámok tervezésére kapott megbízást. A tervezők kísérleteket folytatnak és az eredménytől függően remélhető, hogy gyártásukra és alkalmazásukra sor kerülhet.

A fenti, nagyjelentőségű kezdeményezésen kívül tovább korszerűsítik bányáinkat. A jövő év elején megérkezik Nyugat-Németországból a megrendelt 60 darab könnyűfém biztosítótám, amelynek alkalmazása kísérleti célokat szolgál. A hó végére várnak még 200 darab vastámot.

Állandóan tökéletesebbé válik a bányában dolgozók világítási módszere is. Ennek fejlesztése érdekében rövidesen — szintén Németországból — 100 darab fejlámpa érkezik. A lámpákból kísérletként — két csapatot szerelnek fel és ha beválik, akkor máshol is bevezetik.

Az új lámpák automata töltésűek és így a kezelésük igen egyszerű. Ezzel a lámpakamrában dolgozók munkája lesz lényegesen könnyebb. Amennyiben beválik, úgy a szállító cég saját költségén átalakítja a lámpakamra egy részét.

A technika fejlődése tehát — a néhány példán keresztül — a bányamunka megkönnyítését, korszerűsítését is szolgálja.

A fal mellett — tapogatózva

Igy indult el a férfi kifelé a „Sport" ajtaján. Szorosan a fal mellett ment, végig tapogatta a falat. No, nem azért, mert sötét volt és talán nem lehetett látni az utat? Világos nappal volt. Csakhogy ez az ember akárhogy is nézte az utat, az mindenképpen görbének látszott. Egyszer itt, máskor odébb látta kanyarogni. S ha nem fogta a falat, hát mindjárt tántorgott. Amíg az épület végére nem ért, még csak ment valahogy, de aztán? Bizony mosolyra derítette az arcokat, s az utcán járók-kelők meg-megálltak egy pillanatra, s a „látványban gyönyörködtek".

Talán volt közöttük ismerős is, akinek a véleményét, bizony jobb elhallgatni. Igy berúgni! Talán még haza sem talált egyedül, hiszen az utat, a falat is alig látta ez az ember. Ilyenkor, fizetésnapokon gyakori az ilyen látvány, s az ember mégis megdöbben egy pillanatra, amikor részeg embert lát. Megdöbben és fél tőle. S ha már az ismeretlenek is ezt teszik, hogyne félnének otthon a gyerekek, miért ne félne a feleség is? Hiszen nem gyönyörködtető dolog egy részeg apa, aki talán a jövőheti élelemre valót itta el részben vagy egészen. És kétségbeejtő az is, hogy mi lesz a családdal, miből főz nap-nap után az asszony? Lehet, hogy kölcsönkér egy összeget, amit talán még a következő fizetéskor sem tud visszaadni, s amit egyre inkább sürget majd a szomszéd is.

Nem jól van ez így. Talán tudják ezt azok is, akik minden fizetésnapon részegen térnek haza. Lehet, hogy szégyenlik is, amikor a szomszédok, az ismerősök az ilyen esetekel emlegetik, mégsem szoknak le róla. Pedig mennyivel jobb lehetne az életük!

Bűvészmutatvány?

A tűzoltólaktanya környékén jártam a minap, s érdekes dologra lettem figyelmes. Az épület négyemeletes tornyából egy férfi mászott lefelé a falon. Messziről legalábbis úgy tűnt, mintha szabadon lebegne ég és föld között, de amint közelebb értem, már láttam a földre nyúló kötelet is, mely a magasból aláereszkedő férfit tartotta. A derekon lévő biztonsági övre szerelt karikába láncolták a kötelet, s ez tartotta levegőben a falon közlekedőket.

Mi volt ez, bűvészmutatvány? Nem, csupán gyakorlatoztak a tűzoltók. Az udvarban pedig kisebb embercsoport állt s figyelte a gyakorlatot végzőket. Néha ilyen parancsszavakat hallottam:

— Bal kezével eressze el a kötelet! Tegye jobban szét a lábát! — adta ki utasításait a parancsnok. S a teljes felszerelésben lévő tűzoltók teljesítették azt. Szinte macska ügyességgel értek a négyemeletnyi magasságból a földre.

— Milyen esetben kell így közlekedniök a tűzoltóknak? — kérdezem a látottak alapján a parancsnoktól.

— Amikor a ház már annyira tűzben áll, hogy a lépcsőkön nem lehet közlekedni, akkor ezt a módszert használjuk. Az épület belsejében a padlóba szöget vernek, ebbe hurkolják a kötelet, s aztán már játszi könnyedséggel ereszkedhetnek le a magasból anélkül, hogy bármi bajuk is történne. Ilyen módon embert vagy más tárgyat is menthetnek. A gyakorlatokon tehát minden olyan mentési módot megtanulnak az emberek, amit egy jó tűzoltónak tudnia kell. S ha valahol baj történik, a telefonhívásra máris akcióba lépnek.

Helyesen értékelni — *helyesen cselekedni*

A múlt hét csütörtökén tartotta a párt városi végrehajtó bizottsága soronlévő ülését.

Külön, s már jóelőre éreztük ennek az ülésnek a jelentőségét abból az előzetes hírből, mely szerint ez az ülés nem Komlón, hanem az északi üzemek egyik centrumában kerül megtartásra.

Most a végrehajtó bizottsági ülés után látszik csak tisztán, hogy nem csupán egy értekezlet helységcseréjéről volt szó. *A párt városi vezető apparátusának új, helyesebb, az életet, a problémákat a helyszínen megvizsgáló, elemző módszerének következetes alkalmazásáról.*

S a helyesebb munkamódszer — a vizsgált, elemzett, tárgyalt munka helyesebb értékelésében, reális határozatokban tükröződik. *Nem a jelentéseket vizsgálta ezen az ülésen a végrehajtó bizottság, — az csak segédeszköz volt. Segédeszköz az igazi jelentések, igazi okok, problémák megtalálásához. A fő hangsúly az eseményekben, a mozgalomban a helyszínen résztvevő dolgozók véleményének, a való életnek megismerése volt.*

S ez a helyes módszer nemcsak az északi üzemek párt, mozgalmi életének reális értékeléséhez vezetett. Segített abban is, hogy ne csupán elméletben ismerjük meg káros, helytelen, a mozgalom fejlődését, a párt s a tömegek kapcsolatát gátló, akadályozó nézeteket és magatartást, hanem azok jelen jelentkezési formáit is.

Az egyik ilyen káros, helytelen nézet, amely az embereket metafizikus módon, minden különösebb vizsgálódás nélkül úgy osztályozza, hogy a legbecsületesebb emberek, a párt soraiban vannak. Az ilyen nézetet vallók rendszerint e gondolatot tovább nem fejtegetik, nem gondolják végig, hogy mi következik ebből. Nos mondjuk mi végig helyettük. Ha ez így igaz, akkor természetes, magától értetődik, hogy aki nincs a pártban, az a becsületesség szempontjából a másik csoportba tartozik, azokkal tehát nem kell, sőt nem szabad foglalkoznunk, azokkal bizalmatlanoknak kell lennünk, gyanakodással, sőt ha úgy tetszik ellenségként kell kezelni őket. Most erre azt mondhatnák-e „becsületkategorizállók" hogy ez túlzás, ők erre nem gondolnak, ezt így nem mondták sohasem. Ez igaz. *De amit kimondtak, a mondat első fele magától értetődően tükrözi a mondat másik (általunk pótolt) felét.* S mi nem is azt hiányoljuk, hogy az álláspontjuk következtetését elmulasztották, hanem azt, hogy álláspontjuk antimarxista, téves, hazug, ellenséges álláspont. *S nem is az álláspontjukat tartjuk a legveszélyesebbnek, hanem ami ebből következik; a magatartásukat.* Mert ilyen állásponttal a magatartásukat a gőgös önelégültség, a párt-gőg, a nép, a széles dolgozó tömegek lebecsülése kell, hogy jellemezze.

Milyen lehet az ilyen emberek mozgalmi munkája? Ülnek a soha meg nem szerzett babérjaikon. Úgy gondolják, hogy teljesítették kötelességüket akkor, amikor felvették őket a „legbecsületesebbek közé", a párt sorába. S aki nincs köztük, az ellenük, tehát azoknak sorsáért mossuk kezeinket, mint Heródes. Ez tévedés. *Azzal, hogy valaki párttag lett, nem a kiválasztottak, hanem a nép leghűségesebb szolgái sorába lépett. S azzal, hogy a párt tagja lett, vállalta pártunk politikájának elfogadását, annak következetes valóraváltását.* Pártunk politikája viszont ellenkezik, gyökerében másként értékel és kategorizál, s mást követel tagjaitól. E nézetekkel és magatartással éppen ellenkező nézetet és magatartást lehet kategorizálni, az embereket, azok tömegeit. Igen lehet. A dolgozó osztályokhoz és a letűnt, de még meglévő kizsákmányoló osztályokhoz tartozókra. A népköztársaság törvényeinek betartásaira és megsértőire, törvénytisztelő és bűnöző rétegekre. De olyan kategorizálás nincs, nem is lehet, hogy a párttagság a becsületesség fok mérője. Ez így nem igaz. S ha így van, akkor mi a teendő?

Megérteni azt, hogy a párttag semmivel sem különb a pártonkívülieknél. Ha van különbség köztük, úgy az csak az lehet, hogy *a párttag a munkáját a pártonkívülinél még jobban végezze, jobban és többet kell tanulnia. Áldozatkészebben kell a társadalom fejlődését szolgálnia. Jobban kell szeretnie és megértenie a népet, melynek gondja, baja, a párttag gondja, s ha a gond megszűnik, közös kell, hogy legyen az öröm.*

Nem elzárkózni kell a pártonkívüliektől, hanem közéjük menni, velük együtt élni, nekik segíteni, s őket megnyerni, segítségül hívni, üzemi és országos gondjaink megoldásához.

Így tenni, cselekedni viszont csak úgy lehet, ha a párt tagjai nemcsak általában értenek egyet és ismerik pártunk politikáját, hanem azt tanulmányozzák, ha úgy tetszik megtanulják, a legapróbb részletkérdésben is egyetértenek azzal, s az szerint élnek.

Nem szolgálhatja jól a párt, a nép, a munkásosztály ügyét az, aki nem érti meg, hogy most a főfeladat emelni és olcsóbbá tenni széntermelésünket, s a legfontosabb feladatra hívni, e munkába bekapcsolni a legszélesebb tömegeket. Ez nem csak pártérdek, ez az ország érdeke! Megőrizni, s majd tovább emelni népünk életszínvonalát csak így lehet. S ebben a munkában nagy feladat vár a párt tagjaira. Megismerni és megismertetni minden dolgozóval az üzem tervét, a termelési mutatókat, a konkrét tennivalókat. S ehhez meg kell javítani a párt termelést segítő munkáját, a termelés pártellenőrzését.

Az egész társadalom ügye

Nem most vetődik fel először, nem is utoljára; az ifjúság nevelésének ügye. Sok gondot okozott az elmúlt években is ez az ügy. A születő s megvalósulás útját járó szocialista jellegű országban kell is, hogy főhelyen a legfontosabb problémák egyikeként kezeljék az új, helyünkbe lépő generáció helyzetét, fejlődését.

A felnőtt generáció e felelősségtudatát, megértését tükrözte a város pártbizottság ülése, mely a KISZ munkáját, feladatait tárgyalta meg.

A KISZ nem foglalja magába az egész ifjúságot, de vezetésére van bízva az úttörőmozgalom, s soraiba kell tömöríteni a szocializmus ügyével, a párt politikájával egyetértő 14—28 éves legjobb fiatalokat. Ezért bátran elmondhatjuk: ha a KISZ-ről beszélünk, akkor az iskolásoktól a felnőtté válás időszakáig az ifjúság szélesebb tömegeire gondolunk.

Nem régi szervezet a KISZ. Létrejötte nem a békés, nyugodt időszakban történik meg, hanem az ellenséggel vívott harc közben. Nézetek és vélemények kemény csatájában, a legedzettebb és legáldozatkészebb fiatalokból alakult meg. Azokból, akik a szocializmus, a párt politikájának legkövetkezetesebb fiatal harcosai voltak. Alakító tagjai között számosan fegyverrel védték a munkáshatalmat, s az országot ért vihar lecsillapításával elsőként jelentkeztek a megzavarodott fiatalok összefogására, nevelésére.

Vannak kezdeti eredményei a fiatalok munkára nevelésében is. Az elmúlt hónapokban a Kossuth-bányán, Bétán, III-as aknán stb. megalakult ifjúsági brigádok eredményes munkájukkal becsületet szereztek a KISZ névnek.

A pártbizottság a vita utáni összefoglalójában ezen eredmények felsorolása, elismerése után megállapította: az eredmények mellett jelentős elmaradás van úgy szervezeti, mint a társadalmi munkában. Megállapította, hogy Komló a fiatalok városa. A lakosság nagyrésze fiatalokból tevődik ki. Ezért ez a helyzet határozza meg a KISZ tartalmi munkájának irányát, szélességi területét, és taglétszám fejlesztési politikáját is.

A pártbizottsági ülés megállapította; a KISZ-szervezeteknek nagy gondot kell fordítani a lányok, a fiatal anyák megbecsülésére. Ez sokrétű feladat. Nemcsak a tiszteletadás mértékét kell emelni az udvariasság, a megbecsülés fokozásában, hanem meg kell keresni a lányok, fiatal anyák közt társadalmunk építésének, a fiatalok nevelésének egész ifjúsági mozgalmi életüknek hű társait is. Növelni kell szerepüket a mozgalom életében, egész társadalmunk mindennapi életében. S ez nemcsak a KISZ kifelé történő munkájában jelent feladatot. Azt is jelenti, hogy megsokszorozott mértékben kell lehetővé tenni a lányok szervezeten belüli hasznos tevékenységét, munkáját.

Mélyen elemezték a felszólalók a fiatalok, a jövő generáció munkára nevelésének ügyét. Megállapították: a KISZ-nek célokat, lelkesítő feladatokat kell adnia a fiatalok számára, s elsősorban a termelés az építő, az alkotó munkában. Olyan lehetőségeket kell biztosítani, olyan feladatokat kell adni, melyek elvégzése során a fiatal edződik, próbára teheti ügyességét, tudását, és akaraterejét. Arra kell nevelni őket, hogy ne a munka illetményrészét, hanem az alkotás örömét nézzék.

A pártbizottság ülése e jelentős problémák mellett még számos területet érintett, foglalt állást, adott segítséget a KISZ munkájához.

Jelentős előrelépést jelent az, hogy az idősebb, a felnőtt kommunistáknak feladatául jelölték meg a fiatalok munkájának segítségét.

JÖN A TÉL

Télre készül minden ember. Vásárolják a meleg holmit, a kályhákat és mindent, amire a hideg időben egy embernek, egy családnak szüksége lehet. Télre készültek azok az eladók, árusítók is, akik a fizetésnapon, november 15-én elfoglalták szokott helyüket a piactéren.

Ez a piaci nap csak annyiban különbözött a többitől, hogy talán több eladó szorongott a számukra kijelölt helyen, mint máskor. És még valamiben. A vásárlók hangja itt is, ott is így csendült fel:

— Jó meleg fejkendőjük nincs?

— Szép télikabátot szeretnék!

— No, Józsikám, válaszd már ki a csizmát!

Ezt hallottuk mindenütt. Csak téli holmit kerestek. És mit találtak? Lássuk csak!

Itt mindjárt a piactér elején a ruházati bolt sátrában egy fiatalember télikabátot próbál. A nagysága éppen jó, s a szín is megfelelő. Igyhát nem sokáig tart a vásárlás. Hamar előkerül a pénztárca, s pénz és kabát gazdát cserél. A fiatalember pedig, mert nem húzott kabátot reggel, és mert az idő is elég hűvös, már az új kabátban hagyja el a piacteret. A kabát ujján pedig még mindig rajta van a cédula. Hadd lássa mindenki, hogy új!

Odébb, az egyik árusítóasztalnál kis piros gyermekbőrcsizmát próbál egy kisfiú. Nehéz a választás, mindegyik csizma tetszik. És az ár? Bizony éppen olcsó, de ez most mit sem számít. Az édesanya biztatja fiacskáját, válassza csak ki a megfelelőt. Hiszen a télre kell a csizma, merthogy ki látott már gyereket hóban csizma nélkül!

*

— Na, ez jó nagy! Ha ezzel leszúrom, biztosan rögtön elterul — mondja az egyik vásárló, s kezében fenyegetően csillan meg az ölökés pengéje. Bizony, itt már a disznóölésre készülnek.

— Aztán mennyibe kerül?

— Ötvenöt forint az ára — válaszol az eladó —. S amikor már megkapta az áruért járó pénzt, utoljára még jól megfeni a kés élét, hogy az eredmény majd biztos legyen.

És hogy az idő már hűvösre fordult, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy az italbolt előtt áldogáló férfiak egymásután isszák a „melegítőt", a pálinkát.

És még valamit láttunk, ami szintén a télre emlékeztet, s egyben a gyermekek öröme. Kis Télapókat árusítottak, szánon és különböző formákban. Ezekről azonban az volt a vélemény, hogy egy kicsit még korai. Hiszen ha már most megvásárolják a kicsiknek ezeket az ajándékokat, mire átadásra kerül a sor, a felnőttek öröme már elmúlt.

Kötelező-e az egyháziadó fizetése?

(VÁLASZ OLVASÓINKNAK)

N. Józsefné olvasónk levélben fordult szerkesztőségünkhöz, s választ kért arra, hogy mi a törvény álláspontja az egyházi adó fizetésével kapcsolatban.

Válaszunk a következő: Az egyház és az állam viszonyát az 1951. évi 1. törvény szabályozza. A törvény kimondja, hogy a párbér fizetése fakultatív, vagyis nem kötelező. Tehát, aki akarja, az a saját keresetéből is támogathatja az egyházat. Itt mindenki belátása szerint cselekszik és adakozhat.

Meg kell jegyezni, hogy az egyház anyagi ellátását az állam végzi, s amit ezen felül juttat a lakosság, az az összeg a plébániák, a katolikus egyház, a Vatikán céljait szolgálja.

A közelmúltban megjelent rendelet megerősíti és szabályozza az egyház szolgálatában álló személyek anyagi dotációját, biztosítja megfelelő anyagi megélhetésüket, s olyan fizetéssel értékeli munkájukat, amely lehetővé teszi gondtalan életüket és a hívőkkel való foglalkozást. Az ezen felül beszedett összeg tehát nem ezt a célt szolgálja.

Az egyháznak az állam részéről biztosított szabad működésén, a papság életének ellátásán felül is lehet adakozni. Bárki, akinek zsebében lapul egy felesleges bankó, odaadhatja. Ezt senki sem korlátozza, de nem is kényszerítheti. Az ilyen adakozásnál általában mindenki számot vet magával, hogy miért is ad, mi lesz az összeg rendeltetése. Igy van ez ilyenkor is, a párbér fizetésének idején. A kérdésre az egyének saját maguk adnak választ.

Összegezve tehát, kedves N. Józsefné, gondolkozzon és saját véleménye alapján cselekedjen.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XII.

— A legnehezebb percben cserbenhagyta barátnőjét: képes volt korbáccsal ráütni. — Nem állunk a legjobban. Dimitrij vallomását elfogultnak minősítheti a bíróság. Borbála írásaira pedig ráfoghatják, hogy egy elmebeteg lázas agyában született rémhistória.

Ágota halottsápadtan lépett a bíróság elé. Halk hangon, akadozva beszélt. Csupán annyit mondott, hogy a „barátság szálai fűzték Jovitta nővérhez." De egy szót sem szólt arról, hogy segítségére volt Borbálának a levelezésben, sőt ő is megpróbált levelet továbbítani Dimitrijnek, amelyet Gratianus atya ellopott. Elhallgatta a befalazás történetét — egyszóval szemmelláthatóan rettenetesen meg volt félemlítve.

Az elnök megadta az ügyésznek a kérdezés jogát. — Ágota nővér — kezdte Donecki, — úgy tudom, hogy ön szerette Ubryk Borbálát. Mi volt az oka, hogy olyan jó barátság fejlődött ki kettőjük között?

— Hasonló érzésű volt, mint én — válaszolta Ágota — Szerette a virágokat, buzgó volt az imádkozásban...

— S mi bontotta meg a jó viszonyt?

Ágota némi gondolkozás után kijelentette:

— Bűnt követett el Krisztus és az egyház ellen!

— Milyen bűnt? Ágota nővér...

— Hát... a legnagyobb bűnt..., szemérmetlen vágyakat táplált...

— Ki iránt?

— Egy férfi iránt... valami... — elnyelte a szót.

— Nem tudom... egy férfi iránt!

— Sohasem beszélt magának erről Borbála?

Ágota bizonytalan hangon válaszolt:

— Beszélt... de nem sokat... azután nem voltunk már bizalmas viszonyban...

— Mit mondott önnek szerelméről?

— Hát csak azt, hogy megismerkedett egy férfival...

— Hol? Hol ismerte meg?

— A patikában... A kolostor patikájában...

— Ön sosem látta ezt a férfit?

— De... egyszer, amikor bementem a patikába Borbálához...

— Ez az a férfi? — mutatott rá hirtelen az ügyész Dimitrijre.

Ágota elvesztette eddigi megfontoltságát, amikor rápillantott a hallgatóság első soraiban ülő férfira.

— Nem... nem tudom... nem emlékszem, régen volt...,

— Ágota nővér, emlékszik arra az üzenetre, amit ön juttatott ki Dimitrijnek amikor Borbálát először bezárták?

— Nem... nem emlékszem.

— Maga közölte Dimitrijjel, hogy Borbálát bezárták?

Ágota nem válaszolt. Lehajtotta fejét és hallgatott.

— Ágota nővér, önnek ugyebár elpanaszolta Borbála, hogy Gratianus atya erőszakot követett el rajta? Nézzen rám! Ön akkor felszólalt az érdekében és ezért büntetést kapott?!

Ágota percekig szótlanul állt, aztán sóhajszerű hang tört fel a torkából:

— Igy volt.

— Mondja el részletesen, hogy történt!

— Borbála beteg volt... lázas és félrebeszélt... Az ördög szállta meg.., Igy mondták... Gratianus atya úzte ki belőle... Nagyon sírt és szenvedett.., Akkor én... Zita fejedelemasszonyhoz fordultam, hogy könyörüljön rajta... helyezze vissza a szobájába...

— Nem volt a szobájában?

— Nem...

— Hol volt?

Ágota kezével lefelé mutatott.

— A pincében?

— Ott!

— Mit mondott a fejedelemasszonynak?

— Azt hiszem, túl éles szavakkal mondtam meg, hogy nem helyeslem Borbála... bezá... büntetését..,

— Igazságtalannak tartotta?

— Nem... igen... annak tartottam..,

— Zita fejedelemasszony ezért büntette meg magát?

— Ezért! Azt mondta, hogy pártját fogom a bűnösnek...

— Tényleg pártját fogta a bűnösnek! — jelentette ki az ügyész.

Ágota felcsattant:

— Nem volt bűnös!

— Nem volt? — kérdezte ravaszul az ügyész.

— Nem volt... ártatlan volt... Dimitrijt szerette.., de nekem elmondta...

A védő felugrott helyéről és felháborodottan kiáltotta Doneckinek:

— Tiltakozom, hogy egy apácától ilyesmit kérdezzenek!

Donecki rá sem hederített.

— Tiszta volt Borbála szerelme?

— Igen!

— Kérem a bíróságot, hogy vesse ezt a vallomást össze Zita fejedelemasszony és több tanú vallomásával, mely szerint bűnös szerelmi viszony volt Borbála és Dimitrij között. Felhívom a bíróság figyelmét arra az apróságra is, hogy elmeháborodottat gyanúsítanak azzal, hogy ilyen viszont folytatott egy épeszű, normális férfival...

A hallgatóság soraiban halk nevetés hallatszott.

— Továbbá kérem a bíróságot, hogy vegye figyelembe a törvényszéki orvos jelentését, mely szerint Borbála nem érintetlen...

A védő és a hallgatóság soraiban ülő papok vadul kiáltozni kezdtek:

— Gyalázat! Nyilvános tárgyaláson így beszélni egy szerzetesnőről. — Néhány pap felállt és tüntetően elhagyta a tárgyalási termet.

Donecki gúnyos mosollyal fordult a hallgatóság felé:

— Gyalázat! Nem tudom mi a gyalázat: egy elmeháborodott nőn erőszakot elkövetni, vagy erről beszélni?

Ezután újra Ágotához fordult:

— Milyen büntetést kapott ön?

— Összeszidott a fejedelemasszony.

— Nem zárták sötétzárkába?

— De igen! — válaszolt az apáca.

— Mennyi időre zárták be és hová?

— A pincébe. Két hétre.

— Borbála mellé?

— A mellette lévő kamrába...

— Miért nem hívott orvost Zita fejedelemasszony, amikor Borbála beteg volt?

— Mert Gratianus atya azt mondta, hogy az ördög ellen csak a papnak van hatalma.

— Szóval egyszer sem kereste fel az orvos a beteget?

— Nem!

— Biztos ebben?

— Borbála mondotta nekem...

— Tisztelt bíróság! Emlékezetükbe idézem önöknek Wróblewski doktor vallomását, aki azt állította, hogy megvizsgálta a beteget és őrültnek találta.

A védő tajtékozva kiáltotta:

— Hamis vallomással gyanúsítja a köztiszteletben álló Wróblewski doktort!... Tiltakozom!

(Folytatjuk)

Üzenet a bányából

A „népes" zakatolva megy az aknák felé. A szénporos ruhás bányászok egy-egy vicc vagy jólsikerült megszólítás után nevetnek. Még azok is jóízűen nevetnek, akikről szólnak ezek a viccek. Nem beszélve azokról, akik valami miatt furcsa neveknek lettek tulajdonosai. Velem szemben egy fiatal bányász, akinek az arcát a sötétség miatt nem lehet tisztán látni. Nevetve arról panaszkodik, hogy bizony ilyenkor „a Jézus Krisztus születésnapján" minden asszony ott van az újfürdőnél, kedveskedve kíséri a férjét, de más napokon még az újfürdő táján sem lehet látni őket. Ugyanis a bányászok maguk között minden hónap 15-én „a főfizetés" napját így szokták nevezni. Persze, ezen mindenki nevet, mi sem maradunk el. Schmidt Károly a feltáró körlet mechanikusa, Schumberger József, a fiatal bányászmérnök és én a riporter, aki a nevezettekkel azért indultam Kossuth-bányára, hogy ezeket a mindig tréfáló embereket munka közben is lássam. A kas csakhamar a VII. szintre ér, és mi kiszállunk.

A feltáró csapatoknál

A fővágat felőli első elágazásnál találtuk meg a 232-es csapat délelőtti harmadának dolgozóit. Egy darabig figyeltük a szorgalmas kezek mozdulatait, hallgattuk a zúgó fejtőkalapácsok hangját, majd Szentmiklós Lászlót, a vezető vájárt kértük, hogy beszéljen nekünk a munkájáról:

— Dolgozunk elvtársak — mondja. — Nálunk megy a munka, ez látszik a kereseten is. Hogy mennyi a keresetünk? — Például a múlt hónapban a vájárkereset műszakonként 150 forint volt. Ennél kevesebbet nem igen szoktunk keresni. Csak egy baj van, nem kapunk kellő mennyiségű idomot. Hamarosan ez lesz a fővágat, és egy-egy méter falazásnál 15 csille idomkő szükséges. A hónap elejétől eddig 17 métert falaztunk.

Rövid nyilatkozat után a vájár türelmetlenkedik, hiszen dolgozni akar. Mi pedig elköszönünk és tovább folytatjuk utunkat, keresve a feltáró csapatokat.

A híres 203-as Molnár brigád lejjebb dolgozik. Ebben a harmadban hárman vannak: Vass Géza, Tamás Károly és Bánkúti Vendel. Fiatalok mind, nem lehet észrevenni, hogy köztük ki a vájár. Mellettük két bányász fúr. Más csapathoz tartoznak. Nagy a zaj, és még nagyobb a kőporfelhő. Ez bizony nem egésznapos, annál is inkább nem, mert egyiknél nincs védőberendezés, és még a ventillátor sem működik. Vass Gézával beszélgetünk, de hangunk alig hallatszik:

— November 1-én jöttünk erre a munkahelyre, és eddig 19 métert hajtottunk és idomoztunk.

— *Milyen célt szolgál majd ez a vágat?*

— A 10-es telepben hatalmas területen, 11 méter vastagságban elsőrendű gázszén rejlik. Ez nem kis mennyiség. Szóval ez a vágat a termelés növelését szolgálja majd. Ugyanis ezen vontatjuk be az üres csilléket a 10-esre, vagyis körforgásszerűen megy majd a szállítás.

— *Maguk sem kapnak elegendő idomot?*

— Nekünk mindig volt és lesz is — mondja nevetve. — Élelmesnek kell lenni!

*

Külön dicséretet érdemelnek a 214-es TH-gyűrűző csapat tagjai. Mitagadás, szép, kitűnő munka és nyugodtan mondjuk, hogy az egész Kossuth-bányán nincs párja. S nem csoda, hogy a B. Gulyás Józseféket teszik a legnehezebb és nagy felelősséggel biró munkahelyekre. Ebben a hónapban is a 21 méteres kitűnő munkát, amelyet más csapat nem tudott elvégezni, ők két nappal előbb fejezték be, mint a határidő. Még tovább sorolhatnánk a kiváló munkát végző csapatokat, mint például a 207-et, 208-at, 202-et, de úgy gondoljuk, ennyi is elég. Mindenki becsületesen, jól dolgozik a feltáróknál. Még csak annyit: a feltáró csapatok egymással versenyben állnak, s ez, a legfőbb erényük!

A szeneseknél

Igen, ha már leszálltunk a bányába, a szeneseket is felkerestük. Hogyan dolgoznak, mit tettek a szenesek és munkájuk alapján számítható-e, hogy Kossuth-bánya ismét a jóltermelő üzemek közé kerül.

*

A 8-as telepi 200 méteres frontfejtésben nehezen megy a munka. Elég meleg a fejtés, s az emberek félmeztelen dolgoznak. Sokhelyen zúg a fejtőkalapács. Kormos, fekete kezek lapátolják a szenet, működnek a rázócsúszdák. Itt dolgozik az 50-es csapat.

— Nálunk nem megy a munka — panaszkodik Papp Ferenc vájár és kezével izzadt homlokát törli. — Nagyon rosszul állunk, havi 85 százalékunk van. Az üzemvezetőség igéretet tett, hogy a szállítást rendbehozza, de eddig még semmi sem történt. Ezenfelül is sok még a baj. Nem jól működnek a motorok, nehéz a bányafa, a széldeszka szállítás és a gumiszalaggal is gyakran baj van. Valóban ideje lenne, hogy az illetékesek tettekkel bizonyítanák az ígéreteket. Ez a véleménye többek között Osváth Imrének, Német Jenőnek, Zsupai Istvánnak és az 50-es csapat valamennyi tagjának.

*

A VII. szinti fejtési csapatok közül a 117-es az, amely elég jól áll a termelésben. A csapat fejtése a szinklinális II-es déliharántnál van. Amikor odaérünk, a vájárok és a csillések egyformán, megállás nélkül lapátolnak. Sok a szén és a csúszdák alig birják.

— Bizony — mondta Ruda Sándor vájár — eddig várni kellett. Nem működött a gumiszalag. Most javították meg. Sajnos, ez elég gyakran előfordul és többször gátolja a munkát. Ezen a napon mostanáig egyetlen egy csillét sem adtunk. Ezért lapátolunk most mindnyájan. Nem akarjuk itthagyni a kitermelt szenet.

Kiss Sándor csillés meg sem áll a lapátolásban, csak felénk fordulva int egyet, hogy ne zavarjuk őt. Később ezt mondja:

— Mindjárt „sicht" lesz és jóformán nem csináltunk semmit.

Dani Sándor, az „új" vájár ezt mondta:

— Majd lesz nekünk magasabb százalékunk is, mint 104. Ez a csapat mindig jó volt és a jövőben is az lesz...

Büszkék, öntudatosak, önérzetesek ezek az emberek. Igazi bányászok, sohasem tétlenkednek.

*

Sok csapatnál voltunk, több fejtést és elővájást láttunk, de sajnos, azt kell mondanunk: Kossuth-bánya jelenlegi állapota, különösen a fejtéseknél nem valami jó. Ha továbbra is így megy, akkor az üzem nem nagyon dicsekedhet a tervteljesítéssel.

Demeter Károly

Közeledik

A TÉLAPÓ

A hosszú szakállú, őszhajú, puttonyt viselő, öreg Télapó, bizony három hét múlva bekopogtat ablakunkon. Megtölti a cipőket, megnézi a gyerekeket, s aztán továbbmegy. Ajándékait aszerint osztogatja, ki hogyan érdemli. Biztosan lesz olyan fiú, — vagy talán kislány — aki csak virgácsot kap. De akadnak majd olyanok is, akiknek cipője tele lesz cukorral, csokoládéval és játékkal is.

Az anyukák és apukák, szoros kapcsolatot tartanak a Télapóval. Már most hosszasan beszélgetnek vele és elmondják, hogyan viselkedett Pista, Kati, Klára, többi pajkos társaival együtt.

November 12-én, délután 6 órakor, a Kökönyös keleti óvodában is összehívták az óvónők a mamákat, papákat, hogy közösen beszéljék meg a Télapó jövetele előtti, sürgős tennivalókat. Volt ott javaslat nem is egy, nem is kettő. Még az apukák is közbeszóltak. Mindenkinek volt ötlete, mindenki mondott valamit, s bizony, bizony gyerekek, vagy másfél órán keresztül körülöttetek forgott a világ. Az a szerető gondoskodás, figyelmesség, mellyel az anyák — az óvónőkkel közösen — megvitatták a nagy napot, arról tanuskodott, hogy nem is áll olyan rosszul a ti szénátok. Ugy látszik mindannyian nagyon jók voltatok. Avagy talán mégsem?...

Még három hét, és Télapó bekopog az óvoda ablakain is. Benéz a kisfüggönyök mögött és pontosan megtudja, kinek milyen ajándékot kell adnia. Sőt mi több, hogy érzéseiben ne tévedjen, segítenek neki az óvónénik s az anyukák is. Elmondják a november 12-i értekezlet eredményét és véleményüket is, a ti viselkedésetekről. Igy hát ne legyetek meglepve, ha egyik másik társatok — vagy éppen magatok — cukor, játék helyett, virgácsot kap majd. Elvégre is, Télapót nem lehet becsapni! Nem igaz?...

Köszönetnyilvánítás

A Nőtanács Városi Elnöksége ezután mond köszönetet, a Komlói Szénbányászati Tröszt szénosztályozó üzemegysége volt MNDSZ elnökségének azért a nemes cselekedetéért, hogy a gyermekváros felépítésére 150 forintot adományoztak.

Egy javaslat nyomában

Arról írtunk néhány héttel ezelőtt, hogyan lehetne a házasszonyok egy részét munkához juttatni. Cikkünk megírásához a tollat azon beszélgetések adták kezünkbe, amelyeket az asszonyokkal folytattunk.

— Mi is szívesen dolgoznánk — mondották a legtöbben —, ha lenne egy olyan munkahely, egy olyan üzem, ahol alkalmaznának bennünket.

Az ötlet, a javaslat is tőlünk származott:

— Miért ne lehetne könnyűipari üzemet létesíteni Komlón is? — kérdezték. — Például mint Sztálinvárosban van.

Nos, panaszukat, javaslatukat leköszöltük annak idején. Azóta eltelt egy hónap. Miután úgy gondoljuk: a négy hét elegendő volt arra, hogy az illetékesek foglalkozzanak az elhangzott javaslattal, ismét szóba hozzuk a problémát. Most azonban már az intézkedés, a cselekvés iránt érdeklődünk. Megkérdezzük a városi tanács végrehajtó bizottságának titkárát, Galabár Tibor elvtársat:

— *Tettek-e valamit az üzem megvalósítása érdekében?*

— A könnyűipari üzem berendezése és megindítása jelenleg nehézségekbe ütközik. Nem rendelkezünk ugyanis e célra megfelelő épülettel. Szó van arról, hogy a jéggyár mellett épülő új szikvízüzemet — mint ilyet — nem működtetjük. Helyette a jövő évben tejüzemet létesítünk. Az Elelmiszeripari Minisztérium vállalta a szükséges gépi berendezések leszállítását. Ha a munkálatok befejeződnek (kb. a jövő év második felében), akkor 50 főt alkalmazni tudunk a tejüzemben. Természetesen nők és csökkent munkaképességűek jöhetnek csak számításba.

— *Egyéb lehetőség?*

— Még egy van. Amennyiben alkalmas épületet találunk, úgy 1958. első felében egy könnyűipari textilüzemet létesítünk, amely üzem egy nagyobb részlegnek lesz majd a fióktelepe. A felvonulási falu egy-két épülete e rendeltetésnek megfelelne. Használatához azonban a tröszt és az építőipari vállalat engedélye, illetve beleegyezése szükséges.

— *Mégis — mikor ölt biztos jelleget e tervezgetés?*

— Ugy a tejüzem, mint a textilüzem megvalósítása érdekében a jövő héten az Elelmiszeripari és Könnyűipari Minisztérium kiküldöttjei jönnek le városunkba. S majd a velük történt megbeszélés alapján kezdjük meg a munkálatokat.

PROTEKCIÓ

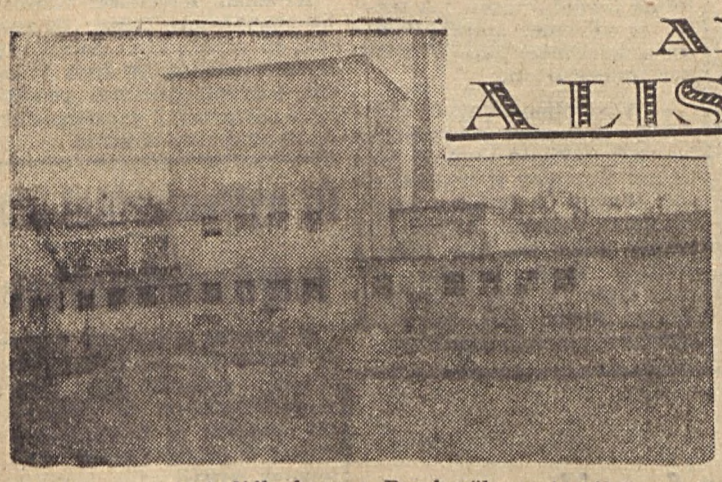
Vannak akik azt állítják, hogy manapság már nincs protekció. Óvatosabbak így mondják: nem lehet protekció. A határozottabbak nyiltan kijelentik: nem szabad protekciónak lenni. Nem tűrjük. Vannak olyanok is, akik sem ezt, sem azt nem mondják... inkább cselekszenek.

Nem lehet húst kapni? Csak egy félsertés van, s az is a jégszekrényben? Hát — nincs a vásárlóknak. Legfeljebb csak az alkalmazott kap, aki... hm... hát...: a vállalathoz tartozik.

Nincs elég bútor? Kevés a hálószoba a bútorüzletben? Az emberek féléjszakát töltenek az üzlet előtt, hogy ők legyenek az elsők? Na nem! Erről nem az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat komlói kirendeltsége tehet! Hogy a napokban érkezett olcsó hálószobabútorból az egyik felesleget nem a soronkövetkezőnek adták el? Hogyan?... Illegális úton, a jelentkező helyett, a vállalat alkalmazottja kapta?... Ez aztán szerencse! Nagy szerencse! De mi köze ennek a protekcióhoz?

Elvégre is, mit számít az, ha az emberek elégedetlenkednek. Cseppet sem érdekes, ha ilyeneket mondanak: — „Már megint az melegszik, aki a tűzhöz közel ül." — Mert ugyebár, ha adva van két személy, aki bútort akar — olcsó hálószobabútort — az csak természetes, hogy az alkalmazott kapja. Lám milyen jól jött november 15-én is a vállalat egyik beosztottjának a szabaddá vált hálószobabútor. Igazán nem volt bosszantó — márcsak az ő részére —, hogy miatta a soronkövetkező jelentkező — lemaradt. Hiszen a kirendeltségvezető — aki az ügyet jóindulatúlag kezelte — sem érzet lelkiismeretfurdalást. Hogyan kérem? Hogy ez protekció?... És még hozzá felháborító?... Nem, nem. Tévedés. Ez csak...: „szocialista kapcsolat."

AMÍG A LISZTBŐL KENYÉR LESZ

Sokan nem is tudják, hogy a Berek-völgyben épült kenyérgyár naponta nem kevesebb, mint 7.000 db 2 kg-os kenyeret és 27.000 db különböző süteményt készít.

Ide látogattunk el, hogy végigkísérjük a lisztet azon az útján, melynek a végállomása az ízletes kenyér, ropogós kifli...

Első utunk a raktárba vezetett, ahol tömött zsákokban vár a liszt a feldolgozására. Fehérruhás munkás önti a zsákokból egy hatalmas tartályba, s innen függőleges elevátoron az első emeletre kerül. Az elevátor apró kanalai villámgyorsan kúsznak felfelé, s mintha azt zúgnák: „siessünk, siessünk!"

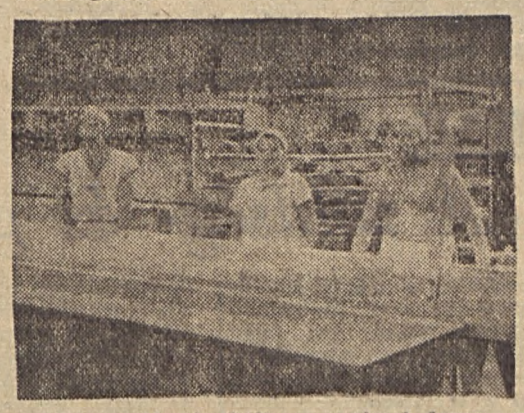
Sietniök is kell, ha azt akarják, hogy az első emeleten lévő malmi-szitának legyen

munkája! Szitálás után tovább utazik felfelé, a keverőbe kerül, ahol az előírt arányoknak megfelelően többfajtát egyesítenek.

A keverőből — végtelen csiga segítségével — a garatba kerül, vagyis ismét a földszinten találjuk meg.

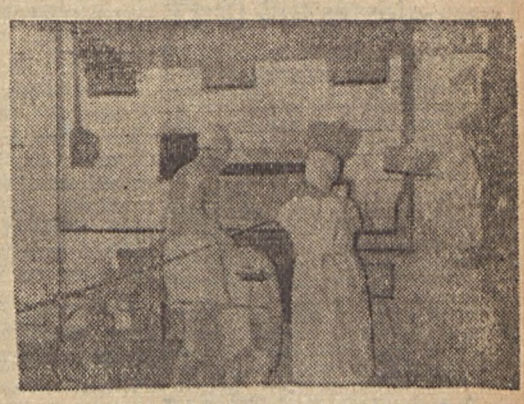
Hatalmas terem ahol a garat nyílásoknál már várják a fehér sugárban ömlő alapanyagot. Garamvölgyi László dagasztó nagy lapáttal adagolja a kovászba a porzó lisztet.

A dagasztó gép halk sercegéssel forog, s benne egy lapát egyenletesen dolgozza el a tésztává vált lisztet. Közben 40 fokos víz ömlik a dagasztóba.

Ezután rövid időre pihenni hagyják a tésztát, majd amikor megkelt — szaknyelven „megrúzolt" — a „táblához" kerül. A táblánál Gáspár János pék villámgyors mozdulatokkal „szakít" ki egy-egy adagot, majd mérlegre rakja. Pontosan 2,25 kg-os darabokat nyújt át a mellette serénykedő Mihályfinénak, aki formálja, majd szakajtóba rakja a puha, jóillatú tésztát.

Csak egy pillanatra hagyták abba a munkát — míg szembe néztek a lencsével — aztán „gyerünk tovább, mert várnak a kemencénél".

A táblától kocsikon teszi meg a tészta az utat a kemencéig. Míg odakerül, közben másodszor is megkel. Formás alakot ölt mire a kemencéhez ér.

Az első kemencénél ugyancsak egy házaspár dolgozik. Brandt Gyula és felesége szinte egymás gondolatait kitalálva percek alatt rakják be a 108 darab kenyeret a 300 fokos „hicckemencébe".

Itt csak színt kap a kenyér, hamar kiszedik és egy másikba rakják, melynek hőfoka „csak" 200 fok. A hosszú péklapát mértani pontossággal siklik be a kemencébe és egy kis billenéssel csúsztatja egymás mellé a kenyereket.

A kisült kenyér a raktárba kerül, mérik, majd fürge kezek autóba rakják és rövidesen az üzletekben vásárolhatunk belőle.

Rajnai József

SPORT

Szombathelyi Haladás—Komlói Bányász 1:0 (0:0)

Komló, 2500 néző. Vezette: Balla (Gondi, Horváth).

Szombathely: Varga II.— Molnár, Tarr, Novák — Kulcsár, Ekler — Polgár, Pál, Pém, Varga I., Tóth. Edző: Kiss Gábor.

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Kripl — Molnár I., Szám — Grózdics, Korom, Udvaros, Kiss, Daum. Edző: Bodola Gyula.

Góllövő: Pál.

A borus, őszi, hideg idő miatt csak mintegy 2500 ember volt a lelátókon a mérkőzés megindulásakor. Az előmérkőzés hazai győzelme fokozta a közönség között a bizakodó hangulatot, és mindenki azt várta, hogy az első csapat is megszerzi első hazai győzelmét.

Az első percekben nagy lendülettel indul a játék. A negyedik percben jobboldali támadás fut a pályán. Grózdics az alapvonalig viszi a labdát, a 16-os vonalától a kapu felé ível. Itt Udvaros senkitől sem zavarva kapja a labdát. A kifutó kapus mellett azonban ballábbal a kapu mellé emel. (Nagy gólhelyzet volt!) A kihagyott nagy helyzet után tovább is nagy iramú a mérkőzés. Mindkét csapat nagy akarással küzd, hol az egyik, hol a másik térfélen folyik a játék, azonban sok a hibás labdaleadás, az elhamarkodott passz, és egymás hibájából élnek a játékosok. A védelmek keményen állnak a lábukon, és sorra akasztják meg az erőtlen, inkább középen erőltetett támadásokat. A széleket — különösen a hazaiak — keveset foglalkoztatják, pedig úgy Grózdics, mint Daum is elég lendületesen mozog, azonban csak nagyon kevés labdát kap. A belsők pedig erőtlenül, sokszor a legigéretesebb helyzeteket is elbukdácsolják. Egyedül Udvaros nagy igyekezete és keménysége dicsérhető. A félidő nem hoz eredményt egyik csapat részére sem.

A második félidő elején a játék nem folyik olyan iramban, mint az első félidőben, sokat esik a játék színvonala. A vendégek játéka ekkor sokkal folyamatosabb és csak a jó védelem, élén Polgárral tudja megakasztani a meg-megújuló szombathelyi rohamokat. A 61. percben azután megszületik a mérkőzés sorsát eldöntő gól. Egy szombathelyi támadás végén Kanizsai és Polgár az alapvonalnál közösen szerelik az egyik szombathelyi játékost. A felszabadító rúgás azonban nem jut messzire, Varga I. mellel ieveszi, majd a jobboldalra íveli a labdát. A beívelt labdára Pál jól rajtol és mintegy 8 méterről nem erős fejessel a vetődő Krausz keze között a jobb alsó sarokba hull a labda. Krausz későn vetődött és a gólban erősen benne volt! De Pált sem zavarta senki a védők közül.

A gól után a hazai csapat nagy akarással küzdött tovább, azonban ekkor már a döntetlenben is kiegyeztünk volna, azonban a szétesően, gyengén játszó csatársor képtelen volt a szombathelyi kaput veszélybe hozni. A nagy rutinnal rendelkező öreg szombathelyi, és a lendületes fiatal vendégjátékosok ekkor ügyesen lassították a játékot, s az eredmény tartására törekedtek, mely sikerült is nekik. A mérkőzés mezőnyjátékkal ért véget.

*

A mérkőzést, amilyen nagy várakozás előzte meg, ugyanolyan nagy lehangoltságot okozott az eredmény. A játékosok igyekeztek, azonban a csapatnál, mint az előző mérkőzéseknél is bebizonyosodott, hogy az erőnlétnél van a hiba. Ez elsősorban a csatárokra vonatkozik, mert a védelem végig bírta a nagy iramot. Nagy hiba volt az, hogy az előző mérkőzéseken nagyszerűen védő Magyart kicserélték Krausszal, aki tudvalevő, hosszabb idő óta betegséggel és sérüléssel bajlódott. Magyar az előmérkőzésen is bebizonyította jó formáját, és látszik, hogy az önbizalma is megvan. Általános vélemény volt az, hogy a kapus szempontból nem nehéz mérkőzésen Magyar jobban megállta volna a helyét, talán ez az egy gól is elkerülhető lett volna. Krausz nagyszerű kapus, azonban az ő szempontjából is jobb lett volna, ha csak megfelelő edzés után kerül vissza helyére. Hiszen az ilyen hosszú betegséget még ő is megérezte. A védelemből Polgár teljesítménye emelkedett ki. De Kanizsai és Kripl is a tőle megszokott, megbízható játékot nyújtotta. A két fedezet a védekezésre fordított nagy gondot, a támadásokon azonban nem nyújtott segítséget, és a két csapatrész között így állandóan nagy űr tátongott. Ezért szőhették a szombathelyi csatárok zavartalanul támadásaikat.

A csatársorból Udvaros nagy igyekezete és küzdeni akarása dicsérhető, azonban az ő játékából az önbizalom hiányzott. Grózdics és Daum játékán látszott, hogy sokkal többre képesek, azonban ezen a mérkőzésen keveset voltak foglalkoztatva, és nem tudták kellően érvényesíteni tudásukat. A két összekötő erőtlenül játszott. Különösen Kiss erejét vette ki hamar a nehéz, csúszós pálya. A szombathelyi csapat játékosain látszott, hogy jó erőben vannak, nagy becsvággyal küzdöttek és az idősebb és fiatalabb játékosok komoly egységet alkotnak. Nem véletlen az eddigi jó szereplésük. Bár vezetőik szerint, az utóbbi időben ezen a mérkőzésen játszottak a leggyengébben.

Béta-akna—Pécsi Postás 2:2 (2:1)

Pécs. Vezette: Papp.

Végig izgalmas, jóiramú mérkőzést játszott a két jó formában lévő csapat. Az első 15 percben a pécsiek támadtak nagy lendülettel és a bétai védelemre nehéz feladat hárult. Egy 25 méteres szabadrúgás az előrevetődő Baksa kezéről a balszélső elé pattant, aki közelről a hálóba rúgta a postás vezető gólját, 1:0. A gól után lendületesebbé vált a bétai csapat játéka. A 20. percben Deák futott el a jobbszélen, beadása a kapufáról Savanya elé pattant, aki közelről berúgta az egyenlítő gólt, 1:1. Két perc múlva Deák ugrott ki középen, azonban a 16-oson belül felvágták. A játékvezető 11-es helyett szabadrúgást ítélt. A 26. percben Bocsor elcsípett egy hazaadást, kicselezte a rátámadó kapust és bevitte a labdát a hálóba, 2:1. A gól után még fokozódott az iram. Mindkét részről sok támadás futott a kapuk felé, de a védők jól zártak és a félidőben már nem változott az eredmény.

Szünet után ismét a Postás volt a kezdeményező. Sorozatos támadásai révén egy kapuelőtti kavarodásból váratlanul megszerezték az egyenlítő gólt, 2:2. A bétai csapat nagy igyekezettel támadott, hogy kiharcolja a győzelmet. A mezőnyben ismét fölénybe került, a Postás azonban jól védekezett. A 65. percben Kovács félpályáról indulva lefutotta a postás védőket, a kapu közelében azonban a kifutó kapusba lőtt. Három perc múlva a balszélen fut el Kovács, az alapvonalról élesen adott be a kapu elé. A nagy lendülettel befutó Deák 10 méterről szép csukafejessel a kapu fölé fejelte a labdát. A 75. percben Farkas 30 méteres nagy lövése a kapufáról pattant vissza, a lepattanó labdát Savanya és Deák közösen elvétették. Baksa az egyik összecsapásnál súlyosan megsérült, ezért 10 percig Deák helyettesítette a kapuban. A sérülés után igen keménnyé vált a játék. Mindkét kapu többször került még veszélybe, a győzelmet azonban egyik csapat sem tudta kiharcolni.

A bétai csapatból Baksa, Somogyvári, Göncz, Balázs és Farkas játéka emelkedett ki.

Postás ifi—Béta ifi 3:0

A bétai ifik szombaton MTH bajnoki mérkőzést játszottak, s így a vasárnapi mérkőzésen a fárasztó gátolta őket a jobb eredmény elérésében.

Őszi védőoltások

A kötelező őszi védőoltásokat csacsemőink és kisgyermekeink részére 1957. november 25, 26 és 27-én tartjuk az egyes körzeti orvosi rendelőkben. Az oltások időpontja: délelőtt 10 órától déli 12 óráig tart.

Ezeken a napokon kapják meg difteria — szamárköhögés, — tetanusz elleni védőoltásuk első részét azok, akik 1956. október 1 és 1957 március 31 között születtek.

Egy diftéria — szamárköhögés — tetanusz elleni oltást kapnak az 1955 október 1 és 1956 március 31 között született gyermekek.

Az 1956 március 1 és 1956 szeptember 30 között születettek himlő védőoltást kapnak.

Diftéria — szamárköhögés — tetanusz elleni kétszeri oltásban részesülnek az általános iskolák első osztályos tanulói. Oltásukat az iskolákban az iskolaorvos végzi.

A védőoltásokról való elmaradás szabálysértés és 500 forintig terjedő pénzbüntetést von maga után.

KOMLÓ VÁROS TANÁCSÁNAK EÜ. OSZT.

HÍREK, közleményvek

Visszaélt a bizalommal

Mint csapatvezető dolgozott a Mélyfúró Vállalatnál Schraub János. Annak ellenére, hogy nemrégiben hat hónapot már börtönben töltött, megbíztak benne az emberek. A csapat tagjai őt kérték meg, vegye fel minden fizetésnapon munkabérüket, hogy ne kelljen mindannyiuknak érte menni.

Egy régi magyar közmondás azt mondja: „Alkalom szüli a tolvajt". Az alkalom tehát itt megvolt, s Schraub János nem is habozott sokáig. Felvette a fizetéseket, s két dolgozó kivételével minden munkatársának átadta azokat. A két fizetést pedig magának tartotta meg. A bérjegyzékken nevet hamisított, s a többletpénzzel Budapestre utazott. El is költötte ott, mind egy fillérig. A csalást azonban felfedezték, s a munkatársai bizalmával visszaélő csapatvezetőt bíróság elé állították.

A tárgyaláson, melyre november 8-án került sor, Schraub Jánost társadalmi tulajdon sikkasztásáért és kétszeres közokirathamisításért 8 hónapi börtönre és a teljes kár megtérítésére ítélte a bíróság.

A mintegy 2550 forintért, melyet két dolgozótársától vett el a vádlott, drágán megfizetett. A csalásért szabadságát vesztette el. S egyben a munkatársak, a dolgozók bizalmát is. A börtönből való kiszabadulás után bizonyára nem bíznak ra ilyen feladatot.

— **Még ma vegyen** könyvsorsjegyet, a komlói könyvesboltban! Húzás: december 12-én lesz. A ki nem húzott sorsjegyek névértékben beváltható lesznek, szabadon választható könyvekre. Az V. könyvsorsjegy főbb nyereményei: Pannonia motorkerékpár, televíziós rádió, konyhabútor, Orion rádió, padlókefélő, villamos hűtőszekrény, táskairógép, 2 hetes üdülés az Országos Üdültetési Vendéglátó Vállalat tihanyi Park, hévízi Palatinusz, vagy a balatonfüredi „Arany csillag" szállójában. 15 darab egyenkénti 1 000 forintos könyvnyeremény és ezenkívül 5 500 könyv és tárgynyeremény.

— **210 darab** csirkét, tyúkot, kakast és 50 vágott libát, kacsát adott el november 15-én a MÉK piactéri boltja. A csirkét 28, a tyúkot 25, a kakast 21, a kacsát pedig 27 forintos árban vásárolták a háziasszonyok.

— **A Komlói** Szénbányászati Trösztnél novemberben — 15-ig — sokkal kevesebb igazolatlan műszakmulasztás fordult elő, mint október hasonló időszakában. Ha napi átlagot veszünk, akkor novemberben 2, októberben pedig 3,3 százaléka mulasztott naponta a dolgozóknak.

— **Mikrobarázdás** hanglemez estet rendez ma, a Május 1 Kultúrotthon vezetősége. Az est alkalmával Verdi: „Aida" című 3 felvonásos operája kerül bemutatásra. Az operakedvelők este 6 órai kezdettel vehetnek részt az előadáson.

— **20 köbméter** zúzalékanyagot szállíttatott a városi tanács ipari és műszaki osztálya Gesztenyés, Ujtelep, Dózsa György út útszakaszaira. Ezzel az intézkedéssel, némileg javított a rossz útrészeken, melyek főleg esős idő alkalmával járhatatlanok.

— **1957 első** három negyedévében a komlói tröszt 50 százalékkal több gázszenet adott és küldött Sztálinvárosba, mint az elmúlt év hasonló időszakában.

— **Novemberben** adják át rendeltetésének a 80 férőhelyes új vendéglőt Nagymányokon. A vendéglő berendezése sokkal nagyobb igényeket is kielégít, mint a régi, melynek helyén a tavasszal cukrászdát nyitnak.

— **Családi estet** rendezett november 16-án 6 órai kezdettel a villamos üzem párt és üzemvezetősége, valamint üzemi bizottsága. A rendezvényt Kossuth-aknán tartották meg. A vendégek részére disznótoros vacsorát, kitűnő bort biztosítottak (szolíd árakkal!) A táncról és kellemes szórakoztatásról a közismert „Vörös" zenekar gondoskodott.

— **Vásároljon** könyvet ajándékba! A komlói könyvesboltban még kapható Verne Gyula: Grand Kapitány gyermekei című könyve 35 forintos árban, valamint Kassák Lajos: Egy ember élete — két kötetes könyve 82,50 forintos árban. Ugyanitt megvásárolható Klauss Mann: Mephisto című karrier regénye 25 forintért.

— **352 mázsa** és 28 kg ruhát mosott ki októberben a „Patyolat" komlói mosódája.

— **Bált rendezett** november 16-án 6 órai kezdettel a Kökönyös keleti Fürst Sándor utcai általános iskola Szülői Munkaközössége. A bál alkalmával zene, tánc, büfé volt. Belépődíj felnőtteknek 4 forint, gyermekeknek 2 forint volt.

— **A VI-os üzem** Péter János ifjúsági brigádja november elején versenyre hívta az üzem valamennyi brigádját. A munkaverseny célja — amely az év végéig tart — olcsóbban, többet és jobbat termelni, igazolatlan műszakhiányok és balesetek nélkül. A versenyt valamennyi brigád elfogadta.

— **Már hónapok óta** Komlón nagyarányú kísérletek folynak egy országos jelentőségű újításról. Az újítás célja: elektromos berendezéssel az aknakötelek belső szálszakadásának kivizsgálása. Magyarországon még eddig nem volt ilyen elektromos műszer. A következő számunkban bővebb ismertetést adunk az újításról.

— **A VI-os üzem** beruházó részleg két brigádja, Szekeres- és Bőm-brigádok vállalták, hogy az illetmény-szén helyet két nappal a határidő előtt elkészítik.

— **A Komlói** Szénbányászati Tröszt újítási osztályára az év harmadik negyedévében 1[illegible] újítást nyújtottak be, a trösztöhöz tartozó üzemek dolgozói. Ebből 61 újítást elfogadtak.

FÉRFIAK!

JELENKEZZETEK BÁNYAMUNKÁRA!

Kereset:

1 600 forinttól

2 600 forintig

Jelentkezni a tanács munkaügyi csoportjánál lehet

MOZIMUSOR

Május 1.: November 20-án: Negyvenegyedik, szovjet film, November 21—27: Ez történt Belgradban, jugoszláv film.

Szabadság: November 20-án: Prológ, szovjet film. November 22—24: Hűtlen asszonyok. (Csak 16 éven felülieknek.)

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Trösztnél 35 csillést, 15 vájárt, 24-es AKÖV: 20 gépkocsivezetőt, 10 férfi kalauzt, 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, 2 garázsmestert és 10 autószerelőt keres.

Új nyitvatartási idő a fodrászüzletekben

A Komlói Helyiipari Vegyes és Javító Vállalat fodrászüzleteinek nyitvatartási idejét megváltoztatták. Az eddigiektől eltérően a fodrászüzletek reggel 7 órától este 7 óráig lesznek nyitva.

Ezért a vállalat kéri kedves vendégeit, hogy fodrászüzleteiket a fenti időben keressék fel.

Apróhirdetések

BUDAPESTI belterületi egyszoba-konyhás lakásomat elcserélném komlói kétszobásért. Érdeklődés 11-79 telefonon.

KÜLÖNBEJÁRATÚ, tiszta, bútorozott szobát keres dolgozó férfi. Címet a szerkesztőségbe kérem leadni.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-69

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27.

Nyomdáért felelő: Melles Rezső.

CIGÁNYOK

Valahányszor felötlik bennem e fogalom: cigány, gyermekkorom izgalmas emlékeként egy-egy barnabőrű, ringójárású, sunyi tekintetű, pipázó cigányasszonyt látok magam előtt, batyújában sok lopott, kapott holmival, hátán, karján gyerekkel. Vagy egy szakállas, ravaszképű férfit, hosszú hajjal, kinek szeme és fogai fehéren villognak akár a kés pengéje, melyet árul. Minden bizalom elszállt belőlem, ha megláttam őket, de az, hogy mások voltak mint mi, hogy cifrák és rongyosabbak, mint más szegényember, valamint a romantika, mely körülöttük terjengett, — mégis vonzott.

Jó harminc év múlt el a fenti szemlélet óta, de a cigányok élete vajmi keveset változott. Olyanok ők, hogy napnyugtával elhalnak és pirkadatkor újrakélnek, újból születnek. Tegnapi életüket a holnapi dolgukkal nem tudják összekötni. Igy nehezen fejlődnek.

Komlóra kellett jönnöm, hogy megismerhessem e nép jövőjét, az immár dolgos, szorgalmas, írni-olvasni képes, alkalmazkodni akaró, kultúráltabb cigányokat. A bizalmatlanság természetesen — mint valami reflexió — ismét előtolakodott és csak lassan, ahogy megismertem egy-két Kalányost, Kolompárt vagy Orsóst, engedett valamit. Nem állítom, hogy a cigányok már teljes példaképei a fejlettebb állampolgárságnak. Nem. Hiszen mi magunk is néha alig ütjük meg ezt a mértéket. De elindultak ők az asszimilálódás útján, elkezdték a munkával ma megalapozott, holnapra is számító, sőt a jövőre is igényt tartó életet.

Külsőleg talán kevésbé mutatkozik ez a változás, hisz bőrük kreolja, járásuk sajátossága, esztétikai ízlésük, mely a hosszabb haj és változékonyabb színekben nyilvánul meg, — ugyanaz. De a tekintetükben már benne van a munkával megérdemelt életjog büszkesége és a szívükben már ott fészkel a bátorság is, megkívánni és kimondani az egyenlőséget minden jóakaratú dolgozóval.

A kezdet ez még. De biztató kezdet, mert a cigánytelepek körül már nincs meglopva a gyümölcsös, a kukorica és a szőlő. Sőt erre ők vigyáznak becsületük érdekében a legjobban. Ha utunk az erdőszél kunyhók közelében visz el, szánjunk egy-két pillantást a rendezett portára, a függönyös kicsi ablakokra, ott — Kossuth-akna környékén. Elvétve még antennát is látunk, mint például a Kalányos Pistáékná'. Villanyfény vetődik az útra sok kis szoba ablakán át, és ha van időnk — lépjünk be egy-két kunyhóba. Közeledésünkre elénk jönnek. Elcsitítják a kutyát. Nem félnek tőlünk, mert a szívük tiszta. Találunk olyan kunyhót is, ahol lábunk szőnyegbe süpped, a fogason pedig munkaruha, kék overáll, vagy éppen — bányászsapka lóg.

Beférkőzött a kultúra, felvilágosultság, s a munka szeretete a cigánytelepekre is. És ebben a nagy átalakulásban, fejlődniakarásban nem szabad magukra hagyni őket...

Cs. F.

INTERIÚ

A zöldség- és gyümölcsellátásról

Mindig is probléma volt és az is maradt városunk rendszeres és hiánytalan zöldség-, gyümölcsellátása. Azt, hogy boltjainkban hányszor volt minőségben és mennyiségben is kifogásolható áru, leginkább csak a háziasszonyok mondhatják el. A vásárlókkal egyidőben azonban tudomást szerzett minden intézkedésről, megtörtént jó vagy rossz eseményről a város kereskedelmi felügyelője is. Németh Károly ellenőrzései során tapasztalja azokat a hiányosságokat, vagy éppen eredményeket — amelyek — úgy gondoljuk — érdekelnek minden komlói háziasszonyt, vásárlót egyaránt. Nos; éppen ezért a múlt napokban felkerestük Németh elvtársat, hogy véleményt kérjünk:

— Mit tapasztal a város jelenlegi zöldség-gyümöcsellátása területén?

— Komló jelenlegi zöldségellátása lényegesen jobb, mint az elmúlt időkben volt. A szaküzletekben minden zöldségféle állandóan kapható. Nem hiányzik a paraj és a fejessaláta sem. A sertésvágási szezonra bőséges mennyiségben kapható vöröshagyma és fokhagyma is. Az almaellátás is jó. Kifogásoljuk azonban, hogy alma és citrom mellett egyéb gyümölcsáru nem kapható. Hiányzik például a birsalma, naspolya, pörkölt földi mogyoró. Hiba, hogy korán kifogyott az üzletekből a körte és a gesztenye is, bár ezen cikkek beszerzésére ígéretet kaptunk a vállalattól.

— Hogyan végzik a tárolási munkálatokat?

— A burgonya és vöröshagyma tárolása jó ütemben halad. Fagyveszély esetén ezen árucikkekből biztosítani tudjuk a város ellátását.

— Véleménye szerint melyek a hiánycikkek?

— A város egyes területein — szaküzlet hiánya miatt — kifogásolható a zöldség-, gyümölcsellátás. Ilyenek például Somágtető, Anna-akna, Szállásfalu. Ezekre a helyekre november végéig Kökönyösből és a belvárosból magánkiskereskedőket telepítünk át.

A zöldségboltokból hiányzik a mák. Reméljük központi ellátásból megfelelő mennyiséget kapunk decemberben. Jelenleg az a helyzet, hogy a termelők szabadpiaci értékesítésnél magasabb áron tudják eladni a mákot, mint ha állami vállalatnak adnák el.

Savanyúkáposzta- és konzervellátásunk jó. Rövidesen elegendő mennyiségű paradicsomkonzervet is kapnak a szaküzletek. A lényegesen jobb áruellátás mellett természetesen elvárjuk a zöldség-gyümölcs szakmában dolgozó kereskedelmi dolgozóktól, hogy a hiányzó cikkeket pótolják és továbbra is a lakosság ellátása érdekében dolgozzanak.

— Ellenőrzései során milyen tapasztalatokat szerzett a MÉK üzleteiben?

— Mindenki által tapasztalható, hogy a MÉK szaküzleteiben jobb minőségű alma olcsóbb áron kapható, mint az őstermelőknél. A városi tanács kereskedelmi osztályának az a célja, hogy a MÉK gyümölcsárusítását kiterjessze a vasútállomás elé és az „Újfürdő" épületéhez. Ezzel egyidőben felszámolja a nehezen ellenőrizhető őstermelők árusítását is ezeken a helyeken. Szükségessé vált ez annál is inkább, mert néhány őstermelő silányabb minőséget, magasabb áron értékesít.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 94. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR 1957. NOVEMBER 23.

A mai számunkból:

Vélemények az üzemi tanácsokról (2. o.) Uj idők, új dalok (2. o.) Hétvégi jegyzetek (3. o.) Országos jelentőségű újítás (3. o.) Onzetlen összefogás (3. o.) Szurkolók fóruma (3. o.) A holnap kerékpárja: a törpeautó (4. o.) Közlemények (4. o.)

Egy akarattal

Napjainkban különösen sokat vitatkozhatunk a szülő és a gyermek kapcsolatáról, a jó házasélet fogalmáról és a gyakorlatban tapasztalt esetekről. Szólunk is róluk nem egyszer, nem kétszer, de a szólás után minden marad a régiben, valahogy semmi sem változik.

Latolgattuk már valamennyien, hogy mit kellene tenni és mit lehetne tenni. Próbáltuk megfejteni a talányt, amely az elrontott házaséletek, a külföldre disszidált fiatalkorúak meggondolatlan lépésének okozója. Állást foglaltunk szülő és gyermek, pedagógus vagy törvényes erő cselekvése mellett, s mindig csak a tényeket, a megtörtént valóságokat helyeseltük, vagy elleneztük. Ritka esetben történt meg, hogy valamit is tettünk volna a rossz családi élet, vagy elrontott gyermeknevelés megjavítása érdekében.

Az ellenforradalom után nem könnyebb, hanem nehezebb lett e problémák megoldása. Hiszen az ezrével nyugatra özönlő disszidens gyermekek lépése a 9 hónap alatt mintegy 18 ezer törvényesen beadott válási kereset példája nem hasonlítható reálisan egyik elmúlt év hasonló időszakához sem.

A rossz útra tévedő családi közösség, helytelen gyermeknevelés, sürget bennünket: tenni kell valamit. Tenni, méghozzá közösen, egy akarattal. — Mindenkinek segíteni kell. A család tagjainak, az üzemnek, a tömegszervezetnek, az ifjúsági mozgalomnak, mind be kell avatkoznia az átformáló nagy munkába.

Kik tehetnek a legtöbbet ez ügy érdekében? Elsősorban a nők, az anyák képesek e nehéz, de szép feladatra. A komlói nőtanács magáévá tette az oktató, segítő munkát. Önállóan és gyorsan cselekedett, amikor összeállította a nőtanács tagjai, s a szülői munkaközösségek tagjai részére a programot. Olyan előadások szervezését vette tervbe, amelyek foglalkoznak a szülői szeretettel, tekintéllyel, a gyermek önállóságra való nevelésével, a leggyakoribb gyermekhibákkal, a felső tagozatos növendékek tanulási nehézségeivel, a 14 évesek pályaválasztásával, az iskola és a szülői ház kapcsolatával. Ezenkívül ismeretterjesztő előadásokon megvitatják a szerelem, házasság és válás problémáját, a házastársak elhidegülésének okait, és egyéb aktuális jelenségeket.

Jók és hasznosak lesznek ezek az előadások. — Tartalmasak, mert nemcsak a rosszat mutatják meg, hanem a kivezető utat is a családi élet tradíciójából. Persze, ahhoz, hogy a házastársak tisztán lássanak, és valamiképpen segítséget kapjanak harmonikus családi életükhöz, nem elégséges, ha csak a nők vitatkoznak az előadásokon. Meg kell ott jelenni hizony a férfiaknak is, akik ugyanolyan részesei a családi életnek, a gyermeknevelésnek, mint az anya, a feleség.

Kilenc napos előny

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei november 15-ig 41 810 tonna szenet termeltek a tervükön felül!

Ez azt jelenti, hogy a komlói tröszt az éves terv eddigi szakaszát 4,4 százalékkal túlteljesítette. Ennek eredményeként november 15-én már a 26-i napra tervezett mennyiségét szállították felszínre a tröszt bányászai. Ha továbbra is a szokott jó eredmények születnek, akkor 11—12 nappal előbb fejezik be az éves tervüket.

Az üzemek közül a III-as akna és Mária bányászai már a december 5-i tervüket teljesítették e hónap 15-én, vagyis az éves tervük teljesítésében 17 nappal vannak előre! Ez a két üzem 1571 vagon szénnel többet termelt, mint az előirányzott mennyiség!

Anna-akna bányászai 15-én felszínre küldték az év 11 hónapjában kitermelendő szénmennyiséget. Éves tervüket 15—16 nappal előbb befejezik, ha továbbra is a szokott módon dolgoznak.

Béta-akna bányászai 11, a szászváriak 5, a Kossuth-bányai bányászok 4, míg a nagymányokiak 2 napos előnyt szereztek maguknak az éves tervük teljesítésében.

A Komlói Szénbányászati Tröszt ebben az esztendőben összesen 100 042 vagon szenet termelt. (Ehhez még hozzájön a tanbánya által termelt és az úgynevezett „beruházási szén" mennyisége).

A három befejezett negyedév közül az első zárult a legeredményesebben — ha a terven felül adott szénmennyiséget tekintjük, — mert akkor 19 745 tonnával több került felszínre az előírt mennyiség felett.

Az üzemek éves tervteljesítése százalékokban a következő (1957. tíz hónapjában):

1. Mária	107,6%
2. III-as akna	107,1 „
3. Anna-akna	105,7 „
4. Béta-akna	104,9 „
5. Szászvár	102,9 „
6. Kossuth-bánya	102,2 „
7. Nagymányok	101,8 „

November 20-ig

1 792 tonna szén terven felül

Az utóbbi három nap termelésének jellemzője: az eddig jól termelő bányaüzemek jelentős mértékben visszaestek, s az eddig elmaradó üzemek fokozatosan közelítik meg a 100 százalékot. A visszaesés következtében a komlói tröszt elvesztette az elsőségét a pécsiekkel szemben.

Az első helyen továbbra is a Béta-aknaiak állnak 109,6 százalékos havi eredményükkel. A hét első két napján itt sem teljesítették a tervüket, és ennek nyomán 2,6 százalékos csökkenés következett be a havi tervüknél. A visszaesést híven tükrözi a napi termelési átlag, mely 16-án 974,7, 20-án pedig már csak 953,7 tonna. Biztató, hogy szerdán ismét felülmúlták a napi előirányzatukat.

III-as akna és Anna-akna bányászai ugyancsak rossz eredményeket értek el. Különösen III-as aknán, ahol a 3 nap tervét 92,9 százalékra teljesítették, vagyis 141 tonna szénnel kevesebbet küldtek fel színre a tervezett mennyiségnél. A két dekád tervét 105,9 százalékra teljesítették. (Már álltak 112,2 százalékon is.)

Anna-aknán 2 százalékkal estek a három nap alatt, mely idő alatt tervüket csak 98,9 százalékra teljesítették. A két dekád tervét 5,9 százalékkal túlszárnyalták.

Mázán a néhánynapos megtorpanás után 20-án 107,8 százalékos eredménnyel úgylátszik ismét magukra találtak. Az északi üzemek között továbbra is ők érték el a legjobb — 105,1 százalékos — eredményt.

Szászváron már 5 napja nem sikerült a tervet teljesíteni! Ennek nyomán 20-án 100 százalékon álltak — míg 12-én még 106,3 tizeden.

Kossuth-bányán 19-én és 20-án sikerült ismét a tervüket teljesíteni. A két dekád tervét 96,9 százalékra teljesítették. Jelenlegi adósságuk 752 tonna szén!

Nagymányok 7 napon át teljesítette a tervét! Ha a hátralévő hat nap alatt olyan eredményeket érnek el, mint 14-től 20-ig, akkor sikerül felszínre küldeniök a novemberre előirányzott mennyiséget.

A komlói tröszt november 20-ig a hónap esedékes részének tervét 2,5 százalékkal felülmúlta és összesen 1792 tonna szenet adott terven felül.

Kossuth-bánya jövője

Kossuth-bánya további fejlesztéséért és modern bányává való átalakításáért hamarosan nagyszerű ötletek megvalósítására kerül sor. Előre el kell mondanunk, hogy az ilyen irányú intézkedések már folyamatban vannak. Ezek az intézkedések azért olyan fontosak, mert a bányászok munkakörülménye javulni fog, a Kossuth-bánya termelése jobb lesz és így a sztálinvárosi nagykohóknak is több gázszén jut, mint bármikor.

Milyen intézkedések ezek? Kossuth-bányán egyik nagy probléma a víz volt. Annál is inkább, mert a feltárásnál bevezették a vizes fúrást a dolgozók egészsége szempontjából. Most e téren olyan intézkedés megvalósítása van folyamatban, hogy az üzem valamennyi munkahelyére csövek útján vizet vezetnek be.

A másik az, hogy hamarosan — az üzem létezése óta első ízben — a fővágatokra bevezetik a neon-világítást. Először a VII. szinti közel fél kilométeres fővágat kap neonvilágítást. A neonvilágítás, amelynek bevezetésével figyelembe veszik a bányászok egészségét, zöld színű lesz, és a vágatot kétoldalról fogja világítani.

Ismeretessé vált, hogy a VII. szinti 10-es telepen nagymennyiségű gázszén rejlik. A szén kiaknázásáért a munkálatok szintén megkezdődtek. Kossuth-bánya vezetősége, mivel ennél az üzemnél egyik legfontosabb kérdés a szállítás, ennek megkönnyítéséért dícséretre méltó ötlet megvalósításához fogott. A szinklinális vágatnál egy 10 csillét befogadó képességű szcéntárolót csinálnak, amely rövid időn belül kész lesz. S így, a most még alakulóban lévő sok kisfejtésnél, üresciklle hiány esetén sem áll meg a munka, mert a gumiszalagok a széntárolóhoz szállítják majd a szenet. Ezzel az üzem gázszéntermelése sokkal több lesz, mint eddig volt.

Csupán csak három intézkedést soroltunk a sok közül, és reméljük, rövid időn belül ezek meg is valósulnak.

Bál

Meghívókat kézbesítettek a múlt hét első napjaiban a Fürst Sándor utcai általános iskola tanulói. „A szülői munkaközösség november 16-án, délután 6 órai kezdettel az iskolában bált rendez. Mindenkit szeretettel vár és hív: a rendezőség. Zene, tánc, büfé." — Hirdette a meghívó, s bizony sokan voltak olyanok, akik nem tudtak ellentállni a kedves hívó szónak. A szülők, akik elkísérték lányaikat, fiaikat, talán ugyanolyan izgatottan készülődtek, mint a serdülő ifjak legtöbbje. Nem csoda, hiszen gyermekük első bálján vehettek részt.

Milyen is volt a bál? Hogy érezték magukat a rendezvény legfőbb résztvevői, a fiatal növendékek? Nézzük csak: egy levél, — melyben Horváth Anna, VIII. osztályos tanuló nyilatkozik a bál sikeréről — így hangzik:

„Elérkezett a várva-várt szombat. Minden órát izgatottan töltöttünk odahaza. Végre, délután 6 óra. Az iskolában a rendezőség már fogadja kedves vendégeit, s amíg a szülők egymással ismerkednek, addig a zenekar keringőt, tangót játszik. A lányok a terem közepén táncolnak. Sőt... a szülők is követik példájukat. Egyszercsak elhallgat a zenekar, s Rácz tanárnéni kihirdeti: tombola sorsolás. A főnyeremény egy torta — melyet a vájáriskolások nyernek meg — és azonkívül sok kisebb tárgy is van. A sorsolás után megkezdődik ismét a tánc.

Mindenki jól érzi magát, bár... a fiúkra egy kis panasz van. A bál egész ideje alatt ugyanis, a lányok az egyik, a fiúk pedig a másik sarokban álltak. És ha a lányok egymással nem táncolnak, akkor bizony egész idő alatt állhattak volna. Ezennel is tudatjuk a fiúkkal, hogy a bál azért van, hogy a lányokkal táncoljanak és szórakozzanak, nem pedig azért, hogy a sarokban álljanak" — fejezi be levelét Horváth Anna.

Na fiúk, ehhez mit szóltok?...

A jövő évi programból

A kenderföld nyugati részén lakók (Zrínyi utcai üzlethaztól a Vörösmarty utca, az új iskola környéke és az 550-es épületekig terjedő rész) régi vágya az iskola, a járdák és utak, valamint a világítás felépítése, rendezése. Örömmel mondhatjuk, hogy mindezek már szerepelnek Komló város 1958. évi beruházási tervezetében, amely 27 milliót fordít kommunális beruházásokra.

Jövő évben már elkészül a 16 tantermes iskola, amely összesen 5 és fél millióba kerül. Mintegy kétmilliós költséggel felépítik a fenti rész út és járda hálózatát, tehát jövőre már a sarat is számúzik erről a részről. Ezenkívül természetesen parkosítják a tereket és a házak melletti részeket.

A még most gyéren pislogó lámpák helyett — a jövő évben — mintegy 600 ezer forintos költséggel megoldják a megfelelő közvilágítást. A csapadékvíz elvezetésére is sor kerül, ami szintén nagy összegű — 400 ezer forint értékű — munkát jelent.

A jövő évi beruházásokra a Tervhivatal 12 milliót engedélyezett, azonban ezt az összeget városunk vezetői — sok fáradtság után — 27 millióra egészítették ki, s így kerülhet most sor a fenti munkálatok elvégzésére.

PÁRTHÍR

Az építőipari vállalat pártszervezetének vezetősége vezetőségi ülésen tárgyalja az üzemi tanácsok szabályzatát. Még nem sokan ismerik az új törvény pontjait és szükséges a megbeszélése és a dolgozók részére történő megmagyarázása.

A régi helyen adják az illetményszenet

A komlói dolgozók nagy örömére néhány nap múlva ismét a Kossuth-bányai altárónál adják az illetmény szenet! A zavartalan szénkiadás érdekében egy kéttartályos bunkert építettek, melyben a csillékből oldalbuktatással döntik a szenet.

A tartályokba másfél-másfél csillével (körülbelül 10.5 mázsát) öntenek s a szállítóeszközökbe engedik. Tehát nem lapáttal kell a szenet felrakni, mint azelőtt. A bunkerhez vezető utat lekövezték és körforgalommal biztosították az akadálymentes szállítást.

Az altáróból kijövő szénből a térmester választja ki azokat a csilléket, melyek minőségüknél fogva megfelelnek. A kiérkező csilléknél a válogatást kizárólag csak a kijelölt térmester végezheti! A meglévő forgalom ugyanis nagy baleseti veszélyt rejt magában, s ha az előírásokat a szénért menők megszegik, veszélyeztetik testi épségüket és számukra káros intézkedés előidézői lesznek. Azt a területet, ahol a szénért érkezők tartózkodhatnak, korláttal kerítették el az ipari vágányoktól.

Az illetményszén tulajdonosának, annak megbízottjának joga van, hogy a csillében lévő szenet megtekintse, s amennyiben az nem felel meg, másikat kérjen. A szén minősége azonban megfelelő lesz, hisz a térmester minden megkötés nélkül bármelyik telepről érkező szenet kiválaszthat!

A tárolható szén mennyisége 60—70 csille. Mivel reggel a 9—11 óra között az altáróból nem igen érkezik ki szén, lehet, hogy ebben az időben nem a kívánt ütemben történhet a kiadás.

A tröszt vezetősége a dolgozók kérelmét elégítette ki a fenti intézkedéssel, s reméli, hogy fegyelmezetlenség vagy baleset miatt nem kell ismét áthelyezni a kiadás helyét.

BOLDOG NYERTESEK

Az elmúlt hetekben újabb reményt kaptak a komlói lottózók. A 34. játékhéten elért nagy nyereményről napokig beszéltek az emberek. Ennyi pénzt, 165 ezer forintot sokan még nem is láttak egyben. A kíváncsiskodók ott gyülekeztek a takarékpénztár ajtajánál, hogy a boldog nyertesek örömében ők is részt vegyenek. Volt ott újságíró, rádióriporter és fényképész, s a kérdések csak úgy záporoztak a boldog testvérpár felé. Hogy is történt? Meséljék csak?

— A lottószelvények kitöltését én végeztem el — meséli a legfiatalabb tagja, Varga János. — Nem volt sok időm gondolkozásra, mert a vonathoz siettem. Csak úgy sebtiben, egymás után húztam át a számokat, s mire a 15. szelvényhez értem, már rohannom is kellett az induló vonathoz.

A beszélgetést Kardos elvtárs, a takarékpénztár vezetője szakítja félbe. Kezdődik a nyereményátadás. A kötegekbe csomagolt piros, ropogós száz forintosok egymás után kerülnek a nagy aktatáskákba.

Talán ezek a legboldogabb percek. Hiszen most már mindenre telik amit eddig terveztek. Meg van a motor ára, s ezzel teljesül a két testvér, Varga János és József vágya. A legboldogabb talán mégis a mama, Varga néni volt. Boldog volt, mert teljesíthette fia kívánságát, és boldog volt azért is, mert most már biztos abban, hogy a tavasszal elkezdődhet az új ház építése. De hogy ne feledkezzünk meg a család harmadik tagjáról, a harmadik nyertesről sem, megkérdezzük Singer Andrást, Varga néni vejét, mit is csinál ő a rájutó pénzzel?

— Én is házépítéshez kezdek majd a tavasszal. Szép kis otthont tervezünk, s most már biztos, hogy valóság lesz, ami ma még csak terv.

A nyeremény átvétele után megtörtént a motor kiválasztása is. A nyertesek a sok-sok kíváncsi tekintet előtt boldogan vitték magukkal a most választott két motorkerékpárt.

Vélemények
az üzemi tanácsok felállításáról

A napokban jelent meg a kormány azon intézkedése, amely megszünteti a munkástanácsokat és helyettük rendeletben kimondja az üzemi tanácsok megalakítását.

Farkas Antal elvtárs, az építőknél dolgozik mint főgépész. Arra a kérdésünkre, hogy mi a véleménye a volt munkástanácsok munkájáról, a következőkben válaszolt:

— Általában a munkástanácsoknak nem volt elég nagy horderejük és sok esetben olcsó népszerűségre törekedtek, mint például a minél magasabb bérek kiharcolása. Hatáskörük kicsi volt, nem volt meg az a joguk és feladatuk, amely biztosította volna. létjogosultságukat. Több helyen előfordult az is, hogy a munkástanácsok ellentétben álltak a szakmai vezetőkkel, sőt magukkal a munkások érdekeivel. Ez azzal magyarázható, hogy a fejlődést gátló elemek is bekerültek az ellenforradalom idején a munkástanácsokba.

— Mi a véleménye, s általában a dolgozók véleménye az üzemi tanácsokról?

— Én magam is, s a dolgozók is helyeslik felállításukat, mert így az alulról induló kezdeményezés jobban van biztosítva. Sokkal nagyobb a működési terület, a termeléssel való foglalkozás lehetősége.

Mi már korábban láttuk — folytatta Farkas elvtárs. — hogy döcög a munkástanács munkája, ezért létrehoztunk egy úgynevezett termelési tanácsot, amely foglalkozott a bérkérdéssel, anyaghelyzettel, tervvel stb. Havonta üléseztünk és értékeltük a munkát. Tehát mi már kerestük a megoldást és most látjuk, hogy a megoldás az üzemi tanács felállítása. A dolgozók életében ez az esemény valóban az üzemi demokrácia kiszélesítése és biztosíték arra, hogy az ország építő munkát előreviszi.

Takács Ferenc Kossuth-aknai I-es körletében dolgozik, mint vájár. Az ő véleménye is megegyezik azzal, amit Farkas elvtárs mondott. Még hozzáteszi, hogy az eredmények mellett sem töltötte be hivatását a munkástanács, sok esetben nem a lényeges és hatáskörükbe tartozó munkával foglalkoztak.

— Az üzemi tanács egész más lesz — mondja Takács elvtárs. Így válik lehetőség arra, hogy az üzem legjobb dolgozóival és fiataljaival együtt sokkal többet foglalkozzanak a termeléssel, az emberekkel. Biztos vagyok benne, hogy a választáskor a legjobbak kerülnek az üzemi tanácsba. Én azt várom, hogy az eredmények a termelésben, a dolgozókat érintő problémák rendezésében fog megmutatkozni.

— Tud már olyan problémát, amelyet az üzemi tanács segítségével megoldhatnak?

— Igen. Például munkahelyemen — a 4-es csapatnál — több esetben a deszka- és a fahiány akadályozza a termelést. A feljáró helyett újat kellene készíteni, mert ezzel 3—4 emberrel kevesebb kellene a lapátoláshoz, mivel a szalag rövidebb szakaszon szállítana. Persze, mi a tapasztaltakat már most is jelentjük, de a jobb és gyorsabb munkát az üzemi tanács még jobban elősegítené.

*

Ime néhány vélemény egy bányász és építőipari dolgozótól. Annak ellenére, hogy az üzemi tanácsok kialakulása még kezdeti stádiumban van, az emberek érdeklődnek, mert a tanácsi kollektíva kétségkívül értük, a termelés érdekében alakul meg.

ÚJ ZÁSZLÓ

Az elmúlt napokban szerkesztőségünk levelet kapott Mucsi István Baks-i lakostól,— a komlói 501-es Vájártanuló Intézet volt növendékétől.

Mucsi István november 7-én meglátogatta volt tanulótársait és az ott látott zászlóavatási ünnepség oly hatást gyakorolt rá, hogy gondolatait versben írta le. Szeretné — azt írja —, ha ifjú komlói társai olvasnák.

Mucsi István versbe szedett sorai nem kívánnak vetekedni hivatásos költőink verselésével, s ilyen irodalmi igénnyel nem is vizsgáljuk. A szerkesztőség az alábbiakban leközli, mert egy lelkes, fiatal tiszta, őszinte érzéseit látja benne. Ezért nyilvános kritikájától is eltekintünk.

UJ ZÁSZLÓ

Uj zászló lengett fel a magasba,
„Orosz Gyula" KISZ-szervezet
[avatta.
E zászló alatt tettek fogadalmat,
hogy, mint Orosz Gyula . . .
A szabadságért ha kell, vérrel
[áldoznak.
November 7-én hangzott el a
[fogadalom
A komlói 501-es vájártanuló
[KISZ-fiatalok
mondták el a színpadon.
Itt vette fel e szervezet Orosz
[Gyula nevét,
S azt fogadták, hogy követni
[fogják hős tettét.
E vörös zászlót sokan felavatták,
A rákötött szalagokra a KISZ
Jelszavakat varrták.
Zászlószeggel sokan díszítették,
E zászló sok fájó könnyet ért.
Ehhez a zászlóhoz legyetek hűek,
Mutassátok meg, hogy Orosz
[Gyula nevét...
Érdemmel viseljétek.
Ha ellenség akarja e zászlót
[felvenni tőletek,
Mutassátok meg, hogy érte
[mindent elkövettek.

Új idők, új dalok

EMLÉKEZÉS ADY ENDRÉRE

Nyolcvan évvel ezelőtt — 1877 november 22-én — született Ady Endre, évszázadunk egyik legnagyobb költője. Versei csodálatosak és mélységesek. Géniusza előtt ma már meghajlik az elismerés zászlaja.

A magyar költészet kimagasló zsenijének lelke tele volt egy életen át részegítő tűzzel, bánatos és mérgezett fájdalommal, jajgató és parancsoló, egeket ostromló viaskodással. Tele volt küldetéssel, sugározta az egyszerű emberek vad ritmusát, s az ő fényénél virradt ránk a magyar jövő legcsodálatosabb hajnalhasadása.

Emlékezzetek! Az emberiség még néma nyomorúságban hevert: Ady Endre már akkor a szabadságot zengte. A szívek gyáván és mindenbe beletörődve gubbasztottak a korbács előtt: Ady Endre mintegy titán, az egekig dobta az új igazságok lángoló szavait — verseit.

Az emberekben még süket és vak ködök gomolyogtak: Ady Endrében már tisztán égett a felszabadulás fénye.

Mert onnan jött, a magyar ugarról, amely átok alatt feküdt, hogy a kövér földek se teremhetlek. Itt járt közöttünk. Pesszimizmusa mélyén ragyogott az eljövő új, boldog élet vigasza. Átkos teherként, halálosan beteg, fájó derékkal, mint Atlasz hordta vállán a magyar nép bánatát — örömét —.

Ötven éve így sikoltott a sötét, magyar vizek felett:

Vajon fölébred valahára —
a szolganépek Bábele?

Egy zsibbadt vágyból miért nem lesz
végül egy erős akarat?
Hiszen magyar, oláh, szláv bánat
mindigre egy bánat marad.

Dunának, Oltnak egy a hangja,
Morajos, halk halotti hang.
Árpád hazájában jaj annak,
aki nem úr és nem bitang.

Ez volt Ady Endre, a próféta, a jós, aki elültette a lelkekbe a jövendő világok gondolatát. Ez volt Ady Endre, aki ilyen óriási versek százaival gazdagította az emberiséget.

Ady, az imbolygó járású, esett fejű, bús magyar már nincs közöttünk. Hagyatékai, a versek, azonban szívünkben élnek. Ezek a versek újak, és minden sorukban olyan hatalmas gondolatok vannak, amelyek Adyt halhatatlanná tették. Az úri világgal soha nem békülő költő izzó parázs volt. Elégette magát az újért, a szerelemért vívott harcban.

Móricz Zsigmond 1919-ben klasszikus tömörséggel így írt: „Emlékezzetek Ady Endrére, emeljétek fel az ő igéit és hajtsátok végre az ő életének törvényeit."

Újra kezdjük urak?

A napokban egy ismerősömmel kerültem szembe. Szája a füléig húzódott. Valahányszor így látom, mindig az az érzésem támad, mintha hízelgő rókát látnék mosolyogni, vagy farkast, amint fogát feni a jó falat reményében.

Mindig rossz érzés találkoznom vele, hisz köztudomású, hogy enyhén szólva, nem szereti népi rendszerünket.

— Tudja-, — szólalt meg, — miért halad oly sebesen a szputnyik? Na, nem találja ki?

Óvatos leszek. Elvégre farkasnál sohasem tudni.

— Hát azért — kacagja, — mert menekül az amerikaiak által felküldött sintér elől... Jó, mi? — mondja és szinte csuklik az élvezettől.

— Jó — felelem —, akár a tehénnek a vizes lucerna. — Ha beveszi, felfúvódik tőle.

Vigyora lehervad, s köszönés nélkül tűnik el az esthomályban.

*

Terjed a városban, megyében, az országban az ellenforradalom új taktikája: viccel, gúnnyal, trágársággal lejáratni hazánk és a szocialista tábor eredményeit. A burzsoázia „nemzeti" kuvaszhada újra jelentkezik. No, nem nyílt ellenállással, az túl veszélyes nekik. A régi módszerekkel.

Nem, nem festem a falra az ördögöt. Valóban az ellenforradalmárok jelentkeznek az új viccekben. Tehát erről is felismerhetők. Mivel bizonyítom?

Azzal, hogy ugyanezen nációknak, ugyanez volt a módszerük 1919-ben a tanácsköztársaság proletár hatalmának, tekintélyének lejáratásánál. Ugyanezt tették — s erre bárki emlékezhet — 1956-ban. Igen, akkor is így demoralizáltak, gúnyolták népi demokráciánk 12 éves eredményeit.

Lássuk a példákat 1919-ből: Akkor is a vicc, a „véletlen" beszélgetések az utcán, a villamoson, ez volt a fegyverük. Fegyver, melyet akárcsak 1956-ban (és jelenleg) megtorlatlanul használhattak. „Miért diktál a proletár?" — „Mert nem tud írni."

1956-ban ennek változata a jól ismert Kucsera-történet.

1919-ben, amikor a nemzetközi burzsoázia a tanácsköztársaság megfojtására készült, plakátok jelentek meg. Egy plakát a frontra hívta a munkásokat. A régi pesti jelszó állt a plakáton: „Vasas, ne hagyd magad!" Az ellenforradalmárok ezt így egészítették ki: „...a frontra vinni."

*

Ugy vélem, jól felismerhettük e jelszó mai változatát az elmúlt években (ma is?), amikor a ma munkásfeladatától, a becsületes munkától, a munkaversenytől igyekeztek elriasztani.

Ennyi példa, úgy hiszem, elégséges arra, hogy a 19-es patkányok utódait új köntösükben is felismerjük. De ez nem elég! Tanuljunk 1919-től és 1956-tól. Gyakorlati intézkedésekkel értessük meg velük, hogy ma 1957-et írunk. Vágjunk vissza és értessük meg, hogy ők és vicceik „Persona non grata" — nem kívánatosak.

Ne engedjük szembe köpni magunkat. Emeljük szokás-, törvényerőre, aki bennünket, alkotásainkat mocskolja, az járjon úgy, mint aki bennünket kővel dob meg.

Vegyék hát tudomásul, a naptár nekünk, az új élet híveinek mutatja az időt!

—Orjé—

A felelősség érzése

Ha a fiatalság előtt azt a kijelentést tesszük, hogy ezért a valamiért felelősséggel tartoznak, a többsége egy pohár vízben is vihart lát. Rémet lát nemcsak az egyéni felelősségben, amit önmagától kell vállalnia, hanem a közös kötelezettségekben is.

A tettekért felelni kell, tehát azt jelenti, hogy valakitől függünk, mert tetteinkről feletteseink beszámolót is kérnek.

És ez a számonkérés az a borzasztó rém, amely kísért, s hogy az ne kísértsen, a fiatalság zöme elbarikádozza magát csak azért, hogy felelősséggel ne tartozzon.

Hol keresendő a hiba?

Erről már sokat beszéltek, cikkeztek, ankétoztak s a felelősséget egymásra hárították. A szülő az iskolára, az iskola a szülőre. Az élet, a társadalom pedig mind a kettőre. Ehhez a teljességhez a társadalom is tartozik. Mindegyik felelős fiatalságunk felelősségérzetéért.

Mi vagyunk a hibásak.

Mi kívántuk, hogy gyermekeink gondtalanul éljenek. Levettük róluk a terhet és puhára neveltük őket. Elhallgattuk a múltunkat, nem beszéltünk nekik arról, hogy életünkben mennyi keserves napot éltünk, mennyi vereséget szenvedtünk és mily áldozatot hoztunk azért a győzelemért, amelyben most élnek. Bálványozásunkban erről megfeledkeztünk.

Számtalanszor voltam fülhallgatója ennek a szónak: „Hát elfelejtettem". És el sem pirultak. Szűkszavuan, kézlegyintéssel elintézték: bízzanak meg mást helyettem. Mit kérik számon, hogy csináltam, miért csináltam. Egyéb dolgaim vannak. S különben nekem is vannak igényeim.

Igen, igen... azok az igények.

Mi neveltük őket, hogy nagy igényűek legyenek. Mi követtük el a hibát. Ezért mi vagyunk a felelősek önmagunknak és társadalmunknak.

A szülő ne nézze játékszernek gyermekét. Követelje, hogy a gyermek a rábízott feladatairól beszámoljon. Az állandó beszámolással a felelősségérzet egyre nőni fog. Ne azt várja, hogy az iskola ébresztgesse a gyermekben. Az áldozatvállalással erősödik a szociális érzés s arra ébred, hogy minden cselekvésnek vannak következményei.

Az iskola kötelessége ennek fejlesztése, hogy úgy az egyéni mint a közösségi felelősség érzése begyökeredzen a tudatba, hogy mire a gyermek ifjúvá serdül, ne azon járjon az esze, hogyan lehetne kibújni a felelősség alól és mindent áthárítani másokra.

A szocialista erkölcs ezzel emelkedni fog és szorosabbra ölelheti magához az ifjúságot, akiknek szép életet akar adni a lelkiismeretes felelősségérzés terhe mellett.

Az ifjúságunk így valósíthatja meg mindazt, amire igényt tart. A felelősség érzésével.

Reggeliszen az

Ifjúsági
és Anna cukrászdában

Naponta komplett reggeli, reggel 9 óráig

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XIII.

Donecki a védő felé fordult és meghajolt.

— Védő uram! Minden tiszteletem Wroblewski doktoré. Bizonyára csak rosszul emlékezett, amikor a nyilatkozatot írta... Kérem a bíróságot, hogy módosítsa Wroblewski doktor vallomásának ezt a részét, amelyet csak azért tehetett, mert előrehaladott kora és közismert süketsége miatt egyes dolgokat rosszul értelmezett.

Ujra Ágota felé fordult:

— Ágota nővér, jelen volt akkor, amikor Ubryk Borbálát szeges ostorokkal megverték, felravatalozták és befalazták?

Ágota lábai inogni kezdtek. Szemeit a földre sütötte és dadogott valamit.

— Értelmesen válaszoljon... Az Isten megbocsátja magának...

A védő közbekiáltott:

— Ne kényszerítse a tanút vallomásra!

— Mennyei atyánkra való hivatkozás talán kényszer?

A hallgatóságból néhányan felnevettek.

— Feleljen, Ágota nővér, ott volt?

— Igen, ott voltam! — mondta Ágota, és zokogni kezdett. — Ott voltam... ott... — ismételte elcsukló hangon.

— Kérem, ügyész úr — mondta Doneckinek az elnök, akinek nyilván eszébe jutottak bécsi fölöttesei —, Ágota nővér felindult állapotára való tekintettel fejezze be a kérdezést...

— Még egyetlen kérdést engedjen meg, elnök úr!

— Még egyet! — válaszolta az elnök.

Donecki most egész közel ment Ágotához. Erősen a szemébe nézett és lassan, szinte ünnepélyes komolysággal ejtette ki a szavakat:

— Arra feleljen, Ágota nővér, őrült volt-e Ubryk Borbála, amikor befalazták?

Ágota egy lépést hátralépett. Megkínzott tekintettel nézett körül a teremben. Pillantása találkozott Galecki érsek tekintetével. — Mindenki tudta, hogy perdöntő kérdésről van szó, és néma csend volt a teremben. Galecki érsek hosszan nézett a kínlódó apácára, s mintha akaratlanul történt volna, bólintott a fejével. Ágota mély lélegzetet vett, s azután tisztán, érthetően mondta:

— Őrült volt!

A zsúfolt teremben mindenki lélegzetvisszafojtva hallgatott. Ebbe a csendbe vágott bele egy éles hang: a hatalmas ablaktábla csörömpölésének fülsiketítő zaja. Egy jókora kő az elnöki emelvény elé gurult. A kitört ablakon át pedig hátborzongató zűgás hatolt be a térről.

Többen az ablakhoz siettek. A téren fegyvereiket eldobálva menekültek a rendőrök, a térre torkolló mellékutcákból hatalmas tömeg tódult elő.

— Ujabb tüntetés! — mondta sápadtan Donecki a mellette álló Grodzyskinek.

— Az bizony! — mondta nyugodtan az orvos. — De ezek a mieink!

— Honnan tudja?

— Hát lát közöttük csak egyetlen papot is, egyetlen templomi zászlót, hall zsolozsmát? Kiáradt a láva a félelmes vulkánból. Látják, urak? Ez a nép teljes haragjában.

A teret elöntötte a tömeg. Ezrek és ezrek bunkója emelkedett fenyegetően a levegőbe, kőeső hullt a törvényszék épületére.

— Le a jezsuitákkal! Ki velük! — zúgott az áradat. — Oszlassák fel a zárdákat... — Igazságos ítéletet Ubryk Borbála ügyében!

A tárgyalás hallgatói ijedten bámultak a térre a törvényszék folyosójának ablakaiból, azután rémülten kerestek valami búvóhelyet.

Kőzápor zúzta be a törvényszék ablakait. Majd néhány ember kivált a sokaságból és botjukkal megdöngették a nagykaput.

— Nyissák ki!

Semmi válasz nem jött.

— Nyissák ki, mert ha nem, mi nyitjuk ki! — hangzott a fenyegetés.

Valaki, úgy látszik, válaszolhatott bentről, mert csend állt be. Rövid alkudozás után négy férfit engedtek be a nagykapun. S a többiek mint eleven koszorú fonták körül az épületet, és időnként hol itt, hol ott hallatszott a kiáltás:

— Le a jezsuitákkal! Éljen Lengyelország! Ki az elnyomókkal! Vesszen Bécs! Kötelet a kormány nyakára!

A bírák és urak, papok és hölgyek a falhoz lapulva álltak. Róth főbíró a vastag plüss függöny mögé bújt, onnan kandikált ki.

A tér egyszerre újra felmorajlott. Egy öreg embert emeltek vállra: Juliusz bácsit. — Az öreg harsányan kiáltotta:

— Éljen a szabad Lengyelország! Vesszenek a nép kizsákmányolói!

E szavakat a tömeg felkapta, mint a szél a szikrát. Juliusz bácsi pedig beszélt, beszélt, de fenn már egy szót sem értettek belőle.

Egyszerre az áradat egy része megfordult és hatalmas lendülettel tört a jezsuiták kolostora felé. Mire a küldöttség mögött becsapódott a törvényszék kapuja, már majdnem üres volt a tér.

Az orvos karonfogta Doneckit és Dimitrijt.

— Jöjjenek! Tartsunk velük! — Lesiettek a törvényszék lépcsőin és a tömeg után iramodtak.

Az áradat a jezsuita zárdánál torpant meg. Kőzáport zúdítottak az épületre. Egyszerre az egyik erkélyen megjelent Bawórski páter, a jezsuiták rektora... Iszonyú hangorkán és kőzápor fogadta. Beszélni akart, de nem jutott szóhoz.

A nagykaput belökte a tömeg és behatolt az épületbe. A csendes hely folyosói megteltek rohanó emberekkel. Bawórski rektort keresték.

A rektor remegve menekült, de már késő volt! Néhányan megragadták és az erkélyre tuszkolták.

(Folytatjuk)

Országos jelentőségű újítás

Már másfél éve, vagy annál is több, hogy Marton Emil a VI-os üzem műszaki ellenőre hosszú, alapos gondolkodás után egy kis füzettel a kezében azzal ment a tröszti illetékesekhez, hogy ő nagy újításon töri a fejét és segítségüket kéri. „Ne nevettesse ki magát jó ember... — mondták neki. Sokkal okosabb, tekintélyesebb emberek vannak ebben az országban, akik ilyen bizonytalanhoz nem mernek hozzáfogni és pont egy egyszerű műszaki ellenőrnek sikerülne? Ugyan kérem. Egy gépműszaki ellenőr mit ért a villamossághoz? Álomnak szép, de másra nem."

Marton elvtárs azonban nem olyan ember, hogy az ilyen szavaktól, véleményektől meghátráljon. Nem bíznak benne? Nem segítenek? Hát legyen úgy. S egyedül mindenféle támogatás nélkül hozzáfogott. Múltak a napok, a hetek, a hónapok, tele gondokkal és nehézséggel. Bár nagyon lassan, de napról napra alakult az az elektromos műszer, amelynek a neve: Oszcilloszkóp. De az alkatrészek gyártásához kellett a segítség és Marton elvtárs, aki a Komlói Szénbányászati Tröszt VI-os üzemének dolgozója, kénytelen volt „maszek" elektroműszerész segítségét igénybevenni. A zsebe is egyre üresedett, s 1957 szeptember 26-ig közel 5000 forintjába került.

Közel másfél év után már a tröszt is elismerte, hogy az újítás sikere biztosnak látszik. Elismerte, hogy az újítás országos jelentőségű és az illetékes minisztériummal egyetértve 72 ezer forint állami támogatást adtak a kísérlet sikeres befejezésére. A tröszt szerződést kötött Marton Emillel. A prototípus bevált és most azon kísérleteznek, hogy az „Oszcilloszkóp" tökéletes legyen. (Mindez Vizi idejében lehetetlen volt.)

Az újítás célja az aknakötelek és más kötelek belső szálszakadásait kivizsgálni diagramma jelzések útján. Magyarországon eddig ilyen műszer nem volt. Előre láthatólag nemcsak tökéletesebb, mint a nyugat-németeké, hanem a gyártása is olcsóbb, mert hazai anyagból gyártható. Az eddigi újítások közül jelenleg a minisztériumban ezt az újítást tartják a legnagyobb jelentőségűnek. Hogy miért? Érthető.

Magyarországon 1200 akna van. Egy-egy aknakötél ára 50.000 forint. A számítások szerint a kötelek időtartama 2 év, attól függetlenül, hogy jó-e vagy rossz. Ezzel a műszerrel pontosan kivizsgálva megállapítható, hogy a kötelek meddig használhatók. A kötélgyártó gyár ezzel a műszerrel a kötelek belső szálait ki tudja vizsgálni, így nemcsak a magyar aknák kapnak jóminőségű kötelet, hanem exportálni is lehet.

A népgazdaság szempontjából is nagy jelentősége van az újításnak. A minimális számítások szerint csak az 1200 akna kötelei után évente az államnak 30 millió forint haszna lesz. Több mint valószínű, a tökéletes prototípus november végére teljesen kész lesz. Az elektroműszer után már most is nagy az érdeklődés. Ez azzal is bizonyítható, hogy eddig igen sok trösztből jöttek a megrendelések.

Lám, lám, ha előbb támogatták és segítették volna Marton elvtársat, most már rég kész lenne az „Oszcilloszkóp" és nemcsak az állam, hanem a Komlói Szénbányászati Tröszt is jobban járhatott volna.

Mindebből az a nagy tanulság, hogy az ember tudását külsejéről és beosztásáról nem lehet megítélni. Marton Emil, a rokkant bányász, egyszerű ember, mégis nagyot alkotott!

Bányajárás III-as aknán

Bányajárásaim során most a III-as aknát látogattam meg. Kíséröммel, Riszter József elvtárssal, a személyzeti osztályvezetővel közöltem tervemet. Így a IV. szinten kiszálltunk a kasból. Csodálkozva néztem a fő- és mellékvágatokat, ahol mentünk. Szépek, tiszták, világosak.

Első állomásunk a hármas telepi fejtés, mely a IV. és az V. szint között van. A fejtés nagyon alacsony és meredek. A szenet felülről fejtik lefelé. A fejtés huzatos, nagy a szénpor, az embereket alig lehet látni.

— Nehéz körülmények között dolgozunk, — mondja érdeklődésemre Szentes József csapatvezető helyettes. — Nagyon nehéz a bányafa szállítása és kevesen vagyunk, mindössze 16-an. Utóbbi napokban nagyon romlott a termelési eredményünk. De ma meglesz a 90 csille.

Egy fiatal bányász jön hozzánk. Bemutatkozik: „Vass Imre vagyok" — mondja. Vájár és 1953. óta dolgozik ebben az üzemben.

— Én mindig szénben dolgoztam, — mondja nevetve. — Szeretek szénben dolgozni, s büszke vagyok, hogy én is hozzájárultam az üzemünk jó eredményeihez. A kereset is megfelel a számításainknak. Például októberben a vájári kereset műszakonként 114 forint volt.

A csapatvezető helyettes szerint, a csapat legjobb dolgozói: Hunyi Ferenc, Krekó Ferenc és a fiatal Vass Imre.

A munka tovább folyik, s mi kapaszkodva a támfákban lefelé ballagunk. Az üzem egyetlen kamrafejtése az V. és VI. szint között van. Mivel itt az utolsó szeletet fejtik, mindössze 4-en dolgoznak. Két vájár és két csillés.

Érdeklődésünkre Huder István vájár büszkén mondja: „a nehézségek ellenére is eddig jól ment a munka." Novák Sándor csillés szinte bánatosan mondja: „Hamarosan más munkahelyre kell menni, pedig itt olyan jó volt". Ez érthető is, mert például októberben több mint 4 000 forint volt a vájárkereset. Innen is elköszönünk és tovább folytatjuk utunkat. Beszélgetésre lettünk figyelmesek. A 423-as csapaton munkaátvevés van.

— Éppen jókor jöttek — mondja Pavlicsek elvtárs, a II-es körlet vezetője. — Nézzék meg, ez aztán a munka. Itt dolgozik a híres Vértes csapat. — S nevetve hozzátette, s itt a csapat lelke, a főnöke.

Vértes Jánost, aki már 21 éve bányász, a III-as akna egyik legjobb vájárának tartják. Nagyon fiatalnak néz ki, pedig 44. évében van. Szívesen beszélget velünk.

— Eddig 26 méterünk van. De ebben a hónapban meglesz a 46 méter is. Persze itt is vannak nehézségek. Hogy milyen keresetre számítunk? Meglesz a 135 forint műszakonként.

Vértesék gurítót hajtanak az osztószintre. Munkájuk minőségileg és mennyiségileg is valóban nagyon szép.

Nem zavarunk tovább. Elköszönünk és tovább járjuk a munkahelyeket, melyekről majd legközelebb írunk.

Demeter

Az önzetlen összefogás eredménye

Városunkban az idei iskolai év megkezdése óta kétszeresen jól működnek a Szülői Munkaközösségek. Szinte egymással vetélkedve visznek végbe nemesebbnél nemesebb cselekedeteket gyermekeink, s az iskola érdekében. Csinosítanak, rendet teremtenek az iskolákban, annak környékén. A gesztenyésiek már azon fogadkoznak: az ő iskolájuk bár kicsi, de nincs szebb nála a környéken. S van is benne igazság, mert nem hiányzik onnan a társadalmi munka sem, hogy az iskola környéke parkosítva legyen.

A kenderföldi Szülői Munkaközösség felkereste szerkesztőségünket és megérdeklődte: benne lesz-e a november 7-re rendezett ünnepségük, mert ők versenyben vannak a gesztenyésiekkel. Hát benne volt.

Aztán a kökönyösiek jöttek: írjunk a Szülői Munkaközösség által megrendezett családi estről, melyet azért rendeztek, hogy a Télapónak legyen... na de hagyjuk ezt, nem is ez a lényeg. A lényeg, az, hogy a tavalyi próbálkozások ellenére — melyek mindig dugába dőltek, — ezt nem én mondtam, ezt Csordás elvtársnő, a munkaközösség egyik tagja állapította meg — az idén az első választmányi ülés után megindult a lelkes munka. Minden szülő segíteni akart és segített is. Összefogtak, önzetlenül, hogy a rendezvények sikerüljenek. Ki süteményt sütött, ki tombolatárgyat adott, ki ruhatáros volt, ki egész este — a tánc végéig — a mások szórakoztatásával törődött, hogy mindenki jól érezze magát. S ez sikerült. Sikerült, mert édesanyák, szülők fogtak össze, az iskola és gyermekeik érdekében. (Valahogy így kellene összefogniok a nevelés és a tanulmányi eredmények növelése érdekében is, a tiszteletadás érdekében is. Szerk.)

Csonka Antalné még a férjét is elvitte, az is segített az asszonyoknak, ő is úgy dolgozott, mint Juhász Béláné, Bálint Gyuláné, Szabó Gyuláné, Szabó Lajosné, Szekeres Lászlóné, Bíró Károlyné, Dávid Sándorné, Dobos Istvánné, Resch Józsefné, Medgyesi Sándorné, Anga Andrásné, Boznai Tiborné, Horváth Jánosné tette, vagy ahogyan Rácz Sándorné tanítónéni tette. Mert ő róla külön meg kell emlékeznünk. A Rácz tanítónéni ott volt az első perctől az utolsóig, dolgozott a szülőkkel együtt. Róla bizony példát vehetnek a többi tanár nénik. Nem hiába rajonganak érte a gyerekek és a szülők egyaránt.

Hát így történt röviden, a Kökönyös keleti iskola első ilyen rendezvénye és annak előkészítése. Jól sikerült, mert édesanyák fogtak össze a siker érdekében a pedagógusokkal.

Köszönetet mondunk érte azoknak, akik tevékenyen vették ki részüket a munkából, és akik ott szórakoztak, segítették megteremteni az anyagi alapot. De megemlékezünk róla is — Csordás Antalnéról — ugyanis amikor vele beszélgettünk, csak másokról beszélt, a maga munkáját nem is említette, pedig ők is sok munkát végzett. Köszönet érte.

góbé

Szurkolók fóruma

Hosszú évek fáradságos munkájának, sok izgalmas küzdelmének eredményeképpen 1957-ben sok-sok komlói lelkes sportbarát legnagyobb örömére a labdarúgó csapat megkapta a bizonyítványt NB I-be léphet és képviselheti Komló bányászait.

Mindenki nagy bizakodással, de egyben aggódva várta, hogy vajon a csapat bent tud-e maradni és képes lesz-e arra, hogy esetleg több évig is az élvonalban maradjon. Az első mérkőzéseket, a nem éppen jó sorsolás folytán mindenki aggódva várta, azonban bebizonyosodott, hogy a csapat nem játszik alárendelt szerepet és a legjobbaknak is mérlő ellenfele. Vártuk az első győzelmet, azonban ez még a mai napig sem sikerült. Jóllehet már a 10. forduló következik. Sok szurkoló elkedvetlenedett. Sok ember a vezetőséget, sok a játékosokat hibáztatja. Munkahelyen, bányában, éttermekben, vendéglőben, borbélynál, de mindenhol, ahol a dolgozók együtt vannak, biztos szóbakerül labdarúgásunk helyzete. Van, aki tárgyilagosan, van aki szenvedélyesen, van aki helyesen, van aki helytelenül foglal állást. Nem egyszer felelőtlenül tesz kijelentéseket egy-két szurkoló, de voltak olyanok is, akik a vasárnapi mérkőzések után sportköri tagkönyvüket tépték szét.

A hibákat elhallgatni és eltakarni éppen olyan hiba lenne, mint nem beszélni azokról.

Az „Új Komló" a hibák őszinte feltárása, a hibák minél előbbi kiküszöbölése. A helytelen nézetek és megnyilvánulások kiküszöbölése érdekében egy rovatot nyit a: „Szurkolók fóruma" címmel. Ebben a rovatban a beérkezett leveleket közli, melyeket a szurkolók a csapat, a sport előbbrevitele érdekében írnak. Lehet, hogy lesznek olyan levelek, melyek csak a hibákat látják, lehet, lesznek olyanok is, melyek hibátlanul látja a kérdéseket, de ennek a rovatnak az lesz a feladata hogy ne illetéktelen helyeken, hanem itt a nyilvánosság előtt mondják el az emberek véleményüket, hogy abból a jót kivéve, segítséget tudjunk nyújtani az elkövetkezendő idők sportmunkájához.

Várjuk Komló sportszerető közönségének leveleit. Minden beérkező levelet közlünk!

Víz-, kenyérellátás, női munkaerők elhelyezése, munkásszállások ügyében

intézkedett a városi tanács

November 15-én délután 4 órakor ülést tartott a városi tanács. Az ülésen Simek Árpád elvtárs, Komló város tanácselnöke beszámolt a végrehajtó bizottság egy hónapos munkájáról. Előljáróban ismertette

a vizellátás

javulása érdekében hozott intézkedéseket.

— November 1-ig öt sekélyfúrású kút közül 3 kútnak a vizét kötötték be, s ez előreláthatólag 250—280 köbméter napi vízhozammal javítja a város vízellátását. A kőlyuki Gyula-forrás barlang foglalása és bekötése is megtörtént ugyan, de az állami közegészségügyi felügyelet a forrás környékének kerítés hiánya miatt, nem engedélyezte a kút üzemelését. A Beruházási Vállalat kérelemmel fordult ezen ügyben az Egészségügyi Minisztériumhoz, s ha a kért felülvizsgálat megtörténik, a kőlyuki Gyula-forrás vize is hamarosan a lakosság rendelkezésére áll.

Simek elvtárs röviden ismertette a helyiipari vállalat átszervezését, illetve a kőműves, ács, parkettás, lakatos, víz- és villanyszerelési részleg felszámolását. Majd beszélt a tervezett

kenyérszaküzlet

megnyitásáról. Mint mondotta: a belvárosban ezidáig, alkalmas helyiség hiánya miatt, nem sikerült kenyérszaküzleteket nyitni. A városi tanács igazgatási, ipari és műszaki osztálya hivatott egy alkalmas helyiség felkutatására. Végső fokon — ha más nem lesz — a kenyérgyár portájánál nyitnak közvetlen árusítóhelyet.

A női munkaerők

fokozottabb elhelyezése érdekében, Simek elvtárs elsősorban kedvező adatokat, eredményeket említett.

— Októberben — mondotta — mintegy 65 komlói nőt helyeztünk el, juttattunk munkához. S a jövő év első felében — amennyiben lehetséges lesz néhány felvonulási épületet átvennünk — 100, 120 tagú munkaerővel textil könnyűipari üzemet, illetve fióküzemet indítunk be. 1958 második felében pedig már a tejüzemben is, mintegy 30 női munkaerőt alkalmazunk majd.

A beszámoló foglalkozott a bányász és építőipari munkásszállások közegészségügyi helyzetével is.

— Az a megállapításunk — mondotta Simek elvtárs, — hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt és a Komlói Állami Építőipari Vállalat szállásainak helyzete az elmúlt évekhez viszonyítva — jelentősen javult. A szociális normák csak nem teljes egészében biztosítva vannak. Kivételt a Bács megyei Építőipari Vállalat képez, amelynek szálláshelyein kedvezőtlenül rossz állapotot találtunk. A sürgős intézkedésre felkértük az Építésügyi Minisztériumot, valamint az Építőipari Dolgozók Szakszervezetét.

A város téli ellátásáról, a burgonya és zöldségféleség, valamint gyümölcs tárolásáról Simek elvtárs részletesen beszélt. Megjegyezte, hogy azokat megfelelő mennyiségben, alkalmas helyen tartósítják. Végezetül a biztonságos téli közlekedés érdekében tett intézkedéseket ismertette, majd ezeket mondotta: — A gyermekek részére, ródlizásra alkalmas helyeket jelölünk ki. Éppen ezért felhívjuk a szülőket, hogy parkokban, úttesteken ne engedjék gyermekeiket ródlizni. Nemcsak a parkok megvédése, hanem a gyermekek testi épsége is így kívánja ezt.

Hétvégi JEGYZETEK

Virtuskodás

Ama bizonyos szilaj jókedvről, féktelen indulatról szóltok most, amely úrrá lesz a gépkocsivezetőn, ha — ne adj isten — valamelyik társa lehagyná őt, vezetés közben. A megállóhelyről, a főtérről még együtt indulnak ki, ám néhány perc múlva az egyik előnyös helyzethez jut. Jobban beletapos a gázba, elszántabban néz előre, s szemeiben csak akkor villan valami huncut, kaján fény, amikor a másik... már mögötte van.

Voltam én is nem egyszer olyan helyzetben, hogy a hátrahagyott vezető kocsijában ültem. Izgultam az utazótársaimmal és mereven kapaszkodtam az ülés karfájába. Mondhatom, nem egy kellemes érzés volt figyelni az utat, ámint fogy a távolság a két autóbusz között, s nézni a vezető kormányra hajolt alakját, amint forgatja... forgatja a kereket.

Az utas szorongó érzése természetesen abban a pillanatban megszűnik, amint kocsija lehagyja az elől pöffeszkedőt. Talán, talán még egy megkönnyebbült sóhajjal is adózik az eltelt perceknek, melyben a „vakmerő", sebességét és kanyart figyelmen kívül hagyva, megelőzte társát. S ki tudja? Túl a veszélyen akadnak olyanok is, akik tetszelegve figyelik a vezető kárörömmel villogó pillantásait.

A megnyugvás természetesen csak addig tart, amíg a csúfosan elhagyott „Ikarusz" ismét elsőbbséghez jut, s megnyeri a vezetést. Néhány pillanat — melyben a sofőr magához tér — aztán kezdődik minden elölről. Gáztaposás, kormánykerékre való indulatosabb ráhajlás, utasok közötti izgatottság, és végül... nem részletezem tovább. Bizonyára sokan vannak olyanok, akik voltak már hasonló helyzetben s így tapasztalatból tudják, hogy mi következik. Néhányszori megelőzés után a végállomás jön és ezen túl már a virtuskodó, elsőbbségért törekvő vezető sem mehet. Még szerencse, hogy ez így van, mert különben sok baj, szerencsétlenség történne. Sajnos, akadtak erre is példák. A vezetők egymásközti versengése nem egy esetben a kiszolgáltatott utasok életébe került. Többször előfordult már, hogy az élvezetes hajhászás, az elsőbbséget megszerző gyönyör okozta a sofőrök vesztét is.

Szükség van erre? Nincs. Nélkülözhetetlen a szédületes iram, amelynél egy-egy vezető nem tudja, hogy mi az elég? Nem nélkülözhetetlen. Sőt! Mindannyiunk testi épsége, a gépkocsivezetők munkaköre s a családunk boldogsága is úgy kívánja, hogy — hagyják végre abba ezt az egyáltalán nem felemelő, nemes versengést az utasszállító gépkocsik vezetői. Hagyják abba, mert a gyors vezetés egyáltalán nem kellemes, szórakoztató produkció, hanem lélegzetelállító, félelmes — szabálytalanság. Olyan szabálytalanság, amely nagyon sokszor emberéleteket követel.

— PÁLINKÁSNÉ —

Teljesítették a tervet

Már sokszor írtunk arról, hogy a komlói bányák gázszéntermelése felfelé ível. November derekára elérték azt a nagyszerű eredményt, amelyért becsületesen megdolgoztak. A trösztgázszéntermelésének évi terve 325,350 tonna es ezt — november 18-ig — mintegy 335 ezer tonnára teljesítették. Ebben a munkában a dícséret elsősorban a szénelőkészítőmű dolgozóit illeti.

A gázszénkihozatal egyenletes fejlődését az alábbi adatok szemléltetik:

A kitermelt szénmennyiségnek áprilisban 34 százaléka, júniusban 38, augusztusban 42 és októberben pedig 50 százaléka volt gázszén. Az előkészítőmű dolgozóinak technikai fegyelme, lelkiismeretes jó munkája a biztosíték arra, hogy a jövő évben tartani tudják az átlagos 48 százalékos gázszénkihozatalt, mert ez a cél.

Az eredmények alapján a vezetőség úgy látja, hogy a jövő évben Sztálinvárosnak szállítandó 510 ezer tonna gázszenet a komlói bányák biztosítják, sőt, talán 100 ezer tonnával felül is múlják.

Figyelembevéve a külföldről behozott gázszén magas árát — tonnánként 22—24 dollár — láthatjuk, hogy nemzetgazdaságilag mennyire fontos a szénelőkészítőmű és bányászaink minőségi munkája, amire persze a széntelepek is hatással vannak.

Érdemes összehasonlítani az ezévi áprilisban kitermelt 24 ezer tonna gázszenet a 45 ezer tonna októberivel, s ez a szám még növekedhet. Ilyen munka után csak elismerőleg beszélhetünk az előkészítő munkásairól és bányászainkról, mert a gázszénkihozatal tervének teljesítése igazi, férfi munka volt.

Egész télen át nyitva a
Sikondai
Vadásztanya
*
Szombat, vasárnap
halászlé!

SPORT

RÖPLABDA AZ NB III-ÉRT

Komlói Bányász--Pénzügyőrség 3:1

Élénk iramú, változatos mérkőzést vívott csapatunk a 3. helyen tanyázó Pénzügyőrség csapata ellen.

A bemelegítésnél úgy látszott, hogy csapatunk biztosan nyeri meg a mérkőzést. Jól ment az ütés és a támadó nyitásaink is rendre sikerültek. Azonban másként történt (nehéz mérkőzés volt).

Az első játszmában kezünkben volt az irányítás és bár fej-fej mellett haladtunk, biztosan 15:11-re nyertünk.

Jól kezdünk a második játszmában. Orosz hatalmas ütései és Vókó támadó nyitásai szinte minden esetben biztos pontot eredményeznek, 5:2-re, majd 9:3-ra vezetünk. Végigtámadjuk ezt a játszmát is, bár a vége felé kicsit könnyítünk, ezt is mi nyerjük 15:11-re.

A harmadik játszmában sajnálatos dolgot látott a közönség. A játékvezető téves ítéletei, melyek többnyire minket sújtottak, idegessé tette à csapatot. Vízhányó reklamál, s emiatt büntetőt kapunk. 7:3-ra, majd 12:6-ra húz el a Pénzügyőrség. A mérkőzésen ott vannak a Pécsi Dózsa-Petőfi játékosai, csapatunk riválisai, akik eléggé sportszerűtlenül sértegetik és gúnyolják játékosainkat, ami még izgatóbbá teszi az amúgy is forró légkört. Nem megy most jól, látszik, hogy a túlfeszített légkör nem használ a játék szépségének. A Pénzügyőrség egyre jobban belemelegszik a játékba. Nehéz küzdelem után már csak szépíteni tudunk 15:12-re, elveszítjük ezt a játszmát. 2:1-re alakul az eredmény.

A negyedik játszma előtt rövid megbeszélést tartunk, ahol elhatározzuk, hogy nyugodtan, de teljes erőbedobással fogunk játszani. Teljes erővel támadunk, 4:1, majd 9:1-re vezetünk. Ütéseink és cseles ejtéseink teljesen megzavarják a Pénzügyőrség csapatát. 12:3-ra alakul az eredmény. Teljes urai vagyunk a mezőnynek, most játszunk igazán az első helyezettnek méltóan. 15:8-ra nyerjük a játszmát és ezzel 3:1-re a mérkőzést.

Jók: Vízhányó, Varga, Orosz.

Csapatunk ezzel az értékes győzelemmel megőrizte veretlenségét és a tabella éllovasa maradt továbbra is.

Vasárnap, 24-én itthon játszik csapatunk, 9 órakor a Berek utcai tűzoltólaktanya udvarán. Ellenfele a szebényi csapat lesz.

10 órakor Komlói Petőfi—Sásd.

11 órakor Komlói Bányász—Szebény.

Röplabda NB III. állása a 7. forduló után

1. Komlói Bányász	7	7	—	21:5	24
2. Komlói Pet.	7	5	2	15:10	10
3. Pénzügyőrség	8	5	3	19:14	10
4. Szekszárd	6	4	2	15:7	8
5. Pécsi Dózsa-P.	5	4	1	12:7	8
6. PEAC	6	2	4	11:12	4
7. Tótföld	6	3	4	11:13	4
8. Sásd	7	2	5	9:17	4
9. Bikal	6	—	6	2:18	—
10. Szebény	3	—	3	0:9	—

Bajnoki ökölvívó-mérkőzés

Vasárnap 18 órakor a Zeneiskolában (volt Keringő) kerül sor az érdeklődéssel várt Komlói Bányász—Bajai Szállítók közötti bajnoki ökölvívó-mérkőzésre.

A hazai csapat edzője, Guzmics Imre a mérkőzés előtt kijelentette: — Annak ellenére, hogy nagy nehézségeink vannak az edzésekkel, s hogy ellenfelünk kiváló játékerőt képvisel — eddig még veretlen — én számunkra kedvező eredményt várok.

A bányászcsapat összeállítása a következő:

Légsúly: Fülöp, harmatsúly: Dacsev, pehelysúly: Mészáros, könnyűsúly: Solymos, kisváltó: Deák, váltó: Molnár, nagyváltó: Oláh, középsúly: Gelencsér, félnehéz: Simon és nehézsúly: Bödő.

HÍREK, közlemények

Pályázati felhívás

A belvárosi KISZ-szervezet, kellő számú jelentkező esetén fotóamatőr-kiállítást rendez a Május 1. Kultúrházban.

A kiállítás időtartama két hét, mely január 31-én kezdődik és február 16-án zárul. Jelentkezhetnek mindazok, akik szabadidejükben szórakozásképpen fényképezéssel foglalkoznak.

Pályázni lehet maximum 5 darab 18x24-es, tükörfényezett, fekete-fehér, saját kidolgozású fényképpel. A fényképeket név helyett jeligés borítékban kérjük a Városi Tanács Ipari és Műszaki Osztályához — földszint 12-es szoba, Gyöngyösi Jánoshoz — eljuttatni.

A legjobb három felvételt a bizottság díjazza. A kópia eredetiségének igazolásaképpen a díjat nyert képek negatívjait igazolás végett fel kell mutatni.

A fényképek beküldési határideje január 20.

— **A kökönyösi** parkok őszi rendbehozását megkezdi a Községgazdálkodási Vállalat. A munka elvégzéséhez korlátlan számban női munkaerőket alkalmaznak.

— **Új medret** építenek a Kaszálna patak részére a derítő mellett. A meder elkészülése után a derítő fogja majd fel a városon keresztülfolyó szennyvizet.

— **Megjavították** a korlátokat a kökönyösi lépcsők mellett. Az altárótól Kökönyösbe vezető járda mellett a vízlevezetési munkálatok folyamatban vannak.

— **A komlói** építőipari vállalat gépészeti részlege felkészült a gépek téli nagyjavítására. A bányászházak felépítésének munkájához felhasznált építőgépek tatarozásához a szükséges anyagok beszerzése már folyamatban van, hogy aztán tavasszal ismét megindulhanak.

— **November 19-ig** az Anna-aknai Kiss László frontbrigádja 469 csille szenet termelt terven felül. Béta-aknán Németh Rezső csapata 242, Gelner János csapata pedig 271 csillét szállított az előírt mennyiség felett.

— **A pécsi állomásfőnökség** által — november 7 tiszteletére — kezdeményezett munkaversenyt a komlóiak nyerték. A jó munkáért a napokban került kiosztásra a dolgozók között az a 2 ezer forint, amely a győztest illette. A fenti összeget — kiegészítve a helyi állomásfőnökség jutalmazási alapjából —, a legjobb vasutasok között osztották szét.

— **A komlói kenyérgyárhoz** csatolták a Sásdi Sütőipari Vállalatot is. Üzemelése zavartalanul folyik.

— **A kisiparosság** árdrágításának megakadályozására a KIOSZ megyei és helyi titkárságának bevonásával a városi tanács megállapította a hivatalosan kérhető vállalási díjakat. Hamarosan a sajtóban is ismertetjük ezeket.

— **Az év végére** befejezik a Vidámpark környékén — a mecsekfalui út mentén — és a mecsekjánosi vasútállomás melletti házak villanyvilágításának a munkálatait. — Az OTP-kölcsönnel épült házak lakói bizonyára örömmel fogadják ezt a nagyjelentőségű épést.

— **300 ezer méter** belet biztosítottak a vágások idejére. Van elegendő mennyiségű rizs is.

— **Mintegy 2 vagon** ipari sót szereznek be november végéig a jegesedés megakadályozása érdekében.

— **Fényképeket** kaptak ajándékba a Komlói Állami Építőipari Vállalat kiváló brigádjainak tagjai.

— **A városi tanács** végrehajtó bizottsága arra kéri a tanács tagjait, hogy jó munkájukkal segítsék elő a decemberi-i választásokat. Ugy mozgósítsák Kenderföldön és Kökönyösben is választókerületük lakosságát, hogy még a délelőtti órákban eleget tegyenek hazafias kötelezettségüknek és adják le szavazataikat.

— **A moziműsornál** tévesen közölt filmeket Ádám elvtárs helytelen tájékoztatása alapján írtuk.

— **Befejezéshez** közeledik a Malinovszki utca és a Sztahanov utca útburkolatának építése. A két utcát egy hét múlva adják át a forgalomnak.

TORTA-

és

süteményrendelést

a

KOMLÓI VENDÉGLÁTÓIPARI VÁLLALAT

valamennyi üzeme

(Italboltok, kisvendéglők, éttermek, cukrászdák)

FELVESZ

— **A Megyei Bíróság** néhány napja megkezdte a komlói ellenforradalmárok ügyének tárgyalását. A tárgyalásról és az ítéletről későbbi lapszámunkban tudósítjuk olvasóinkat.

— **Még ebben az évben** megkezdődik a gesztenyési üzletház építése és ezzel az ottlakók régi vágya teljesül. Az üzletházban fűszer- és húsbolt lesz. Az építkezést a jövő év első negyedében fejezik be.

— **A Kossuth-bányán** dolgozó Fölker János csapatvezető elmondotta: az 1-es csapat dolgozói vállalták, hogy novemberben terven felül 200 csille szenet termelnek. 19-ig a csapat tagjai terven felül 820 csille szenet adtak, így havi tervüket 134 százalékra teljesítették.

ÚJ KÖNYVRŐL *RÖVIDEN*

MIG LELKETEKBEN SZIKRA-TŰZ FOG ÉGNI, MINDIG ELŐRE VÖRÖS MAGYAROK*

Ligeti Károly kiváló forradalmár, az oroszországi magyar hadifoglyok egyik szervezője volt. 1919-ben a fehérgárdisták elleni harcban fogságba esett, s Omszkban kivégezték. Irodalmi hagyatékát, verseit, publicisztikai írásait, leveleit a Hadtörténeti Intézet rendezte sajtó alá. Életpályájának ismertetése a mártírhalált halt Sziklai Sándor vezérőrnagy tollából származik.

A kiskőrösi kovácsmester fia már pesti tisztviselő korában a szocializmus hívéül szegődött, de igazi bolsevikká a hadifogság alatt vált. Fejlődésének jellemző epizódjáról a tisztitábor elhagyásakor írta: „... a bakák közé helyeztettem magamat, s pirosítom őket egész szívemmel."

Ligeti legtöbb írása a háború, a fogság, a forradalom ideje alatt született, s méltók arra, hogy népünk közkincsévé váljanak. Kivégzése előtti napon írta Végrendeletem című versében:

Én itt maradok bús, jeltelen sírban,
De veletek küldöm tűz-lelkemet,
hogy lobogva a forró csatasorban
az én lelkemtől lelkesedjetek.

* Ligeti Károly válogatott írásai.

Nyílt levél
a 24-es AKÖV-höz

A gesztenyésiek fordultak hozzánk panasszal, s a panasz jogosságáról azóta mi is meggyőződtünk. Arra panaszkodtak, hogy vasárnap nem küldenek esténként Ikarus járatokat Gesztenyésbe. A kocsik fabódésak — a jobb esetben — de legtöbbször átalakított — padhátán-pad — eü. kocsik. Talán ez még nem is lenne baj. A baj ott kezdődik, hogy a kiküldött kocsik piszkosak — ez csak enyhén szólva van így, mert rájuk illik, hogy koszosak a kocsik. Nem lehet azokban egy jobb ruhába vagy egy világosabb színű női kabátban leülni, mert ott marad a folt, a.ki nem mondható helyen...

Aztán a legutolsó járat — a 23 órás — csak a gesztenyési italboltig viszi az utasokat. Ott leraklja őket, s akik metán a végállomásról akarnak lemenni a Kossuth térre, azok gyalog mehetnek.

Ezek a dolgok bizony nem épületesek, s nem is szereznek becsületet a vállalatnak. Változtassanak rajta. Küldjenek vasárnapokon is Ikarus kocsikat és azok legyenek tiszták. Vigyék fel az utasokat, még 23 órakor is a végállomásig és hozzák is le onnan. Oldják meg a járatindításokat úgy, hogy a Kökönyösből, vagy a Gesztenyésből utazóknak, ha tovább akarnak utazni, mondjuk Kökönyösből Gesztenyésbe és fordítva, ne kelljen egy félórát a Kossuth téren ácsorogni — mert ez télen különösen kellemetlen, — hanem azonnal induljon tovább. Elvégre a helyi járat a Komlón lakók kényelmét van hivatva szolgálni. Reméljük erről többet nem kell írjunk, illetve mégis: azt, hogy a 24-es AKÖV intézkedett, s a lakók köszönik tevékenységüket.

Vasárnap este a BÉKE ÉTTEREMBEN hangulatos

KATALIN-BÁL

Kitűnő ételek

Minőségi borok

Figyelmes kiszolgálás

A legjobb táncospárt pezsgővel díjazzuk!

MOZIMUSOR

Május 1.: november 23—27: Láz, új magyar film.

Matiné: november 24-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Tigrisszelídítő.

Szabadság: november 23—24: Hűtlen asszonyok, november 25—27: Ez történt Belgrádban, jugoszláv film.

Matiné: november 24-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Zűrzavar a cirkuszban.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 35 csillést, 15 vájárt, 24-es AKÖV 20 gépkocsivezetőt, 10 férfi kalauzt, 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, 2 garázsmestert és 10 autószerelőt keres.

Apróhirdetések

ELADÓ 1 darab használt varrógép és 1 darab varrógépfej. Gesztenyés, Rózsa utca 21.

LÁTOGASSA a „Komló Gyöngye"-t, egész télen át nyitva!

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 13-18, 23-69

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27.

Nyomdáért felel: Mellés Rezső

Újdonságok az egész világból

KOBALTOT „TÁROLNAK" A BIRKÁK BENDŐJÉBEN

A birkanyájak egyik újabb észlelt betegsége a kobalthiányból ered. E felismerés alapján Ausztráliában és Észak-Afrikában kobalt-tartalmú trágyát szórtak a legelőkre, vagy az állatokkal rendszeres időközökben kobaltot és réz-sót tartalmazó gyógyszert etettek. Az ausztráliai legelők óriás területe és a nagy állatállomány miatt ez a megelőzési mód drágának bizonyult. Most egy új eljárást dolgoztak ki: a kobaltot golyócskákba keverték, s ezeket lenyelették az állatokkal. A golyócska a bendőben marad, s ott lassan feloldódik. A kísérletek szerint a golyócskákban lévő kobalt mennyisége hónapokra, sőt évekre elegendő. Azt remélik, hogy a kísérletek nyomán idővel ily módon az egész életűkre elegendő kobaltot megetethetik majd a birkákkal.

●

ÚJ MŰANYAG A POLIPROPILÁN

A jól ismert és sokoldalúan felhasznált műanyagnak, a polietilénnek komoly versenytársa támadt: az Olaszországban gyártásra kerülő rokonanyag, a polipropilán megjelenésével. Ezt az új műanyagot kisnyomású eljárással gyártják az ásványolaj feldolgozásából bőségesen rendelkezésre álló propilénből. A gyártási eljárás szabadalmai iránt külföldi, főként amerikai vállalatok is érdeklődnek.

●

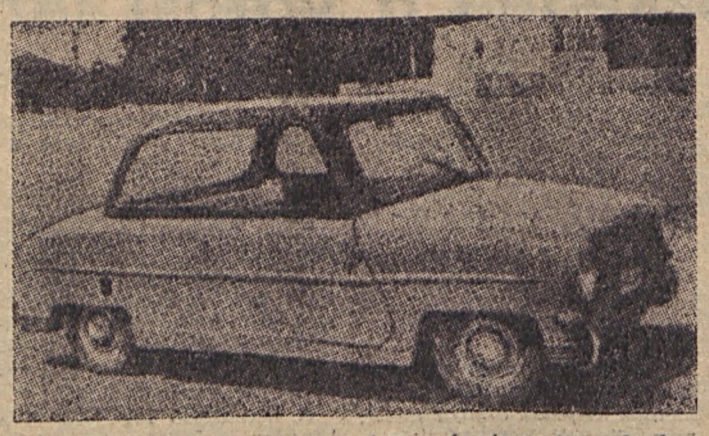
SZUGGESZTIV REKLÁM

Egy marseillesi nagyáruház kirakatában a következő felirat olvasható: „Amit mi sem árusítunk, arra nincs is Önnek szüksége!"

EREDETI ÖTLET

A Porto Canalon halászó Olimpio Bonazzának a napokban érdekes zsákmány akadt a horgára: egy palack, amelyben a következő üzenetet találta: „Csókjaimat küldöm annak, aki ezt a levelet megtalálja. Jóházból való, 160 centiméter magas, fehérbőrű, 20 éves egyetemi hallgatónő vagyok. Címem: Rauza Maguaniki Bolzano San Giacomo út". A lelkes diáklány eredeti és gazdaságos formában talált az apróhirdetés helyettesítésére.

A holnap kerékpárja: A TÖRPEAUTÓ

A technika fejlődésének s az életszínvonal emelkedésének következményeként egyre több lesz azon dolgozók száma, akik személygépkocsira tarthatnak igényt. Itt elsősorban az olcsó kisautók jöhetnek számításba.

Az igények gyorsan nőnek és sokan vannak olyanok, akik jelen pillanatban nem tudják megvenni az óhajtott autót, mert nincs.

Kormányunk jelentős számú személyautó behozatalát határozta el, elsősorban baráti országokból. A legújabb típusú Moszkvics, Wartburg és Spartak gépkocsik százai kerültek forgalomba már ebben az évben is. Ezeknek egyik részét a taxiállományunk korszerűsítésére, másik részét pedig a magánosok gépkocsiszükségletének kielégítésére fordították.

Igen sokan vannak azonban még olyanok, akiknek igényeit nem tudtuk kielégíteni. Hogy rövid idő alatt ezen a helyzeten változtatni lehessen, nagy erőfeszítésekre van szükség.

Külföldi kocsik nagyobb számú behozatala olyan devizamennyiséget követelne, mely jelen pillanatban nem lehetséges.

MILYEN MEGOLDÁSOK VANNAK?

Az egyik megoldás, **vagy lehetőség, hogy külföldi cégektől használt, de gyárilag felújított autókat vásároljunk, az új gépkocsiknál lényegesen olcsóbb áron.**

Természetesen itt csak olyan kocsik jöhetnének számításba, melyeknek fogyasztása 100 kilométerenkint nem haladja meg a 6—7 liter üzemanyagot.

Ez a megoldás természetesen nem tekinthető ideálisnak. Azonban mégsem elvetendő, mert „oltani" tudná a „gépkocsiszomjat".

Másik megoldásként szóba jöhetne, hogy hazai viszonylatban alakítsunk ki és állítsunk elő egy sikerült, jótípusú, kisfogyasztású, strapabíró, viszonylag olcsó törpekocsit.

Az első próbálgatások már megtörténtek ebben az irányban. Tavaly a pesti utcákon és a magyar országutakon próbaútját futotta a magyar gyártmányú Alba Regia kisautó, amely azonban még több szempontból további alapos kisérletezésre szorul.

A tetszetős magyar gyártmányú kocsi négytagú családnak biztosít kényelmes utazást. Motorja 250 köbcentiméteres, mely 3—6 liter üzemanyagot fogyaszt 100 kilométerenkint.

Külföldi tapasztalatok alapján a kiskocsik előállítása csak akkor gazdaságos, ha naponta minimálisan 100 darab gépjárművet állítanak elő. Ez 300 munkanapot véve alapul — évente — 30 ezer gépjárműnek felel meg.

Amennyiben sikerül a kifogástalan prototípus előállítása kb. 30 ezer forintért, úgy az egész személyautó-termelés itthon, illetve a baráti országok piacán értékesíthető lenne.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 95. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. NOV. 27.

A mai számunkból:

A párt erejéről — az irányító és apró munkákról (2. o.)
Választási hirdetmény (2. o.)
Ismét növekedett a nyereségrészesedés (3. o.)
A nép jelölte (3. o.)
Látogatás a Szovjetunió bányáiban (3. o.)
Szurkolók Fóruma (4. o.) — SPORT (4. o.)

Új utakon

Alig múlt egy éve, hogy városunkban megmozdultak az ellenforradalmi erők, s megpróbáltak diadalmaskodni a munkáshatalom felett. Tervük nem sikerült és Komlón ismét helyreállt a rend, megindult a munka, a szocialista társadalom építése.

Elérkeztünk ahhoz az időszakhoz, amikor komló bányászai, építői és dolgozói nevében véget vetünk annak, hogy az ellenforradalom képviselői — mint Turner és társai —, a munkástanácsokba furakodott urak, s más kétes elemek uszíthassanak a népi hatalom ellen, szabadon prédálhassák a dolgozók javait, szervezhessék a sztrájkot.

A munkástanácsokba tömörült nagyszámú, levitézlett katonatiszt és felforgató személy célja az volt, hogy elvegyék a munkásosztály hatalmát és visszajöjjön a múlt, a fasiszta diktatúra. Ezek az elemek a módszerekben sem válogattak. Épp oly nyugodt szívvel szították az ellentéteket a vezetők és dolgozók között, mint bányászaink sztrájkbalépését, ami kihatott volna az egész országra.

A bérrendezéskor tudatosan lépték túl a megszabott határokat és olyan fizetési besorolásokat foganatosítottak, amelynek kárát szintén az egész társadalom látta volna. Mikor az egyik komlói akna vezetője — a sztrájk idején — felhívást tett a termelés folytatására, a munkástanács egyik tagja — Sz. B. — tiltakozott a munka felvétele ellen. Nevezettről kiderült, hogy 4 évet mint politikai bűnös, börtönben ült, s azután pedig felforgató tevékenységével harcolta ki bejutását a munkástanácsba.

Az üzemi tanácsok létrehozása mindezeknek véget vet. Pártunk és kormányunk, valamint nagyműltú szakszervezeteink minden erejükkel a munkásdemokrácia fejlesztésére törekednek, amit legjobban az üzemi tanácsok bizonyítanak. Létrejöttük, összetételük, világosan megszabott hatáskörük, valamint a szakszervezet irányítása biztosítja az eredményes munka feltételeit. Városunk becsületes dolgozói a munkásdemokrácia mellett, s csupán a munkástanácsokba furakodott ellenforradalmárok ellen vannak és számítanak a munkástanácsok jószándékú, a néphez hű, volt tagjainak az üzemi tanácsokban való részvételére.

A dolgozóknak segíteni kell az üzemi tanács létrejöttét, támogatni első lépéseit. A bányák és vállalatok vezetői és az üzemi tanács tagjai elsősorban a kölcsönös, várható segítséget vegyék figyelembe, s tartsák tiszteletben egymás véleményét.

Az elkövetkező hónapokban a megalakítás, a választás munkája áll az üzemek előtt. A kommunisták álljanak ki egy emberként az üzemi demokrácia fejlesztése mellett és személyes példamutatással, aktív részvételükkel ragadják magukkal a munkásokat egy olyan cél érdekében, amely minden dolgozónak, az országnak egyaránt érdeke.

A Hazafias Népfront választási felhivása

Szocialista bányavárosunk választópolgárai december 1-én új tanácstagokat választanak. Ezt a választást szükségessé tette városunk fejlődése, mivel az elmúlt években olyan új városrészekkel gazdagodtunk, melyeknek lakói tanácstagokkal nem rendelkeznek. A legutóbbi tanácsválasztások óta több tanácstag eltávozott, vagy érdemtelenné vált a választópolgárok ügyeinek intézésére. Igy kerül sor december 1-én 21 városi és 2 megyei tanácstag választásra.

A Hazafias Népfront Városi Bizottsága nagy megtiszteltetéssel fogadta, hogy a helyi államhatalmi szerv munkájának megjavítása céljából javaslatot tehetett a tanácstagok megválasztására. A Hazafias Népfront e megtisztelő feladatának eleget tett az elmúlt hetekben, amikor a választókerületekben bizottságokat hozott létre és ezt követően a lakosság bevonásával jelölőgyűléseket szervezett és bonyolított le. A jelölőgyűlések tapasztalatai azt mutatják, hogy városunk választópolgárai nagy érdeklődéssel tekintenek a választás elé. A Hazafias Népfront köszönetet mond azért a bizalomért, mellyel a választópolgárok munkánkat segítették és támogatták. Ezt a bizalmat tükrözi az a tény, hogy a Hazafias Népfront jelöltjét a választópolgárok nagy többségben elfogadták. A jelölőgyűlések azt mutatták, hogy a választópolgárok megértették azt, hogy a Hazafias Népfront csupán előkészítő munkát végez, de a döntés joga a választópolgárok feladata. A döntésjog alapján a választópolgárok több választókerületben saját maguk választották ki jelöltjüket, anélkül, hogy a népfront jelölt volna, vagy a népfront jelöltjével szemben mást jelöltek.

A jelölőgyülések lezajlottak és a szavazatszedő bizottságok megalakultak. A város valamennyi kerületében a választásra jogosultak végleges névjegyzékei kifüggesztésre kerültek. Örülünk annak, hogy a városunk választópolgárai 1 évvel az ellenforradalom után átérezték a választás jelentőségét. Mindenki előtt ismeretes az az időszak, amikor az infláció veszélye fenyegetett bennünket.

Ezt a veszélyt pártunk vezetésével a munkás-paraszt kormány megszüntette, mellyel biztosította választópolgárainak nyugodt életét, hazánk és városunk további fejlődését. A Hazafias Népfront jelöltjeire december 1-én leadott szavazatok a további fejlődésbiztosítást jelenti.

A Hazafias Népfront kéri valamennyi választópolgárát, hogy december 1-én éljen jogával és hazafias kötelességből járuljon a szavazó urnához. A tömegszervezetek segítségét abban kérjük, hogy valamennyi választópolgár megértse a szavazás jelentőségét és időben tudomást szerezzen jogának érvényesítése céljából, a szavazás helyéről és idejéről.

HAZAFIAS NÉPFRONT VÁROSI BIZOTTSÁGA.

November 23-ig.

2553 tonna szén terven felül

Az utóbbi három napban a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei kimagasló eredményeket értek el. A három nap alatt újabb 761 tonna szenet bányásztak a tervük felett és ezzel a novemberben terven felül termelt szén mennyisége elérte a 2.553 tonnát! A jó termelési eredmények nyomán a tröszt 103 százalékra teljesítette a hónap esedékes részének előirányzatát!

A három nap alatt Szászvár és Anna-akna kivételével valamennyi üzem javított a helyzetén.

Béta-akna bányászai a hételejei visszaesést kimagasló eredményekkel feledtetni tudták. 21-én 117,7, 22-én pedig a 110.3 százalékos eredményük azt bizonyítja, hogy ismét felfelé ível a termelésük. 23-ig a havi terv esedékes részét 9,8 százalékkal múlták felül és 1.709 tonna szénnel adtak többet az előirányzottnál.

III-as akna bányászai a hét első három napján nem küldték felszínre a kívánt mennyiséget, a másik 3 napon ezt az adósságot nemcsak törlesztették, de még növelni is tudták a terven felül adott szén mennyiségét. A havi terv esedékes részének teljesítésében 6,2 százalékkal jobb eredményt értek el, mint a tervezett.

Mázán mindhárom napon túlteljesítették a tervüket. Ennek következtében 105,2 százalékra emelkedett a havi terv-teljesítésük. 23-ig 316 tonna szenet termeltek terven felül, vagyis egy napos előnyt szereztek.

Anna-aknán nehezen találnak magukra. 21-én 73,2 (!) százalékos eredményt értek el! Pénteken és szombaton már javulás mutatkozik, de még mindig rosszabbul áll a terv-teljesítésük, mint 20-án.

Szászváron 7-napos rossz eredmény után 23-án ismét 100,8 százalékos eredményt értek el. Veszélyben van a havi előirányzott mennyiség felszínre küldése! 1,2 százalékkal vannak jelenleg a száz százalék alatt, de ezt könnyen behozhatják.

Kossuth-bányán továbbra is felszínre küldik az előirt mennyiséget. 22-én 18,1 százalékkal, azaz 256 tonnával múlták felül a napi tervet. Már csak 1,5 százalékkal vannak elmaradva a havi tervük teljesítésétől!

Nagymányokon a hónap legkimagaslóbb eredményei születtek az utóbbi időben. Három nap tervét 112 százalékra teljesítették a nagymányoki bányászok. Elmaradásuk ennek ellenére még mindig 3 százalék. Reméljük, szombatig ezt pótolni tudják.

Katalin

Megkésve bár, de mégis a Katalinokat köszöntjük ma. A naptárban a november 25-ét bizonyára sok férj megjelölte magának, s talán piros ceruzával jelet rajzolt e szám mellé az a fiú is, akinek még csak a menyasszonya Katalin. Merthogy a névnapot nem illik elfelejteni.

Katalin. Éppen olyan név ez is, mint a többi. Nem különb, mint az Erzsébet, Márta, vagy az Ilona név. És mégis más. Ezt hirdetik a Katalin-bálok meghivói és a sok-sok színes plakát, melyek mind arra figyelmeztetnek, hogy kedves névnap közeledik. A névnap tiszteletére megrendezett bálokon bizonyára sok Kati, Kató, Katinka és Katka táncolja végig az éjszakát, s örül annak a napnak, mely az egész évből egyedül az övé. Az övék, a Katicáké. A névnapról mindannyiunkban kedves emlékek ébrednek fel. Élesen rajzolódik ki egy-egy pillanat, amikor az ünnepeltnek — mert a névnapjan mindenki ünnepel — kis ajándékcsomagot adnak át. S talán ezeken a napokon emlékeznek vissza az emberek egy régi, kedves ismerősre, rokonra, aki már régen nem él.

Ilyenkor, névnap után, már megnyugodtak a kedélyek. Nem okoz gondot az ajándékvásárlás, s már a virágot sem kell a kabát mögé rejteni, nehogy meglássa az ablakból e szép név egyik viselője. A feledékeny férj is pótolta már bizonyára a mulasztást, s talán a dorgálást is elfelejtette. S hogy a névnap emlékeit ismét felidézzük, remélve, hogy ez csak kellemes, most mi köszöntjük ezt a legszebb ógörög nevet viselő minden lányt, asszonyt. Névnapjuk alkalmával — bár utólag — sok boldogságot kívánunk valamennyiöknek, hiszen ennél jobbat úgysem tehetünk. S a boldogság a legszebb ünnepek egyikével szorosan összefügg. Hiszen boldogság nélkül nincs ünnep. Köszöntsünk tehát minden Kiskatót, komoly Katalint és örök vidám Katicát. Legyen a névnap ezzel is emlékezetesebb a többi hétköznapoknál.

Az Ady Endre utcában

Türelem. Ez kell, hogy eltöltse az Ady Endre utca lakóit, akiket immár másodszor zártak el — a külvilágtól.

Először egy évvel ezelőtt kellett kerülő utakon járniok, amiért oly sokáig húzódott az Anna-aknára vezető szennyvízcsatorna építése. Végre nagynehezen befejeződtek a munkálatok, s a lakók megkönnyebbülten sóhajtottak, de aztán... kezdődött minden előlről.

Ez év októberében, amikor a műszaki átadásnak meg kellett volna történnie, a kiküldött bizottság megállapította: a csatorna üzemeltetésre nem alkalmas, mert agresszív vizek támadják a betoncsövet, amely porózussá teszi a betont. Ilyenformában pedig a cső vízáteresztő képessége növekedni fog.

A bizottság azt is megállapította, hogy ez „objektív nehézség", mert a munkálatok elkezdése előtt próbafúrások nem mutatták meg az agresszív vizet. Igy tehát nincs más teendő, mint pótlólag újabb csövet kell lefektetni. Ezért a több mint két méteres mély árok ásását ismételten megkezdték. Az Ady Endre utcában lakók pedig újólag csak kerülő úton közlekedhetnek. Teszik ezt októbertől, s ahogy a határidő-tervek mutatják, teszik még januárig.

Türelem. Ezt mondtuk bevezetésként, mert ez kell, hogy jellemezzé az ott lakó embereket. Türelmesnek kell lenniök, hiszen mi mást is tehetnének egyebet? Elvégre is nem dolgozhatnak a Betonútépítő Vállalat helyett. Pedig célszerű lenne munkaversenybe lépni velük, mert ki tudja?... talán ez ösztönözné őket a gyorsabb munkára?...

Reméljük, lesz felelősségrevonás ezért a huzavonáért!

Mindenütt van szabály

Egy olyan személyt szúrtam most a tollam hegyére, akiről már számtalanszor írtak. S ez nem más, mint az autóbuszkalauz. Kénytelen vagyok én is róla írni, az események késztetnek erre. Egy ember durva viselkedése csak ronthat a többi becsületes, udvarias kalauz tekintélyén. Ezt tudjuk mindannyian. Az emberek pedig könnyen általánosítanak. Hadd mondjam el, mi történt:

Egyik forgalmas napon utaztam. Délután 6 órától négy utasnak kellett várakoznia a szabolcsi művelődési otthon előtt, amíg a tizenkettedik busz 10 óra 10 perckor felvette őket. Az egyik „áldozat" én voltam. De hadd áruljam el, hogy nem a várakozásban volt a hiba, hanem inkább a viselkedésben. A kalauz magatartásában.

A Komlóra igyekvő buszok a megálló előtt elhaladva tovább mentek, csupán a kocsi belsejéből intettek, hogy „nincs hely". Ezt értem. Hiszen szabály mindenütt van, s ezeket meg is kell tartani. De, hogy mennyire tartják meg, azt ez az eset bizonyítja leginkább. Este hét óra felé megállt egy autóbusz, s mi felszálltunk. Az utasok egyre biztattak bennünket: „tessék, tessék, van még állóhely" — mondogatták. A kalauz azonban, mintegy válaszul így szólalt meg:

— Szálljanak le! Mi vagyok én? Állat? Reggel öt órától elég volt már nekem. Várjanak!

Ballábam tudatosan lelépett. A kalauz az előttem lévőket tuszkolta kifelé. A busz pedig elindult. Az egyik nő, aki a lépcsőn állt, kétségbeesetten jajveszékelt, a busz azonban nem állt meg. A nő leugrott, de szerencsétlenül, mert elterült a földön. A térde vérzett, a harisnyája elszakadt. S mindez a kalauz miatt történt. Pedig éppen az ő munkájához tartozik az udvariasság. Ne legyen hát rideg hangú, idegen és udvariatlan. Tudjon uralkodni az idegein a kalauz is. Hiszen az udvarias ember szolgálata még többet is ér. Munkáját érezze valóban hivatásának.

— Zajos —

Mégegyszer a könnyűipari üzemről

Évek óta probléma Komlón a női munkaerő elhelyezése és rajtuk kívül az iskola padjaiból kikerült fiatal 14—16—18 éves fiúk és lányok elhelyezése. Olyan városban ugyanis, amely ipari város, s csak nehéziparral rendelkezik e problémát nem könnyű megoldani. Sok vita, hozzászólás, javaslat, vélemény hangzott el, és sok-sok követelés is: teremtsük meg a komlói nők, fiatalok elhelyezkedésének lehetőségét, hozzunk létre könnyűipari üzemet Komlón. E problémával foglalkozott már — többször — a helyi államhatalmi szerv, a városi tanács is.

Legutóbb a tanácstagi fogadóórán és tanácstagi beszámolón, valamint a Nőtanács Komlói Elnöksége gyűlésein felvetett problémaként az október 4-i, majd ezt követően a november 15-i tanácsülés foglalt állást egy könnyűipari üzem létesítése mellett. Ezek a tanácsülések utasították a tanács végrehajtó bizottságát: járjon el a Könnyűipari Minisztériumban, egy Komlón szervezendő fiók-könnyűipari üzem letelepítése végett. A határozat alapján a tanács végrehajtó bizottságának elnöksége megtette a szükséges lépéseket és a Könnyűipari Minisztériumhoz fordult. A Könnyűipari Minisztérium illetékesei elvileg egyetértettek a felvetett javaslattal és ígéretet tettek — helyszíni kiszállásra, melynek során közösen állapodnak meg a komlói könnyűipari üzemrész létesítésében.

A városi tanács v. b. ipari és műszaki osztálya levélben fordult a sztálinvárosi tanács végrehajtó bizottságához, melyben megkérdezte, milyen könnyűipari üzemi működik Sztálinvárosban, hogyan sikerült ezt létrehozni? Megjött a sztálinvárosiak válasza is: „Van egy férfi felsőruha konfekció üzem és egy fehérnemű konfekciós üzem városunkban. Ezen üzemek jelenleg 400 + 300 női dolgozót foglalkoztatnak. A jövőévben a teljes felfejlődés során, a férfiruha konfekció üzem kb. 900, a fehérneműkonfekció üzem kb. 400 főt tud foglalkoztatni... fentiek alapján a női munkaerő foglalkoztatásának nagy problémája megoldódik. Jövő évben fenti üzemek tanműhelyt is állítanak be, ahol az általános iskolát végző — tovább tanulni nem akaró — leánygyermekek két év alatt a konfekció ipari szakmát elsajátíthatják".

Nos, megoldották ezt a problémát a Miniszterstanács és a Könnyűipari Minisztérium segítségével Sztálinvárosban is. Úgy gondoltuk, mi, komlóiak, hogy a tanácsülés, a végrehajtó bizottság lépései nálunk is előbbre viszik e probléma megoldását és 1958-ban létre tudunk hozni nőket és fiatalokat foglalkoztató könnyűipari üzemet, s ezzel megoldódik a női és a fiatalkorú munkaerők elhelyezése is. Nem így történt. S, hogy nem így történt, erről külön beszélnünk kell.

A Könnyűipari Minisztérium helyiipari főosztálya értesítést küldött, hogy Komlóra látogat a könnyűipari üzem létesítése ügyében. A látogatás megtörtént. De nem Komlón, hanem Pécsett, a megyei tanács ipari osztályának vezetőjénél. A megyei tanács ipari osztályának vezetője, Rapp elvtárs — tekintettel arra, hogy ő nem komlói — jobban ismeri a komlói viszonyokat. Komló város igényeit, mint a komlói tanács tagjai, s maga a komlói lakosság, elutasította a Komlón létesítendő könnyűipari üzem gondolatát, ezzel az indokkal: „a női munkaerő foglalkoztatása megoldható a vegyesipari vállalatokon belüli részlegek fejlesztésével". Mind erről a Könnyűipari Minisztérium helyiipari főosztálya az alábbi levélben értesítette a Komlói Városi Tanács VB ipari és műszaki osztályának vezetőjét: „Hivatkozásul 947/957. számú levelére, közlöm, hogy a komlói üzemrész létesítése ügyében tárgyalást folytattam a megyei tanács ipari osztályának vezetőjével. Véleményem szerint a női munkaerő foglalkoztatása megoldható a vegyesipari vállalaton belüli részleg fejlesztésével. Kérem, hogy a továbbiak megbeszélése végett szíveskedjék Rapp elvtárssal a kapcsolatot felvenni. Budapest, 1957. november 14. Várakozó Ferenc s. k. osztályvezető."

*

Eddig a tényállás, illetve nem eddig, mert a városi tanács végrehajtó bizottsága, a komlói tanácstagok, s a mögöttük felsorakozó több mint 26.000 lakos nem ért egyet ezzel a véleménnyel. Nem ért egyet a tárgyalás módjával sem. Hiszen a tárgyalás nem az illetékesekkel, Komló sorsát, Komló problémáit intéző emberekkel történt, hanem Komló életét nagyon is rosszul ismerővel történt. Rapp elvtárs nagyszerű munkát végez, saját munkahelyén, de egyáltalán nem ismeri Komló égető problémáit. Ezért mi sem értünk egyet véleményével, intézkedésével. Nem értünk egyet a Könnyűipari Minisztérium helyiipari főosztályának véleményével sem. Komlónak igen is szüksége van könnyűipari üzem létesítésére. Ezt állítjuk mi, komlói lakosok, ezt állítja a Komlói Városi Tanács, s ezzel értenek egyet a komlói párt-és tömegszervezetek is.

Ezúton kérjük ehhez a munkához a Hazafias Népfront a pártfelső szervet, s a Minisztertanács segítségét is.

— **Értekezletre** hívja meg a városi tanács decemberben hazánk új városainak vezetőit, (Sztálinváros, Kazincbarcika, Várpalota). Az értekezleten közösen beszélik meg az új városok problémáit. A baráti összejöveteleket, hasznos beszélgetéseket negyedévenként más-más városban tartják meg.

— **Testvéri** kapcsolatok megteremtését kezdeményezi a városi tanács Sztálinó, Kladnó, Zwickau és Petrozsény népi demokratikus városokkal. A barátságos hangú levelek fordítása — melyeket a Komlói Városi Tanács küld — most van folyamatban.

A párt erejéről
— az irányító és apró munkáról

Megelégedettséggel és gyakran ismételgetik mostanában azt a megállapítást, hogy kevesen vagyunk, de erősebbek az ellenforradalom előttinél. Ez igaz. Erősebbek vagyunk kevesebb létszámmal is a szétzilált milliók MDP tagságánál. És ez a nagyobb erőnk az egységes véleményben, az akarategységben nyilvánul meg. Az, hogy pártunk ma erősebb, mint az MDP volt, ebben keresendő, s abban, hogy célkitűzései, intézkedései és munkásmódszere találkozik a nép egyetértésével.

Ez az erő úgy nő és erősödik, ahogy a párt politikája tovább szélesedik, gyűrűződik, elfogadásra, egyetértésre talál népünk újabb és újabb tömegeiben. S ez nem történik magától. Ezt a munkát a párt további erősödése érdekében is végezni kell. Nevelő, felvilágosító, aprómunkával, a transzmissziós szíjjak nagyobb munkába lendítésével. S erőnk tevékenységünk ilyen tekintetben még eléggé ingadozik.

Ingadozik, mert e kis létszámmal magyarázzák (helytelenül) a párt erejét, s nem a párt tartalmi munkájával, a körülményekkel. Van, aki az összetételben látja az erőt. Hát nézzük meg azt is. A komlói bányáknál a párttagok között földalatti munkás körülbelül 10 százalék. Munkáspárt vagyunk. Belegyugodhatunk-e abba, hogy a becsületes, a párthoz, a rendszerhez hű fizikai dolgozók nem juthatnak a párt sorába? Nem juthatnak, mert az élet ezt mutatja. Az elmúlt időben több mint másfélezres párttagság csak 6 fizikai dolgozót vett fel tagjelöltnek. Ez vagy önelégültséget, vagy a kislétszámba való belenyugvást tükrözi. Vagy mindkettőt.

Sokszor halljuk, hogy pártszervezeteinket az emberek tömegestől keresik fel apró-nagyobb problémáikkal. Ez jó. Ez a növekvő bizalom jele. De amikor közelebbről megnézzük e problémákat, kiderül, hogy többségük elintézésére a szakszervezet, a tanács vagy az üzem gazdasági vezetői a hivatottak. S miközben a pártszervezet elaprózza idejét, s aprólékosan ezekkel van ideje elfoglalva, nem jut idő és erő tényleges feladatának végzésére.

Ezzel nem kell foglalkozni? De igen, az illetékes szerveknek. Nem képesek ezek a szervek (szervezetek) megoldani a feladatokat? Irányítson a párt oda, e munkához értő segítőket, párttagokat e szervek megerősítésére. Ez már irányító, pártszervezeti feladat. Az is, hogy e szervek munkáját összehangolja a fontos kérdésekre irányítsa. A pártszervezet akkor végez feladatának megfelelő munkát, ha idejét, működési területének legfőbb problémái vizsgálatára, a feladat megoldásának megismerésére fordítja és ezután az illetékes szerveket mozgósítja, segíti a végrehajtásban.

Ehhez, az ilyen munkamódszerhez sok, a pártpolitikai munkához értő párttagra, elemző, a feladatokat helyesen elvégző elvtársakra van szükség. S ha így nézzük pártunk erejét, akkor már is látnunk kell, hogy a termelésben, az alkotó munkában legkiválóbbakkal számban is növelnünk, erősítenünk kell pártunkat. A pártépítés nem taglétszámemelési kérdés, de a párt erejének növelését célzó, a pártmunka fejlődését, végzését biztosító tevékenység.

Hogy pártunk, pártszervezeteink ereje, tevékenységének hatékonysága s irányító munkájának eredményessége tovább nőhessen, erősödhessen ahhoz az szükséges, hogy a párttagok mindennapi munkája, az aprómunka méltó megbecsülést kapjon. El kell érni tehát, hogy a pártszervezetek minden tagja megbízásokat, feladatokat kapjon, meg kell bízni őket a társadalmi szervekben, tömegszervezetekben végzendő munkával, népnevelő munkával csak úgy, mint a termelés gazdaságosságát kutató, elemző s ennek nyomán megállapított feladatokat végrehajtó munkával.

Solohov: Idegen vér
Elbeszélések a polgárháborúból

A „Csendes Don" szerzőjét Magyarországon eddig mindenki csak regényíróként ismeri. Kevesen tudják, hogy elbeszéléseket is írt, s tulajdonképpen elbeszélésekkel kezdte pályafutását a huszas évek közepén. A jelen elbeszéléseit tartalmazó összeállítás a „Doni történetek"-ből való. Ezeket a polgárháború éveiben írta, s a nagy forradalmi átalakulás megrázó epizódjait, családi és emberi drámáit ábrázolta bennük. A kötetet az Európa Kiadó jelentette meg, ízléses vászonkötésben 193 oldalon. Ára csupán 14.50 forint. Az alábbiakban az „Idegen vér" című elbeszélésből közlünk részletet. Javasoljuk olvasóinknak: szerezzék meg és olvassák el Solohov elbeszéléseit.

*

„A dombon túl, a kőkényes szakadékban estig durrogtak a lövések. A sztanyicában megvert kutyaként, megalázva feküdt a csend. Már felkéklett az alkonyat, amikor Gavrila elhatározta, hogy kimegy a szérűre. Bement a sarkig nyitott kisajtón, és azt látta, hogy a szérű sövényén lehajtott fejjel ott csüng a golyótalálta elnök. Keze lelóg, mintha a sövény túlsó oldalára esett kucsmájáért nyúlna.

A hazaltól nem messzire, a csutkával és pelyvával beszórt havon ott feküdtek az ingre vetkőztetett osztagosok, sorban mind a három. És most, ahogy nézte őket, a borzalomtól remegő szívében már nem érezte azt a dühöt, amely reggel belefészkelte magát.

Képtelenségnek, rossz álomnak rémlett, hogy a szérűn, ahol állandóan a szomszédok kecskéi garázdálkodtak — megtépázták a szalmakazlakat — most összekaszabolt emberek hevernek, és belőlük, meg az alvadt, hólyagos vér olvadozó tócsáiból már terjengett a hullaszag...

A szőke, fejét természetellenesen félrefordítva feküdt, és ha a fejét nem nyomta volna szorosan a hóba, azt lehetett volna gondolni, hogy pihen — annyira hanyagul vetette egyik lábát a másikra.

A másik, egy csorbafogú, fekete bajuszos legény meggörbülve feküdt, fejét a váll közé húzta, és engesztelhetetlenül, dühösen vicsorgott. A harmadik, fejét a szalmába túrva, mozdulatlanságban is szinte úszott a havon: annyi erő, s feszültség volt kezének holt lendületében.

Gavrilla a szőke fölé hajolt, megfeketedett arcába nézett, és összerezzent szánalmában; egy tizenkilenc éves fiú feküdt előtte, nem az a szúrósszemű, haragos parancsnok. Pelyhes, sárgás bajusza alatt, a szájaszélén dér lepte be, szomorú kis ránc húzódott mellette, csak a homlokán sötétlett keresztbe mély, szigorú redő.

Teljesen céltalanul megérintette kezével a meztelen mellet — és megtántorodott a meglepetéstől: a jeges, hidegen át kialvó meleget érzett tenyerével...

Az öregasszony feljajdult, és keresztet vetett, a kályhához rebbent idejében, amikor Gavrilla, nyögve, erőlködve becipelte a hátán a vértől fekete megmerevedett testet.

Letette a lócára, megmosta hidegvízzel, szúrós gyapjúharisnyával addig dörzsölte a lábát, karját, mellét, amíg belefáradt és beleizzadt. Fülét a kigyóhideg mellre tapasztotta, és nagynehezen meghallotta, hogy tompán, hosszú időközökben meg-megdobban a szíve."

Miben látom a nőmozgalom feladatát

Felejthetetlen számomra, de azt hiszem minden jelenlévő számára az a másfél nap, amit az Országház nagytermében töltöttünk el, ahol a munkás, paraszt és értelmiségi asszonyok egyek voltak. Egy célért szólaltak fel: „Békét akarunk és békében akarjuk szocialista hazánkat építeni".

Nekünk, komlói asszonyoknak, akik megálljuk helyünket az üzemben, háztartásban, iskolákban, kint a földeken, vagy bárhol, ahol az életben szükség van női munkára, nekünk is össze kell fogni, egy emberként kell dolgozni e nemes cél érdekében.

A Nőtanácsnak mozgósítani kell minden asszonyt, világnézeti különbség nélkül, akik a békét, a szocializmus építését magukénak vallják és munkájukat ennek megvalósítása jegyében végzik.

A Nőtanács nem szervezet, hanem mozgalom, melynek az a feladata, hogy a nők között politikai, társadalmi felvilágosító munkát végezzen. Foglalkozzon a nők problémáival. Ankétok megszervezésével segítse az édesanyákat és édesapákat gyermekeik nevelésében.

Hozza közelebb a szülőket és pedagógusokat, hogy közös erővel neveljék a szocialista ifjúságot. Ne történjen meg még egy október 23-a.

Igyekezzen megoldani a nők problémáit jogi, egészségügyi tanácsadásokkal. Ahol tud, segítsen.

Asszonyok! Ezt a szép, nem könnyű, de igen értékes munkát csak úgy tudjuk végezni a Nőtanácsban, ha Komló minden rétege asszonya összefog és egy emberként áll mellé és vesz részt a mozgalom munkájában.

Dr. Varga Ferencné,
a belvárosi iskola tanára

Munkásmozgalmi évforduló

1820. november 28-án született Engels Frigyes Barmen városában. Atyja gyáros volt. Fiatal korában kereskedelemmel foglalkozott, de közben politikai ismereteit tudományosan is fejlesztette. Első munkája „A munkásosztály helyzete Angliában" 1845-ben jelent meg. 1844-ben ismerkedett meg Marx Károllyal, mely időtől kezdve együtt dolgoztak. Engels Frigyes Marx Károllyal együtt a tudományos szocializmus elméletének kidolgozója, s a nemzetközi munkásmozgalom nagy vezetője volt.

Választási hirdetmény

A tanácsok tagjainak választásáról szóló 1955. évi 8. tvr. alapján közhírré tesszük a következőket:

A választás napja: 1957. december hó 1. nap. A szavazás reggel 7 órakor kezdődik és este 8 órakor ér véget. A szavazókörzetek területi beosztása, a szavazóhelyiségek helye és a Hazafias Népfront jelöltei a Komló városi és megyei tanácstagjainak választásánál:

1. szavazókörzet: ehhez tartoznak: az 1. és 2. számú városi választókerületek, szavazóhelyiség: Kisbattyán Kultúrház.

2. szavazókörzet: ehhez tartoznak: a 3., 4. és 5. számú városi választókerületek. Szavazóhelyiség: Mecsekjánosi kultúrház.

3 szavazókörzet: ehhez tartoznak: a 6. és 7. számú városi választókerületek. A 7. számú városi választókerület jelöltje: Németh János földműves, Mecsekfalu 29. szám. Szavazóhelyiség: mecsekfalui kultúrház.

4. szavazókörzet: ehhez tartoznak: a 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 53. és 54. számú városi választókerületek. A 15. számú városi választókerület jelöltje: Bodony László vájár, Komló, Zrínyi utca. Szavazóhelyiség: Komló, kender földi iskola.

5. szavazókörzet: ehhez tartoznak: a 81, 82. 83, 84, 85, 86, 87 88. és 89. számú városi választókerületek. A 1. számú választókerület jelöltje: Kobra József építőmunkás, Komló, Vörösmarty utca 17. A 82. számú városi választókerület jelöltje: Balogh Mária, Komló-Kenderföld 539. épület. A 83. számú városi választókerület jelöltje: Judik Márton villanyszerelő, Kenderföld 540. épület. A 84. számú választókerület jelöltje: Udvari Józsefné háztartásbeli, Komló-Kenderföld 547. épület. A 85. számú városi választókerület jelöltje: Krancz László motorkezelő, Komló-Kenderföld 548. épület. A 86. számú választókerület jelöltje: Tímár István gondnok, Komló, Akácfa utca 10. A 87. számú választókerület jelöltje: dr. Decsi János orvos, Komló, Arany János utca 6. A 87. számú választókerület jelöltje: id. Lerch Antal ny. bányász, Komló, Somágtető. A 89. számú választókerület jelöltje: Benkó Antal bányamérő csoportvezető, Komló, Somágtető. Szavazóhelyiség: Komló-kenderföldi iskola.

6. szavazókörzet: ehhez tartozik: a 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28. és 90. számú városi választókerületek. A 25. számú városi választókerület jelöltje: Kiss Erzsébet gondozónő, Komló, Vorosilov utca 33. A 26. számú választókerület jelöltje: Storcz Ferenc vájár, Komló, Vorosilov utca 21. A 28. számú városi választókerület jelöltje: Egerszegi Péter gondnok, Komló, Vorosilov utca 9. A 90. számú választókerület jelöltje: Krkos Károly gépészmérnök, Komló, Szthanov utca 2. Szavazóhelyiség: Komló, Vorosilov úti általános iskola I. számú váltóterem.

7. szavazókörzet: ehhez tartoznak: a 29. 30, 31. 32, 33. és 34. számú városi választókerületek. Szavazóhelyiség: Komló, Vorosilov úti általános iskola II. számú váltóterem.

8. szavazókörzet: ehhez tartoznak: a 35, 36, 37, 38, 39, 48. és 49. számú városi választókerületek. A 49. számú választókerület jelöltje: Kelemen László építőmunkás, MSZMP városi titkár, Komló, Berek ucta 584. Szavazóhelyiség: Komló, Fürst Sándor uteai általános iskola I. sz. váltóterem.

9. szavazókörzet: ehhez tartoznak: a 42, 43, 44, 45, 46, 47. és 48. számú városi választókerületek. A 45. számú városi választókerület jelöltje: Rácz Sándor általános iskolai tanár, Komló, Fürst Sándor utca 16. A 46. számú városi választókerület jelöltje: Tóth Lajos rendőrőrnagy, Komló. Szavazóhelyiség: Komló, Fürst Sándor uteai általános iskola II. számú váltóterem.

10. szavazókörzet: ehhez tartozik: az 58. és a 62. számú városi választókerület. Az 58. számú városi választókerület jelöltje: Szentes János fodrász, Komló, Kossuth út 61. A 69. számú városi választókerület jelöltje: Heidecker Pál főkönyvelő, Komló, Majális tér Szavazóhelyiség: Komló, belvárosi általános iskola.

11. szavazókörzet: ehhez tartozik: a 74. számú városi választókerület. Jelöltje: Urbán Ezsó munkásőr zászlóaljparancsnok, Komló, Anna-aknai új épület. Szavazóhelyiség: Komló, Aknamélyítő kultúrterem. A 63. számú megyei választókerülethez a következő városi választókerületek tartoznak: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 53, 54, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88. és 89.

A 63. számú megyei választókerület jelöltje: id. Lerch Antal nyugdíjas bányász, Komló, Somágtető.

A 64. számú megyei választókerülethez a következő városi választókerületek tartoznak: 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48 és 90.

A 64. számú megyei választókerület jelöltje: Kelemen László építőmunkás, az MSZMP városi titkára, Komló. Berek utca 584. épület.

Felhívjuk a választókat arra, hogy a szavazáshoz, személyazonosságuk igazolására személyi igazolványukat vigyék magukkal.

VÁROSI VÁLASZTÁSI ELNÖKSÉG

Eljegyzésre! *Esküvőre!* *Névnapra!*
Tetszetős, kiváló minőségű
Hidegtálakat
Készít a Vendéglátóipari Vállalat hidegkonyhája december 1-től.
Rendelést a cukrászüzem közvetlenül is felvesz.
Telefon: 11-77.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XLIII.

— *Kövezzétek meg, mint Lázárt!* — kiáltották innen is, onnan is.

— *Ki a jezsuitákkal! Kergessetek ki őket Lengyelországból! Le az urakkal! Éljen az önálló Lengyelország!*

Bayorski lehajtott fejjel hallgatta a számára rettenetes szavakat.

A tüntetés csak késő délután ért véget. A bíróság elnapolta a tárgyalást, mert a terem használhatatlanná vált. Ez volt a hivatalos indok, de valójában féltek a további fejleményektől. Felsőbb helyről azt tanácsolták, hogy addig ne is folytassák az Ubryk-ügy tárgyalását, amíg a kedélyek le nem csillapodnak.

— *Falazzátok be!* — kiáltotta valaki lentről.

— *Kár lenne a téglákért!* — hangzott a válasz.

„Megítéld, Uram lelkemnek ügyét..."

Krakkó templomaiban egész nap zúgtak a harangok. A nagyharangok tompa kongása mintha kárhozattal fenyegette volna a vakmerő tüntetőket, a csilingelő, lágyhangú kisharangok pedig csalogatva hívták bűnbocsánatra a megtérő bárányokat.

A földöntúli világ földi helytartói természetesen nem bízták kizárólag a bírák szabad mérlegére a holnapi főtárgyalás eredményét. A harangok az együgyűeknek, jámboraknak, megtévedteknek csilingelnek. A bölcseket, belátókat és hatalmasokat ólomkristály poharak és porcelántálak várták. Galecki érsek volt a szíves házigazda, a vendégek pedig főpapi és igazságügyi nobilitások. Csupa megbízható ember, valamennyi a kereszténységi szeretet eszméjének hű katonája. A dúsan terített asztalnál körülvették őket a díszes ruhájú püspöki huszárok. Nyolcféle sültet, ötféle bort, süteményeket és más földi jókat találtak fel a társaságnak.

A minisztériumból érkezett Róth főbíró különösen jó hangulatban volt. Az igazságügyminisztar legújabb intézkedései, a bécsi körök véleményének megváltozása az Ubryk-ügyben sikeres, jó munkáját igazolják. Oldala mellett ült dr. Kern, az újonnan kinevezett ügyész, akit a főtárgyaláson mutatkozik majd be. Ő a biztosíték arra, hogy a holnapi nap jó eredménnyel végződjék. Rápillantott. Kern elégedetten kortyolgatta a zamatos rajnai bort, melyet Falcinelli bíboros egészségére ürítettek.

— *Bécsben nagy megelégedéssel fogadták Galecki érsek úr levelét* — kapcsolódott be a társalgásba Róth főbíró. — *Az egész kormány egyetért abban, hogy az itténi tüntetésben a forradalom réme kísértett.*

— *A parasztforradalom réme, főbíró úr!* — vetette közbe Galecki érsek.

— *Még ennél is rosszabb, a munkásforradalom!*

— *Egészítette ki Falcinelli bíboros.* — *Hiszen köztudomású, hogy Riviére francia kommunista biztatta fel a tüntetés vezetőit a szervezkedésre. A negyvenegy letartóztatott tüntetőnek alig a fele paraszt, a többi munkás és csavargó.*

— *Még szerencse* — vette át a szót ismét a főbíró —, *hogy Falcinelli bíboros úr megfelelő időben lépett közbe, s kiutasítottuk Riviére-t a monarchia területéről...*

— *Nagy tanulság ez, uraim!* — szólt Falcinelli. — *Mi azt hittük, hogy ez az Ubryk-ügy a liberálisok apró kellemetlenkedése, kis sérülés amit gondosan kötözgettünk, és nem láttuk, hogy fekély támadt alatt. Ez a fekély* — magyarázta hévvel — *egyaránt fertőzi az egyházi és az állami életet. Együtt kell tehát kioperálnunk!*

— *Különben együtt pusztul a test és a lélek!* — *fejezte be a gondolatot Róth főbíró.* — *Mert uraim, mi az állam vagyunk a test, az egyház, azaz önök pedig a lélek! S mint, ahogy összetartozik a test és a lélek, ugyanúgy össze kell nekünk is tartozni. A milliókat csak így tarthatjuk meg, csak így őrködhetünk a test és lélek őrök, megrendíthetetlen egészsége felett!* — *Olyan szépen mondta, hogy maga is egészen elérzékenyült, különösen mikor a milliókra gondolt, amelyeket meg kell arra tartani, mint álliberálisnak és titkos jezsuitának.*

— *Ezt kell tennünk, tekintet nélkül milyen párthoz tartozunk* — mondta bölcsen Galecki érsek.

— *Erre igyunk egyet, kérem* — szólt a főbíró, *és már emelte is a poharát.*

A törvényszék elnöke, dr. Winckelmann eddig hallgatott, teljes egészében egyetértett az elhangzottakkal. Csak az aggasztotta, hogy Ubryk Borbála ügyében mégis kell valamiféle ítéletet hozni. Ez nem lesz könnyű dolog — gondolta. — *A magas politika mindig csak általánosságokban beszél. Sohasem úgy, hogy az ember tudja, mit is kell tenni egyes esetekben. Tűnődött egy ideig, azután mégis kimondta:*

— *A törvények ismeretében látnunk kell, hogy Ubryk Borbála ügyében vannak még megoldásra váró problémák.*

Mindenki az elnök felé fordult. Róth főbírót meglepte, hogy dr. Winckelman milyen nehéz felfogású.

— *Miféle problémák?* — *förmedt az elnökre.*

— *Természetesen azokra gondolok, amelyek kimerítik a büntetőtörvénykönyv 193. és 233. paragrafusának tényálladékát.*

Róth főbíró zavarba jött. Nem akarta elárulni, hogy nem emlékszik pontosan ezekre a paragrafusokra, ezért sürgősen mondta:

— *Bővebben fejtse ki, elnök úr!*

— *A személyes szabadság megsértésének esetére, illetve, ha szabad a főtisztelendő urak előtt kimondanom, az erőszakos nemi közösülés büntettének tényálladéki elemetre gondolok* — *jelentette ki az elnök.*

— *Papi személyek feletti bíráskodás nem tartozik a világi hatóságok jogkörébe, elnök úr!* — *válaszolta Róth.* — *Nem tudom miben látja ön megsértve a „személyes szabadságot"? Egy őrült elkülönítése nem meríti ki ennek kritériumát, kérem. Erőszakról pedig felesleges beszélni, mert erre a tébolyult nő naplóján kívül semmi bizonyíték nincs. Az orvosi vizsgálat mindössze annyit állapított meg, hogy Ubryk Borbála nem ártatlan!*

— *Akkor hát nem forog fönn büntetendő cselekmény!* — *vonta le a következtetést Winckellmann elnök.*

— *Minden kétséget kizárólag [illegible] rem!* — *válaszolta a főbíró.*

(Folytatjuk.)

Ismét növekedett a nyereségrészesedés összege

Októberben tovább nőtt a nyereség összege a Komlói Szénbányászati Trösztnél. Ez azonban nemcsak bányászaink jó munkájának következménye, hanem több más tényezőnek is.

Tudott dolog, hogy a járványos megbetegedés következtében nagyon sok dolgozó munkaképtelenné vált, s nagy létszámhiánnyal küzdöttek üzemeink. Hogy ennek káros hatását csökkentsék, az üzemvezetőségek a feltárás és fenntartás rovására a szénfalra helyezték át az embereket.

Mindennek nyomán az októberi havi tervet törsztünk teljesítette. Az improduktív munkák csökkentésével igen kedvezően alakult a szén önköltsége. A sok beteg, s a nekik járó táppénz ugyancsak nem az önköltséget terhelte.

Így alakult ki az a helyzet, hogy pár millió forinttal ismét nőtt a nyereségrészesedés összege is októberben, de ugyanakkor több olyan munka maradt el, mely a termelésben közvetlen nem látszik meg, s melyeket még ebben a hónapban, de legkésőbb decemberben pótolni kell.

Pótolni kell, mert ez hozzátartozik a folyamatos és üzembiztos termeléshez. A cél az, hogy tervszerű gazdálkodással ne csak a mai termelést biztosítsuk, hanem a későbbiek folyamán is legyenek szenet adó fejtéseink és a fenntartás is kielégítő legyen. Egy üzem életében előfordulnak előre nem várt események — pl. a múlt havi járvány — melyeket csak a későbbiek folyamán lehet hatástalanítani. S ha ez nem történik meg — akkor nagyon súlyos következményekkel járhat. Ezért fontos, hogy az elmaradt elővájási és fenntartási munkák minél előbb pótolva legyenek.

Egy másik tényező, amely növelte a trösztnyereségét: a szén nagyon jó minősége. A kibányászott szén 50 százalékban gázszén volt októberben és így az eladási ár nagyon kedvezően alakult.

Hogy milyen kedvező az eladási ár, azt bizonyítja az, hogy az elmúlt évhez képest 14,90 forinttal magasabb volt októberben a szén ára, mint tavaly. Ha pedig a tervezett árösszeghez viszonyítjuk, akkor 7,03 forinttal jobb. Ez azt jelenti, hogy a kiváló minőség következtében 170,18 forint helyett 177,21 forintért tudtuk szállítani a szenet, ez pedig több százezer forintot jelentett!

Érdemes tehát a minőséggel törődni!

Ezek a tényezők okozták azt, hogy a komlói trösztnyereségrészesedés összege párt millió forinttal ismét megnőtt, s minden remény meg van arra, — ha az év hátralévő idejében is így dolgoznak bányászaink, mint eddig — hogy jelentős összeg üti markukat.

Nyereség — nyereségrészesedés

Erről egyre gyakrabban folyik a beszéd, s vannak olyan kérdések, melyek vitát okoznak, melyeket nem látnak tisztán dolgozóink.

Nagyon sokan például egyenlőségi jelet tesznek a *nyereség összege* és a *nyereségrészesedés* összege közé. Ez a kettő azonban két különböző valami és nagy hibát követ el az, aki egynek veszi.

Egy vállalat nyeresége sokkal magasabb, mint a nyereségrészesedés összege. Ebből az összegből — a nyereségből — egy bizonyos rész az úgynevezett nyereségrészesedés is. Népszerű nyelven talán úgy tudjuk kifejezni, hogy a nyereség azon összeg, mely az összes kiadásuk után megmarad. Ebből az összegből kell aztán biztosítani az üzem, vállalat további működését, fejlesztését.

A nyereség meghatározott része az úgynevezett nyereségrészesedés, melyből — a rendeletek alapján — fedezni kell a kiváló dolgozók jutalmazását.

Ez teljesen érthető és reális tényező. Azok a kiváló dolgozók, akik az üzem nyereségszerzésében a legnagyobb munkát vállalták, akik a legtöbbet dolgoztak. Nyilvánvaló, hogy ezeket jutalmazni szükséges.

A nyereségrészesedés összegéből kell fedelni az Élüzem címmel járó jutalom összegét is.

A nyereségrészesedés többi része az, amely kifizetésre kerül, melyet azok kapnak meg, akik azt eredményezték.

Változások Kövestetőn

Egy hónappal ezelőtt cikk jelent meg az „Új Komló"-ban a Kövestetőről, az akkori vezetők embertelen magatartásáról.

Vajon azóta milyen változások történtek a kövestetői tanbányán?

Ezzel a kérdéssel kerestük fel a trösztszemélyzeti osztály főelőadóját: Francics Gyula elvtársat. Ime a válasz:

— Egy hónap alatt sok minden megváltozott a kövestetői tanbányán. A tanbánya a trösztállományában van. Tomasek Lajos, a volt körletvezető magatartásán nagymértékű javulás mutatkozik. Jelenleg más beosztást kapott és helyette a trösztvezetőség Kossuth-bánya egyik mérnökét Sombai elvtársat bízta meg, mint körletvezetőt. Onódi Lászlónét alapos kivizsgálás után elbocsátották. November elején az ottani helyzet mielőbbi javulása érdekében a trösztKossuth-bányáról 30 vájárt helyezett át a tanbányára, akik ott dolgoznak.

Példás intézkedés

III-as aknán sem tűrik, hogy a bumlizók rontsák az üzem fegyelmét. A napokban öt notórius igazolatlanul hiányzót bocsátottak el fegyelmi úton. Ezek az egyének nem akarták tudomásul venni, hogy magaviseletükkel milyen kárt okoznak a kollektívának.

Fülöp János, Balassa László, Torkos György és Pál, valamint Mórágyi Tibor ma már munkakönyvükkel a kezükben elmélkedhetnek, hogy vajon érdemes e becsületesen dolgozni. A becsületes bányászok elítélik az ilyeneket és nem tűrik, hogy az ő kárukra rontsák a fegyelmet!

A III-as aknai eset legyen tanulsága minden olyan dolgozónak, aki időközönként különösebb indok nélkül távol marad munkahelyéről. Addig gondolkodjanak ezen, amíg van rá idejük, mert ha a munkakönyvet a kezükbe adják, akkor már késő!

A nép jelölte

Igen, a nép jelölte Lerch Antalt, a Kenderföld északi és Somágtető déli részének városi tanácstagnak, Kenderföld, Somág és a peremterület megyei tanácstag jelöltnek.

A meglepetésen s az ezzel együttjáró izgalman már túl van. S most somágtetői otthonában gyermekei, unokái között, ölében kis kosárral — melyben kukoricát morzsol — így fogad bennünket.

— Van mindig tennivaló a ház körül — mondja — és ha a bányamunkából már ki is öregedtem, azért még hasznossá tudom tenni magam itt a ház körül — elgondolkozva teszi hozzá —, s ahol igénylik munkámat. Lerch bácsi öreg kora ellenére még mozgékony ember. Míg ezeket elmondta, keze nem hagyta abba a kukoricamorzsolást. De nemcsak keze fürge, jól vág még az agya is. Most is, ahogy beléptünk, azon gondolkozott — ahogy ezt később elmondta — meglátogatja a peremközségeket, mert városi választókerületének gondjait, problémáit már ismeri, de a megyei körzetét is meg kívánja ismerni, hogy ha a jelölésnél tapasztalt tisztelet iránta a szavazási voksoknál is ilyen egyhangú lesz, azonnal munkához láthasson.

Régen ismerik a komlóiak „Tóni" bácsit. A környéken született, s a századfordulótól itt él. Tudják róla, hogy szereti a munkát, szereti az embereket, s a város gondját magáénak érezte eddig is. Tanácstagság nélkül is. 46 évet dolgozott föld alatt. Egyike volt azoknak, akik már 17—18—19-ben mai életünkről álmodott. De nemcsak álmodott róla, igyekezett azt megvalósítani is. A legaktívabbak közé tartozott a tanácsköztársaság idején, s ezer veszély közt azután is. 1924-ben a híres komlói hathetes sztrájk első három hetét ő vezette. (Aztán megakadályozták benne.) 1929-ben Belgiumban, majd Hollandiában találjuk, ahonnan cseberből-vederbe érkezett vissza ide 1943-ban. Életéről, küzdelmeiről köteteket lehetne írni. De ő most nem erről kíván beszélni, hanem arról, mik a tervei, elképzelései leendő tanácstagi munkáját illetően. Legelőször is meg akarja ismerni a választók problémáit, közös gondjait és terveit, mert mint mondotta, nem a saját véleményét és elképzeléseit kívánja megvalósítani, hanem a választókét. Már eddig is érdeklődött a környéken, s annyit már megállapított, mintegy összegezve tapasztalatait, hogy Somágtetőn a gyalogjáró, járda rendbehozatala az egyik legsürgősebb feladat, mert ezidőben a sár teszi tönkre a ruhát, télen pedig életveszélyessé válhat a síkos úton a gyalogközlekedés. Aztán sorolja tapasztalatait, melynek mindegyikéből előbontakozik újabb és újabb megoldásra váró feladat. Szeme csillog, ötletei kipirosodnak. Már most tűzbe hozza a megoldandó feladatoknak, előtte álló küzdelmeknek, harcoknak szépsége.

Jól ismeri a nép Komlón Lerch bácsit, s mert jól ismerik, mert fáradhatatlan harcosnak, a nép ügyéért mindig küzdeni késznek ismerik, ezért jelölték városi és megyei tanácstagnak. Aki nagyon tiszteli a népet, az tenni is kész érte, s Lerch bácsiban ilyen embert jelöltek.

Példamutató munka

Egy újságíró sok helyre megy, sok üzemet, vállalatot látogat, jóformán mindenre kíváncsi és örömmel fogja kezébe a tollat, ha egészséges fejlődésről, jó munkáról, szép eredményekről számolhat be az olvasónak. Most én is örömmel teszem ezt. Ugyanis a minap a Komlói Mélyfúró Vállalatnál voltam. Keresztúri Györgytől, a vállalat üb-elnökétől, Jurics József párttitkártól és Gyimesi László főkönyvelőtől érdeklődtem a vállalat munkájáról.

Tőlük tudtam meg, hogy a vállalat 17 munkahelyén nemes, egészséges munkaverseny folyik. A vállalat vezetősége saját erejéből ilyen célokra minden hónapban 10 000 forintot fordít. Így ebből az összegből minden hónap végén a versenyben élenjáró három munkahely dolgozói pénzjutalomban részesülnek. Eddig a versenyben a komlói 76-os munkahely dolgozói járnak az élen, és ebben az évben ők kapták a legtöbbet: 20 000 forintot. E munkahely Kossuth-aknától nem messze van és a dolgozók létszáma mindössze 18 fő. Rajtuk kívül többen is kapták jutalmat, így többek között a komlói 123-as, a hídasi 43-as és a hetényi 46-os fúrások dolgozói.

A vállalat vezetősége nemcsak a termelés mennyiségére, hanem a minőségre is nagy gondot fordít. Ez azzal magyarázható, hogy a munkaversenyben legjobb minőségi munkát végző munkahelyek külön ezer-ezer forint jutalmat kapnak.

A Komlói Mélyfúró Vállalat dolgozóinak becsületes, jó és önfeláldozó munkájának köszönhető, hogy a termelési tervüket az év három negyedévében együttvéve, 106 százalékra teljesítették. Az önköltségben is igen jól állnak. Takarékoskodnak az anyaggal, nem tűrik a felületesen kapkodó munkát, s ha egy-egy dolgozó többszöri figyelmeztetés után is igazolatlanul hiányzik vagy nem végzi rendesen a rábízott feladatot, más beosztásba teszik, vagy fegyelmileg elbocsátják. A különféle gépi berendezéseket is jól kihasználják és gondozzák.

Igaz, hogy eddig a vállalat pártszervezete és a műszakiak között ellentétek voltak, s ez volt egyik legfőbb oka annak, hogy a termelés nem ment úgy, mint kellett volna. Most más a helyzet. A pártszervezet és a műszakiak közös nevelőre jutottak, s jelenleg karöltve dolgoznak. Nagyon hasznos volt az utóbbi három gyűlés is, melyet külön-külön tartottak a műszakiak, a fizikai dolgozók és a vállalat KISZ-fiataljai.

Nagyon jó érzés támadt bennem, amikor saját magam is meggyőződtem, hogy a produktív munkát végző fizikai munkások és a műszakiak között meg van az összefogás.

Mindezeknek eredménye az, hogy például a vállalat nyeresége a III. negyedévben 611.000 forint volt. Ez igazán valóban szép eredmény.

Ezek után befejezésül még azt is közölték velem, hogy a vállalat becsületes dolgozói, ha továbbra is úgy dolgoznak, mint eddig, a nyereségrészesedés osztásnál elég komoly összegre számíthatnak.

Jól telnek majd a téli esték

Lassan, napról-napra egyre közeledik a téli időszak. Hűvösek a nappalok, az esték. Így a Zója és Vorosilov úti legénységi szálló lakói is nehéz, fárasztó, földalatti munka után szívesebben tartózkodnak a szobákban. A szobák melegek. Hat fűtő dolgozik itt minden nap, akiknek semmi más feladatuk nincs, minthogy a rájuk bízott szobákban kellő hőmérsékletű meleg legyen. A kályhák is jó állapotban vannak.

Itt is, mint legtöbb legénységi szállón az a baj, hogy a szobák túl vannak zsúfolva és így rendetlenség is van.

Eddig, különösen az őszi és téli időszakban, nagy probléma volt a legénységi szállón belüli szórakozás. Több, mint egy év óta huza-vona után ez a kérdés is megoldódott. Nemrég a légény szálló Zója utcai része gyönyörű szép kis kultúrtermet kapott. Igaz, hogy még egy kicsit szegényes, de több a semminél. A kultúrteremben asztalok, székek, rekamié, biliárdasztal, rádió és egyéb játékfelszerelések vannak. A kultúrterem az épületben van, s így az ott lakóknak, ha szórakozni akarnak nem kell messze menni. A terem jóformán mindig tele van a fiatalokkal. Sokan szeretnek sakkozni, biliárdozni, kártyázni is, vagy mással foglalkozni.

Még ezekben a napokban a legénységi szálló Vorosilov utcai része is kap kultúrtermet, amely azzal múlja felül a Zója utcait, hogy jóval nagyobb, könyvtár és ping-pong asztal is lesz ott. Így Komló egyik legnagyobb legénységi szállójának szórakozási igényeit, — ha nem is teljes mértékben — a két kultúrterem kielégíti.

A gondnokság dicséretre méltó intézkedése az is, hogy a 36-os konyhával szemben, ugyanabban az épületben büfét nyitott. A büfé reggeltől késő estig nyitva van, amely egyben Közért-féle is. Itt bár nem olyan nagy mennyiségben, de ugyanaz kapható, mint a Közértben és a kisvendéglőben együttvéve. Ezek az intézkedések igazán szépek. Az ottlakók hangulata is megváltozott, más lett, mint a régi. Vidámak, jókedvűek, jól töltik az estjüket, nem látogatják annyira a kocsmákat, mert látják, hogy van aki törődik velük.

A komlói tanácstag-jelöltek

Az elmúlt napokban megtartott választási jelölőgyűléseken, a város választópolgárai az alábbiakat választották meg jelölteknek:

7. számú választókerület jelöltje: Németh János földműves, Mecsekfalu 29. szám. 15. számú városi választókerület jelöltje: Bodony László vájár, Zrínyi utca 81. számú választókerület jelöltje: Kobra József építőmunkás, Vörösmarty utca 17. 32. számú városi választókerület jelöltje: Balogh Mária, Kenderföld 539 épület. 83. számú városi választókerület jelöltje: Judik Márton villanyszerelő, Kenderföld 540 épület. 84. számú, városi választókerület jelöltje: Udvardi Józsefné háztartásbeli, Kenderföld 547. épület. 85. számú, városi választókerület jelöltje: Krausz László motorkezelő, Kenderföld 548 épület. 86. számú, városi választókerület jelöltje: Timár István gondnok, Akácfa utca 10. 87. számú, városi választókerület jelöltje: dr. Décse János orvos, Arany János utca 6. 89. számú választókerület jelöltje: Benkő Antal Bányamérő csapatvezető, Somágtető. 88. számú városi választókerület jelöltje: Id. Lerch Antal nyugdíjas bányász, Somágtető. 25. számú városi választókerület jelöltje: Kiss Erzsébet gondozónő, Vorosilov út 33. 23. városi választókerület jelöltje: Storcz Ferenc vájár, Vorosilov út 21. 28. számú városi választókerület jelöltje: Egerszegi Péter gondnok, Vorosilov út 9. 9. számú városi választókerület jelöltje: Krkos Károly gépészmérnök, Sztahanov utca 2. 41. számú városi választókerület jelöltje: Kelemen László építőmunkás, MSZMP városi titkár, Berek utca 45. számú városi választókerület jelöltje: Rácz Sándor általános iskolai tanár, Fürst Sándor utca 16. 46. sz. városi választókerület jelöltje: Tóth Lajos rendőrőrnagy, Komló. 58. számú városi választókerület jelöltje: Szentes János fodrász, Kossuth Lajos utca 61. 69. számú városi választókerület jelöltje: Heideckér Pál főkönyvelő, Majális tér 74. számú városi választókerület jelöltje: Urbán Rezső Munkásőrzászlóalj parancsnoka, Anna-aknai új épület.

A 63. számú megyei választókerület jelöltje: id. Lerch Antal nyugdíjas bányász, Somágtető. A 64. számú megyei választókerület jelöltje: Kelemen László építőmunkás, az MSZMP városi titkára.

Látogatás a Szovjetunió bányáiban

V.

Irta: WIDER BÉLA

Az új bányagépek konstruálásánál nagyon helyes és eredményes megoldás az, hogy az egyes aknákban dolgozó mérnökök rendszeresen bejárnak a Bányagép Tervező Intézetbe, ott elmondják elgondolásaikat, melyeket az intézet munkatársai megvitatnak és ha lehetséges akkor megvalósítják.

Jártunk a kutató intézet laboratóriumában, mely teles átszervezés alatt áll. Korszerűsítik, hogy az egyre növekvő feladatoknak megfeleljen.

Meglátogattuk a Sztálinogorszki technikumot is. Itt olyan hallgatók vannak, akik már több évet dolgoztak a bányában. Ez azt jelenti, hogy a technikumba kerülő dolgozók nagy gyakorlati tapasztalatokkal vannak felvértezve. A tanítás rendszere nagyon tökéletes. Többek között 40 000 kötetből álló könyvtár áll a hallgatók rendelkezésére. Megtalálható itt a Szovjetunió bányáiban rendszeresített valamennyi bányagép kicsinyített mása, üzemképes állapotban. A technikum hallgatóinak érteniük kell a gépek kezelését, vezetését.

A szakiskolákon kívül az üzemek is foglalkoznak műszakiak képzésével. Például a kombájn vezetője, mielőtt gépet kapna, 6 hónapos bentlakásos iskolát végez.

Vagy például az üzemekben különböző szakmai előadások folynak, melyeket megfelelő képzettségű szakemberek tartanak.

Említésre méltó, hogy beruházási munkák végzése is magasfokú. A Beruházó Vállalat végzi az aknamélyítést, a bányavágatok kihajtását, a fejtési homlok 60—70 százalékát is ez a vállalat hajtja, elkészíti az összes üzemi épületeket, gépházakat, ventillátorok, fürdők, irodák építését és felszerelését. Ez a vállalat építi fel a lakásokat is és mind, ami a lakótelepen szükséges. (Iskolák, utak, víz, gáz...) Egyszóval, ha új üzemet létesítenek, azt éppen úgy készen adják át, mint a lakótelepet.

Hogy ennek milyen nagy előnye van az elképzelhető. Mindenért egy vállalat felelős, könnyebben tudnak irányítani...

Jáj, de sok „gazda" és huzavona van nálunk még ezen a téren! A bánya termelési tervét az üzem állítja össze és védi meg a trösszttel szemben.

Összegezve a termelés területén szerzett tapasztalatainkat, azt mondhatjuk, hogy a Szovjetunió bányászata eddig is olyan fejlődést ért el, ami teljesen jogosan ámulatba ejtette a világot. De mi, akiknek az a szerencsénk jutott, hogy betekintést nyerhettünk a Szovjetunió jövőbeni terveibe, elmondhatjuk, hogy a jövőben még az eddigi fejlődési ütemet is felülmúlja!

Még néhány év és a Szovjetunió első helyen áll az egy főre eső széntermelés területén is, megelőzve a világ valamennyi országát. Hogy ez így lesz, arra megvan a szükséges tudományos alap, a megfelelő szénvagyon, a világ legkorszerűbb bányagépei és nem utolsósorban a szovjet emberek.

Családi esték rendezését

vállalja

a Vendéglátóipari Vállalat.

Különterem biztosítva!

—*—

Részletes felvilágosítás

a 22-45-ös telefonon.

Pécs—Komló 1:0 (0:0)

PÉCS, 14 000 néző. Vezetett: Bihari (Nagy K., Horváth).

PÉCS: Danka — Hegyi, Kocsis, Farkas — Lovig, Kresz — Opova, Virág, Lehel, Kakuszi, Horváth Edző: Volentik Béla.

KOMLÓ: Magyar — Kanizsai, Mestyán, Komlói — Polgár, Molnár I. — Grozdics, Cziráki, Róth, Daum, Tóth. Edző: Bodola Gyula.

GÓLLÖVŐ: Kakuszi (leshelyzetből).

Már az előmérkőzésen a két egyesület tartalékcsapatainak mérkőzésén 5—6000 szurkológárda figyelte a játékot. Mindkét csapat sokat próbálkozott, el-eljutottak a két kapu előteréig, de a 16-oson belül a rendre elrontották a kínálkozó gólhelyzeteket. Az első félidőben a komlóiak szerezték meg a vezetést, s az 1:0-ás eredmény meg is maradt volna, ha a játékvezető nem ítéli meg a jogtalan 11-est. Bár igaz, hogy Kiss kézzel érintette a labdát, de a labda kézzel való érintése az alapvonalon túl történt.

*

A „megyei rangadó" már a 14.000-es szurkoló tömeg előtt kezdődött. A tét nagy volt, s ezért érthetően nagy volt a játékosok idegessége is. Mindkét csapat gólszerzésre törekedett, a mérkőzés mindenáron való megnyerésére, s ezért sok szabálytalanság, pontatlan leadás, labdakezelés csúszott a játékba. Kétségtelen — erről kár is lenne vitatkozni — technikásabban a pécsiek játszottak.

A komlói csapat tagjai viszont lelkesebb játékukkal igyekeztek a nagyobb technikát ellensúlyozni.

Ez az érthető idegesség azután rányomta bélyegét az amúgy is gyenge színvonalú csatájátékra. Egyik oldalon sem ment a csatároknak s a gólhelyzetek sorra kihasználatlanok maradtak. Bár az első félidő elején nem is alakult ki jó helyzet, veszélyes támadás, s éppen ezért gólszerzésre sem volt alkalom. A 9. percben azután betört a baj a komlóiak részéről.

Róth összecsapott Kocsissal. Kocsis — bár nem szándékosan — keményebb legény volt. Róth rosszul esett s így kulcscsonttörést szenvedett, a pályáról a kórházba szállították.

A 10 emberre olvadt komlói csapat ellen ezért eredményesebben játszhattak a pécsiek.

Több pécsi támadást is láttunk, de ezek a támadások az igen lelkesen küzdő komlói védelmen — mely állandóan a félpályánál tanyázott — elakadtak. Nagyon sokat volt munkában az ez alkalommal fedezetet játszó Polgár.

Az első igazi „nagy" helyzet a 23. percben adódott, de ezt a helyzetet is Kakuszi és Opova elügyetlenkedték. Magyarnak is volt egynéhány szép közbeavatkozása, illetve nagyszerű reflekszekkel nyúlt közbe és sikerrel háritotta az általunk lövéseket.

*

A szünet után Polgar előtt kínálkozott helyzet, de fölé lőtt. Talán egy perc múlva a pécsi Virág lőtt Magyarba, ordító gólhelyzetben. Az 52. perc hozta meg a mérkőzés sorsát eldöntő gólt, illetve — véleményünk szerint a szabálytalanságokat is sokszor tévesen megítélő Bihari ekkor követte el legsúlyosabb hibáját, mellyel mindkét pontot elvette a komlói együttestől. Ugyanis

egy jobboldalon futó támadás során Virág labdája Mestyánról visszapattant, másodszori lövése Kanizsai lábáról a lesen álló Kakuszikoz pattant, aki mintegy másfél méterről a kapu bal sarkába lőtt. 1:0.

A komlói játékosok és a pályán jelenlevő komlói szurkolók lest reklamáltak — annál is inkább, mert hisz a partjelző beintette a lest. De a reklamáció sikertelen maradt. Egy perc múlva Virág labdáját Horváth lőtte lesből Magyar kapujába, de ezt a lesgólt már nem adta meg a játékvezető. A jogtalanul megítélt lesgól tehát még idegesebbé tette a játékot, s ebben a küzdelemben nem csoda, ha Daum remek szabadrúgását — igen nagy szerencsével — Danka szögletre védte. Ezután is volt egy-két veszélyes támadás a pécsiek részéről, de Magyar biztos kézzel, jó érzékkel háritott minden veszélyes lövést. De segített a pécsi csatárok ügyetlenkedése is. A pécsiek bár többet támadtak, mégis a mérkőzés utolsó negyedórájában visszaestek. Hisz az utolsó negyedórában ismét a komlóiaké volt a szó. Sok szép támadást láthatott a közönség az egyre lelkesebben játszó komlói csatároktól és egy ilyen támadás végén Molnár I. jó helyzetből Danka kezébe lőtt. Így tehát nem sikerült a kiegyenlítés, s nyugodtan elmondhatjuk: egyáltalán nem volt mellettünk a labdarúgó szerencse.

*

Magyar ezúttal is megbízhatóan védte kapuját. A védelem is jó munkát végzett, különösen *Kanizsai*, a fiatal *Mestyán* döntő hibát nem vétett. A két fedezet közül *Polgár* volt a jobb, hatalmas munkát végzett (a mezőny legjobbja volt). *Molnár I.* is sok támadást akasztott el, baj volt azonban az általa lekezelt és leadott labdákkal. Ezek többször célt tévesztettek. *Cziráki* jól mozgott, sokszor volt játékban, de sokat hagyták magára is. *Grozdics* nem tudott megbirkózni a gyors Farkassal. A fiatal *Tóth* jól állta meg a helyét, általában használható építő.

HÍREK, közlemények

Kinek fütyül a rigó?

Egy levél, mely a minap érkezett szerkesztőségünkbe, arról tanúskodik, hogy Kökönyösben, a Fürst Sándor utcában lakik egy Péter, meg egy Pál. E két szomszéd naphosszat azon vitatkozik, vajon melyiküknek fütyül a rigó, azaz, melyiküknek van igaza? Nem tudják eldönteni.

Péter azt állítja, hogy szőnyeget és porrongyot csak reggel 7 órától 10 óráig lehet az ablakon, illetve a lépcsőházról nyíló erkélyről rázni. S ezt a „szabályt" meg kell tartani. Így hát, úgymond, neki van igaza, tehát neki fütyül a rigó. A tőszomszéd, Pál éppen az ellenkezőjét mondja: takarítani, szőnyeget és porrongyot rázni reggeltől estig lehet. Természetesen ő is az erkélyről gondolja, s határozottan állítja, hogy neki van igaza. A füttyszó tehát neki szól. S mert a két lakó egyedül nem boldogul, így a mi segítségünket kérik. Döntsük el mi, hogy kié a füttyszó.

Sem Péternek, sem Pálnak nincs igaza. A házirend 9. paragrafusa ugyanis éppen azt írja elő, hogy porolni sem reggel, sem este nem szabad az ablakon, vagy az erkélyen keresztül. Szőnyeget csak a porolóállványon lehet rázni, porolni. Ha nincs porolóállvány a Fürst Sándor utca 9. számú ház előtt, forduljanak a telepgondnokhoz, ő segít a bajon.

— **Az MHS városi** elnöksége közli az érdeklődőkkel, hogy alap- és középfokú rádiós tanfolyamot indít be. Kérjük, hogy akik részt akarnak venni, jelentkezzenek december 5-én a MHS helyiségében.

MHS Városi Elnöksége.

ZENESZERZŐ AUTOMATA

A New York-i Burroughs Corporation nyilvánosságra hozta, hogy sikerült egy elektromos agyvelőt szerkesztenie, mely zenét komponál. A gépnek meg van az a matematikai képessége, hogy létező melódiákat variál és átkomponál. A készülék neve Detatron. Óránkint ezer slágert produkál és átállítás nélkül 10 milliárd melódia variációt képes komponálni.

— **A Vendéglátóipari** Vállalat cukrászüzeme új, tejszines készítményekkel lepte meg városunk lakóit. A sütemények igen kedveltek és sokan a helyi fogyasztás mellett házi fogyasztásra is visznek magukkal árut.

— **Mirellite áru** érkezett november 21-én, csütörtökön a Petőfi-téri 15. számú csemegeboltba. A mélyhűtött árufélességekből az első szállítmány 180 kg cukorborsóból (12.70 Ft-os árban), 30 kg vajbabból (6.30 Ft-os árban), 28 kg spenótból (6.20 Ft-os árban), 38 kg tökből (5.10 Ft-os árban), 38 0.35 kg-os doboz málnából (7.20 Ft-os árban), 36 0.50 kg-os doboz francia barackból (7.70 Ft-os árban) állt. Szombaton délelőtt 10 óráig a vajbab, a tök és a málna elfogyott. Cukorborsó még korlátlan mennyiségben vásárolható. Újabb mirelite árufélesség szállítása a napokban várható.

— **Nagy operett-estet** rendez december 2-án délután 5 és este 8 órakor a Május 1. Kultúrotthon. Az esten hat kiváló szólista: Barlai Zsuzsa, Éber Pálma, Komáromi Vali, Sipos Judit, Rissay Pál és Szabó Tibor — lép fel. Műsoron: Strauss Kálmán, Lehár és Millöcker legszebb operett-részletei. Jegyek elővételben kaphatók a belvárosi könyvesboltban és a mozik pénztárainál.

— **Lépcsőszerű** megoldással továbbépítik a régi szénosztályozó és az Erkel-terem között, az Újtelepre vezető gyalogjárdát. A munkálatokat hamarosan befejezik.

— **40 vagon burgonyát,** két vagon vöröshagymát és 2 vagon almát tárolt ezideig a MÉK komlói telepe. Almából további 5 vagonnal, sárgarépából és gyökérből pedig 1—1 vagonnal tárolnak még az elkövetkező időkben.

Aki szereti a jó ételeket és italokat
az vegyen részt
a Magyaros vacsoraversenyen
A FEKETE GYÉMÁNT ÉTTEREMBEN
november 29-én.
Magyaros halászlé!
Túróscsusza!
Kitűnő borok!

Húszévesek

A fiatalság nevelése a szülő, az iskola és a társadalom feladata. Az is nagyon fontos, hogy az illető fiatalember milyen terveket és követelményeket tűz maga elé, hisz húszéves korban egy férfi már önállónak mondható. — Ilyenkor már elbírálható, hogy mennyire illeszkedik bele társadalmunkba és milyen utat választott.

Az alábbi eset szintén ilyen fiatalokról szól, sajnos, olyanokról, akik nem az életben való helytállással bizonyították be férfi mivoltukat. Névszerint Csonka Antal, alvilági neve „Félszemű", Horváth Ottó, a „Füles", az „Indián" elnevezést viselő Lipcsei F. György, Wolf András, akit a „Zsidó" gúnynévvel illettek, november 11-én éjjel 1 órakor — bálból hazatérőben — a vasúti átjárónál verekedést kezdtek.

Súlyosan bántalmazták J. D.-t, akinek az orrát is eltörték, és G. M.-et, aki 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett. Mindezt egy nő miatt. A felsorolt húszévesek közül Horváth már 1 évet ült verekedésért és Wolf is büntetett egyén. Csonkát pedig egy ízben már bumli végett elbocsájtották munkahelyéről.

Ezek a fiatalok az ifjúság erejét nem becsületes munkára, rendes életre használták, hanem a rend és fegyelem megbontására. Ilyen esetekben joggal felvetődik a szülő felelőssége, hisz az egész ügyben az a legszomorúbb, hogy valamennyien munkás- és parasztszülők gyermekei, olyan emberekéi, akik a múltban cselédek, jognélküli kisemmizettek voltak.

A mi társadalmunkban talán a legtöbbet az ifjúságért tették és mégis. Ezek az emberek nem tudnak beleilleszkedni a megváltozott életformába, élik a maguk „vadnyugati" életét. Bányászok voltak, sőt volt közöttük már vájár is. Ezek a húszévesek ahelyett, hogy az ifjúság szervezetében — a KISZ-ben — tevékenykedtek volna, távoltartották magukat az ifjúsági mozgalomtól és más utat kerestek, a botrányokozást, a bumlizást és züllött életet választották.

Ez az eset arra kéri és figyelmezteti a szülőket, hogy a rendőrség helyett ők foglalkozzanak a fiatalok nevelésével, még akkor is, ha már húszévesek.

TORTA-
és
süteményrendelést
a
KOMLÓI VENDÉGLÁTÓIPARI VÁLLALAT
valamennyi üzeme
(Italboltok,
kisvendéglők,
éttermek,
cukrászdák)
FELVESZ

Szülők az iskoláért

Régen minden mulatság, társas összejövetel öncélú volt. Egyesületek, egyesek rendeztek valamit időtöltésből, mert sok volt a pénzük. Ma már az ilyen összejövetelek tartalmat kaptak, s összekapcsolódik bennük a hasznos a kellemessel.

A kenderföldi nőtanács és az iskola szülői munkaközössége november 17-én családi jellegű összejövetelt rendezett. Szülők az iskoláért! A rendezők már este 6 órakor izgatottan sürögtek-forogtak: jönnek-e a vendégek? Lesz-e hangulat? Sikerül-e az est? . . .

Nos, sikerült. Hét órakor már megtelt a terem, és nyolc órakor új asztalok, székek után kellett nézni. A hangulat mindig jobb és jobb lett. Kezdetben csak a fiatalok, később az öregek is táncra perdültek. A jóízlés határain belül azonban mindvégig megmaradtak. Tudták, hogy az iskoláért, gyermekeik második otthonáért történik minden. Azt lehetne mondani: a mulatozást áthatotta a felelősségérzet.

Természetesen nem maradt el a „Szív küldi" sem. Tíz óra felé járt már az idő, amikor megszólalt a bemondó: — „A következő dalt a kenderföldi iskola tantestülete küldi a nőtanácsnak és a szülői munkaközösségnek". És felhangzott a „Bányász induló!" A zaj elnémult, fiatalok és öregek meghatottan álltak fel, hogy elénekeljék régi, de mindig szép és időszerű indulójukat. A tantestület figyelmét viszonozta a nőtanács és a szülői munkaközösség is. Szeretettel küldték a tantestületnek a „Kék Duna" keringőt.

Tíz óra után újabb kedves vendégek érkeztek. Simek Árpád tanácselnökkel jött néhány szovjet fiatal. A „szívek" őket is megtalálták, s küldték nekik a Moszkva-keringőt.

Azt mondtuk: szülők rendezték az iskoláért. De nem volt ebben semmi kényszeredettség, mert a régi diákok — a szülők — tettek valamit az új diákokért — lányaikért, fiaikért. Szívvel, lélekkel tették, mert a szülők csakis így tudnak cselekedni — ha gyermekükről van szó.

— **Betonjárdát** építenek a vájáriskola és a keleti iskola között. Az iskola bejáratánál lépcsős feljárót képeznek ki.

MOZI MŰSOR

Május 1.: november 27-én: Halhatatlan garnizon, szovjet film; november 28-tól december 4-ig: Till Eulenspiegel, német—francia filmalkotás.

Szabadság: november 27-én: Ez történt Belgrádban, jugoszláv film; november 29—december 1-ig: Egy ember frakkban, lengyel film.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt: 35 csillést, 15 vájárt; Építőipari Vállalat: 100 kubikost; 24-es AKÖV: 1 portást, 3 gumijavító szakmunkást, 1 érettségizett nőt adminisztrátornak a bonyhádi főnökséghez, 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, 2 garázsmestert és 5 tehergépkocsivezetőt keres.

Apróhirdetések

ELADÓ 250 kilogrammos keresztezett hízott sertés, Kisbattyán, 4-es házszám.

„SINGER" süllyesztős varrógép kitűnő állapotban eladó. Kenderföld, 509. épület, C lépcső, II. em. 3. Kiss.

ELADÓ egy rövid, fekete Stingl-gyártmányú zongora. Cím: a szerkesztőségben.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-53. 12-18. 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-27.
Nyomdaért felel: Melles Rezső.

A szurkolók fóruma:

A sportolók felkészülése

November 23-án indította lapunk „Szurkolók Fóruma" című rovatát. Az első levél Pintér József elvtárstól beérkezett. Közlését megkezdjük. A levél tartalmával egyébként egyetértünk. Kérjük a város szurkolót, olvassák figyelemmel a „Szurkolók Fóruma" közleményeit és saját véleményüket is közöljék a rovattal. Pintér József elvtárs hozzászólását, illetve levelét annak hosszúsága miatt több részletben folytatólagosan közöljük.

*

Kedves Elvtársak!

Az „Új Komló"-ban megjelent „Szurkolók fóruma" című rovat felhívása alapján szeretném elmondani, hogy miben látom én a csapat gyengébb szereplésének fő okát. Előljáróban megemlítem: leher, hogy egy-két problémát nem látok helyesen, de majd mások is hozzászólnak és a sok hozzászólásból a jót kiveve, a rosszat félredobva, a csapat szakvezetése talán segítséget kap a további munkához.

A csapat gyengébb szereplésének okát én nem a játékosokban, nem az akaratlányban látom.

Mielőtt meglátásom részletezéséhez kezdenék, szükségesnek tartom, hogy néhány szót írjak az edzés jelentőségéről, fontosságáról és szerepéről, a mérkőzésre való felkészülésről.

Valamennyi sportág egyformán fontos alapeleme a teljesítmény és küzdelem. A sportoló arra törekszik — bármilyen sportágat üzzön is —, hogy fokozza teljesítményét, legyőzze ellenfelét. A sportoló legnagyobb erőpróbája a verseny, a küzdelem. A sportversenyekre az a jellemző, hogy tervszerű és következetes, sok szempontokra kiterjedő felkészülés — gyakorlás, edzés után mérik össze erejüket a sportolók. Ez a következetes és tervszerű felkészülés elsősorban a kezdő sportoló számára egyaránt fontos.

Maga a verseny, a mérkőzés eredménye legtöbbször nem a pályán, a küzdőtéren, hanem ezt megelőzően az edzéseken dől el. A verseny kimenetele elsősorban attól függ, hogy milyen a versenyző felkészültsége, hogyan végzi edzéseit, milyen edzésmennyiséggel terhelik meg, illetve írnak elő számára. A mérkőzésen, avagy versenyeken kifejtett teljesítmény, jó vagy rossz szereplés, logikus következménye a sportoló felkészültségének. A versenyen a sportoló tanúbizonyságot tesz pillanatnyi testi és szellemi erőállapotáról, de vizsgát tesz a versenyre való felkészülte mértékéről és minőségéről, életmódjáról, politikai és sportműveltségéről. Az edző pedig: tanítványa, a gondjaira bízott versenyző teljesítményével vizsgázik, hogy a rábízott sportolót jól készítette-e elő, helyesen oktatta és gondosan nevelte-e.

Az ismert szovjet sportszakember, Ozolin szerint az edzés „valamelyik sportágban való tökéletesedés pedagógiai folyamatát jelenti". Az edzés lényege ezek szerint tervszerű, céltudatos pedagógiai tevékenység, mely alatt nem a testgyakorlatok mechanikus ismétlését, hanem a sportolók egész egyéniségére kiható folyamatát értjük. A helyesen vezetett edzés ugyanis nemcsak az ember testi képességeit fejleszti, nemcsak a szervezet ellenállóképességét fokozza, hanem előnyösen kihat az ember szellemi és erkölcsi tulajdonságainak fejlesztésére is. Az edzést a szocialista sportban olyan tevékenységnek tekintjük, amelynek célja, hogy a sportolókban az ismeretek, készségek és szokások rendszerének elsajátítása mellett kifejlődik a tudás. Ezek a szocialista testnevelés feladataival kapcsolatos testi, értelmi és erkölcsi tulajdonságok. A helyesen vezetett edzés a sportoló egész egyéniségének kialakítására irányul, s mint ilyen alapvetően nevelő tevékenység.

Mint minden tevékenység, úgy az edzés és versenyzés is, csak akkor lehet eredményes, ha az a kitűzött céloknak és feladatoknak megfelelő tervszerűséggel történik. Gyakorlatilag a sportolók felkészítésének tervszerűségét az jelenti, hogy feladatainkat jól átgondolva, az edzések és foglalkozások anyagát, a versenyeket vagy mérkőzéseket és az edzői munkával kapcsolatos egyéb teendőket, a céloknak megfelelően logikus sorrendben előre eltervezzük.

A tervszerű felkészülés érdekében a szakvezetésnek el kell készíteni: 1. a programot, amely egy vagy több évre szól, és részletesen lefekteti az elvi és gyakorlati célkitűzést, a felkészítendő csapat vagy sportolók elé. 2. Az évi edzéstervet, mely az évben elvégzendő feladatokat rögzíti. (Azonban nemcsak a gyakorlati, hanem egyéb nevelési, pl. közös kirándulás, családi estek, színházlátogatások, stb. is rögzít és az évi munka alapját adja.)

(Folytatjuk.)

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 96. SZÁM ARA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. NOV. 30.

A mai számunkból:

Helyes módszerekkel a nagyobb eredményekért (2. o.) *Otthonra talált* (2. o.) *Egy élet drámája* (3. o.) *Segíteni szeretnénk* (3. o.) *A munkáshétköznapok embere* (3. o.) *Munkában a karbantartó üzem* (3. o.) *Szurkolók fóruma* (4. o.) *Az adófizetésről* (4. o.) *Hírek, közlemények* (4. o.)

Komló város választó polgárai!

Választó fiatalok, asszonyok-lányok, bányászok és munkások, értelmiségiek!

Holnap reggel ismét a szavazóurnához járultok, hogy szavazatotokkal megbízást adjatok olyan férfiaknak és nőknek, akik mint megválasztott tanácstagok majd benneteket, ügyeiteket, egész Komló ügyét intézik.

Jelentős esemény ez a választás mindannyiunk, egész Komló életében, hiszen ez az ellenforradalom után egy évvel akkor történik, amikor az ország és a város, pártunk és a kormány óriási erőfeszítésekkel teremtette meg békénket, nyugalmunka, biztosítja a kis családoknak a megélhetést, elűzve fejük felől a munkanélküliség rémét.

Akkor választunk, amikor ma már barátaink után ellenségeink is kénytelenek elismerni, hogy helyes úton járunk, infláció helyett szilárd pénzünk van, drágaság helyett kiegyensúlyozott, sőt sok árucikknél olcsóbb árak, amikor félelemmentes az éjszakai nyugalmunk, amikor népünk napról-napra jobb kedvvel, nagyobb örömmel szórakozik és dolgozik.

Az apák és anyák, amikor a választási urnához járulnak, tudják, hogy pártunk és kormányunk megakadályozza az elmúlt évek hibáinak megismétlődését, tudják, hogy gyermekeinknek, utódainknak épülnek az új munkahelyek, új bölcsődék, iskolák és szórakozóhelyek. Tudják, hogy a holnap még szebb, biztosabb útjának kovácsolójára, a párt, a kormány politikájára adják a szavazatot.

Lányok és fiúk, akik Komlón először járulnak a szavazóurnához, akik szüleik eddigi eredményeinek élvezői, a béke rendszerének ifjai, a nyugodt fiatalságra és a biztos jövőre adják szavazataikat, amikor a népfront jelöltjeire szavaznak.

Értelmiségiek! Az alkotás, a tudomány és kultúra felvirágzásának rendszerére, az értelmiségi munka tiszteletére és megbecsülésére gondolnak, amikor a szavazóurnához mennek, mert tudják, hogy a szocializmus biztosíthatja csak ezt, csak ott lehetséges kimüvelni, magas kulturális színvonalra emelni az emberfők sokaságát.

Komlói választópolgárok! Bármerre néztek a városban, mindenütt az új élet, a szépülő jelen és a kialakuló jövő dolgos, alkotó munkáját látjátok. S a város egyre szépülő életének kialakításában mindenütt ott van, ott érződik irányító, cselekvő erőként a tanács.

Amikor a választók a Hazafias Népfront jelöltjeire szavaznak, a tanács további alkotó, a lakosság ügyesbajos dolgait intéző munkáját segítik, cselekvő erejét erősítik.

Komló választó polgárai! Komló békés fejlődésére, városunk további építésére, pártunk és kormányunk programjára szavazzatok!

Fiatalok, asszonyok, lányok, munkások és értelmiségiek, szavazzatok a Hazafias Népfront jelöltjeire!

HAZAFIAS NÉPFRONT VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK ELNÖKSÉGE

Valamennyi komlói bánya 100 % felett!

Nagymányokon és Szászváron is sikerül?

November 27-én a komlói tröszt a hónap második legjobb eredményét érte el. Ezen a napon 49 vagonnal több szén került felszínre a tervezett mennyiségnél. Ekkor sikerült a Kossuth-bányának is a tervteljesítők sorába kerülni. A hét első napján gyengébb, de azóta ismét kimagasló eredmények születnek.

Az üzemek közül Béta- és Anna-akna rontott a helyzetén. Az első egy teljes, a második félszázalékos csökkenést ért el a havi tervteljesítésében. Ennek oka a rossz hétfői eredményben keresendő, amikor mindkét üzem jóval 100 százalék alatt teljesítette a napi előirányzatát. Ennek dacára Bétaakna még mindig az első helyen áll a tröszton belül, Annaakna pedig tartja a negyedik helyét.

III-as akna havi eredményében nem történt változás. Hétfőn a hónap második legrosszabb eredményét érték el, amikor 36 tonnával kevesebb szenet küldtek felszínre a tervezett mennyiségnél. A következő két nap azonban ismét túlteljesítették az előirányzatot.

Kossuth-bánya dolgozóinak megfeszített harca az utóbbi 10 napban meghozta az eredményt: 27-én elérték a 100 százalékot! Említésre méltó a napi eredményük: 316 tonnával többet küldtek felszínre a tervezettnél.

Szászváron a hét első három napján teljesítették a tervet, de ahhoz, hogy elérjék a 100 százalékot, túlteljesítésre lenne szükség.

Nagymányokon tovább tartják a jó termelési szintet, a már csak 1,4 százalékkal vannak elmaradva a 100 százaléktól.

Az üzemek százalékos eredménye 27-ig a következő: Bétaakna 108,8, III-as akna 106,2, Mázai 105,8, Anna-akna 103,7, Kossuth-bánya 100,4, Szászvár 99,2, Nagymányok 98,6 százalék.

Van remény

Szó volt róla néhány héttel ezelőtt, hogy a Zrínyi Ilona Kultúrotthon építése ügyében személyesen jár el az illetékes helyeken Lichter Jenő, a Május 1. Kultúrotthon igazgatója, valamint Czéder János, a Komlói Szénbányászati Tröszt szakszervezeti elnöke.

Nos, a tervezett megbeszélés megtörtént. Lichter Jenő és Czéder János elvtársak november 27-én a reggeli órákban érkeztek vissza Komlóra. Miután a Zrínyi Ilona Kultúrotthon gyors befejezési munkálatai a város valamennyi kultúrát szerető lakóját érdekli, megérkezés után azonnal felkerestük Lichter elvtársat. Érdeklődésünkre: „Milyen kedvező választ kaptak Budapesten?" az alábbi feleletet adta:

— Tudjuk valamennyien, hogy a kultúrotthon átadása a szükséges fűtőberendezés hiánya miatt késik. A Fűtőszerelő Gyár csak 1958. utolsó negyedére igazolta vissza a berendezés leszállítását. Közbenjárásunkra ezt a határidőt 1958 első negyedévére módosították.

A bányászszakszervezet kultúrnevelési osztályának vezetője, Tóvizi Sándor elvtárs segítséget igért a fűtőberendezés mielőbbi leszállításához. Ugyancsak foglalkoznak problémánkkal az Építésügyi Minisztériumban és a SZOT központban is.

Egyébként Tóvizi Sándor elvtárs a jövő héten városunkba látogat, s akkor már bővebbet tudhatunk meg tőle.

DISZNÓTOR

G. Istvánék már túl vannak a nagy munkálaton. Néhány nappal ezelőtt megélesítették a nagykést és — leölték a disznót. Nem tudni, mi buzdította őket jobban e cselekvésre. A kökönyösi szomszédok disznótoros vacsorái, vagy inkább a tavalyi kellemes emlékek? Ezek nyomán ugyanis újból, meg újból szájukban érezték a frissen sült hurka ízét, s orrukban a pompás pecsenye illatát. Az öt gyerek is folyton kérdezősködött: — „Mikor lesz már kis hurka? Ugye megfoghatjuk a disznó farkát?" — A legkisebbik sajnálkozón mondotta: „Szegény koca, biztosan fáj majd neki."

Ilyen élénk érdeklődés és gyakori beszélgetések után a családi tanács elhatározta: nem vár tovább. Megszabadítják az ólat a disznótól, s elhasználják végre az idáig tartalékolt rizst, borsot, hagymát, paprikát, bele — na és... azt a finom borocskát, amely ott várakozott nagy szerényen az éléskamra polcain.

Vágtak már a házban többen is. Néhány szomszéd megelőzte G. Istvánékat. Reggelenkint, ha az ember műszakra indult, szemtanúja lehetett egy-egy jelenetnek, amikor szomszédja elégedetten állapította meg: Jó kövér disznó... nem csapódtam be...

Egyik reggelen aztán G. István is nekigyürkőzött. Nem ő végezte a hentes munkáját, de mindenben ott segített emberének. Rajta kívül segédkezett még a feleség, a meghívott jószomszéd és persze — az öt gyerek is. Dehogy lehetett elzavarni őket. Inkább szívük szakadt volna, mint elhagyják szülőiket. Hiszen pompás dolgot láthattak. Nézhették az állat mozdulatlanságát és csodálkozhattak a nagy kés gyors, fürge munkáján. Közben-közben ügyeskedhettek is valamit.

— Ered csak fiam, hozd le a vödröt — szólt az apa és a gyerek abban a pillanatban már ugrott is.

— Te meg lányom ide gyere — mondta a következőnek — fogd ezt a tálat jó erősen.

Terka magához szorította a porcelántálat s valami diadalmas fénnyel nézett távozó nővérkéje után, akinek a tűzre kellett tennie. Lám csak no... ő itt maradhat, segédkezhet. Milyen jó neki. Erzsi meg a konyhára megy. Ott foglalatoskodik. Az anyjának adja kezére a szükséges dolgokat, hogy mielőbb elkészüljön a finom reggeli. Ezen a napon ugyanis többet kell dolgozni. Mert a reggeli sem tejeskávéból áll. Meg kell ízlelni a disznó húsát mihamarabb. Még reggel...

S ahogy elkészül a reggeli, a tor résztvevői jóízűen falatoztak. Közben-közben tréfálkoztak is. Elcelődtek hatalmas étvágyukon és megemlítették a régi időket... Amikor csak a nyáluk csorgott disznótor után.

— ásné —

Gyors kiszolgálás

Mint ahogy a címben is van, gyorskiszolgáló boltot kapott a komlói vásárló közönség. A Vorosilov úton, közvetlenül a bútorüzlet mellett lévő fűszer-csemege boltban vásárolhatnak a kökönyösi lakók gyorsan, — újszerűen.

Mindig hallani panaszt, türelmetlen hangú vásárlót a boltok pultjainál, pénztárainál, amint nem éppen kedves szóval emlegetik a lassú kezű eladót, a várakozó tömeget, s az ilyenformán eltöltött keserves perceket. Leginkább a dolgozó anya, feleség nézegeti türelmetlenül óráját, ha hosszabb időt kénytelen a boltban eltölteni.

— Rettenetes ez a várás, — sóhajtanák a legtöbben, mert bizony amíg a pénztártól újból a pulthoz kerülnek — jónéhány perc telik el. Azonban hiába... előbb a blokkot kell kérni, utána fizetni és csak ezekután lehet ismét az eladótól az árut kérni. Igy van ez rendjén, így szoktuk meg már sokéves vásárlói gyakorlatunk alkalmával, s ezen nem is lehetne talán változtatni.

Azaz, hogy: lehet. A Vorosilov úti gyorskiszolgáló bolt, éppen ezt bizonyítja. November 21-én — amikor megnyitották — még sok vásárló idegenkedve fogadta az újszerű módszert, a másfajta kiszolgálást.

— Ez is csak azért kellett, hogy még több alkalmazottat felvehessenek — csúszott ki néhány asszony száján a megjegyzés, amint az előcsarnokban ülő, üres blokkokat osztogató eladónőt észrevették.

Egy hét óta ugyanis a vásárlók üres blokkal a kezükben lépnek a pulthoz. Ott az eladó felírja az árakat, a kért árucikkeket pedig mindjárt a vásárló kezébe adja. A fizetés csak ezután történik a pénztáraknál, s távozáskor — a most már lebélyegzett blokkot — vissza kell adni az előcsarnokban lévő eladónőnek.

Hosszú, várakozással kínos percektől szabadulnak meg ilyen formán a munkából jövő, vagy munkába sietők emberek. S ha az első napon idegenkedve is fogadták a szokatlan módszert, véleményük hamarosan megváltozott. Egyre inkább tapasztalják, a gyors kiszolgálás előnyeit. Természetesen a vállalat, s a bolt dolgozói is, hasznos tapasztalatokat szereznek. Igy például, már az első alkalommal belátták, hogy felesleges két személy az üres blokkok osztására, s a lebélyegzettek visszavételére. Ha csak egy kijáratot használnak, mindkét esetben el tudja végezni feladatát egy alkalmazott is. Ezért hát az eredeti terven gazdaságosan módosítottak, s így ma már — egy héttel a nyitás után — eredményről beszélhetünk.

*

Kormányunk mindent megtesz a lakosság, s a dolgozók érdekében. Ime a példa: gyorskiszolgáló bolttal kísérletez (Baranyában csak Komlón alkalmazzák próbaként) s amennyiben a kijelölt városokban megfelel az újfajta eladási módszer, úgy minden bizonnyal alkalmazzák másutt is.

A komlói „próbaboltról" már vannak tapasztalatok. Minden vásárlás után, újabb vélemények születnek, s ezek egyre inkább kedvezőbb, elégedettebb hangúak lesznek. Leginkább a türelmetlenkedő asszonyok méltányolják ezen ötletes intézkedést, amely jónéhány értékes percet takarít meg a számukra.

Persze a bolt megnyitása óta, még nem volt alkalom tapasztalni: hogyan válik be a „gyors kiszolgálás" — mondjuk — fizetés idején. Hiszen rendszerint elsején és tizenötödikén van tömegtorlódás. Nos, mi úgy gondoljuk: ezeken a napokon is sokat segít majd, ha nem kell feleslegesen járkálni, pulttól a pénztárig, is onnan újból vissza, a bolt vásárlóinak.

Köszönet egy lelkiismeretes orvos munkájáért

Örömtől sugárzó arccal kereste fel szerkesztőségünket néhány nappal ezelőtt Szabó Ferenc, Sallai Imre utcai lakos. Miközben elmondotta kívánságát, hangjából meghatódottság csendült ki:

— Elvtársnő! Én nyilvánosan szeretnék köszönetet mondani dr. Szy Sándornak, a rendelőintézet gyermekosztályán dolgozó fiatal orvosnak. Azt szeretném, ha a többi orvosok is tudomást szereznének dr. Szy Sándor emberséges viselkedéséről, s bizony jónéhányan követnék példáját.

Mi is történt tulajdonképpen? Alapos oka volt-e Szabó Ferenc örömének s hálaérzetének? Elmondjuk:

Öt és féléves kislánya, Erzsike vasárnap éjszaka 40 fokos lázban feküdt. A gyermekéért aggódó Szabóné és férje türelmetlenül várta a reggelt, hogy orvoshoz vihessék a kicsikét. A rendelőintézetben sokat kellett várni, s még hosszadalmasabb lett volna a várakozás, ha néhány jóakaratú asszony előbbre nem engedi a beteg gyermeket. A vizsgálószobában dr. Szy Sándor, a kint várakozó nagy tömeg ellenére is, sok-sok türelemmel, lelkiismeretességgel végezte munkáját. Tüzetesen megvizsgálta Erzsikét, s olyan gyógyszert írt fel részére, amelytől néhány óra alatt teljesen elmúlt a láza. Sőt, a gyerek állapotában is szemmellátható javulás történt.

— Elvtársnő — mondta Szabó Ferenc — mindenünk a gyerek. Higyje el, nagyon féltettem a kislányomat, mert sajnos volt már példa, hogy az orvosok nem a leghatásosabb gyógyszert írták ki. Jelen esetben kellemesen csalódtam. Éppen ezért kétszeresen köszönöm dr. Szy Sándornak, hogy meggyógyította kislányomat.

*

A lelkiismeretesen dolgozó fiatal orvosnak további jó munkát kívánunk. (Szerk.)

Az „Élüzem" cím elnyeréséért

A vonatok zakatolása, az utasok lármája és a serényen dolgozó munkáskezek élénk forgatagában egy-egy éles füttyszó után pillanatnyi csend lesz, de aztán ismét megy minden a maga útján. Állomásunk dolgozói között vagyunk, s a rövid munkaszünetet beszélgetésre használjuk fel. Az Élüzem címért folyó munkaversenyről érdeklődünk:

Az állomás dolgozói az utóbbi években 3 ízben szerezték meg az élüzem címet és 1957-ben is nagyon várták e cím elnyerésének új feltételeit. Ez még a nyáron megérkezett és most nagyon jól érvényesülnek a helyi adottságok és a dolgozók véleményei. Július 1-től ismét folyik a verseny és az eddigi eredmények azt mutatják, hogy elég jól.

A jelenlegi sikerek annak köszönhetők, hogy a dolgozók már júliusban úgy indultak a nagy munkának, hogy az 1957-es év befejezésekor az állomás épületén ott ékeskedjen a felirat: Élüzem.

Júliustól októberig teljesítették az élüzem elnyeréséhez szükséges tervet, sőt túl is haladták. Számítva a téli, nehezebb munkára, vasutasaink úgy gondolták, hogy nyáron „mindent beleadnak" mert a hideg sok esetben gátolja a jobb eredményeket és így jó, ha van egy kis „tartalék".

No, de mi történt? A tervszámokat — kocsimozgatás, kihasználás, indítás — annak ellenére, hogy az egész akció féléves, a pécsi igazgatóság — menetközben — többször módosította és a nyári jó teljesítés alapján feljebb emelték.

Ha már így is történt, legalább a jövőben ne változtassák meg a tervet, mert vasutasaink becsületesen és lelkesedéssel dolgoznak és a gyakori változás nem hat serkentőleg.

Ahogy láttuk és hallottuk a dolgozók és vezetők cselekedeteit, szavait, Komló vasutasainak szorgalmas munkáját, bízunk abban, hogy az eddigi 4 hónap eredményeivel és a hátralévő két hónap jó munkájával elnyerik az Élüzem címet.

Üzemi hírek

— **Kossuth-bánya** fejtési csapatai között a termelésben az I-es csapat áll az első helyen, 135 havi százalékkal. Az I-es csapat dolgozói november 26-ig 1.068 csille szenet adtak terven felül.

Második helyen a 117-es csapat áll, 112 százalékkal és 745 terven felüli csillemennyiséggel.

*

— **Kossuth-bánya** vezetősége december 1-ével versenyt indít a csilletöltők között. A verseny célja az, hogy a csillék palamentes szénnel kerüljenek felszínre és a szén átlagsúlya 670 kilogramm legyen. Az e téren jó eredményeket mutató csilletöltők jutalomban részesülnek. A jutalom a havi alapkereset 10 százaléka és minden 670 kilogramm fölött csillébeférő 5 kilogramm után a havi alapkereset 2 százaléka.

*

— **Kossuth-bányán** a „Nevelj új bányászt" mozgalomba októberben újabb 11 vájár kap csolódott. Mint ismeretes, a mozgalom célja, a becsületes, jó csillésekből vájárokat nevelni.

*

— **A III-as aknán** valamennyi fő- és mellégvágatokat TH gyűrűkkel biztosítják, s a vágatokat fehérre meszelik. Igy a vágatok tiszták, szépek, tartósabbak és mivel fertőtlenítő anyaggal meszelik, nemcsak világosak, hanem a bányászok egészségét is védik.

Helyes módszerekkel a nagyobb eredményekért

Nem vetjük el, ami a múltban jó volt, de nem is elégszünk meg azzal, hogy csupán a már ismert és bevált módszereket alkalmazzuk. Ez a véleménye a kommunistáknak általában, s ez a véleménye a Mélyfúró Vállalat kommunistáinak is. Különös emberek a kommunisták. Különös anyagból vannak gyúrva, különös a gondolkozásuk, nyughatatlanok. Tudomásul veszik és örülnek minden elért eredménynek, bántja őket az elkövetett hiba s megállás nélkül keresik az új eredmények forrásait s eléréséhez a legjobb módszereket.

Ilyen hiba volt az elmúlt években, hogy keveset és nem alaposan értettek szót a kommunisták, az emberi közösségekkel, a dolgozók, a lakosság tömegeivel. Amit a kommunisták helyesnek láttak, úgy gondolták, azzal mindenki egyetért, hisz' a világ legtermészetesebb dolga az, hogy ami jó az egész közösségnek, ami a jövőt, a fejlődést segíti elő, az mindenki részéről csak egyetértéssel és támogatással találkozhat. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a nézet többnyire alapjában helyes, hisz' a dolgozó emberek többségénél a jót kell feltételezni, azt, hogy kevesebb benne a rossz, mint a jó. S ha eleve ilyen gondolatokkal a bennük lévő több jó feltételezésével közeledünk feléjük, akkor megértik, hogy a bennük meglévő kevesebb rossz is káros, munkájukban, az élet mindennapjaiban. S akkor törekednek is helytelen, rossz nézetük, véleményük és magatartásuk megváltoztatására. — Igen, de ehhez az szükséges, hogy így közeledjünk feléjük, és szót értsünk velük.

S ez a szóértés hiányzott nem egyszer munkánkból. — Ezért határozta el a Mélyfúró Vállalat pártszervezete is, hogy minden ember, minden dolgozó közös ügyéről, közös gondjáról — az üzem dolgáról — tanácskozik az üzem dolgozóival.

A tervük azóta megvalósult, s mint hírlik: sikerrel járt. A dolgozók szívesen fogadták a kommunisták meghívását a munkatársi beszélgetésekre. Az e célból meghirdetett ankétok igen látogatottak és aktívak voltak. Az üzem műszaki értelmisége, a számukra meghirdetett konferenciára nagy kíváncsisággal és várakozással ment el. Nem csalódtak. A pártszervezet tájékoztatójából megérezték a munkájuk iránti tiszteletet és megbecsülést. Ugyanakkor világossá vált előttük, hogy e tisztelet és megbecsülés csak úgy válhat állandóvá, ha a műszaki vezetők is világosan és határozottan foglalnak állást az üzem minden kérdésében. Akár politikai, akár gazdasági, termelési vagy bérügyi kérdésről legyen szó. Megértették, hogy az üzem termelésének, műszaki fejlődésének s az eredmények elérésének gondja nem lehet csupán a vállalatvezetőség és a kommunisták ügye. Megértették, hogy ez kell, hogy legyen az ő ügyük, ő gondjuk is. S a tanácskozás eredménye: tisztább nézetek, tisztább előrelátás, szorosabb együttműködés, és egyetértés megteremtődése volt.

Ugyanezt mondhatnánk el a vezető fúrómesterek részére megtartott ankétról is, de ugyanez a szótértés volt a célja s eredménye, az üzem fiataljai számára összehívott ankétnak is.

Mi úgy gondoljuk: ha e szótértés első esetben ilyen eredményekkel járt, akkor helyes ezt az utat, ezt a pártunk által helyeselt módszert állandósítani, s a kommunisták és a pártonkívüliek között mindennapi érintkezési módszerré, formává változtatni.

A „Rádiós Kör" napjaiból . . .

Csütörtök délután 4 óra van. Egyenként és párosával érkeznek a kör hallgatói, fiatalok, idősebbek; diákok, munkások. Nagy napjuk van ma az alpfokú kör hallgatóinak. Befejezik a múlt foglalkozáson elkezdett első készülésüket: a detektoros rádiót.

Munkához látnak — beszélgetnek. Egymás után jönnek a kör vezetőjéhez, Szabó Antalhoz, hogy tanácsot, segítséget kérjenek tőle. Most egy idősebb ember jön hozzá és érdeklődik, hogy miért van a készüléken egy banánhüvellyel kevesebb, mint a falra kiszegezett nagy színes rajzon? A magyarázat nem késik és így Pogványi munkatárs megtudja, hogy ez csak takarékosságból van, el lehet hagyni. Megelégedve fog készüléke további építéséhez. A szakmai fogásokkal még nincs egészen tisztában, de ő az első, akinek a készülékét üzembe helyezik, és megszólal a fejhallgatóban a hang: „Itt a pécsi rádió beszél." A többiek is fúrnak-faragnak, egymás után készülnek el a rádiók.

Az egyik asztalnál fiatal, 17 éves fiú néprádióját szedi szét; világvevőre alakítja át. Ő már haladottabb amatőr, sok szakkönyvet olvasott, elméletileg képezi magát. De közben az idő telik és a munkét félretéve, átmennek az oktatóterembe, ahol Göncz Pál az elméleti oktatást tartja. A mai órán a visszacsatolás elvéről van szó. A magyarázatot érdeklődve hallgatják, kérdések, válaszok hangzanak el. Az előadás után körülveszik Goldberg elvtársat, a MHS városi elnökét és beszélgetnek. Kérdezik, hogy mikor építenek „valódi" rádiót, ami hangszórós lesz. Goldberg elvtárs közli, hogy a MHS s végső fokon államunk lehetővé tette ezt is és ingyen a komlói rádiós kör rendelkezésére bocsájtott 10 darab 211-es vevőkészülék építéséhez szükséges anyagot. S hozzáfűzte, hogy az alapfokú kör sikeres elvégzése után a középfokú körben erre is sor kerül.

A hallgatók búcsúzkodnak, 7 óra. Ván, aki moziba, más családja körébe megy. Elhangzik a búcsúzó szó: „Viszontlátásra jövő héten csütörtökön 4 órakor".

Egy pártnapról

Nem ismeretlen dolog az üzemek dolgozói, városunk lakói előtt a pártnap. Valószínű, olvasóink is már sok ilyen rendezvényen voltak. Nem is írtunk eddig a megtartott pártnapokról, hisz mindenki előtt természetesnek tartottuk, hogy ilyenek vannak, hogy e rendezvényforma egyike azoknak, melyek során a kommunisták, a pártonkívüliek közösen hallgatnak meg egy-egy előadást, vitatnak meg közös kérdéseket. Most mégis írunk egy pártnapról, azért is, mert az elmúlt időszakban kevés ilyen rendezvény volt, azért is, mert érdekesnek, újszerűnek tartottuk az eddig látottakkal szemben.

Az erőműben történt, hogy a dolgozók számos üzemi, bel- és külpolitikai kérdésre szerettek volna már rég egyértelmű és világos választ kapni. Lényegében e kérdések megválaszolása volt a célja az e hét elején meghirdetett pártnapnak.

Nem volt előadás. Csupán: őszinte, világos választ kaptak a dolgozók a városi pártbizottság kiküldöttjétől, Wider Béla elvtárstól. Mégis mi volt benne az új? Az, hogy minden kérdésre választ kaptak. Nem volt kényes kérdés, nem volt mellébeszélés. S ahogy végigtekintettünk a válaszadás során a résztvevőkön, megnyugvást láttunk arcukon. Mert dolgozóink ezt várják. Itt, ebben az üzemben is, másutt is. Minden őket foglalkoztató kérdésre egyenes, világos választ.

Ami még új volt számunkra, az volt, hogy a helyi üzemi kérdésekre a helyi vezetők adták meg a választ. Az üzem igazgatója, az üzemi bizottság elnöke.

Ezzel kapcsolatban azonban lenne két megjegyzésünk. Az egyik: a szakszervezet is merje kimondani a jelenleg nem teljesíthető és túlzott igényekkel szemben a nemet! Azt, hogy mit lehet és jelenleg mit nem lehet. A másik: a vállalat vezetősége legyen türelmesebb. Korán bezárta a pártnapot. A dolgozóknak még volt kérdésük, még lett volna többnek mondanivalója. Ezt pedig meg kell hallgatni. S ha már így történt, akkor majd a következő pártnapon.

Kultúraktívák találkozója

A Május 1. Kultúrotthon vezetősége november 27-én, szerdán délután 6 órakor a kultúrotthon klubjában kultúraktíva-találkozót rendezett.

Ezen a találkozón jól szórakoztak, táncoltak a Május 1. társadalmi munkásai, a kultúraktivisták. Most az egyszer nem másokat, önön magukat szórakoztatták. Ez a szórakozás, találkozás megérdemelt, hiszen ezek a fiatalok, s mondjuk meg őszintén idősebbek is — önzetlenül, minden ellenszolgáltatás nélkül, a napi munkájuk végezte után, amikor mások pihennek, szórakoznak — azon fáradoznak — egy-egy próbán, hogy tanuljanak: táncot, népdalt vagy színdarabot. Sok-sok fáradságos munka van egy-egy betanult színdarabban, táncban vagy dalban — amíg a közönség elé kerül, illetve bemutatható lesz.

Városunk eme névtelen munkásai a mi szórakoztatásunkat, nevelésünket, fejlődésünket segítik elő, s ezért a munkáért — megbecsülést, köszönetet, elismerést érdemelnek.

Ezért tette jól a kultúrotthon vezetősége, hogy e találkozót számukra megrendezte.

Lichter elvtárs kedves üdvözlő szavai után még jobb lett a hangulat a kultúrmunkások között. S erre az igazán kedves, meleghangú biztatásra, dicsérő szóra alaposan rászolgáltak. Egy gátlás, mely a találkozó elején meg volt —, hogy túlságosan külön ültek egymástól a különböző csoportok aktívái — később az üdvözlés után — kár, hogy ez nem rögtön az elején történt — feloldódott. Vagyis kialakult az igazi, otthonos, családias hangulat az aktívák között.

OTTHONRA TALÁLT

Ez elmúlt években sok fiatal fordult meg Komlón. S alig néhány hónap itt-tartózkodás után ismét elhagyta a várost. Ki ezért, ki azért. Rendesebbje ittmaradt, letelepedett. Főleg azok, akik megkapták kezükbe azt a bizonyos kulcsot, mely egy új lakás ajtaját nyítja, a saját otthonét. Sok olyan fiatal, aki e kulcsot nem győzte kivárni, előbb fogyott el türelme, mielőtt még a nagy napot megérhette volna — elhagyta a várost.

Bodnár István, Kossuthbánya fiatal dolgozója, a türelmesebbek közül való. 1955 óta várt a lakásra. S ez volt az oka annak is, hogy csak nemrég házasodott. Ő türelmes volt. Munkáját jól végezte, nemcsak azért, mert úgy gondolja, hogy a lakást ki is kell érdemelni, de mert természetesnek veszi, hogy ha a népünk állama biztosítja a munkához való jogot, azzal élni is kell, s a meg nem dolgozott bért nem volna becsületes dolog felvennie.

Ő már így indult az életnek. A munka szeretetével, melyet a szülői házból hozott magával. Szülei Kengyel-Bagimajorban élnek, s termelőszövetkezeti tagok. A szülők elmerték engedni már 14 éves korában szakmát tanulni István fiúkat messzi idegenbe, mert azt tartották; aki otthon becsületesen dolgozik és él, nem cselekedhet másként a szülői háztól távol sem. Mert nem úgy nevelték. Pedig heten vannak testvérek, de a felnőttek tiszteletét, a munka szeretetét valamennyien megtanulták a szülői háznál. S ebben segített az ifjúsági mozgalom is.

István már 1951 óta részt vesz a fiatalok kollektív életében, s itt Komlón is a lelkes, áldozatkész fiatalok közül való. Most, amikor beszéltünk vele, a szállító főkörlet KISZ-szervezetének ügyében munkálkodott. Mint elmondta, bántja őt, hogy egyes becsületes fiatalok még szervezeten kívül vannak. De mindjárt hozzá is teszi; „De ez már kezd megváltozni. Figyelnek bennünket, ezt mutatja az is — mondja, — hogy a napokban is négy fiatal önként jelentkezett." Mindezt boldogan újságolja. Szeme csillogásán látni, hogy ezt jó dolognak tartja, örül neki. Csakhát a lakáshiány volt baj eddig. Mennyivel könnyebb lesz ezután, mikor feleségét a távoli Sárbogárdról idehozhatja. Vidámabb lesz élete, még lelkesebben megy a munka.

Bodnár Istvánnak érdemes volt türelmesnek lennie. Érdemes volt hűségesnek lennie a rendszerhez, a néphez, Komlóhoz. Ez a város ad neki most otthont a családi fészek rakásához, s biztosít majd jövőt utódainak.

A magunk részéről is sikeres és boldog életet kívánunk Komló új, fiatal házaspárjának.

Halhatatlan garnizon

Az egyre jobban fejlődő szovjet filmgyártás egyik nagyszerű alkotása a hősökről, hazájukat szerető és védő szovjet emberekről szóló hőstragédia.

A film éles fordulattal válik el a már megszokott háborús ábrázolástól. Most nem „csak" az ellenség katonái hullanak, hanem a védekező szovjet katonák egymás után esnek el a breszti erőd védelmében. A túlerőben lévő németek tekintélyes veszteségek árán foglalják el — a második világháború kitörésekor — a breszti erődöt.

A film első kockái még a békés életet mutatják, azonban a levegőben érzik a feszültség, s mikor már sejtelmes ez a várakozás, megdörrennek az orvul támadó német repülőbombák. Ennél a résznél igen emberi módon oldották meg a hatáskeltést. A sikeresen komponált zene nagyszerűen alátesti az idegtépő pillanatokat s a lírai jeleneteknél finoman illeszkedik. Csak dicsérettel említhetjük a forgatókönyv íróját, Szimonovot, s valamennyi szereplő átérzett jeleneteit.

A minden oldalról megtámadott erőd harcosai hősiesen ellenállnak. Drámai jelenet az, amikor pl. két ember életébe kerül néhány kulacs víz megszerzése. Megható, amikor az: éhhalál elől az erőd védői az ellenséghez küldik az asszonyokat és gyerekeket. A nők további sorsa nem ismeretes, nem is ez a lényeg. Inkább az, hogy a fizikailag és lelkileg gyötrő helyzetben lévő katonák utolsó szívdobbanásig tartják a rommálótt erődöt.

A hősies küzdelemben sorra elpusztulnak, de még nem adják magukat, mert szeretik hazájukat. Az egyszerű emebrekből lett hősök tragédiáját láthattuk és csekély hibái ellenére a film elérte célját, elénk tárta a breszti erőd védőinek halhatatlanságát.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XIVL.

— De mégis fennáll a büntetendő cselekmény, s bár nem vagyok jogász, ismerem a büntetőtörvénykönyv erre vonatkozó paragrafusát — fűzte tovább a beszélgetést Falcinelli bíboros —, s ennek értelmében meg kell büntetni azokat, akik szent vallásunkat és államiságunkat veszélyeztetik. A törvény bünteti a felforgató tevékenységet! Azokat kell törvényszék elé állítani, akik Krisztus tanait nyilvánosan megtámadták, megrendítették Krakkó lakosságának vallásos hitét, fel akarták borítani az államrendet, lázadást szítottak a szent és örökös monarchia egysége ellen. Ez az ügy nem Ubryk Borbála és a karmeliták ügye többé, hanem a vallás és a haza biztonságának ügye! Önökön múlik, ki lesz a győztes!

— Rajtunk nem múlik! — szólt Wickelman elnök.

A szorgalmasan iszogató Róth főbírónak közben fejébe szállt a bor, s a vallásos környezettől megihletve, vidáman rágyújtott egy dalra:

Szent kereszt, te légy velünk
Jó órát adj most nekünk;
Szűz Mária, kísérj minket,
Védd a mi kis seregünket!

Baworski páter csendben eltávozott, amikor az érseknél emelkedetté vált a hangulat. Meg akarta látogatni Melsztinski asszonyt, aki már kétszer is üzent, hogy keresse fel. A rektor azonban nem ért rá mostanáig.

Az asszony szobájában fogadta a rektort. Az álmatlan éjszakák mély karikákat vontak szemei alá. Bűnbánó Magdolnaként térdelt Baworski elé, és forrón megcsókolta a kezét.

— Azért hivattam, hogy meggyónjak, atyám — suttogta az asszony.

— Keljen fel, Katalin! — biztatta kegyesen a rektor az előtte térdeplő nőt. — Nagyon meggyötörtnek látszik...

De Katalin továbbra is térdenállva maradt, így folytatta:

— Atyám, nagy bűnt követtem el. Szívembe fogadtam azt a francia újságírót, Riviére-t. Nem sejthettem, hogy ő a sátán... Csak jót akartam!

— A szándék a mi erkölcsi törvényeink szerint nagyon sokat számít, leányom! — jelentette ki a jezsuita.

— Annyira megtetszett, hogy megfeledkeztem magamról...

— Csak nem? — kérdezte színlelt felháborodással Baworski.

— Ne értsen félre, atyám! — kérlelte az asszony. — Annál sokkal nagyobb bűnt követtem el.

— Tudom, leányom! Elmondta neki, milyen ügyben járt Bécsben.

— Igen, atyám! — tört ki a sírás Katalinból. — Bocsásson meg nekem! Üzze ki belőlem ennek az ördögnek még az emlékét is... — Átkarolta a pap lábát, s fejét az ölébe hajtotta. — Vissza akarok térni a bűnös útról, meg akarom menteni a lelkem az ördög karmaiból!

A rektor ki akarta szabadítani magát az asszony öleléséből, de karjai egyszerre nagyon erőtlenek lettek. Az asszony megérezte ezt, és még szorosabban ölelte.

— Feloldozlak, leányom! — mondta elfúló hangon a jezsuita, amikor szóhoz jutott.

***

A törvényszéki tárgyalás rövid volt, csupán az ítélethozatalra szorítkozott.

Winckelman elnök hirdette ki az ítéletet. A törvényszék „bizonyítékok hiányában" felmentette az ügy összes vádlottait, és elrendelte a letartóztatottak azonnali szabadlábra helyezését. Zita és Ludwina személyes biztonságának őrzésére — a „megrendült közállapotokra való tekintettel" — karhatalmat rendelt ki a törvényszék. A szentéletű apácákat Galecki érsek négy telivér lova repítette vissza a kolostorba.

Akiket a tárgyalóteremből beengedtek, azok megnyugodtak az ítéletben. Kern ügyész pedig kérte a törvényszéket, indítson szigorú eljárást az elvetemült tüntetők ellen, akik meg akarták akadályozni az igazságos ítélethozást.

Kern ügyész erőteljes szavakkal fejezte be beszédét:

— Hazánk jövője, a monarchia egysége, a hit szabadsága nevében követelem, hogy a nagyvenegy letartóztatott felforgatót példásan súlyos büntetésben részesítse a törvényszék.

Ezt a kijelentést mindenki elégedett arccal fogadta, még I. Ferenc József császári és apostoli király zord arcképe is mosolygott a falon.

***

Grodzyski házvezetőnője izgatottan sietett a törvényszékre. Grodzyskit az ügyész szobájában találta meg.

— Jöjjön doktor! Lázár atya nagyon rosszul van — szólt kifulladva.

Az orvos vette a táskáját és rohant. Lázár atya valóban nagyon rosszul volt. Lázasan hánykolódott Juliusz bácsi elárvult szobájának szalmazsákján. Szemei nedvesen csillogtak, ajkai elkékültek, félrebeszélt. Folyton valami Mária-szobrot emlegetett. Grodzyski aggódva fogta pulzusát.

A beteg most elhallgatott, s merően a mennyezetre nézett. A Mária-templom szobrát látta a fehérre meszelt mennyezeten... Látta a dús, aranyszőke hajat, a halvány, kedves arcot. Mária magas homloka mögött glória ragyogott és keskeny szájának ívelt szegletében megjelent a rég nem látott mosoly...

Mária volt! De nem az égi, hanem a földi. Az orvos hiába kérdezgette, Lázár hallgatott. Végre, mint aki mély álomból ébred, megszólalt:

— Maga az, doktor?

— Igen, én vagyok. Jobban érzi magát? Adok valami gyógyszert.

Lázár csendesen válaszolt:

— Nem kell gyógyszer, doktor... Ami nekem fáj, arra nincsen gyógyszer...

— Dehát mi bántja, páter? Beszéljen.

— Szerettem egy lányt — kezdte Lázár. — Nem is szerettem, több volt annál, sokkal több! Szóval ki sem lehet fejezni...

Felült az ágyban. Az orvos megigazította a párnáját.

— Tíz éve történt... Varsóból, ahol irodalmat tanultam, visszatértem Bielskóba, szülővárosomba, atyámhoz, testvéreimhez. Azt hittem, minden út nyitva áll előttem, és tele voltam a végzett diák álmaival. De az otthoni szegénység csakhamar eloszlatta álmaimat. A jövőm bizonytalan volt. Mégsem adtam fel a reményt, s minden szabad órámban olvasgattam, tanultam.

Egy nap a szomszéd ház kertjében bájos, fiatal lányt pillantottam meg. Vidáman labdázott egy kisfiúval, s közben csilingelve nevetett. Nevetett akkor is, amikor átrepült a labda a kerítésen, és könyvem mellől felkelve visszahajítottam.

(Folytatjuk)

Segíteni szeretnénk

A város különböző pontjain a reflektor fényét kellene egynéhány lakásra ráirányítani csak azért, hogy a járókelők következtetni tudjanak arról, hogy e házban olyan család lakik, akiktől mindenki menekül, hogy egy lakásban valami baj van és ott nem a csendes békességet szerető férj, hanem a feleség, az anya az, aki a hibát hordozza magában.

Anyák, akiknek gyermekeik vannak!

Anyák, akiknek környezetében szomszédok laknak s akiknek gyermekük ott tényked a folyosón, a lépcsőházban, vagy az ablakok alatt, kénytelenek pirulva durva, trágár szavakat hallgatni. Ez idővel megfertőzi őket és esetleg irányt szabhat egész életükre.

Anya az, aki szennyes szájával, botrányos viselkedésével rabjává teszi gyermekét és valóságos gyilkosa lesz saját vérének, gyermeke fogékony lelkének?

Anya az, aki más gyermeke előtt így viselkedik?

Köteles-e a szomszéd, a környezet mindezt elfogadni? Nem!

Ezen a bajon e körülírt anyák is tudnak segíteni. Gondolkozzanak csak felette. Talán eszükbe jut, hogy fejlődő gyermekeik, az életük ígérete, a társadalom, a holnap, a jövő nemzedéke, s ezek úgy fognak élni, amit az édesanyától útravalóul kaptak.

Anyák! Ti, nem az erdőszélen laktok, hanem a város különböző pontjain, közös, nagy épületekben. — Igyekezzetek mindarról a rosszról leszokni, amelynek szennye megfertőző minden gyermeket.

Fogadjátok el e kérelmet. A szomszédok is örülni fognak a változásnak. Segíteni szeretne mindenki rajtatok. Minden anya női közösség sejtje és minden anya hivatott arra, hogy közösségének sejtjét megmentse: az anyát, gyermekeivel együtt.

Anyák! A ti kezetekben van a család erkölcsi élete, rajtatok áll, hogy a gyermeket megtartjátok-e, vagy elvesztésre ítélitek. Anyák, ti vagytok a döntő tényező a családban, a ti hivatástok minden foglalkozás felett áll, és nem hiszem, hogy ezeknél az anyáknál ne lenne anyai lélek, igazi anyaság, melynek feladatát ne tudnák teljesíteni.

Nem hiszem, hogy egy anya is legyen, aki a közösségért és önmagáért rossz szokásaitól ne tudjon megszabadulni.

Abban a bizonyos pillanatban, amikor kifakadna s amitől a szomszéd ajtók hirtelen becsukódnának, próbálja meg csak saját személyét háttérbe szorítani, meglátja majd, hogy milyen boldog érzés fogja eltölteni s érezni fogja, hogy a nagy házban ő is egy elfogadható láncszem a közösségben, és szelídebb viselkedésével látni fogja a megbecsülést, az együvé tartozás értelmét, célját és hasznát.

Az ilyen anyának nyújtsunk segítő kezet. Talán vergődik, szenved. Keltsük fel benne szunnyadó érzéseit, melyeket a durvaság belepett és a nehézségeken segítsük át, hogy megértő, jómodorú anya álljon a gyermekek előtt és kedves néni legyen a megértő közösség gyermekeinek szemében is.

Szocialista társadalmunk labirintusában hivatásukat érző anyákkal szeretnénk élni, akikben támaszt találunk mindenki gyermekének nevelésében, akár az Arany János utcában legyen, vagy a Fürst Sándor utca valamennyi kockaházában.

Mindehhez elsősorban áldozatot hozó, művelt és jámbor édesanyákra van szükség, mégpedig olyanokra, akiknek nyomdafestéket nem tűrő szavaik elől nem kell sem ajtót, sem ablakot hirtelen becsukni.

Ezeknek kell segítséget nyújtani, a nőtanács által.

ZAJOS

Még egyszer a dávidföldi családiházak átadása ügyében

A kökönyös—dávidföldi építkezésen a családi házak már felépültek és mind több azoknak a bányászoknak a száma, akik azután érdeklődnek, hogy mikor lehet megvenni és beköltözni ezekbe a házakba. Mondják azt is, hogy az újság már megírta: november 7-e tiszteletére 50 lakást adnak át és már szeretnék ezeket belülről is látni. Sajnos, itt is, úgy mint a Kenderföldön (550/a. épület) eddig csak ígérgetést találtunk, lakásra alkalmas házakat még nem. No de kezdjük az elején:

Az Építőipari Vállalat vezetősége június 24-én jegyzőkönyvben vállalta, hogy a kislakásokat az alábbi időpontban adják át:

Szeptember 15. és október 15. között 80 lakást, október 15. és november 15. között 90 lakást, és december 15-ig 130 lakást. Ezek szerint — miután november vége felé járunk — már 170 lakásnak készen kellene lennie. De csak kellene, mert még Kökönyösön egyetlenegy lakást sem adtak át. Hol késik a november 7-re tett ígéret teljesítése? Erre is válaszolunk.

Október 20-án — a tröszt és az építők közösen — tartottak egy főpróbaszerű átvételt és 20 lakást vizsgáltak felül. A próba nem sok eredményt mutatott, mert a 20 lakásnál annyi hibát találtak, hogy a hibafelvételi jegyzőkönyv 13 oldalra terjedt. Az természetes, hogy a tröszt nem vette át ezeket a lakásokat, hanem kérte, hogy a hibákat sürgősen szüntessék meg. Ez még a mai napig sem történt meg, mert hiszen a november 27-re közölt átadást az építők ismét meghosszabbították.

Itt most nem szükséges arról írni, hogy az átvétel napját hogyan húzták-halasztották, hanem azt kell kijelenteni, hogy itt az ideje az ígéretek betartásának. Hónapok múlnak el és még egy lakás sincs kész. Az egész ügy odáig fajult, hogy december 4-re tűzték ki ismét a műszaki átadást, aminek sikerét — ennyi előzmény után — a lakásra váró bányászok kétkedéssel fogadják.

Joggal felvetődik az is: miért vállalták az építők ezeket a részhatáridőket, amikor nem tudják teljesíteni? Az eddigi becsületes és jó munkájuk után arra vártunk, hogy az új városrész felépítését az általuk vállalt határidőre be is fejezik, illetve lakható állapotba hozzák. Érdemes lenne a vezetőségnek foglalkozni a fentiekkel és a nagyobb ellenőrzés és felelősség bevezetése csak a munka javulását eredményezné.

A párt- és szakszervezetnek a tevékenységét a fenti problémával kapcsolatban jobban ki kell terjeszteni, mert ez így nem mehet tovább.

A Komlói Építőipari Vállalatra, amely annyi nehéz feladatot derekasan megoldott, leküzdötte az anyag- és létszámhiányt, nem az a jellemző, hogy igérnek és nem tartják meg. Mégegyszer kérjük a vezetőséget és tömegszervek vezetőit, hogy álljanak hivatásuk élére és teljesítsék az általuk vállalt feladatot.

Vajon meddig tart a műszakbeosztás?

A komlói bányákban a 7 órai munkaidő bevezetésével a munkabeosztásnak műszak előtt 10 perccel kell kezdődnie és 20 percig tarthat. Most Kossuth-bányára mentünk el és részt vettünk egy ilyen munkabeosztáson.

A mindig pontatlan falióra még ott van Kossuth-bánya új fürdő felolvasó termében, úgy látszik, hogy mostanában elég pontosan jár. Délután fél kettő van. A körletek előtt lassan gyülekeznek a „sichtes" ruhás emberek. A ruhájuk szénporos. Kezükben lámpa, fejszék. Egypáran sorba állnak a lámpákért és amikor megkapják, sietnek a körletek elé.

Itt is, ott is kisebb-nagyobb csoportok alakulnak, aztán kezdődik a beszélgetés. Sok mindenről beszélnek, mindenkinek van mondanivalója. Az egyik korán reggel vágta disznóját, a másiknak sikerült szobabútort vennie, a harmadik kibékült a feleségével és így tovább.

Valamivel távolabb a III-as körlet előtt „újoncok" álldogálnak. Hatnapi bányajárás után most szállnak le először és vesznek részt a termelő munkában. Igaz, hogy arcukon egy kis ijedtség látszik, de ők is tréfálkoznak, nevetgélnek:

— Két évig szeretnék itt maradni — mondja az egyik, Bazsó János. Alacsonytermetű, szélesvállú, szőke legény. Szentesről jött. — A bánya nekem tetszik, megszerettem. Lehet, hogy végleg itt maradok.

A többiek nem szólnak. Múlik az idő.

A nagymutatónak még három ugrása van hátra, hogy pontosan kettő órát mutasson. A munkabeosztás azonban még mindig nem kezdődött el.

A nagyterem megtelt a leszállókkal. A délelőttösök egyik csoportja már fenn is van. Végre megkezdődik a munkabeosztás. A kiszállók nem sietnek, a csapataik a délutáni harmad dolgozóit keresik. Burhert Simon vájár, a 123-as csapaton dolgozik. Nagyon szénporos.

— Te Anti, adjál már egy cigarettát — szól a délutános társához. Amikor rágyújt, mélyet szív egypárszor, majd folytatja. — A szén még mindig kemény. A vasút rendben van, pótácsolatot is tettünk. A felső padnak csak a felét tudtuk kiszedni. Hat csille szenet adtunk. Deszka van, de 2,40-es fa nincs. Négy üres csillét vittünk oda, lehet dolgozni.

A másik vájár Tresztenyek Antal, aki most száll le, nem beszél. Kezetfog Burhert Simonnal, szokás szerint hangzik a „Jószerencsét", fogja a lámpáját és elindul.

A reggelesek egy másik csoportja is már kint van. Sokan szinte futnak, hogy idejében le tudják adni a halványan égő lámpákat. Egy fiatal csillés, Drimba György, akinek csak a szeme csillog — mert olyan szenes — türelmetlenül körülnéz. Megtalálja azt, akit keres.

— Te — szól ijedten. — Feri bácsi megsérült, nagy széndarab esett a vállára. Elég súlyos. Hat csillét adtunk. Fa az nincs, ha tudtok, hozzatok egy kocsival.

Mire a tömeg lassan elmegy, már fél 3-at mutat a falióra!

Az egyes körlet előtt azonban még mindig tart a munkabeosztás. Vajon ezek mikor szállnak le és mikor kezdenek munkához? Ugyis már 20 perc késés van. Ez bizony, akárhogy is nézzük, nem helyénvaló! Vagy talán ezen nem lehet segíteni?

— erőly —

A munkáshétköznap embere

Őszi ködbe burkolóztak a kenderföldi házak. Csipős, szemet könnyeztető hideg van. Nagyon jól esik az a meleg, mely Balázs Márton bácsiék konyhájában fogad. A barátságos fogadtatás után körülnézünk. Egyszerű, megszokott kép.

Vidáman sustorgó kályha, a fölő ebéd illata, rádió, már az első pillanatban a békés otthon képét idézi.

Balázs Márton vájárt jöttünk meglátogatni. Egyszerű, nyílt tekintetű ember, aki már ötvenszer látta a ködös őszt. Haja fehér, csendes nagyapának nézné az ember. Arcának barázdái azt mesélik, hogy sok küszködésbe került a családfőnek, a három gyermek nevelése.

Szemben ülünk egymással, beszélgetünk.

— Mióta bányász Balázs bácsi?

— Nem olyan régóta, 1949-től. Azelőtt ...

Több „mestersége" volt. Napszámos ... kőműves ... katona. Igen, katona is, bár egészen furcsa módon: civilben. A fasiszta rendszer utolsóit vonaglotta, amikor elvitték. Arra, hogy beöltöztessék már nem is volt idő. Hamar fogságba jutott, s mikor hazakerült bányász lett.

Nem bánta meg. A szorgalmas ember megtalálta számítását a bányában. Keresete jó, sok volt a hűségpénz is, többször részesült kitüntetésben, jutalomban. S ahogy ismerjük az ötven éves vájár eredményeit, még ezután is lesz része elismerésben.

Nem sokat beszél, kurtán és érthetően adja a válaszokat. Na de ő nem a szavak embere! Büszke arra, hogy Bétaaknán jól ismerik a nevét, hogy olyan embernek ismerik, aki mindig az elsők között van. Már hónapok óta 135—140 százalékra teljesíti a tervet Balázs bácsi csapata ...

S ahogy a szavak elhangzanak, Balázs néni és Erzsike — legfiatalabb gyermekük — rámtekintenek. Érzem, hogy ők is büszkék. Büszkék a férjre, az édesapára, aki becsületesen végzi megszokott, mindennapos munkáját, gondoskodik a családról.

Büszkék is lehetnek, de nemcsak ők, hanem mi is mindannyian!

— RAJÓ —

Munkában a karbantartó üzem

Néhány nap óta különös módon dolgoznak a házbizalmiak. Bekopogtatnak a lakókhoz és megkérdezik: milyen hiányosságok vannak a lakásokban? Az elmondottakat papírra rögzítik és késedelem nélkül továbbítják a termester, az pedig az karbantartó üzem felé.

Vajon mi történt? Míg azelőtt hetekig — sőt — hónapokig kellett várakozni egy-egy rolló kicserélésére, vagy egyéb hiba megszüntetésére, addig most egy-kettőbe orvosolják a panaszt. Úgy látszik a karbantartók is készülődnek a téli időszak méltó fogadására. Jelenlegi tevékenykedésük legalább is ezt mutatja. Hogy biztosak legyünk állításunk valódiságában, megkérdezzük a karbantartó üzem vezetőjét, Somogyi István elvtársat:

— Megszüntetik-e még ez évben a házbizalmiak által feljegyzett hiányosságokat?

— Természetesen. Ezidáig Kökönyös keleti oldalon 170 darab fürdőhenger aljat cseréltünk ki, s a továbbiakban még 230 rossz bádog alj helyett szerelünk öntött vasból készült aljat a fürdőhengerekre. Az elhasználódott, rongyos rollóvászon helyettesítésére is rendelkezésünkre áll 2000 négyzetméter új vászon. Ezeket már folyamatosan adjuk ki a lakók részére.

— Elegendő-e, a raktáron lévő anyag a hiányosságok megszüntetéséhez?

— A fürdőhenger alj, elegendőnek bizonyul. Rollóvászonból ugyan a 2000 négyzetméter a szükségesnek csak az 50 százalékát képezi, de lehetőségünk van a további 2000 négyzetméter vászon beszerzésére is.

— Végeznek-e ezenkívül egyéb munkálatokat is?

— Igen. Azokban a lépcsőházakban, ahol szükséges, pótoljuk az üvegezést, beleértve a pinceablakokat is. Ezenkívül elvégezzük az üvegezési munkálatokat azokban a lakásokban is, ahol az ellenforradalom okozta lövöldözések törték be az ablakokat.

Az iskolák téli fűtése

Bizony, leginkább gyermekeinkért aggódunk a hideg, fagyos téli napokban, amikor is nem szívesen megyünk ki még a ház elé sem. Vajon meleg van-e az iskolában? Jól záródnak-e az ablakok? Napjában többször egymásután kérdezzük önmagunktól, miközben aggódva, féltőn, gyermekünkre gondolunk. Mi tagadás ... az elmúlt esztendőben voltak olyan tapasztalataink, melyek alapján kétségbe vonhatjuk az iskolák jól fűtöttségét.

Természetesen nem általánosíthatunk. Ami hiányosság volt tavaly, vagy néhány évvel ezelőtt, nem biztos, hogy hiányosság ma is. Hiszen a rosszat elhagyni s a hiányt pótolni valamennyiünk kötelessége.

A küszöbön levő hideg napokra és gyermekeink egészségének megóvására gondoltunk, amikor érdeklődtünk Loránd Péter tanulmányi felügyelőnél és Fekete Pálné iskolai gondnoknál:

— Nincsenek-e fűtési nehézségeik? Rendelkeznek-e megfelelő mennyiségű fűtőanyaggal?

— Már a nyár folyamán történtek tüzelőszállítások. A tröszt szállítási osztályától 600 mázsa szenet kaptunk s ez elegendő volt a fűtési idény kezdeténél. Természetesen a továbbiakban kiegészítjük ezt a mennyiséget. Hamarosan újabb 600 mázsa szenet kapunk, ami januárig elég lesz. 1958. év elején pedig ismét gondoskodunk a szenespincék feltöltéséről.

— Megfelelő-e a szén minősége?

— Itt egy kis baj van. A tröszt szállítási osztálya — a Tüzépen keresztül — darabos szenet juttat a részünkre. A szén néhány esetben meg is felel a követelményeknek. Például a legutóbbi 158 mázsa nagyszerűen bevált. Több esetben azonban rontja a szén minőségét — a sok pala. Az lenne a kérésünk a palaválogatók felé, hogy ezután figyelmesebben végezzék munkájukat.

— Az épületek karbantartása rendben van-e?

— A szükséges javítási munkálatokat még augusztusban elvégeztük, így hiányosságok nincsenek.

TORTA-

és

süteményrendelést

a

KOMLÓI VENDÉGLÁTÓIPARI VÁLLALAT

valamennyi üzeme

(Italboltok, kisvendéglők, éttermek, cukrászdák)

FELVESZ

Rövid rendőrségi hír: Bogdán János bányász összegyűjtött pénzét 3 becstelen ember elrabolta. A tetteseket nagyszerű munkával, rövid idő alatt elfogták.

*

A néhány sorban egy idős ember nagy csalódása rejlik, és igen éles határvonalat húz az egy társadalomban, de gyökeresen más erkölcsi felfogásban élő cigányok között, mert Bogdán János is és a megrablói is cigányok.

Bogdán 73 éves, idős ember. Példás becsülettel 27 éve dolgozik a bányában. A 27 évet egyhelyben, a komlói bányaüzemnél töltötte el. A barnabőrű fajhoz tartozó öreg bányász igazi, emberi életet él. Tiszta lakása van, hisz saját, 1 szobás házában lakik, szorgalmas munka van a háta mögött. Becsületben őszült ember.

Évek hosszú során takarékoskodott, hogy öregségére ne szoruljon senkire. Mintegy 13 ezer forintja volt és ha kölcsön kértek tőle, szívesen adott.

A kunyhók lakói is tudtak a munkában öregedett, takarékos ember pénzéről és 3 Orsós nevű — mindnyájan Jóskák — cigány szívbemarkoló gazemberségre vetemedett. Elhatározták, hogy kirabolják az öregségében is szorgalmasan dolgozó Bogdán Jánost.

Az elhatározást tett követte: amíg a legfiatalabb Jóska őrt állt, addig a másik kettő álkulccsal behatolt a lakásba, s miután mindent felforgattak, a megtalált összeget elvitték.

A lopott pénzen testvériesen megosztoztak, s ruhára, italra és élelemre költötték. Az idősebb Orsós — aki már 3 esetben büntetve volt — mintegy 3 ezer forintot kunyhójában is elásott. A középső testvér ruhát vásárolt magának, majd Bakócára utazott, ahol 900 forintért feleségét „vett" és az újdonsült asszonnyal hintón vitette magát az állomásra.

A pünkösdi királyság azonban nem sokáig tartott. Derék nyomozóink napok alatt elfogták a tetteseket és a rabolt összegnek mintegy felét megtalálva rögtön visszaadták a sértettnek. A ruhákat is lefoglalták és így — az italra és egyébre költött pénzen kívül — a kár nagyjából megtérült. A tolvajok megérdemelt helyükre kerültek és a fiatalasszony hosszabb ideig szalmaözvegy marad, mert a büntetés nem marad el.

A fenti példából kitűnik, hogy a cigánytársadalom tagjai között is van olyan ember, aki becsületesen kiveszi részét népünk munkájából. A sors iróniája, hogy ezt az embert — akinek a felesége a megrázkódtatás után beteg lett — megfosztják egy küzdelmes élet gyümölcsétől, élete során összegyűjtött forintjaitól. — Mély kontrasztban láthatjuk a becsületes és becstelen embereket. A rablás aljas tettében egy élet drámája sűrűsödik és könnyen végzetessé válhatott volna, hisz' az idős házaspárnak a verejték árán összekuporgatott pénz jelentette a még hátralévő évek nyugodt megélhetését.

A három tolvajnak nem volt erkölcsi gátlása, nyugodt lelkiismerettel kirabolták a fajtájukhoz tartozó öreg Bogdán Jánosékat. Felettük nemcsak a bíróság, hanem a társadalom is ítéletet mond. Köszönjük rendőrségünk derék munkáját, hogy megmentette két, szegény ember vagyonkáját és ezzel talán éltüket is meghosszabbította.

Helyreigazítás

Az „Új Komló" november 27-i számában megjelent „Változás Kövestetőn" című közlemény megírásánál sajnálatos hibát követett el Dimitrisz Kocarisz, lapunk munkatársa.

Francsics Gyula elvtárs nem úgy nyilatkozott, ahogy az megjelent. Nem fedi a valóságot, hogy Tomasek Lajost áthelyezték, valamint, hogy Onodi Lászlónét elbocsátották. A cikkben szereplő Sombai mérnök neve Sonkoly István, akit valóban Kövestetőre helyeztek, de nem Tomasek Lajos helyére.

Mivel a fenti hibákhoz hasonlókat már több esetben követett el munkatársunk, a Szerkesztőbizottság vizsgálatot indított és a további szükséges intézkedéseket megteszi.

A SZURKOLÓK FÓRUMA:

A sportolók felkészülése

(November 27-i számunkban szerdán kezdtük közlését a „Szurkolók fóruma"-hoz címzett leveleknek. A hozzászólók segíteni szándékozó emberek, s többen közülük kiutat keresnek a kátyúból s gondolkodásukban a labdarúgó-sport iránti szeretet tükröződik, s egyben féltés is a csapat iránt. A napokban több levél érkezett, így azok közül egynéhányat közlünk. Szilas Pál által beküldött „A mi csapatunk" című humoros írást nem tartjuk közlésre alkalmasnak. Ugyanis az írás versben van megírva, de nem üti meg a versforma mértékét s abban sok dolog helytelenül van megállapítva.

A „Bentmaradás az NB I-ben" jeligére küldött levelet kivizsgáljuk, amennyiben a levélírónak igaza van, lapunkban leközöljük.

A mai közlésünk első részeként tovább folytatjuk Pintér József elvtárs levelét.)

II.

3. El kell készíteni egy időszakra, vagy hónapra az időszaki vagy havi tervet, amely már sokkal részletesebben szabja meg a feladatot.

4. El kell készíteni minden edzésre az edzés-vázlatot, mely az edzésen elvégzendő összes feladatot rögzíti le és ennek alapján kell elvégezni az edzést.

Ezeknek a terveknek az elkészítése nem bürokráciát jelent, hanem az edző munkájának egyik legnagyobb segítsége ez, hisz' kiküszöböli a munkából a kapkodást, és előre megszabja a követendő utat. Ma már valamennyi független edző, jól fizetett alkalmazott, de a mellékfoglalkozású edzők is megfelelő díjazás mellett végzik munkájukat. Ezért a sportvezetőknek meg kell követelniök, hogy a gyakorlati munka mellett az edzők ezeket a feladatokat is elvégezzék.

Az eddig elmondottak csak nagy vonalakban mutatják meg a tervszerű munka jelentőségét, az edzésekre való tervszerű felkészülés fontosságát.

A leírtak alapján szeretném elmondani, miben látom én a csapat vártnál mérsékeltebb szereplését. Az elmondottakkal szeretnék hozzájárulni a hiányosságok felszámolásához, és a jobb eredmények eléréséhez, mely nemcsak a játékosok akaratán vagy nemakaratán, hanem a felkészítés minőségén is múlik. A mérkőzések ugyanis nem a pályán töltött 90 perc alatt, hanem a felkészülés számos kilencven perce alatt dőlnek el, és ha a felkészülés hiányos, úgy az eredmények sem lesznek kielégítőek.

Egy kenderföldi szurkoló véleménye

„Kedves Szerkesztőség!

Az NB I-es csapat rossz szereplését én a következőkben látom:

A csapat kollektívája, illetve kollektív szelleme nem megfelelő. Mondhatnám, ahány játékos, az mind külön csoportot alkot. — A másik hiba a csatársor állandó cserélgetése. Például: Udvaros Pál az elmúlt héten, illetve a szombathelyi mérkőzésen nem játszott rosszul az első csapatban, a Pécs elleni mérkőzésen viszont még a második csapatban sem láttuk. — Véleményünk szerint Udvarosra és Kissre szükség lett volna Pécsett az első csapatban. Nem értem azt sem, hogy miért nem szerepeltették eddig többször Balázst, aki elég megbízhatóan játszott a legutóbb is. Véleményem szerint a játékosok állandó cserélgetése nyomja rá bélyegét a csapat eddigi szereplésére.

Szeretnénk azt is tudni, mi történt azzal a pénzzel, melyet mi szurkolók adtunk buszvásárlásra. Amióta adtuk, egy pár hónap eltelt, de a krónika nem beszél a buszról, s a pénzről is hallgat.

Szurkolótársaim nevében kérem az illetékes sportvezetőket, hogy erre a kérdésre válaszolni szíveskedjenek. Mégpedig a „Szurkolók Fóruma' útján."

A fiatalításról

Ütő Miklós sporttárs az alábbi levelet küldte a „Szurkolók fóruma"-nak:

„Kedves „Szurkolók fóruma"!

Azzal kezdem, hogy valamennyi bányász sportbarátot aggodalom tölt el: vajon bent marad-e a csapat az NB I-ben? Láttam a bányász-csapat pécsi mérkőzését, s ha abból ítélek, akkor azon a véleményen vagyok, hogy bent kell maradnia. Bent, mert most már alapja van a bentmaradásnak. — Végre megszületett az, amit úgy vártak a szurkolók — a fiatalítás.

Mondhatom, hogy a három fiatal, aki Pécsett játszott (Róth is, amíg le nem sérült) a kezdeti elfogultságtól eltekintve, illetve a megilletődöttségtől, nagyszerűen megállta a helyét. Most az a teendő, hogy ne változtassanak ezen az összeállításon, hadd szokjanak össze.

Az eddigi eredmények — legtöbbje — 1:0-ás vereséget mutatnak. A megfiatalított csapat biztosan változtatni fog ezen.

Úgy a sportköri vezetőket, mint a játékosokat arra kérem: küzdjenek! Az eredménynek nem szabad elmaradnia. A szurkolótársaimtól pedig azt kérem: biztassák, lelkesítsék a csapatot. Végezetül: nagyon szeretném, ha sokan hozzászólnának a „Szurkolók fórumán" keresztül a labdarúgásunk kátyúba fenekű helyzetéhez.

Sportbarátí üdvözlettel:
ÜTŐ MIKLÓS"

A Pécs ellen játszott csapaton ne változtassunk

Nagy József szurkoló a következő levelet küldte szerkesztőségünkhöz:

„Tisztelt Szerkesztőség!

A „Szurkolók fóruma" című rovathoz kívánok hozzászólni egypár szóban.

Kétségtelen nagy és örvendetes eredményt ért el labdarúgócsapatunk azzal, hogy bekerülte magát az NB I-be, Ha visszaemlékezünk az NB II-es mérkőzésekre, akkor helytálló a fenti megállapítás. Sokszor a harcos bányászszív segítette csapatunkat a győzelemhez. Az eddigi NB I-es mérkőzéseken nem játszott csapatunk alárendelt szerepet, de valami hiányzott a döntő pillanatban, s ez a valami — az átütőerő, jelenleg nincs meg a csatársorban. Visszavezethetjük ezt a hanyag csapaterősítésre (középhátvéd és legalább egy ütőképes csatár kellett volna). A csatársor gyengült azzal, hogy Gelencsér harcképtelenné vált. A vasárnapi Pécsi Dózsa-Petőfi mérkőzésen bebizonyosodott, hogy ha Polgár játszik fedezetet, sokkal több erő van a csapatban.

A csapat felkészítése az NB I-es küzdelmekre kifogásolható. A bajnokság kezdete előtt több hazai NB I-es edzőmérkőzést kellett volna játszani, sőt be lehetett volna nevezni a nyári „esti kupa" mérkőzésekre, ahogyan ezt a Szombathely, Diósgyőr s a többi csapatok tették.

A csapat küzdő modora sem kielégítő, túl sok a technikai, fínomkodó megoldás. Ne menjen egy játékos szándékosan az ellenfélbe, de a kemény férfias játékkal egy újonccsapat az NB I-ben sokkal többre megy. Csatáraink legtöbbje a közelharcokban alul maradt, mert túl finoman akarják a helyzeteket megoldani, kevés a kapura lövés, sokat kívárnak és lassan szövik a támadásokat. A csatárok idegeivel is baj van, ordító gólhelyzeteket hagynak ki.

A csapat összeállításában kapkodás, tervszerűtlenség van. A mostani Pécs elleni csapat összeállítása ugyan reálisabb volt, de Udvaros — véleményem szerint — sokkal többre ment volna Kocsissal szemben, mint Róth.

Az a megállapítás, hogy a Pécs ellen játszott csapaton ne változtassanak, csak annyit, ha Kohlmann harcképes lesz a Szeged ellen, akkor az összeállítás így festene: Magyar — Kanizsai, Mestyán, Kripl — Kohlmann, Polgár — Grőzdics, Molnár I., Cziráki, Daum, Tóth. Ha megint össze fogják keverni a csapatot, kikapunk Szegedtől is. A fiatalokat tehát játszatni kell.

A csapat szellemét rontja az a tény is, hogy a vezetőség a kalóriapénz fizetést nem rendezte úgy, ahogy az országosan rendezve van az NB I-es csapatoknál. (Tudomásunk szerint a kalóriapénz fizetésénél a sportkör vezetősége helyesen jár el, hiszen a megadott rendelkezések értelmében fizeti a kalóriát. Szerk.)

A fentieken kívül a hibák gyors megszüntetésére javasolom: a tröszt szakszervezeti bizottsága jelöljön ki egy háromtagú bizottságot, hozzáértő jó sport és pénzügyi szakemberekből, s ezek vizsgálják meg — a vezetőségnél, edzőnél és a csapatnál fennálló hibákat, s azok gyors megszüntetésére tegyenek javaslatot, hogy még az őszi forduló hátralévő három mérkőzésénél tudjunk valamit tenni.

Jószerencsét!
NAGY JÓZSEF szurkoló"

Hirdessen az Új Komló-ban

HÍREK, közlemények

Létesítsünk tekepályát

Régen vajúdó probléma a komlói dolgozóknak egy új, de nem ismeretlen sportág létrehozása: a teke. A magyar városok, falvak legtöbbjében e sportág igen ismeretes, sőt mondhatnánk népszerű, fiataloknak, öregeknek egyaránt.

Ha a közeli városokat, falvakat nézzük, mindenütt találkozunk tekeszakosztállyal, pályával, csak e szocialista bányavárosban nem. Feleslegesnek tartom idézni a napok „lyukas" óráit, melyben e sportág kedvelői tétlenkednek. Bizonyára pihenőidejükben szívesen dobálnák a golyókat, s örülnének a bábuk dőlésének, a játékban való elsőbbségnek.

Úgy emlékszem, néhány évvel ezelőtt tervbe vették a tekepálya megépítését. Csak a — megvalósítás maradt el. Tudjuk azt, hogy minden létesítmény először anyagi befektetéssel jár. Nos, hogy az anyagi befektetés költségét csökkentsük egy javaslatot teszünk: alakítsák át a kökönyösi „Lapos" egyik részét a tekeszakosztály részére. A jelenleg használatlanul álló helyiség tökéletesen megfelelne e célra. A „Lapos" a tekepálya minden igényét kielégítené. Sőt... még szép ikerpályát is lehetne rá varázsolni.

Az épület másik része természetesen továbbra is maradhatna klub helyiségnek, sportirodának és öltésnek.

Ezzel a megoldással nagyobb szórakozási lehetőséget biztosíthatnánk a komlói dolgozóknak és a tekepálya rajongóinak.

*

A levelet Uti Bálint Fürst Sándor utcai lakos küldte szerkesztőségünkbe. Úgy gondoljuk, hogy a sportszerető emberek körében többeket is érdekel a probléma, melyet levélírónk megemlített. Hasznos lenne, ha kedves olvasóink közölnék véleményüket: tetszik-e a javaslat, szívesen vennék-e az új sportág megalakítását?

Természetesen nemcsak a sportszerető emberek véleménye szükséges. A javaslat megvalósításához feltétlenül fontos a Bányász Sportkör vezetőségének nyilatkozata — majd ezen túlmenőleg — intézkedése is.

Levélírónk választ kér. És reméljük, hogy a Bányász Sportkör vezetősége meg is adja az érdemleges feleletet. Olyan feleletet, amely méltányolja a tekeszerető sportközönség érdekeit is. Hiszen a kívánság teljesítése nem ütközik nehezebb akadályokba... (Szerk.)

— **27 millió** forint beruházásról tárgyal december 4-én a városi tanács végrehajtó bizottsága. Ez az összeg képezi majd 1958-ban Komló városrészeinek beruházásait.

— **Az Ady Endre** utcában levő házak rossz tetőszerkezeteit még a havas idő beállta előtt megjavítja a tröszt karbantartó üzeme. Ezideig egy ház tetőszerkezetét teljesen kicserélték, s folyamatban van még három ház tetőszerkezetének kicserélése is. Ugyancsak a hófúvások beállta előtt a József Attila utcában és Ady Endre utcában drótkerítéssel pótolják a hiányzó részeket.

— **Épületlakatos** szakmában gyakorlott 5 lakatost keres azonnali felvételre a Komlói Állami Építőipari Vállalat. Jelentkezni a vállalat munkaügyi osztályán lehet.

— **40 ezer forintos** értékben végzik a kökönyösi lakóházak esővíz csatornáinak javítását a tröszt karbantartó üzemének dolgozói. A munkálatokat december 31-ig fejezik be.

— **Autóbusz indul** Pécsre a Nemzeti Színházba december 10-én. Műsoron Madách: „Az ember tragédiája". Jelentkezni lehet a városi tanács vb. művelődésügyi felügyelőségénél, december 5-ig. Az autóbuszt csak megfelelő számú jelentkezés esetén indítják.

— **Mintegy 500** forintos értékben vásároltak „Télapó" ajándékokat a Berek utcai bölcsőde dolgozói. A csomagokban csokoládét, kekszet és cukorkát találnak majd a bölcsőde kis lakói.

— **Teadélutánt** tartott november 27-én, szerdán délután a Május 1. Kultúrotthon vezetősége, kultúraktívák részére. A teadélutánon kellemesen szórakoztak a meghívottak.

— **Az ipari és műszaki osztály figyelmébe:** a Kossuth-téren keresztül haladó sínek közé gyakran beszorul a lovak lába. A múlt héten két esetben történt hasonló eset. Az intézkedésre addig van szükség, amíg nem töri el egy ló a lábát, mert aztán már késő lesz.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek:
Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal
Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

Talált tárgy

November 23-án este 23 órakor Komló—Mecsekjánosi között közlekedő autóbuszon találtak több fényképet és egy katonai összeírási igazolványt. A fényképek egy női táskából estek ki. Igazolt tulajdonosa a fényképeket és az igazolványt az „Uj Komló" szerkesztőségében (Komló, Lenin tér 1. I. e.) átveheti. Az igazolvány Tarjányi Pál névre szól.

— **2 hónapi megfeszített munka** után elkészült a kenderföldi 560-as jelű épület alapjának cölöpözése. Ez idő alatt 136 darab betoncölöpöt vertek a földbe, hogy a vizes talajt megkössék. Most már megindulhat az alapozás és falazás.

— **A helyi vasutas** szakszervezet és a Nőtanács kezdeményezésére és rendezésében a vasúti dolgozók gyermekei és hozzátartozói részére teadélutánnal és ajándékkal kedveskednek. December 5-én tehát a MÁV üzemi konyha ebédlőjében — víg zene mellett — megjelenik a télapó. A Nőtanács rendkívül lelkes munkájára jellemző, hogy már eddig 250 jegyet adtak el, mert hiszen jönnek a szülők, hozzátartozók és ismerősök is.

ÚTÉPITÉS

A kökönyösi Malinovszki, Sztahanov és Vorosilov utcák útépítése folyamatban van. Rövidesen hozzálátnak az előregyártott beton-járdalapok lefektetéséhez is és a jövő év első negyedében befejezik a járdaépítés munkáját. Erre az

MOZIMŰSOR

Május 1.: november 30—december 4-ig: Till Eulenspiegel, német—francia film.

Matiné: December 1: Távoli kikötő, szovjet film.

Szabadság: november 30—december 1-ig: Egy ember frakkban, lengyel film. December 2—4-ig: Angyallal a hegyekben, csehszlovák film.

Matiné: December 1-én: Bécsi komédiások.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Komlói Szénbányászati Tröszt 35 csillést, 15 vájárt; az Építőipari Vállalat 100 kubikost; a 24-es AKÖV egy portást, 3 gumijavító szakmunkást, 1 érettségizett nőt adminisztrátornak, a bonyhádi főnökséghez, 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, 2 garázsmestert és 5 tehergépkocsi vezetőt keres.

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS

Ezúton mondunk köszönetet dr. Decsi Jánosnak az influenzajárvány ideje alatt tanusitott fáradhatatlan munkájáért és önfeláldozásáért. Köszönjük! A kenderföldi Nőtanács és az édesanyák nevében.

Apróhirdetések

Eladó szép gyermekágy igényesnek. Cím: Kovács János, Komló, Ságvári utca 3.

Egy kis családi ház kerttel, gyümölcsössel, betegség miatt sürgősen eladó, azonnali beköltözhetőséggel. Vásárosdombó. 58.

Eladó egy rövid fekete Stingl gyártmányú zongora. Cím a szerkesztőségben.

Angol mechanikás bécsi zongorára eladó. József Attila út 4. Telefon: 20—42.

Singer süllyesztős varrógép kitűnő állapotban eladó. Kenderföld 509. épület, C-lépcső, II. emelet 3., Kiss.

KOMLÓI lakásom elcserélném falusi bányásszal. Cím: a szekesztőségben.

ELADÓ egy dupla, tölgyfából készült masszív sertésól. Mánfa 162. szám.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58. 12-18. 23-89
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felelő: Molter Károly

ÍTÉLET
halálos szerencsétlenség miatt

1957. július 2-án a kökönyösi családiházak építése közben halálos szerencsétlenség történt. A szerencsétlenség áldozata Hörnyék János vasbetonszerelő, munkaközben megérintette a házak fölött húzódó nagyfeszültségű vezetéket és szörnyethalt.

A Komlói Városi Ügyészség alapos kivizsgálás után bíróság elé állította Hauszler Károlyt, a kökönyösi családiházak volt főépítésvezetőjét, mint fővádlottat, Mensch Józsefet, a jelenlegi építésvezetőt, mint másodrendű vádlottat, Sichler Józsefet, az ácsok művezetőjét, mint harmadrendű vádlottat.

Az ez ügyben indított tárgyalásokon több mint 20 tanút hallgattak meg. A bíróság valamennyi tanúvallomást figyelembevéve, bűnösnek mondotta ki a három vádlottat, mert ők felelősek a halálos szerencsétlenségért.

Kapkodó, sőt rohammunka következtében a három vádlott figyelmen kívül hagyta, hogy az épületek fölött nagyfeszültségű vezeték van, s tovább folytattatták a munkát — veszélyeztetve a dolgozók testi épségét. Amíg a nagyfeszültségű vezetéket nem helyezik át, vagy a vezetékben meg nem szüntetik az áramot, nem lett volna szabad a vezeték alatt dolgozni. Még akkor sem szüntették meg a veszélyes munkálatokat, amikor a külső falak elérték a szabályoknak megfelelő magasságot és kellő távolságot a vezeték től.

A Komlói Városi Bíróság több tényezőt és adott körülményt figyelembe véve, november 5-én, a negyedik tárgyaláson, a szerencsétlenség ügyében ítéletet hozott:

Hauszler Károly volt főépítésvezetőt egy évi és hathónapi börtönbüntetésre ítélte. Mensch Józsefet, a jelenlegi főépítésvezetőt 10 hónapi börtönbüntetésre (3 évi próbaidő ellenében), Sichler József harmadrendű vádlottal szemben, a kellő bizonyítékok hiányában a bíróság az eljárást megszüntette.

Az ítélet nem jogerős, a vádlottak fellebbeztek.

Az adófizetésről

Az állampolgári fegyelem és kötelességtudás egyik fokmérője, hogy az állampolgárok mi módon tesznek eleget adófizetési kötelezettségüknek.

Városunkban — a számok alapján — az elmúlt évekhez képest nagy javulás mutatkozik ezen a téren. Az 1957-es év három negyedévének tervét túlteljesítették az adófizetők. November közepéig az 1026 adófizetőből 906 már eleget tett kötelezettségének és az évi adóösszeg 88,44 százalékát befizette.

Ez nagyon jó eredménynek mondható, hisz még több, mint egy hónap áll a rendelkezésükre azoknak, akik nem rendezték adójukat.

Mindez azt bizonyítja, hogy hazánkban nő az állampolgárok magabiztonsága és ezzel egyidejűleg a kötelességtudás. Nagyon pozitívan mutatkozik meg a kötelező beszolgáltatás megszüntetése, s ennek nyomán a Komlóhoz tartozó falvak parasztsága sincs elmaradásban az adófizetés terén.

Mindezen eredmények mellett vannak hibák is. 120 olyan állampolgár van, aki nem fizette még be az adóját. Ezeknek zöme olyan, akik állami földet vettek kishaszonbérbe, a termést betakarították — de az érte járó adót nem fizették meg. Természetes, hogy államunk a legnagyobb szigorral jár el — szükség esetén — ezekkel szemben. Azt senki sem várhatja, hogy az állam, a közösség vagyonát minden ellenszolgáltatás nélkül (s ez az ellenszolgáltatás — vagyis adó — igen csekély) saját, egyéni céljára használja!

A nemfizetők egy másik része még nagyobb összeggel tartozik. Ilyenek például Kollár István, Karsa János battyányi, Szijártó István és Károly, Karlovecz Balázs mecsekjánosi lakosok!

Vannak a kisiparosok között is ilyenek, ezek közül említésre méltó Ditrich Rezső komlói asztalos, aki nemcsak nem fizeti az adóját, de még arogáns hangot is használ azokkal szemben, akik az adófizetési kötelezettségét szóba hozzák.

Az állam minden becsületes polgárának érdeke a rend és a fegyelem azt követeli meg, hogy a legnagyobb szigorral járjon el ezekkel szemben a városi tanács, ha kell, vonja meg az iparengedélyt.

Pártfogók

Városunkban sok fiatal dolgozik. Ezek nagyrésze dicséretreméltóan viselkedik a termelésben s a magánéletben is. Vannak azonban megtévedett, rossz úton haladó fiatalok is. Ezekről szólunk most...

Miután többségük vidékről került Komlóra, az otthont, a családot a szállások jelentik részükre. Nem mindegy tehát milyen légkörben töltik szabadidejüket és hogyan válogatják meg pajtásaikat, szórakozó társaikat. A munkahelyeken és a szállásokon — sajnos — mindig akadnak lelkiismeretlen, felnőtt pártfogók és kitanult pajtások, akik a hiszékeny fiatalt használják fel a „potya" érdekében. Nagyképűen a „pártfogás" leple alatt oktalan költekezésre, ivászatra és éjszakai kalandokra csábítják őket.

A fejlődésben lévő fiatalok pedig szinte ösztönösen a sok újat, az ismeretlent, érdekeset, izgalmasat. Hűen utánozzák a „felnőttek", férfias vonásokat mert hiszen ők is emberek, felnőttek és — igazi munkások. Ez természetes. Csak éppen az a helytelen, hogy sok esetben nem tudják: milyen az igazi felnőtt, az igazi férfi és munkás. A szertelen élet, rossz időbeosztás, helytelen szórakozás lesz része az ilyen ifjaknak. A mértéktelen dohányzás, italozás, kártyázás és veszélyes nemi élet aztán előbb-utóbb kikezdi munkabírását, önbecsülését.

Vajon lehet-e itt beavatkozni? Tudnánk-e a részben könnyelmű, részben tapasztalatlan fiatalokon segíteni? Igen. A baráti alapon történő nevelőmunka, a jobbérzésű idősebb lakótársak és a KISZ-tagok feladata. Azoké, akik együtt élnek a szállásokon ezekkel a fiúkkal. Akik együtt dolgoznak velük. Mint műveltebbek, rangidősek, szakmai tekintélyek, ne engedjék elkallódni a faluból jött új fiúkat. Vegyék őket pártfogás alá, és űzzék el a huligán stricket ezek közeléből. Ne engedjenek meg jelenlétükben minősíthetetlenül illetlen beszédet, bűnös erotikai hőbörgést. Gondoljanak magukra. Gyermekeikre s arra, hogy önmaguk is a társadalom tagjai. A fiatalokért pedig az egész társadalom felelős. Éppen ezért kötelessége minden jobbérzésű embernek felkarolni, segíteni a rossz úton haladó fiatalokat.

... Mert ha minden józan életű ember elvállalja az alkalomszerű társadalomnevelés — nem éppen könnyű — feladatát, akkor máris nagy segítséget kaptunk a szocialista embertípus kialakításában. És ennek a munkának eredményességét minden ember jóleső érzéssel tapasztalhatja majd.